தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
3 - ஜூ 1978
MADRAS

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

SECOND SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

22nd, 23rd, 24th and 26th July 1971.

Volume IX (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

***Thursday*, 22nd *July* 1971.**

	PAGES
1. Questions and Answers	1-41
2. Adjournment Motion—	
Lathi charge in Tiruchi Town and its consequences	41-44
3. Calling Attention—	
Ceylon Tamilians, impediment and harassment due to new Legislation	44-47
4. Point of Order—	
Tamil translation of certain words in Calling Attention Notice	47-48
5. Announcement—	
Extension of sittings of the House	48
6. Voting on Demands for Grants for the year 1971-72—*cont.*	
(i) Demand No. 24—Labour including Factories	
(ii) Demand No. 5—Registration Department	48-122
7. Papers laid on the Table	122-123

PAGES

Friday, 23rd July 1971.

1. Questions and Answers 203–238

2. Point of Order—
Expeditions answers to questions 238

3. Announcements—
(i) Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21/1971) ... 239–240
(ii) Practitioners of Homoeopathy Bill, 1971 ... 241

4. Calling Attention—
Loud-speakers situated in the Exhibition and inconvenience caused to the examination going students (M.B.B.S. and B.D.S. students) 240

5. Presentation of Report—
Report of Estimates Committee on State Guest Houses maintained by Public Department ... 241

6. Government Bills—
(i) Practitioners of Homoeopathy Bill, 1971 241
(ii) Registration of Practitioners of Integrated Medicine (Amendment) Bill, 1971 241

7. Voting on Demands for Grants for the year 1971–72—*cont.*
(i) Demand No. 17—Fisheries 242–283
(ii) Demand No. 21—Cinchona
(iii) Demand No. 35—Forest Department
(iv) Demand No. 44—Capital Outlay on Forests 283–307

8. Papers laid on the Table of the House ... 308

Saturday, 24th July 1971.

1. Questions and Answers 339–372

2. Felicitations to Hon. Chief Minister 372–374

3. Announcements—
(i) Postponement of Calling Attention matter 374
(ii) Bills passed in the Legislative Council ... 448

4. Calling Attention—
Pest attack on coconut and banana plantations 374–378

PAGES

5. Point of Order—

Adjournment Motion to be taken up in the House ... 378

6. Government Bills—

(i) Madras City Municipal Corporation and Tamil Nadu District Municipalities (Amendment and Extension of Term of Office) Bill, 1971 ... 378

(ii) Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1971 378

(iii) Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21/1971) ... 436–448

7. Voting on Demands for Grants for the year 1971–72—cont.

(i) Demand No. 16—Agriculture

(ii) Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture ... 379–436

8. Minister's Statement—

Statement by Leader of House *re.* appointment of a High Court Judge for enquiry into Annamalai University incidents 415

9. Papers laid on the Table of the House 449

Monday, 26*th July* 1971.

1. Questions and Answers 509–546

2. Adjournment Motions—

(i) Observations of Estimates Committee of Lok Sabha about Tuticorin Port and Sethusamuthram Canal Projects 547–549

(ii) Lathi charge by Police against students in University campus of Annamalai University and closure of University 550–569

3. Calling Attention—

Hardship experienced by workers due to closure of Railway Carriage Manufacturing Unit, Golden Rock, Tiruchi 569–570

4. Minister's Statement—

Statement made by Minister for Food and Revenue correcting the answer to a question regarding classification of I.R. 8 paddy 570–571

PAGES

5. Government Bills—

Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1971 (L.A. Bill No. I/1971) 571

6. Presentation of Report—

Report of the Committee on Public Accounts on the accounts of the State of Tamil Nadu for the year 1967–68 571

7. Voting on Demands for Grants for the year 1971–72—*cont.*

Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes, Castes, etc. 571–623

8. Government Motions—

(i) Setting up of a Joint Committee to consider the exemptions in Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 ... 623–624

(ii) Draft Amendments to Madras Land Reforms (Disposal of Surplus land) Rules, 1965 ... 624–626

9. Papers laid on the Table of the House . 626–627

TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
3 - மே 1978
MADRAS

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுத் துறை நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்—வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (பொதுநலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்த்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள், வருவாய், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை, மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத்தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனு.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

1. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI (Chief Minister) : Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIYAN (Minister for Education and Local Administration) : Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (Minister for Public Health) : Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Labour) : Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (Minister for Harijan Welfare) : Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services. Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : (Minister for Food and Revenue) : Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Revenue Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries) : Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (Minister for Public Works) : Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR (Minister for Co-operation) : Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. The Hon. Thiru A. P. DHARMALINGAM (Minister for Agriculture) : Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. The Hon. Thiru K. RAJARAM (Minister for Backward Classes) : Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN (Minister for Electricity) : Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN (Minister for Transport) : Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. The Hon. Thiru M. KANNAPPAN (Minister for Religious Endowments) : Minister in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்
திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்
திரு. நா. வீராசாமி
திரு. நீ. அன்புச்செழியன்
திரு. என். கே. பழனிசாமி
திரு. எம். ஏ. லத்தீப்

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி)
திரு. ஜி. இராகவன்
திரு. சி. கே. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி. எஸ்ஸி., பி.எல்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி (2)
1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம்.	காஞ்சிபுரம்.
2 அபுசாலி, திரு. எம். எ.	புவனகிரி.
3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. ..	அரவக்குறிச்சி.
4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம.	எழும்பூர்.
5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க தலைமைக் கொறடா).	உப்பிலியப்புரம்.
6 அழகர்சாமி, திரு. சோ.	கோவில்பட்டி.
7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ்.	சாத்தூர்.
8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. ..	மயிலாப்பூர்.
9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). ..	புரசைவாக்கம்.
10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ.	பெரியகுளம்.
11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. ..	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. (அமைச்சர்).	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
13 ஆலடி அருணா, திரு. வி.	ஆலங்குளம்.
14 ஆல்டா எம். ஃபௌலர் திருமதி ..	நியமன உறுப்பினர்.
15 ஆறுமுகம், திரு. அ.	எடப்பாடி.
16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ்.	வீரபாண்டி.
17 ஆறுமுகம், திரு. சி.	மதுராந்தகம்.
18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு.	விளாத்திகுளம்.
19 இராசகோபால், திரு. க. மு.	உத்திரமேரூர்.
20 இராசகோபால், திரு. வீ.	வந்தவாசி (செ.வ.)
21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ.	நாகப்பட்டினம்.
22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு.	ஆடுதுறை.
23 இராசரத்தினம், திரு. டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	சேலம்-II.
25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். எஸ். ..	தண்டராம்பட்டு.
27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. ..	பரங்கிமலை.
28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்).	பண்ருட்டி.
29 இராமநாதன், திரு. சி.	அறந்தாங்கி.
30 இராமலிங்கம், திரு. இரா.	தூத்துக்குடி.
31 இராமலிங்கம், திரு. செ.	கடலாடி (செ.வ.)
32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. (அமைச்சர்).	மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
33 இராமன், திரு. மூ.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
34 இராஜாங்கம், திரு. என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. ..	கன்னியாகுமரி.
36 இளங்கோவன், திரு. கோ	திருவையாறு.
37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா.	விராலிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
38 எட்டியப்பன், திரு. பூ.	பெரணமல்லூர்.
39 எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	திருச்செந்தூர்.
40 கணபதி, திரு. நா.	பாபநாசம்.
41 கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
42 கணேசன், திரு. எல்.	ஒரத்தநாடு.
43 கணேசன், திரு. சி.	குற்றாலம்.
44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்).	கிணத்துக்கடவு.
45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேஸின்பிரிட்ஜ்.
46 கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
47 கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்.
48 கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
49 கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
50 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
51 கருணாநிதி, மாண்புமிகு திரு. மு. (முதல் அமைச்சர்).	சைதாப்பேட்டை.
52 கருணாநிதி, திரு. தாழை மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
53 கருணாநாதன், திரு. சோ.	கூனூர்.
54 கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.).
55 காசிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்
56 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு.	முதுகளத்தூர்.
57 காமாட்சி, திரு. கு.	திருவரம்பூர்.
58 கார்த்திகேசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
59 காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.
60 காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
61 கிட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
62 கிருட்டிணன், திரு. நா.	பேரணம்பட்டு, (செ. வ.)
63 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
65 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
66 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
67 குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
68 குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
69 குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
70 கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
71 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	உதனப்பள்ளி.
72 கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர், (செ. வ.)
73 கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
74 கோபால், திரு. பி.	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
75 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்.
76 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
77 கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	கந்தர்வகோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி
(1)	(2)
78 கோவிந்தன், புலவர் கா.	செய்யாறு.
79 கோவை செழியன், திரு.	காங்கேயம்.
80 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	செஞ்சி.
81 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	அம்பாசமுத்திரம்.
82 சதாசிவம், திரு. சே.	ஆண்டிமடம்.
83 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
84 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்).	திருவண்ணாமலை.
85 சண்முகம், திரு. பெரி.	திருவாடானை.
86 சண்முகம், திரு. மு.	விழுப்புரம்.
87 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	புதுக்கோட்டை.
88 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.)
89 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே. ..	இராமநாதபுரம்.
90 சம்பத், திரு. டி. வி.	செம்பனார்கோயில்.
91 சாதிக்பாட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
92 சாரதி, திரு. மா. பா.	வேலூர்.
93 சிதம்பரம், திரு. சித.	காரைக்குடி.
94 சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ. ..	சேரன்மகாதேவி.
95 சிவபெருமாள், திரு. கோ.	அரியலூர்.
96 சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	பரமக்குடி, (செ. வ.)
97 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).	விருதுநகர்.
98 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	போளூர்.
99 சின்னசாமி, திரு. அ.	செயங்கொண்டன் (செ.வ.)
100 சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	தர்மபுரி.
101 சின்னசாமி, திரு. மு.	மொடக்குறிச்சி.
102 சின்னசாமி, டாக்டர் வ.	ஏற்காடு (ஆ.வா.).
103 சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.	ஹரூர், (செ.வ.)
104 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வ.)
105 சுந்தரம், திரு. ஓ. என்.	திண்டுக்கல்.
106 சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே.	சத்யமங்கலம்
107 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	தியாகராயநகர்.
108 சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	ஈரோடு.
109 சுப்பு, திரு. க.	ராஜபாளையம்.
110 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	கோட்டூர் (செ.வ.).
111 சுப்பையா, திரு. கே. வி.	ஆலங்குடி.
112 சுப்பையா, திரு. ச.	சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
113 சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.	கடயநல்லூர்.
114 சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.	சிங்கநல்லூர்.
115 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	உளுந்தூர்பேட்டை.
116 சுருளிவேல், திரு. மு.	போடிநாயக்கனூர்.
117 சுரேந்திரன், திரு. எம.	மேட்டூர்.
118 சுவாமிதாஸ், திரு. ஏ.	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
119 செபமாலே, திரு. கோ.	மங்களூர் (செ.வ.).
120 ஜெயராமன், திரு. கி.	சேலம்-1.
121 செல்லதுரை, திரு. வீ.	ஓமலூர் (செ.வ.).
122 செல்லேயா, திரு. குழ.	பேராவூரணி.
123 செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
124 சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
125 சோனேயா, திரு. த.	மானுமதுரை.
126 சோமசுந்தரம், திரு. ந.	வலங்கைமான் (செ.வ
127 சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு.	அருப்புக்கோட்டை.
128 சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ. ..	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
129 டென்னிஸ், திரு. என்.	கிள்ளியூர்.
130 தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	மதுரை மேற்கு.
131 தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. (அமைச்சர்).	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
132 தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.)
133 தவமணித் தேவர், திரு. வி.	சேடபட்டி.
134 திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி. ..	நாட்ரம்பள்ளி.
135 தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
136 தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
137 திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை சென்ட்ரல்.
138 துரைசாமி, திரு. எ. க.	குடியாத்தம்.
139 துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
140 துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
141 துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
142 தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
143 தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
144 தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ.வ.).
145 தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு. ..	கணியம்பாடி.
146 நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
147 நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
148 நரசிம்மன், திரு. எ. சி.	ஆரணி.
149 நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.
150 நாகராஜன், திரு. க.	வடமதுரை.
151 நாகலிங்கம், திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ).
152 நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டஞ்சத்திரம்.
153 நாச்சியப்பன், திரு. எ. எம். டி. ..	ஆத்தூர்.
154 நாச்சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
155 நாராயணசாமி, திரு. மா. வே. ..	திருவொற்றியூர்.
156 நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு திரு. இரா. (அமைச்சர்—பேரவை முன்னவர்).	திருவல்லிக்கேணி.
157 நைனுமலே, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
158 பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
159 பத்மாவதி, திருமதி எ. கோ.	முகையூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி
(1)	(2)
160 பரந்தாமன், திரு. ஆ.	கடம்பத்தூர்.
161 பரமசிவம், திரு. எம.	தாரமங்கலம்
162 பலராமன், திரு. என். எஸ்.	அரக்கோணம்.
163 பழனிசாமி, திரு. நா.	பொங்கலூர்.
164 பழனிசாமி, திரு. என். கே.	பெருந்துரை.
165 பழனிசாமி, திரு. மு.	வெள்ளக்கோயில்.
166 பழனிச்சாமி, புலவர். சி.	பழனி (செ.வ.).
167 பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	கோபிசெட்டிபாளையம்.
168 பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம்.
169 பழனிவேலன், திரு. க.	வரகூர்.
170 பழனிவேலன், திரு. மு.	நாமக்கல்.
171 பழனிவேலு, திரு. வி.	ஆத்தூர்.
172 பழனிவேல் ராஜன், திரு.	தேனி.
173 பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.).
174 பாண்டுரங்கம், திரு. சி.	செங்கம் (செ.வ.).
175 பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	மன்னார்குடி.
176 பாலசுந்தரம், திரு. வை.	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
177 பாலையா, திரு. வ.	கொளச்சல்.
178 பெரியசாமி, திரு. கு.	கொடவாசல்.
179 பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ.	அவிஞசி.
180 பெருமாள், திரு. செ.	காட்டுமன்னார்கோயில்.
181 பெருமாள், திரு. வ. ஆர்.	காரியப்பட்டி.
182 பொம்மன், திரு. கு. அ.	கூடலூர் (செ.வ.).
183 பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	சிதம்பரம்.
184 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	விளவங்கோடு.
185 பொன்னுமலை, திரு. தி.	பனைமரத்துப்பட்டி.
186 பொன்னுரங்கம், திரு. வ. எம்.	சோளிங்கபுரம்.
187 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	திருத்துறைப்பூண்டி.
188 மணியன், திரு. பி. எஸ்.	சோழவந்தான்.
189 மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. (பேரவைத் தலைவர்).	ஆயிரம் விளக்கு.
190 மருதாசலம், திரு. என்.	பேரூர் (செ.வ.).
191 மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	இளையாங்குடி.
192 மலைச்சாமி, திரு. பெ.	மேலூர் வடக்கு.
193 மன்னியப்பன், திரு. சி.	கிருஷ்ணகிரி.
194 மாணிக்கம், திரு. என்.	பென்னகரம்.
195 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
196 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்).	திருப்பத்தூர்.
197 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
198 மாரிமுத்து, திரு. மூ,	தலைவாசல் (செ.வ.).
199 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	வேதாரண்யம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
200 முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ். ..	மேலப்பாளையம்.
201 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந. ..	லால்குடி.
202 முத்து, திரு. வ.	சங்கரி (செ.வ.).
203 முத்துசாமி, திரு. ப.	வேடசந்தூர்.
204 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ. ..	முசிரி.
205 முத்துவேல், திரு. ந.	வானூர் (செ.வ.).
206 முத்தையா, திரு. கே. கே.	கடலூர்.
207 முத்தையா, திரு. எம்.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
208 முருகையன், திரு. எஸ்.	கலசப்பாக்கம்.
209 முனியாண்டி, திரு. ஆ.	நிலக்கோட்டை (செ.வ).
210 முனு ஆதி, திரு. மு.	திருப்போரூர்.
211 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	மேல்மலையனூர்.
212 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். ..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
213 மோசஸ், திரு. ம.	நாகர்கோவில்.
214 ரங்கநாதன், திரு. கே.	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
215 ராமசாமி, திரு. இ.	வால்பாறை.
216 ராமசாமி, திரு. ஜி.	திருப்பத்தூர்.
217 ராமராசன், திரு. வ. க.	பவானிசாகர் (செ.வ.).
218 ராஜா, திரு. ஏ. எம்.	பவானி.
219 ராஜாராம், திரு. ஜி.	திண்டிவனம்.
220 ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	திருமங்கலம்.
221 லத்தீப், திரு. எம். ஏ.	வாணியம்பாடி.
222 வகாப், திரு. கே. ஏ.	ராணிப்பேட்டை.
223 வடிவேலு, திரு. சீ. க.	தோட்டியம்.
224 வடிவேல், திரு. எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
225 விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	செங்கல்பட்டு.
226 வீராசாமி, திரு. நா.	ஆற்காடு.
227 வெங்கடசாமி, திரு. பி.	ஹோசூர்.
228 வெள்ளத்துரை, திரு. அ.	வாசுதேவநல்லூர்.
229 வேதாசலம், திரு. மு.	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை நகரம்).
230 வேலப்பன், திரு. சி. வே.	கபிலமலை.
231 வேழவேந்தன், திரு. கா.	கும்மிடிபூண்டி.
232 ஜேம்ஸ். திரு. ஜே.	திருவட்டார்.
233 ஜோதி வெங்கடசாலம், திருமதி ..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
234 ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை நகரம்).
235 வெற்றிடம்	உசிலம்பட்டி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.	
1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் ..	அமைச்சர்.
2 திரு. எஸ். கோவிந்த் சுவாமிநாதன் ..	தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1971 ஜூலை 22.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Graduate Hindi Teachers

* 366. *Q.*—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal pending before the Government to absorb qualified Hindi Pandits Grade II with degree qualification as untrained graduate teachers in the B.T. posts and send them for regular B.T. training at State cost; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) முதல்நிலை இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள ஏற்ற முறை ஒன்றாக இருப்பதால் பட்டம் பெற்று முதல்நிலை இந்தி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறாத பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். இரண்டாம் நிலை இந்தி ஆசிரியர்கள் பட்டதாரியாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக மட்டும் 90-4-110-3-140 என்ற சம்பள ஏற்ற முறையில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இருமொழிக் கொள்கையின் காரணமாக இந்தி ஆசிரியர்கள் பலர் வேலை இழந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் 'அன்-க்வாலிபைடு' ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேலையில் அமர்த்த அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே இருமொழிக் கொள்கையின் காரணமாக, சாதாரணமாக, வேலை பார்த்த எந்த இந்தி ஆசிரியரையும் வேலை இழக்க இந்த அரசு இடம் கொடுக்கவில்லை. தகுதி பெற்ற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் மாற்று வேலை தந்தது. அதுமட்டும் அல்லாமல் அவர்களுடைய பணிக் காலம் அவர்கள் வாங்கிய சம்பளம் அத்தனையும் காப்பாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும், அவர்களில் தற்காலிகமாக இருந்தவர்களில் தகுதி பெறாதவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 600. அவர்களுக்கு நாம் மாற்று வேலை கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்றாலும், அவ்வப்போது வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்போது தரப் படுகிறது. ஆனால், நிரந்தரமாக வேலை பார்த்த மற்ற அத்தனை பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கெனவே க்வாலிபிகேஷன் இல்லாமல் இருந்த இந்தி ஆசிரியர்கள், பின்னர் பயிற்சி பெற்று தேர்வு அடைந்தவர்கள் மனுச்செய்தால் அவை கவனிக்கப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில் எத்தனை பேர் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்தித் துறையில் பயிற்சி அடைந்தவர்கள் நமக்குத் தேவைப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, வேலையில் தற்காலிகமாக இருந்தவர்களும், தகுதி பெறாமல் இருந்தவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. தகுதி பெற்றவர்கள்—நிரந்தரமாக வேலையில் இருந்தவர்கள்—சுமார் 2,000 பேர்களுக்கு மேல் மாற்று வேலை தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் வேறு வேலைக்குத் தகுதி யாக்கிக்கொண்டு விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு ஒத்த வேலை வரும்போது முதல் சலுகை அளிக்கலாம் என்ற அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது, இம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை அளிக் கப்படும் என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை அளிக்கும் வரையில் ஒரு அலவன்ஸ் கொடுக்க இந்த அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தகுதி பெற்றவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் மாற்று வேலை தரப்பட முடியாது. தகுதி பெறாதவர்கள்—தற்காலிகமாக இருப்பவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மாற்று வேலை என்ற பேச்சே வராது. வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்போது அவர்களுடைய பிரச்சினையும் கவனிக்கப்படும்.

DR H. V. HANDE : May I know whether the services of the fully-qualified Hindi Pandits appointed under Rule 10 (a) (i) but who are given protection under G.O. Ms. No. 477. Education, dated 6th April 1968 have been terminated ? If so, the number of fully-qualified Hindi Pandits in the City who are affected thereby? Whether the Government have any proposals to provide them alternative jobs? May I know whether the Government have made it compulsory for the Hindi Pandits who have attained the age of 50 years to appear for the training examination?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, முழுத் தகுதி பெற்றவர்கள் யாரும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் மாற்று வேலை தரப்பட்டு

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே வாங்கிய சம்பளமும் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. தகுதி பெறுதவர்களும் தற்காலிகமாக வேலைக்கு அமர்ந்தவர்களும்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும்போதுதான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு வேலை தரவேண்டும் என்று உத்தரவாதம் தருவதற்கில்லை. அந்த அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு அளித்து, சிறிது சிறிதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முயற்சி இருந்து வருகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன்: தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத, வர்கள்—பேசுவதற்கு மட்டும் தெரிந்தவர்கள்—இந்தியில் பட்டம் பெற்றிருந்து யாராவது ஆசிரியர்களாக இருந்திருந்தால், அதனால் அவர்களுக்கு இப்பொழுது வேலை கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறதா என்று அறிந்து பதில் அளிக்கலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தமிழகத்தில் இந்திக்காகத் தனிப் பள்ளிக்கூடங்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் மத்திய அரசால் நடத்தப் படுகின்றனவா, அந்த நிறுவனங்களில் இந்த ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு மத்திய அரசுக்கு ஏதாவது கோரிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா, அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறதா என்கிற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு இந்திக்காக என்று தனிப்பள்ளி எதையும் நடத்த வில்லை. 'ஸென்ட்ரல் ஸ்கூல்ஸ்' என்று தனியாக அவர்கள் 9 உயர் நிலைப் பள்ளிகளை இந்த மாநிலத்தில் நடத்துகிறார்கள். ஆங்கிலத் திலும் இந்தியிலும் பாடமொழி இருக்கலாம் என்று விதி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வட மாநிலங்கள் சிலவற்றில் இந்தியைப் பாட மொழியாக வைத்துச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் ஆங்கிலத்தைப் பாட மொழியாக வைத்துச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திக்கு மாற்றவேண்டும் என்று உத்தரவு வந்தபோதுகூட இந்தத் தென் மாநிலங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததன் காரணமாகவும், அரசு எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததன் காரணமாகவும், மறுபடியும் ஆங்கிலத்தையே பாட மொழியாக வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பள்ளிகள், கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பாடமாக இந்தி மொழியை எடுத்துப் படிப்பவர்களுக்காக இந்தி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் எழுபது, எண்பது ஆசிரியர்கள் நேரடியாக அதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட் டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு மாற்று வேலை தரப்பட்டிருக் கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து : இத்தகைய இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு தமிழ்ப் புலவர் தேர்வு எழுத அரசு ஏதேனும் வசதி செய்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் விரும்பினால் தங்களைத் தமிழ்ப் புலவர் தேர்தலுக்கு உரியவர்களாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம். தமிழ்ப் புலவர் தேர்வு பெற்ற இந்தி ஆசிரியர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களாகக்கூட சில இடங்களில் மாற்று வேலை தரப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : This problem faces the Anglo Indian schools also. It is not easy to absorb the Hindi Pandits or teachers. Since these schools are on an All India basis like your Central Schools and Public Schools, can an exception not be made for them whereby the Hindi Pandits are retained to teach Hindi because of their All India basis?

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIYAN : A separate question may be addressed.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : உத்தரப் பிரதேசத்தில் இந்தி ஆசிரியர் பற்றாக்குறை என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. ஆகவே, தேவையில்லாத இந்தி ஆசிரியர்களை அங்கே அரசாங்கச் செலவிலேயே அனுப்புவதற்கு அரசு முனையுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, உத்தரப் பிரதேசம் இந்தி மொழிப் பிரதேசம், அங்கே இந்தி ஆசிரியர் பற்றாக்குறை என்று செய்தி வரவழி இல்லை. அந்தச் செய்தியை எந்தப் பத்திரிகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கண்டாரோ, நாம் அறியோம். ஆனால், இங்குள்ள ஆசிரியர்களைப் பிடித்து அங்கே அனுப்ப முடியாது. ஆனால், இந்தியாவிலுள்ள யாரும் எந்த இடத்திலும் போய் வேலை பார்க்கலாம். வேலை வாய்ப்பு இருக்கும் இடங்களில் அவர்களாகப் போய்ப் பார்க்கலாமே தவிர, அரசாங்கமே பார்த்து இந்த இந்தி ஆசிரியர்களை அனுப்பிவைக்க இயலாது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தமிழ்நாட்டில் மாணவர்களிடமிருந்து இந்தி படிப்பதற்கான மனு ஏதாவது அரசுக்கு வந்ததா ? அப்படி இந்தி படிப்பதன்மூலம் வடபுல மாநிலங்களில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று கருதுகிறார்களே, அது தடையாக இருப்பதால் அந்தப் பயிற்சியை ஏற்படுத்தி அந்த இந்தி ஆசிரியர்களை அதிலே நியமிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி மாணவர்களிடமிருந்து தனிக் கோரிக்கை எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. இந்தி சொல்லிக்கொடுக்க தனி நிறுவனங்களும் தனி ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன. அவர்கள் தனிப் பரீட்சை நடத்துகிறார்கள். அதிலே தேறுகிறவர்கள் அந்தத் தேர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1971 ஜூலை 22]

அவர்கள் போன்றவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு வட மாநிலங்களில் போய் வேலை பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பேரூராட்சிகளின் தரஉயர்வு

* 367 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செய்யாறு, வந்தவாசி, போளூர் போன்ற பேரூராட்சிகளை முனிசிபாலிட்டியாக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், சம்பந்தப்பட்ட பேரூராட்சி மன்றத்தின் சம்மதம் பெறப்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்வி எழவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, நகர மன்றங்கள் அமைப்பதற்கான அடிப்படைகள் அல்லது தகுதிகள் என்ன என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கிறதா ? அப்படியானால் அதை அறிவிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பேரூராட்சியில் 20 ஆயிரம் மக்கள் இருந்து வருமானம் 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்குமானால் அதனை நகரமாக மாற்றலாம். அந்தப் பேரூராட்சியினுடைய வருமானம் 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் இருந்து அங்கேயிருக்கின்ற மக்களுடைய தொகை 20 ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக இருக்குமானால் பேரூராட்சி அதை நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி அனுப்புமானால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். எந்தவிதத்திலும் இந்த மூன்று ஊர்களும் அடங்காத காரணத்தினாலே அவை நகராட்சிகளாக மாற்றப்படவில்லை.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : பேரூராட்சி மன்றங்கள் நகராட்சி மன்றங்களாக ஆக்கப்படுவதற்கான எல்லாத் தகுதிகள் இருந்தும் —அவை நகராட்சிகளாக மாறினால் வரி அதிகமாகப் போடப்படும் என்ற காரணத்தினால்—அந்த ஊராட்சி மன்றம் அதற்குரிய சம்மதத்தைத் தெரிவிக்கவில்லையென்றாலும் சட்டப்படி தகுதியுடையவையாக இருக்குமானால் அவற்றை நகராட்சிகளாக மாற்ற அரசே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஓரளவுக்கு அந்தந்த நகர மக்களுடைய விருப்பத்தை அறிந்து தான் நாம் செய்யலாம். பேரூராட்சி தீர்மானம் போட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு, ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு

அனுப்பிவைத்தால்தான் அந்தத் தகுதிகளின் அடிப்படையிலே நகராட்சிகளாக மாற்றமுடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்த கருத்தைப்போன்ற ஒரு அச்சம் இருக்கிறதென்றால் தேவையில்லாத வகையிலே அதை நகராட்சியாக மாற்றித்தான் தீரவேண்டும். நீங்கள் அதிக வரிகட்டித்தான் தீரவேண்டுமென்று யார் மீதும் திணிக்க இயலாது. அவர்களாக விரும்புவார்களானால் தீர்மானம் போட்டுக் கேட்டுக்கொண்டால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். இந்த மூன்று பேரூராட்சிகளும் அடிப்படை தகுதிகள் இல்லாதவை என்பதால்தான் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: தலைவர் அவர்களே, செங்கை மாவட்டத்திலே நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகராட்சிகளாக ஆக்கப்படும் உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாநிலம் முழுவதும் பேரூராட்சிகள் நகராட்சிகளாக ஆகவேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அதைப் பற்றிய விவரங்கள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் தரலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வந்தவாசி நகராட்சியாக மாற்றப்படுவதற்கான தகுதியையும் பண வசதியையும் பெற்றிருப்பதாகத் தீர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? ஆம் எனில், அதை முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: செய்யாறு, வந்தவாசி, போளூர் பேரூராட்சிகளிடமிருந்து இயக்குநருக்கு கோரிக்கைகள் வரவில்லை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு கோரிக்கைகள் வரவில்லை. சட்டப்படி அவைகள் நகராட்சியாகும் தகுதிகள் இல்லையென்று தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வில்லிவாக்கம் பஞ்சாயத்து டவுன் பஞ்சாயத்தாக . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை. எனவே, இந்தத் துணைக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படவில்லை.

திருப்பூரை தேர்வுநிலை நகராட்சியாக்கல்

* 368 வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் நகரமன்றத்தை 'தேர்வு நிலை நகராட்சியாக' மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

1971 ஜூலை 22]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருப்பூர் நகராட்சியை தேர்வுத்தர நகராட்சியாக மறுவகைப்பாடு செய்வதற்காக அந்நகராட்சியின் பொறுப்பு அதிகாரியிடமிருந்து பெறப்பட்ட செயற்குறிப்பு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. தேர்வுத்தர நகராட்சியாக மறுவகைப்பாடு செய்வதற்கான நிபந்தனையை இந்த நகராட்சி தற்போதைக்கு நிறைவு செய்யாத காரணத்தால், இந்தச் செயற்குறிப்பு மறுக்கப்பட்டது.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு லட்சம் மக்கள் தொகை இருந்து 25 லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் இருந்தால் தேர்வுத்தர நகராட்சியாக மாற்றலாம் என்று முறையிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வருமானம் திருப்பூர் நகர மன்றத்திற்கு இன்றுவரை கடந்த மூன்று ஆண்டுக்காலத்திற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, அதைத் தேர்வுத்தர நகராட்சியாக மாற்றும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1 லட்சம் மக்கள்தொகை இருந்து 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருமானம் இருக்குமானால் அதைத் தேர்வுத்தர நகராட்சியாக மாற்றலாம். ஆனால், மூன்று ஆண்டுக்கால கணக்குகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் கடந்த மூன்று ஆண்டு காலத்திலே 1967-68-லே 17 லட்சம் ரூபாயும், 1968-69-லே 27 லட்சம் ரூபாயும், 1969-70-லே 25 லட்சம் ரூபாயும் இந்த ஆண்டும் கணக்குப் பார்த்தால் 25 லட்சத்திற்கு இருக்குமானால் 1968-69, 1969-70, 1970-71 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே பிறகு வேண்டுமானால் பரிசீலிக்கலாம். ஆனால், இந்தக் கோரிக்கை எழுப்பப்பட்ட நேரத்திலிருந்து கணக்குப் பார்த்தால் போதிய வருமானம் இல்லாத காரணத்தினாலேதான் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டுகளிலும் 25 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அதைப்போல் இருக்கிறது. எனவே அரசு அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71 மார்ச் முடியத்தான் பார்க்கவேண்டும், கணக்கு வந்ததற்குப் பிறகு ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்ததற்குப்பிறகு வருமானத்தைக் கண்டு அந்த அடிப்படையிலே தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அந்த அளவுக்கு வருமானம் இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

[1971 ஜூலை 22

மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை இரண்டாகப்பிரித்தல்

* 369 வின—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் நயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா :

மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினை மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியம் மணல்மேடு ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆக இரண்டாகப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியம் போதுமான மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருப்பதாலும் தேவைப்படுகின்ற வருவாயைக் கொண்டிருப்பதாலும் நிர்வாக வசதிக்காக மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை மணல்மேடு ஊராட்சி ஒன்றியம் என்றும் மாயூரம் ஊராட்சி ஒன்றியம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு அரசுக்கு எண்ணம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1958-ஆம் ஆண்டிலே 375 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இந்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் இதற்குத் தேவைப்படுகின்றது. இந்திய அரசு பல்வேறு வகைகளின் செலவீட்டு ஒதுக்கங்களுக்காக ஒன்றியங்களின் கணக்குத் தேவைப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள 375 ஒன்றியங்களிலே கள்வராயன்மலைப் பகுதியைத்தவிர 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருந்து வருகின்றன. இந்த எண்ணிக்கையைக் கூட்டவேண்டுமானல் இந்திய அரசினுடைய அனுமதி பெறப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதனல்தான் 374-ஆகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே சிங்காநல்லூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் நகராட்சியாக மாற்றப்பட்டு விட்ட காரணத்தினலே ஒரு ஒன்றியம் அதிலே குறைந்தது. அதற்குப் பதிலாக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலேயே இருக்கின்ற பொள்ளாச்சியை—பெரிதாக இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டதால்--1966-ம் ஆண்டு பொள்ளாச்சி தெற்கு, பொள்ளாச்சி வடக்கு என்று இரண்டு ஒன்றியங்களாகப் பிரித்தார்கள். 374 என்ற அந்த எண்ணிக்கை இன்னும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கூட்டுவதற்கான முயற்சியெடுத்தால் அனுமதி பெற வேண்டும். பெரிய ஒன்றியங்களைப் பிரிக்க வேண்டிய ஆலோசனைகளும் இருந்து வருகின்றன. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் இதைப்பற்றிய பிரச்னைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் இதை ஆராய்வார்கள், ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ததற்குப் பிறகு முடிவுகள் செய்யலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னலேயே பிரிக்கப்பட்டனவையாக இருக்கின்றன. சில ஊராட்சி மன்றங்களில் 10 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. சில ஊராட்சி ஒன்றயங்களில் 64 பஞ்சாயத்துக்கள்

1971 ஜூலை 22]

இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் தேர்தல் நடந்தால் ஒரு சில பெருந்தலைவர்கள் 10 பேர்களுடைய ஓட்டுக்களையும் சில பெருந்தலைவர்கள் 64 பேர்களுடைய ஓட்டுக்களையும் எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை இப்பொழுது மாற்றியமைத்து 25-லிருந்து 30 பஞ்சாயத்துக்கள் கொண்ட ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்கவேண்டிய செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு இப்பொழுது பரிசீலனையில் இல்லை. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் அப்படிப்பட்ட பல செய்திகளும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியதாக இருக்கின்ற ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். சிறியதாக இருக்கின்ற ஒன்றியங்களோடு சிலபல ஊர்களைச் சேர்க்கவேண்டும், என்பன போன்ற கருத்துக்கள் இருந்துவருகின்றன. அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பல்வேறு வகைகளிலும் ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்கின்ற நேரத்திலே அதன்மீது தக்க முடிவு எடுக்க நாம் முயற்சி செய்யலாம்.

இராமேஸ்வரம் நகரியம்

* 370 வினா—திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) பேரூராட்சியாக இருந்த இராமேஸ்வரத்தை அரசு நகரியமாக மாற்றியது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், நகரியத்தில் வசதியில்லாமல் உள்ளூர் மக்களும், பயணிகளும் சிரமப்படுவதைத் தடுத்து, நிவாரணம் பெற மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உள்ளாட்சி அமைப்பைக் கொண்டுவர செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இது ஜனநாயக யுகம் ஒவ்வொரு நாட்டையும் மாநிலத்தையும் வளப்படுத்துகின்ற வலிவும் திறமும் ஜனநாயக முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மன்றங்களுக்கு இருக்கின்றபொழுது—நகரியங்கள் மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதில்லை என்ற புகார்கள் இருப்பதால்—நகரியங்களை அமைக்கின்ற முறையைக் கைவிட நம்முடைய ஜனநாயக அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 12,500 ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், 96 நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் மற்றவைகளும் நடக்கும்பொழுது ஒருசிலவற்றை நகராட்சி மன்றங்களாக நடைபெற விடுவதிலே தவறு இல்லை. அதிகாரத்தை

எப்படியாவது கைப்பற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கமும் அல்ல. சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளை விரிவாக்கவும், வசதிகளைக் கூட்டுவதற்கும், மானியம் மற்றவைகளைப்பெற்று அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் நகரியக் குழுவாக ஆக்கி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராக ஆக்கி, உரிய அதிகாரிகளை உறுப்பினர்களாக ஆக்கிச் செய்வதன்மூலம் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செம்மைப்படுத்தலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே 12 நகரியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட காலம் வந்ததற்குப்பிறகு, சீர்பெற்ற பிறகு அதைப்பற்றி மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

இராமேஸ்வரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேரூராட்சியாக இருந்து வந்தது. அங்கு வேறுபல வசதிகளை, வாய்ப்புகளைச் செய்ய ஊராட்சி மன்றத்திற்குப் போதுமான வருவாய் மற்றவைகள் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் இராமேஸ்வரம் தீவே தேவஸ்தானத்தின் பெரும்பகுதி நிலமாக இருக்கிறது. இன்ஸ்டிடியூஷனல் காலனி என்ற முறையில் இராமேஸ்வரத்தின் அமைப்பிருக்கிறது. மேலும் வேளாண்மை மற்றவைகளுக்கு வழியில்லை. பரம்பரையின் காரணமாக நிலத்தை உழக்கூடாது என்று கூறப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வெட்டினால் வெட்டக்கூடாது என்றும், ஆண்டவனுக்கு ஆகாது என்ற அளவிற்கு பரம்பரையான எண்ணத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றத்திற்கு வருமானம் வராது. யாத்திரிகர்கள் வருகிறார்கள், அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய வசதிகள், உறையுள் மற்றவைகளெல்லாம் கட்ட வேண்டுமென்றால் முடியாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மற்றைய முக்கிய அதிகாரிகளும், 4 அதிகாரச் சார்பற்ற உறுப்பினர்களும் இருப்பதால் செம்மையாக நடைபெற முடியும் என்ற எண்ணத்திலே நகரியமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அமைத்திருப்பதால் அசௌகரியம் இருப்பதாக அரசாங்கத்திற்கு எந்த முறையீடுகளும் வரவில்லை.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி: சார், நகரியமாக மாற்றப்பட்டாலும்கூட மேஜர் பஞ்சாயத்து என்ற முறையில் அந்தஸ்தைக் கொடுக்கும் அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அமைக்கப்படுவார்களா? ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பானது மக்களின் அபிலாட்சைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்று எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே அம்மாதிரி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அமைக்கப்படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நகரியத்தின் அமைப்பு விதிகளின்படி அதில் அதிகாரிகளும், அதிகாரச் சார்பற்ற உறுப்பினர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்ற முறையிருக்கிறது. அதில் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்களை வைக்க வேண்டும் என்றால் நகர்மன்றமாக மாற்றி நகர்மன்றம் எப்படி இயங்க வேண்டுமோ அதே அடிப்படையில்

1971 ஜூலை 22]

இதையும் இயங்குமாறு ஆக்க வேண்டும். ஆகவே, 4 பேர் அதிகாரச் சார்பற்ற உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், 7 பேர் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது அரசாங்கம் அதற்காக கிராண்டுகளும், உதவியும் கொடுத்து, இதற்குக் கலெக்டர் தலைமையில் குழு அமைத்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை வைத்துக்கொண்டே அத்தகைய உதவிகளைச் செய்ய முடியுமே, அதற்காகத் தனியாக இப்படியொரு நகரியக் குழு அமைக்க வேண்டியது அவசியமில்லையே. ஆகவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழுவிற்கே இந்த உதவி முழுவதையும் அளித்துச் செயல்பட அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்டவைகளுக்குப் பெரும்பாலும் பேரூராட்சி மன்றங்களாக இருப்பவைகளை நாம் நகராட்சியாக மாற்றலாம் என்றால், அவை நகராட்சியாக ஆக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெறாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, மாற்றும் முறை முனிசிபல் ஆக்டின்கீழே வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி பேரூராட்சிகளை நகராட்சியாக மாற்றி, அதன்மூலம் அதற்குக் கிடைக்கும் வசதிகள் மற்றவைகளையெல்லாம் இப்படிப்பட்ட ஊர்களுக்குத் தரலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் வசதிகள், வாய்ப்புகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், நகராட்சி என்ற முறையில் சிலபல நிலைமைகளை ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால் நகராட்சியாக ஆக வேண்டுமென்றால் நான் ஒரு கேள்விக்கு முதலில் சொன்னபடி, மக்களின் எண்ணிக்கை, வருமானம் போன்றவற்றைக் கணக்கிடும் பொழுது அப்படி வராமலிருக்கின்ற நிலையில் டவுன் ஷிப், நகரியமாகக் கொண்டுவர வேண்டும், அதன் மூலம் வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்ய முடியும். அந்த ஊர் சிறப்பெற்று, நல்ல நிலைமைகளைப் பெற்றால், மறுபடியும் நகராட்சியாக ஆகத் தகுதிபெறும் காலத்தில் அதை மாற்றலாம். அது நகரியமாக இயங்க வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அதன் விதிமுறைகளின்கீழ் இப்படிப்பட்ட நகரியங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது அந்த நிலத்தை உழக்கூடாது, நிலத்தை வெட்டக்கூடாது என்றார்கள். அப்படி யாரும் பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்களா ? அல்லது அமைச்சரவர்கள் யாராவது சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் சொல்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சொல்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். ஆகவே அங்கே சாதாரணமாக வேளாண்மைத் துறையில் நஞ்சை புஞ்சை போன்றவைகளும், குறிப்பாக புஞ்சையாக இருக்கிற நிலங்களை

வெட்டத்தான் செய்கிறார்கள். இராமேஸ்வரம் கோயிலே குழியை வெட்டித்தான் கோயில் கட்டுகிறார்களே அல்லாமல், வெட்டாமல் கட்டவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருப்பதால் தீவிர வேளாண்மைத் திட்டங்கள் போன்றவைகளை அங்கே கொண்டுவர வாய்ப்பில்லை. அதனால் வருமானம் வரவில்லை. அதனால் சரியாக இயங்க முடியவில்லை என்பதைச் சொன்னேனே தவிர, பரிசீலனை செய்து ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லப்பட்டது அல்ல.

Memorandum by M.Sc. students in medicine

* 371 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Madras Medical College, M.Sc. students, in the Faculty of Medicine submitted a memorandum, dated 17th April 1970 to the Hon'ble Minister for Education. regarding their grievances; and

(b) if so, the details thereof and the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) 31—3—1970 நாளிட்ட முறையீடு ஒன்று 17—4—1970-ல் பெறப்பட்டது.

(இ) எம்.எஸ்.சி. (மருத்துவம்) படித்தவர்களிடையே பெருகி வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் காரணமாக, எம்.எஸ்.சி. பகுதிப் பாடமுறையை (மருத்துவ முறை) நீக்கிவிடுமாறும் இந்த எம்.எஸ்.சி. பட்டதாரிகளுக்கு சுருங்கிய எம்.பி.பி.எஸ் பாட முறையை நடத்துமாறும் மாணவர்கள் கோரினர். 1971-72-முதல் இரண்டு ஆண்டு கால அளவிற்கு இந்த எம்.எஸ்.சி. பாடமுறைகளை நிறுத்திவைக்க அரசாங்கத்தாலே ஆணையிடப்பட்டது. மருத்துவப் படிப்பு சாராத எம்.எஸ்.சி. பட்டதாரிகள் சுருங்கிய எம்.பி., பி.எஸ்., வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that since April 1966, 64 candidates have passed this course successfully, but only 28 have been absorbed in Madras Medical Service as non-medical tutors in several subjects like anatomy, physiology, etc. May I also know whether it is not a fact that JIPMER. Pondicherry is also turning out nearly 50 M.Scs. every year? If so, what are the steps taken by this Government to see that these people who are qualified are properly rehabilitated?

THE Hon THIRU K. ANBAZHAGAN : First of all the notion should be changed that every educated person should be employed by the Government. The people are educated for so many other avenues in the country for which they should be willing to serve from Cape Comorin to Kashmir. As regards the Hon. Member asking a question about JIPMER., I may inform the Hon. Member that it is not within the purview of this Government even to that extent. But as for candidates who have passed out from the Madras University from these medical colleges, out of 121, 61 are

provided with employment in the teaching institutions. Some other people are also employed in some other branches of Government.

திரு. கோவை செழியன் . தலைவரவர்களே, நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில் எம்.எஸ்., எம்.டி. போன்ற பட்டங்களைச் சுலபமாகத் தருவதில்லை, ஆண்டுக்கு 2 பேர், 3 பேர் போன்ற மாணவர்களைத் தான் தேர்வு செய்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே, வெளி பல்கலைக் கழகத்தில் மிகச் சுலபமாக ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ், செகண்ட் கிளாஸ் வாங்கிவிடுகிறார்கள், நிறைய பாஸ்களும் தருகிறார்கள். அங்கே பாஸ் பண்ணிவிட்டு இங்கே வேலையிலே சேர்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியாகப் போடுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டுக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கமாகச் சொல்லிக் கேட்கக் கூடாது.

திரு. கோவை செழியன் : அப்படி நம்முடைய மாணவர்களுக்கு அதிகமாகப் பாஸ் போடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலுடைய முறையினாலேதான் நம்முடைய மக்களின் உயிர், மிகுந்த பாதுகாப்போடு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The Hon. Minister was saying that there is some difficulty in starting the short-term M.B.B.S. course for these students. What is the difficulty? Was it examined by any expert committee? If any examination has been done by an expert committee, will it be reconsidered by Government?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Any short-term course is conceived from the notion that they are prepared in some way for the same course through some other subjects. But actually these are not medical subjects but purely scientific subjects which are considered internationally as purely scientific subjects. They may be connected with medical course but not actual medical course.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Am I to understand that the standard is high in Madras University? If so why are many students passing out from Delhi University in M.Sc and various other subjects find employment in various States and in Madras City also they are getting employed? What is the reason?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : This question is more pertinent to other Assemblies.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது படித்தவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும் எம்.எஸ்ஸி. படித்த மாணவர்கள் குறிப்பிட்டதொரு பாடத்தைத்தான் படித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பதால், இதுவரை படித்து தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுக்காவது வேலைவாய்ப்பளிக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதுவரையில் அந்த வகுப்புகள் நடத்தப்பட்ட வகையில் எம்.எஸ்ஸி. ப்ராஞ்ச் 1, அனாட்டமி படித்தவர்கள் 27 பேர்கள், அதில் 18 பேர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது மருத்துவப்படிப்புத் துறையில். ப்ராஞ்ச் 2, ஃபிஸியாலஜி. அதில் 21 பேர்கள் படித்தவர்கள், 17 பேர்கள் அலுவலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பயோ கெமிஸ்ட்ரி பிராஞ்ச் 3, படித்தவர்கள் 22. ஆறு பேர்களுக்கு இடம் இருந்து வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பார்மக்காலஜி 22 பேர்கள் படித்தவர்கள், ஆறு பேர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மைக்ரோபயாலஜி 29 பேர்கள் படித்தவர்கள், 14 பேர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக 121 பேர்கள் தேர்ச்சி பெற்றார்கள். 61 பேர்கள் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இனி தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் வேலை வேண்டுமென்று கேட்பார்களே என்று இந்தப் பாடத் திட்ட பயிற்சிகூட இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Post graduate Medical and Research Centres

* 372 Q.—THIRU N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal to start Post-Graduate Medical and Research Centres in the State; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய அரசு இம்மாதிரியான ரிசர்ச் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக தமிழ் நாட்டில் வைத்தியத்தில் நிபுணர்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் அம்மாதிரியான ஒரு ரிசர்ச் சென்டர் ஆரம்பித்தால், இந்தியாவிலேயே இது ஒரு முக்கியமான ஸ்தலமாகும் அல்லவா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : போஸ்ட் க்ராஜுவேட் ரிசர்ச் சென்டர் என்ற முறையில் ஒரு பெரிய நிலையத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டிய முயற்சி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழக அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த முயற்சி மத்திய அரசின்

1971 ஜூலை 22]

நிதி உதவியால் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு, பெருநிதி தேவைப்பட்ட காரணத்தினால் மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்து, மத்திய அரசு ஏற்கெனவே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் டெல்லி, சண்டிகர் போன்ற இரண்டு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலையங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தாலும், வேறு எந்த மாநிலத்திற்கும் நாங்கள் உதவி செய்து இந்த போஸ்ட் க்ராஜுவேட் மெடிக்கல் சென்டர் ஏற்படுத்துவதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். அவர்கள் நிதி உதவி செய்யவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பின்னர் நம் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றில் இப்படிப்பட்ட போஸ்ட் க்ராஜுவேட் படிப்பிற்குள்ள அக்கல்வியை மேலும் உயர்தரமாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் ஒரு பரிந்துரை, ஆலோசனை ஒன்றை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனையின் அடிப்படையில் இப்போதுகூட இரண்டு துறைகளில் ஃபிஸியாலஜி; பாக்டீரியாலஜி இவைகளை அப்கிரேட் செய்ய தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு இன்ஸ்டிட்யூட் என்ற முறையில் இல்லாமல், ஏற்கனவே கல்லூரியில் உள்ள சில படிப்புத் துறைகளை மேம்படுத்துவது என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று பாக்டீரியாலஜி. ஃபிஸியாலஜி இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் இப்போதே உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு ஈ அன் ட் டி, பிரிவையும் உயர்த்துவதற்கான முயற்சியும் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : மத்திய அரசு வடக்கேயிருக்கிற இரண்டு மாநிலங்களில் இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவி செய்திருக்கின்றது. ஆனால் தெற்கே இருக்கக்கூடிய மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்ய மறுத்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன ? இந்த நான்கு தென்னக மாநிலங்களில் ஒரு மாநிலத்திலாவது இப்படி அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா ? அல்லது தெற்கேயிருக்கிற மாநிலங்களில் இம்மாதிரியான நிலையங்கள் வரக்கூடாது என்ற எண்ணம் காரணமாக ஏற்படுத்தவில்லையா? ஏதாவது காரணங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கேள்வி அவ்வளவு பொருத்தமானதல்ல. ஏனென்றால், மத்திய அரசு ஏற்படுத்திய அந்த இடங்கள் மத்திய அரசின் கையிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள். தமிழ் நாடு விரும்புவது தமிழக அரசின் மேற்பார்வையில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம்.

திரு. நா. வீராசாமி : பொதுவாக தமிழகத்தில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்குத்தான் கல்வித் துறையிலாகட்டும், மருத்துவத் துறையிலாகட்டும், எந்தத் துறையிலானாலும் வரவேற்பு இருக்கிறது. அதிலும் நம் நாட்டில் இப்போது பாக்டீரியாலஜி, ஃபிஸியாலஜி போன்ற பாடங்களில் போஸ்ட் க்ராஜுவேட் படிப்பு படிப்பதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஐந்து பாடங்களில் இந்த மேற்படிப்பு சொல்லிக்

[1971 ஜூலை 22

கொடுக்க வசதியிருக்குமானால், அந்தப் பயிற்சிக்கூடத்தை போஸ்ட் க்ராஜுவேட் இன்ஸ்டிட்யூஷனாக ஆக்கலாம் என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த விதிமுறையை வலியுறுத்தி, மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது நம் சென்னையில் ஒரு போஸ்ட் க்ராஜுவேட் இன்ஸ்டிட்யூஷன் அல்லது ரிசர்ச் சென்டர் ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மத்திய அரசு அதனுடைய திட்டமாக மேற்கொள்கிற போஸ்ட்க்ராஜுவேட் இன்ஸ்டிட்யூட் என்ற முறையில் மேல் நிலை படிப்பு அமைப்பு நிர்வாகத்தை அவர்களே நடத்துவதற்குரியதாக இரண்டு இடங்களை எடுத் தார்கள். வேறு எந்த மாநில அரசும் அப்படிப்பட்டதொரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் யாருக்கும் நிதி உதவி வழங்கவில்லை, எனவே, தமிழகத்திற்கும் வழங்குவதற்கு இல்லை என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். எனவே, நாம் நம் தமிழக அரசின் சக்தியைக் கொண்டு எந்தெந்த வகையில் இந்தக் கல்வித் துறையை மேம்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்வதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும். ஆனால் மருத்துவக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த வளர்ச்சிக்காக ஆகிற செலவை, மருத்துவக் கல்வித்துறையில் வேறு பல திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருப் பதால் இதை உடனடியாக முழு அளவிற்கும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வழக்கம்போல் படிப்படியாகத்தான் இது கவனிக்கப் படும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்த போஸ்ட் க்ராஜுவேட் மெடிக்கல் இன்ஸ்டிட்யூஷன் வருவதற்கு மத்திய அரசு போதிய அளவிற்கு நிதி உதவி செய்வதற்கில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட ஸ்கீம் இல்லை என்று கூறுகிற காரணத்தினால் ஏற்கனவே இருக்கிற பொது மருத்துவ மனையில் நாம் தொடர்ந்து தொடர்ந்து கட்டிடங்கள் எழுப்பினால் அங்குள்ள நெருக்கடியில் பெருமளவிற்கு அந்த மருத்துவ மனை பாதிக்கப்படுமே என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்தப் பொது மருத்துவ மனைக்கு மக்கள் நிரம்ப வருகிறார்கள் என்றால், நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை விட சிறந்த பாடப் பகுதிகள், பல துறைகளின் வளர்ச்சிக்கான பகுதிகள் அங்கு ஏற்கனவே அமைந்துள்ளன. இந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்கான முதல் இடம், முதல் நிலையம் என்று கருதப்படுவது சென்னை பொது மருத்துவ மனையாகும். அந்த இடத்தில் உயர்தர பாடப் பகுதிகளை, இக்கல்வியில் உயர்தர வளர்ச்சிக்கான பகுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அவுட் பேஷன்ஸ் எண்ணிக்கையைக்

1971 ஜூலை 22]

குறைத்து. வேறு பகுதிகளில் அவர்களுக்கான சிகிச்சைகள் அளிக்கும் ஏற்பாட்டை மேற்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலித்துச் செயலாற்ற சில காலமாகும்.

Master Plan for Madras City

*373. *Q.* Thiru N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :

(*a*) whether the Government has formulated Master Plan for Madras City; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (ஆ) சென்னை பெரு நகர்ப் பகுதிக்குரிய இடைக்காலத் திட்டமொன்று, 1967-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த இடைக்காலத் திட்டத்திற் கென்று மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் அடிப்படையிலும் சென்னை மாநகருக்கும் சென்னை பெருநகர்ப்பகுதியிலும் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டும் 1971-91 காலத்திற்கான ஓர் இருபதாண்டு தொலை நோக்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு திட்டங்களும் தற்போது அலுவலக ஆவணங்களாகவே உள்ளன. தற்போது சட்டப் பேரவையின் பரிசீலனையிலுள்ள புதிய நகர்ப்புறத்திட்ட மசோதாவானது "Town and Country Planning Bill" சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரே, சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதிக்குரிய பெருந்திட்டத்தைச் சட்ட அடிப்படையில் மேற் கொள்ள முடியும்.

திரு. சு. துரைசாமி: சென்னை, கோவை, மதுரை போன்ற . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சென்னை நகரத்தைப் பற்றி மட்டும் கேளுங்கள். கொள்கை விளக்கத்தை இதில் கேட்கக் கூடாது.

திரு. சு. துரைசாமி: சென்னை நகரில் அந்தத் திட்டத்தை நிறை வேற்ற எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: முதலில் கேட்ட கேள்வி பாட்டியாரைப் போல் பேத்தி ஆக எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று. இரண்டாவது கேள்வி, பாட்டியாருக்கு இன்னும் தேவையான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பதாகும். சென்னை நகரம் பெரிய பகுதியாக இருப்பதால், இப்படி தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகக் கருத முடியாது. சென்னை நகரில் மக்கள் தொகை மிகுதியாக இருக்கிறது. இதனால் ஏற்படுற பொது நல்வாழ்வுப் பிரச்சினைகள் அதிகமானது, ஆகவே இருபதாண்டு காலத்திட்டம் என்பது சென்னை நகரின் வளர்ச்சிக்காக என்பதைவிட சென்னை நகர நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்காக என்று கொள்ள வேண்டும்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, even though this will all take place only after the Town and Country Planning Bill becomes an Act, may I know from the Hon. Minister whether it is possible to give some indication as to whether we are going to have a ring road around the City as suggested by the Estimates Committee and whether the transport system just like tube railways, underground railways, more electric railway routes, whether all these things will be taken into consideration, whether it is possible to give some indication as to the broad details on which this Master Plan is going to be executed?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இப்போதைய சென்னை நகரம் ஏற்கனவே ஓரளவு விரிவுபடுத்தப்பட்ட நகரந்தான் என்று சொன்னாலும், இன்றைக்கு ஏற்பட்டு வருகிற பெரிய தொழில் வளர்ச்சி, போக்குவரத்துப் பெருக்கம், மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக, ஆட்சி முறையில் இல்லாவிட்டாலும் 450 சதுர மைல் அளவுள்ள விரிவான நகராக உள்ளத்தில் கொண்டு தெற்குப் பகுதியில் செங்கற்பட்டு நகரத்தையும், மேற்குப் பகுதியில் திருவள்ளூர் நகரத்தையும், வடக்கே கும்மிடிப்பூண்டி நகரத்தையும் சுற்றுப்புற நகர் என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொண்டு அந்த நகரங்களுக்கும் சென்னை நகருக்கும் இடையில் தெற்குப் பகுதியில் தாம்பரம், பரங்கிமலை, மேற்குப் பகுதியில் ஆவடி, அம்பத்தூர், வடக்குப் பகுதியில் மணலி, மீஞ்சூர், ஆகியவற்றைச் சென்னையின் கிளை நகரங்களாகக் கருதி, கிளை நகரங்களில் இரண்டு மூன்று லட்சம் மக்கள் வாழவும், சுற்றுப்புற நகரங்களில் ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழவும், அந்த வகையிலே போக்குவரத்து இணைப்பை ஏற்படுத்தவும், குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் இடையிலுள்ள குடிசைகளை மாற்றவும், குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவும், விரிவான திட்டமிட்டு 20 ஆண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றினால் சென்னை நகர மக்கள் படுகிற பல்வேறு இன்னல்களைத் தவிர்க்க முடியுமென்ற வகையில் 338 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிடப்பட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையில் 1971-ல் இருந்து 1976-க்குள் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 185 கோடி ரூபாய்க்கு இடைக்காலத்தில் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற பரவலான கருத்தும் இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழியும், வாய்ப்பும் அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற டவுன் அண்டு கண்ட்ரி பிளானிங் பில் நிறைவேறிய பிறகு ஏற்படும். அதற்குப் பிறகு அந்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமான பதிலைச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தால், மேற்கொண்டு துணைக் கேள்விகள் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

1971 ஜூலை 22]

Employees of Standard Motors

* 374 Q.—THIRU O. N. SUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

(a) whether all the employees who were working in the Standard Motors (Private) Limited, before its closure have been absorbed in service after the reopening of the factory; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) சென்னையிலுள்ள ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்ட பிறகு இதுவரை 777 தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினரால் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) பழைய தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளாமைக்கு நிர்வாகத்தினர் கூறும் காரணம் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கியிடமிருந்து எதிர்பார்த்த நிதி உதவி கிடைக்கப் பெறுததும், இங்கிலாந்திலிருந்து சில மோட்டார் உறுப்புகள் வந்து சேராததும் ஆகும் என்று கூறுகிருர்கள். அந்த நிதியைப் பெற்றுத் தர மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு விரைவில் பெற்றுத் தருவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிதியைப் பெற்றுத் தந்த பின் மீதியுள்ள தொழிலாளர்களும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்த நிறுவனத்திற்குத் தேவையான பொருள் தேவையைப் பெற்றுத்தர அரசு முயற்சி எடுத்துள்ளது என்று சொன்னுர்கள். அதற்காக என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன? இதுவரை பெற்ற நன்மைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அந்த நன்மைகளைக் கூறும் அளவுக்குப் பேச்சு வார்த்தைகள் முடியவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் 23-ம் தேதிக்குள் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று ஏற்கனவே நிர்வாகம் ஒப்புக் கொண்ட பிறகும் ஏன் கால தாமதம் ஆகிறது? எவ்வளவு நாளைக்குள் பாக்கி இருக்கும் தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் மானேஜ்மெண்டார் நான்கு திங்களுக்குள்ளாக எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேம் என்று ஒப்பந்தத்தில் சொன்னது உண்மைதான். ஆனல் அதற்கேற்றபடி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி கிடைக்காததால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. எந்த அளவுக்கு விரைவாக அவர்களுக்கு நிதியைப் பெற்றுத் தர முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசு முயற்சியினைச் செய்து வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்போது 777 பேரைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டதாக அறிவித்தார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளர்கள் சீனியாரிடிபடி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள். சீனியாரிட்டிபடி, அதிகம் சர்விஸ் பெற்றவர் என்ற அடிப்படையில் அவர்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த அந்தக் குறைபாடு ஆரம்பத்தில் இருந்தது. ஐந்தாறு தொழிலாளர்கள் சீனியாரிடிபடி எடுக்கப்படவில்லை என்ற குறைபாட்டைத் தெரிவித்தவுடன் அரசு சார்பாக மானேஜ்மென்ட்டை அழைத்து இது போன்ற தவறுகள் நடக்கக்கூடாது, ஒப்பந்தப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இதுவரை அப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்படவில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இந்த ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனிக்காரர்கள் வங்கியின் உதவி கேட்டிருப்பதாகவும், அந்த உதவி கிடைக்கவில்லை என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு நிதி உதவி கேட்டிருக்கிறார்கள்? அந்த நிதி உதவி கிடைத்தால் இன்னும் எவ்வளவு பேரை அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள்? அதற்கு கண்டிஷன்ஸ் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : முதலாவதாக அங்கு 1,481 பேர் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதிலே 777 பேர் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தேன். அதிலே 757 பேர் தொழிலாளர்கள், 20 பேர் ஆபீசர்கள் நிதி உதவி கிடைத்த பிறகு விரிவான அளவுக்குத் தொழில் நடக்கத் தொடங்கியவுடன் மற்றத் தொழிலாளர்களும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

Report of Elayaperumal Committee on Untouchability

*375 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) whether Central Government has sent any copy of the report of the Elayaperumal Committee on Untouchability; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :

(அ) ஆம்.

(இ) அறிக்கையின் விபரங்கள் பின்வருமாறு :—

இந்த அறிக்கையின் விபரங்களை கீழ்க்கண்ட நான்கு தலைப்புகளின்கீழ் வகைப்படுத்தலாம்.

பகுதி 1 தீண்டாமை

1971 ஜூலை 22]

பகுதி 2 பொருளாதார முன்னேற்றம்.

பகுதி 3 கல்வி.

பகுதி 4 வேலை வாய்ப்பு.

மேலே கண்ட நான்கு பிரிவுகளிலும் மொத்தம் 186 சிபார்சுகள் உள்ளன. சிபார்சுகள் அனைத்தையும் அரசு நன்கு பரிசீலித்து அவைகளின் பேரில் முடிவு எடுத்துள்ளது. மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட வரை உள்ள சிபார்சுகளில் எடுத்த முடிவை அவ்வரசுக்கு தனியாக அறிவிக்கப்படும். மிருதியுள்ள சிபார்சுகளின் பேரில் எடுத்துள்ள முடிவுகளை செயல்படுத்த துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கையின் இரண்டு பிரதிகள் இப்பேரவையின் நூலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

DR. H. V. HANDE : Sir, it is quite a long time since the report was submitted. After the submission of the report, are the Government having any intention to see that the person who practises untouchability would be punishable under the law. May I know whether the Government have got any proposal to bring forward such an enactment so that there will be greater security for the persons who are now considered as untouchables?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அந்தச் சிபாரிசில் பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நமது அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்தது. அதற்காக தனி மசோதா கொண்டுவர உத்தேசம் இல்லை. தீண்டாமைக் கொடுமை அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து கடுமை யான தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. சிபாரிசுகளில் சிலவற்றை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : இந்தக் கமிட்டிகள் எந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகின்றன? தாலுகா அடிப்படையிலா அல்லது மாவட்ட அடிப்படையிலா? இதற்காக அமைக்கப் படுகின்ற கமிட்டிகளிலே அங்கம் வகிப்பவர்கள் யார் யார்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடுத்த கேள்விக்கான பதிலை இப்போது கேட்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி. அதிலே மாநிலத்திலே இருப்பவர்களும் சிலர் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இளையபெருமாள் தலைமையில் நடந்த இந்தக் கமிட்டி எத்தனை ஆண்டுகள் பரிசீலித்து இந்த அறிக்கையை எப்போது சமர்ப்பித்தது? இதைப் பற்றி எப்போது மத்திய அரசுக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: ஏறத்தாழ 1965-ம் ஆண்டு இந்தக் குழு நிறுவப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை 1969-ம் ஆண்டில் தரப்பட்டிருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டில்

நமது மாநில அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்தது. இப்போது அதிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியவற்றைப் பற்றி முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு

* 376 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தீண்டாமை ஒழிப்பினை தீவிரப்படுத்த தாலுக்கா அளவில் அரிசன நலக் குழுக்கள் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஆம்.

திரு. என் கிட்டப்பா: அத்தகைய குழுக்களில் எந்தெந்தத் தொகுதி சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பங்கு கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அந்தக் குழுவின் நடைமுறை வேலைத் திட்டத்தை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து தாலுகா வாரியத்திற்கு உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும், போலீஸ் அதிகாரிகள் சிலரைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும், அப்படி தீண்டாமை ஒழிப்பில் அக்கறையுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தாலுகா வாரியத்தி லிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மாவட்ட வாரியத்தை அமைக்கவும், மாவட்ட வாரியத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மாநில அளவில் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் வகை செய்து திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாலுகா குழுவில் இருப்பவர்கள் சார்பிலே அவர்கள் புகார்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், அதைப் பற்றியும் விசாரணை செய்து உண்மைதானா என்று பார்த்து உண்மை என்று ஒத்துக்கொண்ட பிறகு அதை மேலே இருக்கும் குழுவுக்கு அனுப்புவார்கள். போலீசாரும் தகவல் கொடுப்பார்கள். போலீசாரும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்தக் குழு தன்னிச்சையாகச் சிபாரிசு செய்ய அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சரியாகச் செயல் படவில்லை என்று சொன்னால், மாநிலக் குழுவுக்கு அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள். மாநில வாரியத்திற்கு நலத்துறை அமைச்சர் தலைவராக இருக்கிறார்கள்; ஐ.ஜி. அவர்கள் பொறுப்பாளராக இருக்கிறார்கள். சமூக நலத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் செயலாளராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேல் மட்டத்தில் இருக்கும் மாநிலக் குழுவில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றி மக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய செய்திப் படம் தயாரிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

1971 ஜூலை 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இப்போதே செய்திப் படங்களில் கூடுமான வரையில் தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றி பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, இந்த குழுக்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிற தலைவர்கள் சமுதாய அடிப்படையில் நியமிக்கப் படுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து தான் அந்த குழுக்களுக்கு தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் புது விடுதிகள்

*377 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப் பாரா—

(அ) 1971-ம் ஆண்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக புதிதாக விடுதிகள் எவையேனும் திறக்க அரசு முடிவு செய் துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அவை எந்தெந்த இடங்களில் திறக்கப் படும்?

(உ) அவற்றில் எத்தனை மாணவ, மாணவிகள் தங்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து:

(அ) ஆம்.

(இ) & (உ) இந்த விஷயம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆணை விடுக்கப்படும்.

திரு. கு திருப்பதி: தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளில் சேரும்போதும், கல்லூரிகளில் சேரும்போதும் கொஞ்சம் பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் பணம் போதுமானதாக இல்லாததால். முதலிலோ அல்லது கடைசியிலோ சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஹாஸ்டலில் இடம் இல்லாத மாணவர்களுக்கு தனியாக கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க, வசதி செய்து கொடுக்க அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இப்போது பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்ட முறையில், நலத் துறையின் மூலமாக விடுதிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவைகளில் இடம் தரப்படு கின்றது. ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலிலும் ஒரு ஹாஸ்டல் கமிட்டி என்று உருவாக்கி அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், தலைவராக இருந்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். கூடுமான வரையில் எல்லோருக்கும்

இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை என்பதையும் அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கிறது. காரணம், ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமான மாணவர்கள் சேருகிறார்கள். ஆண்டுக்கு ஆண்டு 10 சதவிகிதம் தான் அதிகமாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு அதிகப்படியாக சேர வேண்டுமென்று விரும்பினால் தனியாக அவர்களுக்கு 'நான்-ரிசிடென்சியல்' அமௌன்ட் என்று தனித் தொகை தரப்படுவதன் மூலமாக அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கான விடுதிகளில் ஏனைய சமுதாய மாணவர்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றது? ஒதுக்கப்படுகின்ற இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றது என்று அமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதியில் 75 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு என்றும் 20 சதவிகிதம் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு என்றும், 5 சதவிகிதம் முற்போக்கு சமுதாயத்திற்கு என்றும் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோல், ஹாஸ்டல்களில் 60 சதவிகிதம் பின் தங்கிய மாணவர்களும், 25 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும், எஞ்சிய சதவிகிதம் பின்தங்கிய மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. கோ. இளங்கோவன்: துணைத் தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு என அமைக்கும் விடுதிகள் வட்டத் தலைநகரங்களிலும், மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அமைக்கப்படுவதோடு விடுதிகளில் உள்ள மாணவர்கள் தரமான பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற வழி வகை செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகள் அனைத்துமே தரமான பள்ளிகள் தான் என்று அரசு கருதுகிறது. தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளைப் பற்றி அப்படி கூறமுடியாது. பள்ளிகளில் இடம் பெற்றவர்கள் விடுதிகளில் இடம் பெற துணை செய்யும் வகையில் தற்போது நலத் துறை மூலமாக விடுதிகள் கட்டி, தங்கிப் படிப்பதற்காக வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறோம். இதிலே தாலுக்கா வாரியாக, மாவட்ட வாரியாக என்று இல்லாமல் எந்தந்த இடத்தில் கல்லூரியோ, பள்ளியோ இருக்கிறதோ அந்த பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு 3 மைலுக்கு மேலே இருந்து வருபவர்களாக இருந்தால் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். 3 மைலுக்குள்ளே இருந்து வருகிற மாணவர்களுக்கு விடுதியில் தங்க வசதி செய்து கொடுப்பது இல்லை.

1971 ஜூலை 22]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Is there any proposal to start a hostel for working women belonging to Scheduled Castes and Backward Classes?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயப் பெண்கள் அந்த அளவுக்கு முன்னேற வில்லை. பிறகு பார்க்கலாம்.

திரு. ந. முத்துவேல் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு எத்தனை மாணவர்கள் விடுதிகள் அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: ஏறத்தாழ 25 புதிய விடுதிகள் அமைக்க அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து இருக்கிறது.

Separate Cell for Idol theft cases

* 363 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to create a separate cell for idol theft cases; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :

(அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பொதுவாக தமிழ் நாட்டிலே, அதுவும் சென்னை நகரத்திலே தான் அதிக சிலைகளைத் திருடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி திருடுகிறவர்கள் சாமி சிலைகளை திருடி இன்னொரு இடத்தில் வைத்தால் தான் மகிமை உண்டு என்று இப்படி செய்கிறார்கள். அது உண்மையா ? அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சிலையைத் திருடி இன்னொரு இடத்தில் பதித்தால் தான் மகிமை என்று ஒரு சில பக்தர்கள் இடத்தில் எண்ணம் இருக்கிறது என்பது உண்மை தான். ஆனால் இங்கே கூறப்பட்ட சிலை திருட்டுக்கான காரணம் அப்படி அல்ல. வெளி நாட்டவர்கள் தமிழ் நாட்டு சிலைகளின் கலை நுணுக்கங்களில் ஆர்வம் கொண்டு அதை அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அந்த சிலைகள் திருடப் படுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அது சென்னை மாவட்டத்திலே அல்ல, தஞ்சை மாவட்டத்திலே தான் சிலைகள் அதிகமாக திருடப்படுகின்றன.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, வெளி நாட்டிலே உள்ளவர்கள் சிலையின்மீது பற்றுக் கொண்டுள்ளதால் திருடுகிறார் கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய

SATYAMEVA JAYATE / TRUTH ALONE TRIUMPHS — Legislative Assembly watermark

மகாபலிபுரத்திலே அழகிய சிலைகளை நமது அரசாங்கமே தயாரித்து வருகிறதே, அத்தகைய சிலைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் சிலையின் மீது மோகம் கொண்டு திருடவில்லை. அந்த சிலை வடிக்கப்பட்ட காலத்தின் மீது அவர்கள் கொண்டு இருக்கிற அந்தப் பற்றின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் அந்தச் சிலைகளை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். மகாபலிபுரத்தில் தயாரிக்கப்படும் சிலைகள் எல்லாம் அண்மைக் காலத்தவை. ஆகவே. அவைகளை வெளிநாட்டார் அவ்வளவு விரும்பி வரவேற்கமாட்டார்கள்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, பெரும்பாலும் தென் மாவட்டங்களில் தான் விலை உயர்ந்த சிலைத் திருடு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. இவைகளைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஒரு தனிக் காவல் பிரிவு ஏற்படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே அந்த சிலை திருட்டைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக மாநில அளவில் தனியாக ஒரு காவல் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு அது பணியாற்றி வருகிறது. எந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாகச் சிலை திருடப்படுகிறது என்பதைப் பரிசீலித்து அதற்குத் தக்கபடி அதைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்கலாம்.

திரு. என். கணபதி : தலைவரவர்களே, இதுவரையில் எத்தனை சிலை திருடிய வழக்குகளை நம் அரசாங்கம் பதிவு செய்து இருக்கிறது என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 1968-ம் ஆண்டில் 79 வழக்குகளும், 1969-ம் ஆண்டில் 63 வழக்குகளும், 1970-ம் ஆண்டில் 112 வழக்குகளும், 1971-ல் இது வரையில் 36 வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, பிள்ளையார் சிலையைத் திருடி வைத்தால் தான் மகிமை என்ற காரணத்தால் மாம்பலத்திலும் பிள்ளையார் சிலை திருடி வைக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாம்பலத்து சிலையைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே வெகு விரிவாகப் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. மீண்டும் அதைக் கிளர வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இப்படிச் சிலைகள் நிறைய திருடுபோய் இருக்கின்றனவே, இந்தச் சிலைகளில் ஆண் சிலை அதிகமாகத் திருடப்படுகிறதா பெண் சிலை அதிகமாகத் திருடப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் இந்த பால் வேறுபாடு பார்த்துச் சிலைகளைத் திருடிக்கொண்டு இருப்பது இல்லை. ஏனென்றால் அந்தச் சிலையிலே உள்ள கலை நுட்பங்களைத்தான்

அவர்கள் வெகுவாக ரசிக்கிறார்கள். திருடுபவர்கள் அதை ரசிப்பது இல்லை. திருடுபவர்கள் விலையை ரசிக்கிறார்கள். வெளி நாட்டவர்கள் அதன் கலையை ரசிக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த சிலைகளைத் திருடுபவர்கள் குறைவாக இருந்தாலும், இதற்கென்று இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மிக்கச் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது புதிய தகவல். மீதமுள்ள தகவல்களையும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : புதிய தகவல் இல்லை ; மீதமுள்ள தகவல்களை அரசாங்கம் தன் சிப்பந்திகளைக் கொண்டு கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசாங்கம் தனி அதிகாரிகளை மட்டும் வைத்துச் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றில்லை : மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு உண்டு.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, சிலப்பதிகாரத்தை வடித்துக்கொடுத்த இளங்கோவிற்குச் சிலை . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a relevant question.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது வரையில் 290 சிலைகள் மு.ப 10-00
திருட்டு இந்த நாலு ஆண்டுக்காலத்தில் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படிச் சிலைகளைத் திருடுபவர்கள் கூட்டமாக இருக்கிறார்களா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் கூட்டமாக இல்லாவிட்டாலும், ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புள்ளவர்களாக சங்கிலிபோல் தொடர்புகொண்டு காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. வெளிநாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இப்படிக் கொடுக்கப்படும் சிலைகளை வெளிநாட்டில் வைத்துக்கொள்ளாமல், திரும்பவும் இந்தியாவுக்கே பெறவேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, குறிப்பாக, தமிழக அரசால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை காரணமாக, அண்மையில் பாரிசில் நடந்த ஐ.ஜி.க்கள் மாநாட்டில், தமிழக ஐ.ஜி. அவர்கள் இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே திருடப்பட்ட, வெளி நாட்டிலுள்ள சிலைகளைப் பற்றி ஆராய மேலும் அகில உலக, 'இண்டர்-போல்' கூட்டம் வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் நடக்கும்போது, அது பரிசிலிக்கப்பட இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Was there any instance of policeman stealing idols?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போலீஸ்காரர்கள் திருடுகிறார்கள்; சில போலி பக்தர்களும் திருடுகிறார்கள்.

Rehabilitation of Tibetan Refugees

* 364 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Tibetan Refugees have been rehabilitated in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

DR. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Chief Minister whether the State Government have been asked to take in a few refugees from Bangla Desh and also whether the Hon. Chief Minister is aware of the fact that we are going to have serious troubles

MR. DEPUTY SPEAKER : This question concerns about Tibetan refugees.

DR. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Chief Minister —we have also passed a resolution here about Bangala Desh— what are the steps in generol taken by this Government to see that all these refugees from different parts are absorbed and whether this Government have given any assurance to the Central Government with regard to this rehabilitation of refugees and whether the State Government were consulted and what was the reply given by the State Government?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வங்கத்து அகதிகளைத் தமிழ்நாட்டிலும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தினை மத்திய அரசிடமிருந்து, தமிழக அரசு பெற்றிருக்கிறது. இப்பொழுது அண்மையில் இங்கு வந்திருந்த மத்திய அமைச்சரவர்களும், நம்முடைய தொழில் அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்து, ஒரு லட்சம் அகதிகளையாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு, வருகிறவர்களை வரவேற்பதில் நம் பண்பாட்டிற்கு ஊறு தேடாத வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணும்போது, வரவேற்பதில், வைத்துக் காப்பாற்றுவதில் நாம் எவ்வளவும் பின் வாங்கிடப் போவதில்லை என்றாலும், இருக்கும் நிலைமைகளை உத்தேசித்துப் பார்த்தால், நாம் இப்பொழுதே லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பர்மா அகதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது, அதோடு இலங்கையிலிருந்து 5 லட்சம் அகதிகள், நாம் காப்பாற்ற வேண்டியவர்கள் சிறிது சிறிதாக வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் புதிய சுமையை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் ஏற்றுக்கொள்வது இந்த நேரத்தில் சரிதானா என்பதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். வரவேண்டாம் என்ற அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நாம்

பிரச்சினையை அணுகவில்லை அந்தக் கருத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எடுத்து வைத்து, ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம் என்று அந்த வகையில் எடுத்து வைக்கவில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிற்கு வரக்கூடிய அகதிகளை எடுத்துக் கொள்ள நம்முடைய பண்பாட்டின் பிரகாரம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், நமக்கு நிதி வசதி இல்லை. மற்றும் பல தொந்தரவுகள், தொல்லைகள் இருப்பதால், அது தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நன்மையைக் குறித்துப் பார்க்கும்போது, இந்த ஒரு லட்சம் அகதிகளைக் குடும்பங்களாகவா அல்லது தனி நபர்களாகவா எந்த எண்ணிக்கையில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் அப்படியெல்லாம் விவரித்து எந்த அளவில் என்று கூறவில்லை. பொதுவாக ஒரு லட்சம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் நம்முடைய நிலையைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு லட்சம் அகதிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது பண உதவி கொடுக்க முன்வருகிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பொதுவாக அகதிகள் பற்றிய பிரச்சினையில் மாநில அரசுச் செலவை முதலிலே ஏற்றுக் கொண்டு, பிறகு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தொகை பெற்றுக் கொள்வது இப்பொழுது உள்ள நிலைமை. அந்த அடிப்படையில் தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

Thiru M. A. LATHEEF: The stand of the Central Government so far as the refugees from East Bengal is concerned is that they are all Pakistani Nationals and that the Government of India are trying their best to send them back and that is the stand taken by the Indian Government in the comity of nations. I want to know whether the correspondence with regard to the refugees who are to be sent to Tamil Nadu that transpired between the Central Government and the State Government are to be discussed and the Central Government are to be embarrassed in this matter, Therefore, I think further discussion in this matter

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக்கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

Thiru M. A. LATHEEF: It is not a question. It is a point of order. I want to get clarification from the Hon. Minister. I want to know whether it is proposed to discuss the matter that

transpired between the State Government and the Central Government and which is not very much in tune with the established principles and policy adopted by the Central Government in the international field?

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order. There is no need for any clarification. கேள்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிகிறது. அதை நீட்டிக்க அவையின் அனுமதி கோரப் படுகிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : மத்திய சர்க்காருடைய அயல் நாட்டுக் கொள்கையை வகுக்கும்போது, மாநில சர்க்காரையும் கலந்து கொள்வது உசிதம் என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மத்திய சர்க்காருடைய வெளி நாட்டுக் கொள்கையில், மாநில அரசைக் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லை, வேண்டிய முடிவுகளை எடுக்க மத்திய சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றாலும், இப்படிப் பட்ட சங்கடமான சூழ்நிலைகளில் மாநில அரசைக் கலந்து கொள்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

திரு. துரைமுருகன் : இப்பொழுது பங்களா தேச அகதிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்து கிறது. முதல்வர் அவர்கள் தமிழர்கள் 5 லட்சம் பேர்கள் சிங்களத் திலிருந்தும், பர்மாவிலிருந்தும் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். அவர்களை மத்திய சர்க்கார் வேறு வட புலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, இவர்களை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பதிலுக்குப் பதில், பழிக்குப் பழி என்று அணுகும் பிரச்சினையல்ல இது. மனிதாபிமானத் தோடு அணுகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறோம். பிடி வாதத்தைக் காட்டி அந்தக் கண்ணோட்டத்தைக் காட்ட விரும்ப வில்லை.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir are the Government aware that the Government of India are taking undue advantage of the kindness of Tamil Nadu in imposing this condition of rehabilitating the refugees, whereas there has not been any such stipulation as far as other States are concerned?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

திரு. சொ. கவேரிமணியம்: நம்முடைய மாநிலத்து மக்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் வகையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப் பிரசாரம் செய்கிறோம். இந்த நேரத்தில் அகதிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், அது நம்முடைய நலனைப் பாதிக்கும் என்பதை அரசு வலியுறுத்திச் சொல்லுமா?

(பதில் இல்லை)

1971 ஜூலை 22]

சேலத்தில் கள்ள நோட்டுகள் அச்சடிப்பு.

* 365 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1971-ஆம் வருடம், மே மாதம் சேலம் நகரில் கள்ள நோட்டுக்கள் அச்சடித்ததாகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் யார் யார் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சேலத்தில் 1971 மே திங்களில் கள்ள நோட்டு அச்சடித்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, (1) கந்தசாமி, (2) முத்துசாமி, (3) நாராயணசாமி நாயுடு ஆகிய மூவர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, கைதானவர்களில், பழைய குற்றவாளிகள் இருக்கிறார்களா? கள்ள நோட்டு அடிப்பவர்களைத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கும்போது, தூக்குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பல கேள்விகளை இணைத்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகக் கள்ளநோட்டு அடிப்பவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். தூக்குத் தண்டனை போடுவதுபற்றிய குறிப்பேடுகள் எதுவும் இல்லை. தூக்குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு கேட்டுக் கொள்வதாக இல்லை.

DR. H. V. HANDE : This counterfeiting of notes has become a very serious matter and in spite of having regularisation of taxation and other things which we have carefully adopted, the entire State is completely ruined. Will the Hon. Chief Minister do something for these counterfeit notes? May I know whether this Government are taking concrete steps in touch with the other States—counterfeit notes from other States may also come—like the Interpol System or conjoint action to see that manufacturing of counterfeit notes is completely removed from this place and also such notes coming from other States to this State is prevented? Will these things be co-ordinated properly and necessary action be taken?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது மற்ற மாநிலங்களுடன் இணைந்து செய்யப்படக்கூடிய ஒரு காரியமாக இல்லாவிட்டாலும் மற்ற மாநிலங்களோடு கலந்து செய்யப்படுகின்ற காரியமாக இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இப்பொழுது கூட கேரளாவில் இருந்து சி.ஐ.டி. இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து பலரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கேரளாவில் கள்ள நோட்டு அடித்தவர்கள் இங்கே

வந்து புழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல் இதிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து : கள்ள நோட்டுக்களை அடிப்பவர்கள், இந்தியாவின் நோட்டுக்களைத் தவிர அமெரிக்க நாட்டின் நோட்டுக்களையும் அடிக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகள் தமிழ் நாட்டில் இல்லை. அவர்கள் கேரளாவிலே இருப்பதாகக் கேள்வி. அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே மூன்று இடங்களிலே பிடிபட்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கந்தசாமி, முத்துசாமி, நாராயணசாமி போன்றவர்கள் பல இடங்களிலே கள்ள நோட்டு அடிக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டதாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுகளிலே விசாரிக்கப்பட்டு எவ்வளவு சீக்கிரமாக, எவ்வளவு ஆண்டுகள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் பத்திரிக்கையிலே வருவது கிடையாது. அப்படி அவைகள் எல்லாம் பத்திரிக்கையில் வருவதற்கு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு அங்கே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் அவ்வப்போது ஏடுகளிலே வருகின்றன. இந்த வழக்குகள் விரைவாக நடத்தப்பட அரசு ஆவன செய்து வருகிறது.

திரு. சோ. கருணைநாதன் : மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து கள்ளநோட்டு அடிக்கிறார்கள். அப்படி அடிப்பதற்கான மூலப்பொருள்கள் தமிழ்நாட்டிலே சுலபமாகக் கிடைப்பது தான் காரணமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்கு மூலப் பொருள் தேவையில்லை. 'மூளைப் பொருள்' தான் தேவை.

திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா : வாரச் சந்தைகளிலே தான் அதிகமாக ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் கள்ள நோட்டுக்கள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. தென்காசி தாலுக்கா போன்ற இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட நோட்டுக்கள் அதிகமாகப் பழக்கத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களைப் பிடிப்பதற்காக, வாரச் சந்தைகளுக்குத் தனி போலீஸ் அதிகாரிகளை அனுப்பமுடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதை உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாகச் சொல்லி இருந்தால், அதிகாரிகளை அனுப்பி அவர்களைச் சுலபமாக கைது செய்திருக்கலாம். இப்படிப் பகிரங்கமாகச் சொல்லிவிட்டதால், வாரச் சந்தைக்கு வரும் கள்ள நோட்டு விநியோகஸ்தர்கள் உஷாராகி விடுவார்கள்.

1971 ஜூலை 22]

நிலஉச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் உள்ள உபரி நிலங்கள்.

* 378 வினா—திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாடு நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு உள்ள உபரி நிலங்கள் இம்மாநிலத்திலுள்ள நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளனவா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்;

(இ) தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தம் (உபரி நிலங்கள் முடிவு செய்தல்) விதிகள் 1965-ன் விதி 5 (1)-ல் குறிக்கப்பட்டுள்ள முறைப்படி உபரி நிலம் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு அடமானம் செய்யப்படுகிறது. இதுவரை 10,714 நபர்களுக்கு 18,752 ஏக்கர் அடமானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மேலே குறிப்பிட்ட முறையில் எவ்வளவு நிலம் அடமானம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற விவரம் தயாராக இல்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், 30 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த போது, எத்தனை ஏக்கர் உபரி நிலம் எடுப்பதாக உத்தேசத்தில் இருந்தது ? இப்பொழுது கழக ஆட்சி வந்ததும், 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் செய்ததன் மூலமாக எத்தனை ஏக்கர் நிலம் எடுக்கப்படுவதாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு இருந்த பொழுது 'எக்ஸ்டன்ட் நோட்டிபைடு ஆஸ் சர்ப்பளஸ்' 28,317. இப்பொழுது இன்னும் விவரம் கையிலே வரவில்லை. வந்ததும் இந்த அவையிலே சொல்லுகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழே உபரி நிலங்கள் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்கு வரும். அதை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தது. ஆனால், இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே பலர் தங்களுக்கு இருந்த அதிகப்படியான நிலங்களைப் பல்வேறு பிரிவாகப் பிரித்து எழுதிக் கொண்டதாலே சர்க்கார் எதிர்பார்த்த நிலம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிலம் அற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கும் வகையிலே உபரி நிலம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தது. ஆனால், எதிர்பார்த்தபடி உபரி நிலம் கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மை தான்.

தொரனூர்—சொக்கனூர் சாலை.

* 379 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் யூனியன், தொரனூரிலிருந்து சொக்கனூர் செல்லும் பாதையை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே. திருப்பூர் யூனியன் தொரனூரிலிருந்து சொக்கனூர் செல்லும் பேருந்துப் பாதை மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது. பஸ் போகும் நேரத்திலே விவசாயிகள் தங்களுடைய மாட்டு வண்டிகளை ஓட்டி வந்தால், மிக சிரமம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பாதை அகலப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தச் சாலையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, இந்தச் சாலையில் 4 மைல் 2 பர்லாங் நீளத்திலே 1 மைல் 6 பர்லாங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சாலை முழுவதும் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படும்.

மாயூரம்—மணல்மேடு நெடுஞ்சாலை.

* 380 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரம்—மணல்மேடு நெடுஞ்சாலையை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு தற்போது ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மாயூரத்திலே இருந்து மணல்மேடு செல்லும் சாலை பழுது அடைந்து சீர்கெட்டிருக்கிறது. இதை விரிவுபடுத்தவிருக்கிறது இந்த அரசு என்று அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 'இன்டென்சிவ் டெவலப்மென்ட் அகிரிகல்ச்சரல் புரகிராமின்' கீழ் சீர்திருத்த வேலை செய்யலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1971 ஜூலை 22]

அரசு அலுவலகங்களில் மின் விசிறி.

* 381 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ் நாட்டில் எல்லா அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் மின் விசிறி அமைத்திட அரசிடம் ஏதேனும் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சட்ட சபையிலே மேலே ஓடு கின்ற மின் விசிறிகளிலே இருந்து காற்றுச் சரியாக வருவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்களா ? அதை ஏதாவது சீர்படுத்த வழி வகை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த விசிறி களிலே இருந்து காற்று நன்றாகவே வருகிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தனியார் கட்டடங்களிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நீதி மன்றங்களிலே மின் விசிறிகளைப் பொதுப் பணித்துறை தலையிட்டுப் பொருத்த வேண்டும். அப்படி மின் விசிறிகளை இந்தப் பொதுப்பணித் துறை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நீதி மன்றங் களிலே மின் விசிறிகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றால், ஹைகோர்ட்டு அதற்கான சிபாரிசை செய்ய வேண்டும். அப்படி தனியானக் கோரிக்கை வரும்பொழுது அதை ஏற்று நடத்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

New Railway lines.

* 382 Q.—THIRU N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have addressed the Centre recently to start any new Railway line in the State; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) ஆம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட செயல் திட்டங்கள் அவற்றிற்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள வரிசை முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காக இந்திய அரசிடம் பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னை-அரக்கோணம், சென்னை-கும்மிப்பூண்டி பிரிவுகளில் மின்சார ரயில் பாதைகள் போடுதல்.

சேலத்திலிருந்து கரூர் வழியாகத் திண்டுக்கல் வரை புதிய அகல ரயில்பாதை போடுதல்; மணியாச்சி-திருநெல்வேலி கூடிய இணைப்புப் பாதை உட்பட திண்டுக்கல்-தூத்துக்குடிப் பிரிவை அகல ரயில் பாதையாக மாற்றுதல்;

திருநெல்வேலியிலிருந்து திருவனந்தபுரம் வரை (நாகர் கோயில்-கன்னியாகுமரி வழியாக) புதிய ரயில் பாதை அமைத்தல்;

திருச்சிராப்பள்ளி—விழுப்புரம் குறுக்கு ரயில்பாதையை அகல ரயில்பாதையாக மாற்றுதல்;

விழுப்புரத்திலிருந்து செங்கற்பட்டு வரை கூடுதல் அகல ரயில் பாதை ஒன்று அமைத்தல், அரக்கோணம்—செங்கற்பட்டு ரயில் பாதையை அகல ரயில் பாதையாக மாற்றுதல்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, சின்ன சேலத்திலே இருந்து பட்டாளத்திற்கு ஒரு ரெயில் பாலம் அமைக்கும் திட்டம் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வகுக்கப்பட்டு, அதற்கான சர்வே எல்லாம் எடுக்கப்பட்டுத் தயாராக உள்ளது. அதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டம் பலன் பெறும் என்பதால், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு வற்புறுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி மத்திய அரசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது மத்திய அரசின் பொறுப்பைச் சாரும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ரெயில் பாதையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பாதையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு ரயில்வே போர்டிலே இருந்து அனுமதி வழங்கப்பட்டதா ? அதன்பொருட்டு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா ? அப்படி ஏதாவது தகவல் வந்திருந்தால், இந்த வேலை எப்பொழுது துவங்கப்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா ?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : In October 1968 it was decided by the Ministry of Railways that a fresh re-apparisal for this line should be taken up. Accordingly, with a view to finding out the justification for this line, the Southern Railway has been advised in May 1969, to take updating of the earlier survey reports for the metre-gauge line and carrying out a fresh survey for an alternative broad-gauge rail line at an estimated cost of Rs. 1.58 lakhs and these are already in progress. The field work on the Engineering Survey has been completed and the report is under compilation. The traffic survey is in progress and 70 per cent progress has been achieved upto the end of Febrhary 1970. Further consideration to the project will be given after the results of the survey become known.

State Agro-Industries Corporation

* 383 Q.—THIRU A. SWAMIDHAS: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any change of personnel in the Chairmanship of State Agro-Industries Corporation?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இல்லை.

சலவை, சவரத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவிகள்.

* 384 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் தொழில் நிலையங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் அமைப்பதற்கு ஏதேனும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கடனுதவி செய்வதுடன் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளும் கடனுதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும் அந்த மாதிரி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அந்த உதவி உண்மையில் கிடைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : 1966-67-ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் (சென்னை நீங்கலாக) 60 சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், 60 சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவரவர்கள் தொழில் செய்ய அவர்களுடைய தொழில் கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்தின்படி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு நபருக்கு ரூ. 110 பெறுமான சலவைக் கருவிகளும் சவரத் தொழிலாளர்களுக்கு நபருக்கு ரூபாய் 75 பெறுமானமுள்ள சவரக் கருவிகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

அண்மையில் அமைக்கப்பட்ட பிற்பட்டோர் நலக்குழு தனது பரிந்துரைகளில் தொழில் கருவிகள் வழங்குதல் பற்றி பின்வருமாறு பரிந்துரைத்துள்ளது :—

" கிராமங்களில் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல தரமான கருவிகள், சாதனங்களை இலவசமாக வழங்கவேண்டும். நகர்ப் பகுதிகளில் முடிதிருத்தும் நிலையங்கள், சலவை நிலையங்கள் ஆகியவைகளைச் சொந்தத்தில் வைத்து நடத்தும் இவ்வகுப்பினருக்குப் பகுதிக் கடன் அடிப்படையில் கருவி சாதனங்கள் வழங்கப்பெற வேண்டும்."

மாநிலத்தின் நிதி நிலைமையை முன்னிட்டு இப்பரிந்துரையைப் பின்னர் ஆய்வு செய்யலாமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர சலவை, சவரத்தொழில் நிலையங்கள் கூட்டுறவு முறையில் அமைப்பதற்கான குறிப்பு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் இல்லை.

Suriliar Hydro Electric Scheme

* 385 Q.—THIRU N. K. PALANISAMI :
THIRU P. MALAICHAMY : Will the Hon. the Minister forElectricity be pleased to state :

(a) whether any decision has been taken up in regard to Suriliar Hydro Electric Scheme; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) & (இ) தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட, சுருளியாறு புனல்மின் திட்டம் பற்றிய விரிவான அறிக்கைக்குத் தமிழ்நாடு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள சுருளியாறு, நீரைப் பயன்படுத்தி விசை உற்பத்தி செய்ய, இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டத்திற்காகும் செலவு ரூ. 617 லட்சமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் கீழ்த் திட்டமிடப்பட்டுள்ள மின் நிலையம் 35 மெ. வா. நிறுவப்பட்ட திறனளவு உடையதாக இருக்கும். இத்திட்டம் பற்றிய விரிவான அறிக்கை குறித்துத் தொழில் நுட்ப அனுமதி பெறுவதற்காகவும் அதற்குத் திட்டக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காகவும் இந்திய அரசைச் சேர்ந்த மத்திய நீர் மின் குழுவிற்கு 26—5—70 அன்று அது அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மத்திய நீர் மின் குழுவின் அனுமதியும் திட்டக் குழுவின் ஒப்புதலும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆறு கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மொத்தத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஆறு கோடி பதினேழு இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எவ்வளவு என்று பிரித்துச் சொல்ல இயலாது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எப்பொழுது முழுமையாக வேலை தொடங்கப்படுமென்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : வெகு விரைவில்.

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தால் சுருளியாற்றினால் பாசனம் நடைபெறும் இடங்கள் பாதிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதிலிருந்து பிரிகின்ற நதிகள் (டிரிபியூடரிஸ்) மூலம் பசானம் நடைபெறுபவை பாதிக்கப் படாது.

1971 ஜூலை 22]

Route Permit for Kumbakonam Co-operative Motor Transport **Society**

* 386 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(*a*) whether a memorandum, dated 27th March 1970 has been received from the Kumbakonam Co-operative Motor Transport Society Limited requesting route permits to be given to the Society; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம். பேருந்து வழித்தட உரிமங்கள் வழங்கக்கோரி கும்பகோணம் கூட்டுறவு மோட்டார் போக்குவரத்து சங்கத்திடமிருந்து 27—3—1970 நாளிட்ட கோரிக்கை மனு ஒன்று தஞ்சாவூர் வட்டாரப் போக்கு வரத்து அதிகாரி அவர்களுக்கு வந்தது.

(இ) தஞ்சாவூர் வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரி வலங்கைமான், வெட்டாறுபாலம், பெருங்குடி வழியாக, கும்ப கோணத்திலிருந்து அரித்துவாரமங்கலம் செல்லும் பேருந்து வழித்தடம் ஒன்றிற்கு இச்சங்கத்திற்கு 26-5-70 அன்று உரிமம் வழங்கினர்.

Dr. H. V. HANDE : The Hon. Minister in his reply said that it was on 26th May 1970 the permit was granted. Is it not a fact that this Kumbakonam Motor Transport Society had applied for route permit on 12th May 1967? Is it not a fact that this society was inaugurated by the Hon. Minister for Industries and the society had purchased some bus in the year 1967, in anticipation of Government giving permit? Is it not a fact, that for three years, because of administrative delay, this bus was kept idle? May I know the reasons for three years' delay?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்ற தகவல் 1-4-1970 அன்றும் 21-4-1970 அன்றும் அரசைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். 1967-ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியாது. வழித் தடங்கள் அனுமதியளிப்பது ஆங்காங்கே உள்ள தேவையைப் பொறுத்து மண்டல அதிகாரிகள் தீர்மானித்துச் செய்யப்படுகிறது.

Dr. H. V. HANDE : In that memorandum itself it has been clearly stated. A copy of the memorandum is with me. It had already been given to Government. There the complainant had said that they had applied for permit as early as 1967. I just want to bring it to the attention of Government. May I know from the Hon. Minister whether suitable inquiry will be conducted and whether suitable action would be taken if it is found that it is due to departmental delay?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பஸ் வாங்கிவிட்டார்கள் என்பதற்காக வழித்தடங்கள் அனுமதி கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம்.

திரு. நா. வீராசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழித்தடங்கள் லைசன்ஸ் வழங்குகின்றபோது முன்னாள் ராணுவத்தினர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்க அரசு உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரொம்ப கோணத்தில் இருக்கின்ற முன்னாள் ராணுவத்தினர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கேட்டால் கொடுக்கவில்லை. அதற்கான முறையில் சட்டம் செய்யப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி அதர் திங்ஸ் பீயிங் ஈக்குவல், மற்றவர்களுக்குச் சமமாகவிருந்தால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

City routes for private buses

* 387 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(*a*) whether the route miles for the private buses plying as City buses have been increased;

(*b*) if so, the result thereof;

(*c*) whether it is a fact that some areas in Madurai District are not covered even after official announcement was made; and

(*d*) if so, the reasons thereof?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) இல்லை.

(எ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரின் விதி முறைப்படி 15 மைலுக்குள் ஓடுகின்ற பஸ்கள் எல்லாம் சிடி பஸ்கள் என்று மாற்றப்பட்டு வருகிறது. அது மாதிரி பல சிடி பஸ் ரூட்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வகையில் மதுரை—திருமங்கலத் திற்கிடையே இப்பொழுது நான்கு பஸ்கள் தான் போகிறது. அந்த ரூட்டில் அதிக பஸ்கள் விட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர பஸ்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மதுரை-திருமங்கலம் ரூட்டில் டெம்பரரி பர்மிட்டில் நான்கு பஸ்கள் ஓட இப்பொழுது அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டுக்கு அனுமதி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்போது தேவைக்கேற்ப அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 22[

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

திருச்சி நகரத்தில் காவல் துறையினர் செய்த தடியடியும் அதன் விளைவுகளும் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக் கிறார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நான் அறிக்கை கொடுத்திருக்கும் மிகவும் அவசரமும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த ஒரு தீர்மானத்தைப் பற்றி எனது கருத்தைச் சுருக்க மாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Sir, I move that the business of the House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, i.e., "That the Police resorted to lathi charge in Trichy Town on 20th July 1971 in which many people suffered injuries."

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களைப் பற்றி இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன். ஒரு ஆங்கிலோ-இண்டியன் பெண்மணி, இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் திருச்சியில் பிராம்மணர்களும் மற்றவர்களும் குடியிருக்கின்ற ஒரு பகுதியில் தனிமையாக இரவு நேரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த நேரத்தில் யாரோ சிலர் அந்தப் பெண்மணியைப் பரிகாசம் செய்ததாகவும், அது சம்பந்தமாகப் போலீசாருக்கு அந்தப் பெண்மணி ஒரு புகார் கொடுத்த தாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்த மனு இரண்டு வார காலத்திற்கு விசாரணை செய்யப்படாமல் இருந்து, மறுபடியும் 19-ஆம் தேதியன்று அதைப் புதுப்பித்ததாகவும் அன்றையதினம் ஒரு சில டாக்சி டிரைவர்களையும் ஆட்டோ ரிக்ஷா டிரைவர் களையும் திரு. கல்யாணசுந்தரம் என்ற ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்திருக்கிறார். அவர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள்சார்பில் கேட்கப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஜாமீனையும் கொடுக்க அவர்கள் தயாராகவிருந்தார்கள். ஆனால் ஏதோ சில காரணத்தால் அந்த எஸ்.ஐ. அவர்களும் அந்த இலாக்காவினரும் அவர்களை ஜாமீனில் விடுவதற்கு மறுத்த தாகவும் அதைத் தொடர்ந்து 20-ஆம் தேதியன்று இது சம்பந்தமாகத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்ட தாகவும், அதிலிருந்து லத்தி சார்ஜ் செய்ததாகவும், அந்த லத்தி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூலை 22

சார்ஜில் நான்கு பேர் தலையில் காயமேற்பட்டதாகவும், அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்திலிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களல்லர். எல்லாக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் போலீஸ் அத்து மீறி நடந்ததாக இப்பொழுது ஆட்சேபணை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சம்பவம் அன்றாட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்ததல்ல என்ற காரணத்தால், அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தும் வகையில் இந்த மன்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : THIRU K. T. K. Thangamani and Thiru N. Marudhachalam have also given notice of similar motions.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : With your leave, Mr. Speaker Sir, under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules I give notice of the following Adjournment Motion :

"Unprovoked lathi charge of a severe nature by the Police in Tiruchi on 20th July 1971 on the unarmed taximen seriously injuring four and consequent protest strike by taximen and auto-rickshawmen".

சில விவரங்களை ஏற்கனவே மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அங்கே இன்ஸ்பெக்டராக ஒருவர் வந்திருக்கிறார். அங்கு இருக்கக்கூடிய டாக்ஸிமென்கள் சங்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், கம்யூனிஸ்டு சங்கமும் சேர்ந்து இணைப்பாக இருக்கக்கூடியது. அதில் இருக்கக்கூடிய பல டாக்ஸி டிரைவர்கள் சொந்தமாக டாக்ஸி வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்த இன்ஸ்பெக்டர் தம்முடைய இஷ்டத்திற்கு சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்த அவர்கள் மறுத்ததன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றே ஊகிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. 19-ஆம் தேதி இரவு எந்த விதமான நிகழ்ச்சியும் நடக்கவில்லை. அதுவும் அந்தப் பகுதி முஸ்லிம்களும், பிராமணர்களும் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய பகுதி. பெண்களைக் கேலி செய்ததாக, நையாண்டி செய்ததாக வீட்டில் இருந்த டாக்ஸி டிரைவர்களை கைதுசெய்து போயிருக்கிறார்கள். மறுநாள் சங்கத்தின் தலைவர் அர்ஜுனன் வேண்டுகோள்படி வேலை நிறுத்தம் அமைதியாக நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். ஆனால், அத்து மீறி போலீசார் தாக்கியதில் வீரமணி என்ற டாக்ஸி டிரைவரும், நான்கு பேர்களும் காயமுற்று இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள நிலைமையை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் பார்த்திருக்கிறார். இன்னமும் அங்கே பதட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் ஜுடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் டையாவது போட்டு விசாரணை நடத்தினால்தான் இதில் திருப்தி

ஏற்படும். இது சட்டப் பிரச்சினை அல்ல என்ற காரணத்தினாலும், போலீசார் அத்துமீறிய செயல் என்ற காரணத்தினாலும் இந்தத் தீர்மானத்தை உங்கள் முன்னால் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது திரு. பொன்னப்பநாடார் அவர்களும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் கொடுத்துள்ள இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் உள்ளபடியே அவர்கள் விரும்புவதுபோல ஒத்திவைத்து விவாதித்தாலும் விவாதத்திற்கு விஷயங்கள் அதிகமாக இல்லாத தீர்மானம் என்பதை உணர்கிறேன். அவர்களும் அப்படித்தான் எண்ணுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நமது பொன்னப்ப நாடார் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல திருச்சியில் தெருவில் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணை வழியில்போன ஹுசேன் கான், ஹபீப் முகமது, அப்துல் சுக்கூர், நடேசன், சீனிவாசன், ஜெயராமன் என்கிற 6 பேர்களும் கேலி செய்தார்கள் என்று அவர்கள் மீது புகார் தெரிவிக்கப்பட்டு 19—7—71 அன்று நடு இரவில் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது போடப்பட்ட கேசும் பெட்டி கேஸ் என்ற அளவில்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இரவு 11 மணிக்குக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்பதற்காக மறுநாள் 20—7—71 அன்று காலை 8½ மணிக்கு 50 கார், ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் மேலப்புலிவார் ரோடு, மெயின் கார்டு கேட்டு சாலையின் குறுக்கே தங்கள் வண்டிகளை போக்குவரத்துக்கு இடையூறாக நிறுத்திவைத்ததோடு மாத்திரம் அல்ல, அவ்வழியே வந்த ஏனைய பேருந்துகளை நிறுத்தியும், அதன் ஓட்டுநர்களை வண்டிகளை ஓட்டவேண்டாம் என்று கோரியும், மற்றும் பிரயாணிகளை வண்டிகளைவிட்டு கீழே இறங்கச் சொல்லியும் குழப்பம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கினார்கள்.

அன்று காலை மேற்கண்ட ஆறு நபர்களைக் கைது செய்த கோட்டை காவல்நிலைய ஆய்வாளர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் ஒரு சிறு காவலர் படையுடன் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மேற்படி இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அத்தருணத்தில் கூட்டத்தினரின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட ஓர் ஆயிரத்தை எட்டி விட்டது. கூட்டத்தினர் கோட்டை காவல் நிலைய ஆய்வாளரின் மீதும், மற்றவர்களின் மீதும் கற்களையும் காலணிகளையும் வீசி தாக்கத் தொடங்கிய பிறகு அவர்கள் தடியடிப்பிரயோகம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் காயமுற்றோர் நான்கு பேர்களும் திருச்சி அரசாங்க மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். பெரிய அளவில் சம்பவம் முற்றாவிட்டாலும் அன்றைய கல்லெறியினால் காவல் துறை ஜீப் எண் எம். டி. ஜி. 1381 முன்புறக் கண்ணாடி முழுவதும் சேதமுற்றது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அவைகளுக்குப் பிறகு திருச்சி நகரத்தில் இப்போது அமைதி நிலவுகிறது. சம்பவத்திற்குக் கண்டன ஊர்வலம் 21—7—71 அன்று மாலை நடத்த வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருந்ததும் கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது திருச்சி நகரத்தில் அமைதி இருந்து வருகிற காரணத்தினால் இது தெருவில் நடந்து செல்கிற பெண் களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் 6 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியை ஒட்டியதாதலால் இது அன்றாட அளவில் போலீசார் எடுக்கிற நடவடிக்கை என்கிற முறையில் ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இது அரசாங்கத்தின் அன்றாட நிகழ்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல என்ற காரணத்தினால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(3) கவன ஈர்ப்பு

இலங்கைவாழ் தமிழ் குடிமக்களுக்கு, இலங்கை அரசால் புதிதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள தடைகள், தொல்லைகள் இவற்றால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலை குறித்து.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Mr. Speaker, Sir, under Rule 41 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I call the attention of the Hon. Minister for Harijan Welfare to a matter of urgent public importance, namely, the serious situation arising out of the legislation passed by the Ceylon Government under plea of enforcing Sastri agreement resulting in new impediment and harassment to one million citizens of Indian descent, mostly from Tamil Nadu and Kerala and the casual attitude of the Government of India and I request the Hon. Minister to make a statement.

THIRU K. SUPPU : Mr. Speaker, Sir, I have also given a call attention notice relating to the same matter.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இலங்கை வாழ் "இந்திய மக்கள்" என்று வகைப் படுத்தப்பட்ட மக்கள் பொதுவாக இரண்டு பிரிவினராவர் :

(அ) இந்திய குடியுரிமை பெற்று இந்திய பயண ஆவணங்கள் இருப்பவர்கள்;

(இ) "குடியுரிமையற்றோர்" எனப்படுவோர்.

இவர்கள் 1954-ம் ஆண்டு நேரு-கோடேலாவாலா ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அல்லது 1964 ஆண்டு சாஸ்திரி-சிரிமாவோ உடன்படிக்கையின் கீழ் வருபவர்கள்.

1971 ஜூலை 22] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

2. (அ) பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் குடியிருப்பு அனுமதி பெற்று இலங்கையில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் இந்தியாவைச் சார்ந்தவர்களென இவர்களில் பலர் தாமாகவே இந்தியா திரும்பினர். இன்னும் பலர் தொடர்ந்து குடியிருப்பு அனுமதியின் கீழ் இலங்கையில் வசித்தனர். இலங்கை அரசு எடுத்துவரும் சில நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்படுபவர் இவர்கள்தான்.

3. அண்மைக் காலத்தில், இலங்கை அரசு, வைர வியாபாரிகள், நகை வணிகர்கள், சிறு வியாபாரிகள், கள் இறக்குவோர் போன்ற பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த இந்தியர்களின் குடியிருப்பு அனுமதிகளை ரத்து செய்யும் நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டுள்ளது. இந்தியர்களின் முற்றுரிமையின்கீழ் இருந்த, உணவு இறக்குமதி வாணிகம், பஞ்சாலை போன்ற வர்த்தகப் பிரிவுகள் பலவற்றை நாட்டுடைமையாக்கப்படக் கருதப் பட்டுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் இந்தியர்களுக்குப் பெரும் தொல்லைகளை விளைவித்துள்ளன. இவர்களிற் பெரும்பான்மையினர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தத் தகவலை நாம் ஏற்கனவே, 1970 நவம்பரிலேயே இந்திய அரசின் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்துள்ளோம். இருப்பினும், 1970 நவம்பர் 10-ஆம் நாளன்று நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் கொண்டுவரப்பட்ட நாட்ட ஈர்ப்புத் தீர்மானத்துக்குப் பதில் அளிக்கையில், மத்திய அரசின் வெளி விவகாரத்துறை அமைச்சரும், துணை அமைச்சரும் இது குறித்து மக்களவையில் அறிக்கைகள் அளித்துள்ளாரெனத் தெரிய வருகிறது.

இலங்கை அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் திட்டவட்ட மாக இந்தியருக்கெதிராகப் பிறப்பிக்கப்பட்டவையல்ல என்றும், அந்நடவடிக்கைகள் பொதுவாக எல்லா இந்தியரைப் பாதிக்காது என்றும் 200 வாணிகர்கள் மட்டுமே அதனால் பாதிக்கப்படுவர் என்றும் இடையூறுகளைத் தீர்க்க உயர்நிலையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவது தேவையென்று இந்திய அரசு கருதவில்லை என்றும் தொல்லைகள் எழுந்துள்ளது எனும் பேச்சுக்கே இடமில்லை என்றும் கூறினர். இருந்தபோதிலும், 1970, நவம்பர் 23- தேதியன்று லோக் சபாவில் பேசுகையில், வெளி விவகாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இலங்கையில் பயண நுழைவுச் சீட்டு வரியால் இந்தியர்கள் படும் தொல்லைகளைப் பற்றி மத்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளும் என்று கூறினர். அதற்குப் பிறகு ஒப்பந்தங்களின் கீழ் வரும் இந்தியர்களுக்குப் பயண நுழைவுச் சீட்டு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்ட 1964-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வராத இந்த அகதிகளுக்கு உதவி அளிக்கும் கருத்தை இவ்வரசு ஏற்கனவே மேற்கொண்டுள்ளது. இது பற்றிய முடிவை விரைவில் எடுக்கும்படி மத்திய அரசை வற்புறுத்தியுள்ளோம்.

4. இருப்பினும், மாண்புமிகு உறுப்பினரால் குறிப்பிடப்படுகின்ற, அண்மையில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் இது சம்பந்தமானது அல்ல. இந்தச் சட்டம் முன்பு கூறப்பட்ட 'இ' பிரிவைச் சார்ந்தவர்களை சம்பந்தப்பட்டது. நேரு-கோடேலாவாலா ஒப்பந்தத்தின்படி 10—10—1954 தேதியன்று வேலையில் அமர்ந்திருந்து இந்திய குடியுரிமை பெற்றவர்கள் 55 வயதுவரை இலங்கையிலேயே வாழ முடியும். 1964 அக்டோபரில் குடியுரிமையற்றோர் 1964 ஆண்டு சிரிமாவோ-சாஸ்திரி உடன்படிக்கைக்கு உட்படுவார். மேலும் குடியுரிமையளித்தலும் தாயகத்துக்குத் திருப்பியனுப்புதலும், ஒவ்வொரு நிலையிலும் இயன்றவரை ஒன்றுக்கொன்று எண்ணிக்கையளவு விதாசாரம் ஒத்திருக்குமாறு அமைதல் வேண்டும். அதாவது குடியுரிமையளிக்கப்படவிருப்போர் எண்ணிக்கையான 3 லட்சத்திற்கும், தாயகத்துக்குத் திருப்பியனுப்பப்படவிருப்போர் எண்ணிக்கையான 5.25 லட்சத்திற்கும் உள்ள வீதாசாரத்தின்படி இருக்கவேண்டும். "தாயகத்துக்குத் திருப்பியனுப்பப்படவிருப்போர்" என்ற சொற்றொடருக்கு விளக்கமாகவே அண்மையில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் உள்ளது. 1964-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட 1967-ஆம் ஆண்டின் 14-ஆவது சட்டமான, இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், இந்த எண்ணிக்கையை இந்தியக் குடிமக்களாகப் பதிவு செய்யப்படுவோர் எண்ணிக்கை என்று விளக்கம் தந்தது. தற்போதைய திருத்தம் இதனை இந்தியாவிற்கு உண்மையில் திரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை என்று விளக்கம் தருகிறது. இது, இந்தியக் குடியுரிமை வேண்டுமென்று தெரிவித்து இந்தியாவிற்குத் திரும்புபவர்களையோ, தாயகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும் நிலையில் இருப்பவர்களையோ பாதிக்காது. ஆனால் இது இலங்கை குடியுரிமை வேண்டுமென விருப்பம் தெரிவித்துள்ளவர்களைப் பாதிக்கலாம். அவர்கள் அதிகக் காலம் "குடியுரிமையற்றவர்களாக"க் காத்திருக்க நேரிடலாம்.

5. "அயல் நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்கள்" மத்திய அரசு கவனிக்கும் ஒரு பிரச்சினையாகும். எனவே, இலங்கைவாழ் இந்திர்களின் தொடர்பான பிரச்சனைகள் இந்திய அரசால் மட்டுமே கவனிக்கப்படுகின்றன. இலங்கைவாழ் இந்தியர்களிடமிருந்து பெறப்படும் முறையீடுகளை இவ்வரசு உடனுக்குடன் கவனித்து வந்துள்ளது. அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட உரிய நிலையில் தேவைப்படும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் வண்ணம், இந்திய அரசை அவ்வப்போது வேண்டிக் கொண்டுள்ளது. 1964 ஆண்டு உடன்படிக்கையின் கீழ் தாயகத்துக்குத் திருப்பியனுப்பப்படவிருக்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரை, இவ்வரசு அவர்களுக்கு உரிய முறையில் மறுவாழ்வு

அளிக்கப்படுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இதன் விவரங்கள் அவ்வப்போது பேரவை முன்னர் வைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, 1954-ம் வருஷத்து ஒப்பந்தத்தின்படி இலங்கைக் குடிப் பிரஜை என்று ஆட்களைச் சேர்ப்பதிலே காலதாமதம் செய்துவிட்டு, 1964-ம் வருஷத்து ஒப்பந்தத்தை அமல் படுத்துகிறேம் என்று சொல்லி, அதிகமான ஆட்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஏற்கனவே இருந்தவர்களுக்கும் பிரஜா உரிமை கிடைக்காத முறையிலே 'பீப்பிள் ஆஃப் இண்டியன் டிசெண்ட்' என்று சொல்லக்கூடியவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, தொந்தரவு பண்ணக்கூடிய முறையில் சிறுதொழில்கள்கூட செய்யக்கூடாத சட்டம் என்றும், இதன் காரணமாக இந்தியாவுக்கு அதிகமான ஆட்களை அகதிகளாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்கிற குறிப்பை மத்திய அரசுக்கு இந்த மாநில அரசு அனுப்புமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசாங்கம் அவ்வப்போது குறிப்புகளை அனுப்பி வருகிறது. இலங்கை அரசு கூறுவதெல்லாம் இலங்கையிலிருந்து வாழ்கிறவர்கள் தாமாகவே இந்தியாவுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது. நீண்டகாலமாக இலங்கையிலிருந்து வருபவர்கள் குடியுரிமை பெற வேண்டுமென்பதற்காகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி வருகிறேம். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்ருல், பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம்தான் இதிலுள்ள குறைகளை நீக்க முடியும். இதுபற்றி மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் குறிப்புகளை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது.

4. நடைமுறைக் கேள்வி.

கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள ஒரு சொற்றொடர் குறித்து.

DR. H. V. HANDE: On a point of order, Mr. Speaker. I wish to present a point of order. In the calling attention notice, in the last sentence in the English translation it was stated as 'casual attitude of the Government of India'. In the Tamil version it was stated as '*alakshia manappanmai*' I would like to know from the Hon. Speaker whether he would give a ruling in this matter. Supposing a similar statement is made with regard to the State Government, it would be considered as an imputation against the Government. I fully agree that it is casual attitude. But I am not going into that aspect. I want to know whether this will be in order to say like that in this House and whether we have got freedom to put an imputation like that. I would like to have a ruling from the Hon. Speaker for future guidance. I want to know whether we will be given the same freedom and permitted to

say like that whenever the Central Government has failed in its duty or whenever it has transgressed from its norms, whether it is possible for you to give a ruling on this particular matter, so that it may be a precedent. It was clearly a casual attitude with which I fully agree.

MR. SPEAKER: There is no point of order. It is only a translation. Casual attitude has been translated as '*alakshia manappanmai*' I cannot give you any assurance. There is no point of order in it. Because it is in order, the Speaker has permitted it. It is a matter of translation.

As the Hon. Member Thiru N. Rajangam is not in his seat, the Call Attention Notice given by him is deemed to have been withdrawn.

5. அறிவிப்பு

பேரவைக் கூட்ட நாள் நீட்டிப்பு பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைக் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். சட்டப் பேரவை இம்மாதம் 29-ம் தேதி வரையில் கூடுவதாக இருந்தது. இப்போது பார்க்கும்போது, அரசினர் மசோதாக்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கும், மற்ற அலுவல்களை முடிப்பதற்கும் 29-ம் தேதி வரைக்கும் போதாது. எனவே, இந்த அலுவல்களையெல்லாம் முடிப்பதற்காக சட்டப் பேரவை 30-ம் தேதியன்றும் கூடும் என்பதை இப்பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(6) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதி கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—ஆவணப் பதிவுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல்

"கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 99,66,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss the grievances of labour employed in Government undertakings, I move the cut motion standing in my name, namely,—

"That the allotment of Rs. 99,66,500 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

1971 ஜூலை 22]

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss about the necessity for non-intervention of Police in industrial disputes even when there is stay-in-strike or stay-out-strike, I move the cut motion standing in my name, namely,—

" That the allotment of Rs. 99,66,500 under Demand No. 24 —Labour including Factories—be reduced by Rs. 100. "

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries, I move the cut motion standing in my name, namely,—

" That the allotment of Rs. 99,66,500 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100. "

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, ஆலை நிர்வாகத்தினர் சட்டங்களையோ ஒப்பந்தங்களையோ மீறியதன் காரணமாக நிகழ்கின்ற வேலை நிறுத்தங்கள் சட்டபூர்வமானவையே என்று ஆக்குகின்ற வகையில் சட்டமியற்றப்படுதல் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 99,66,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,90,300 under Demand No. 5—Registration Department. '

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருவெட்டாறு தொகுதியில், வேர்கிளம்பி (பூவன்கோடு) என்ற இடத்தில் ஒரு பத்திரப்பதிவு அலுவலகம் அமைக்கவேண்டுமென விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 5—ஆவணப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,24,90,300-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும் " என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நகரச் சொத்துக்களைக் குறைந்த மதிப்பில் பதிவு செய்வதைத் தடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 5—ஆவணப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,24,90,300-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும் " என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

' That the allotment of Rs. 1,24,90,300 under Demand No. 5—Registration Department be reduced by Rs. 100. '

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, பூமிகளை கிரயம் செய்வதில் கர்ணம் தீர்மானிக்கும் மதிப்பீடு அடிப்படை

யில் இல்லாமல் பழைய கிரய அடிப்படையில் ஸ்டாம்ப் பேப்பர் வாங்கி கிரயம் செய்து செட்டில்மெண்ட், பாக சாசனம் செய்வது போன்ற ஏற்பாடுகள் செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 5—ஆவணப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,24,90,300-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொழிலாளர் நலத் துறை மானியம், பத்திரப் பதிவுத் துறை மானியம் ஆகிய இரண்டு மானியங்கள் இருக்கின்றன, இரண்டரை மணி நேரம் இருக்கிறது. இரண்டையும் ஒன்றாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமா? அல்லது ஒவ்வொன்றாகத் தனித் தனியாக எடுத்துக்கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டையும் ஒன்றாகவே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் ஒன்றாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

***மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்** : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலை தேடித்தரும் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்கள் என்ற கோரிக்கையில் சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறை, வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழிலாளர், வேலை வாய்ப்புப் பிரிவுத் துறை ஆகியவை 1970–71-ல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் ஆய்வுரை @ அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் சட்டப்பேரவை நடவடிக்கையிலும் இதைப் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு ஒரு சில விவரங்களை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

"வளர்க தொழில் ! வாழ்க தொழிலாளர் !" என்ற குறிக்கோள் தான் தமிழக அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். அதாவது தொழிலாளர்கள்-தொழிலதிபர்களிடையே நல்லுறவை வளர்த்து அதன் வாயிலாக ஒட்டுமொத்தமாகச் சமுதாயத்திற்கும் நாட்டுக்கும் நல்வாழ்வை அளிப்பதென்பது அரசின் திட்டவட்டமான கொள்கையாகும்.

இந்த அடிப்படையில் தமிழக அரசின் தொழிலாளர் நலத்துறையின் பணியினை நடுநிலையிலிருந்து ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏறத்தாழ தொழிலாளர் நல அரசாக, சமதர்மக் கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் அரசாக மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கி வருவதை உணரக்கூடும்.

@ 125–192-ம் பக்கங்களில் முதல், இரண்டாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1971 ஜூலை 22] [திரு. என். வி. நடராசன்]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் அமைந்த நாளிலிருந்தும், தொடர்ந்து கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கி வரும் கழக அரசு தொழிலாளர்கள் தங்களின் நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதில் அவர்களுக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து வருவதை யாரும் மறுக்கமுடியாது என்பதே எனது பணிவான எடுத்துக்காட்டாகும். எனினும் அதிதீவிரவாதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் அங்கும் இங்குமாக அரசியல் கண்ணோட்டத்தை நினைவில்கொண்டு நம் மாநிலத்தில் வளர்ந்து வரும் தொழில் வளர்ச்சியையும், தொழிலதிபர்கள்—தொழிலாளர்கள் நல்லுறவையும் கெடுத்து, சமுதாயத்திற்கு அரசு செய்யவேண்டிய கடமைகளுக்கும் மறைமுகமாக பாதகங்களை விளைவித்து வருவதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தொழிலாளர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதற்குக் கழக அரசு அடக்குமுறையைப் பிரயோகித்ததில்லை. அதற்குப் பதிலாக முதல்வர் அவர்களும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரும் தொழிலதிபர்கள்-தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகிய இருதரப்பினரையும் கலந்து பேசி தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் பெற்றுத்தரப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு அடக்குமுறையை நம்பியிருப்பதைவிட அன்பினையும், நற்பண்பினையும் கலந்து பேசி பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதிலும் அழுத்தமான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கிறது. அதே கொள்கையின் வழி நின்று தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர் தோழர்களின் வாழ்வில் உற்சாகமும், மனநிறைவும் ஏற்படும்வகையில் மேலும் பல வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து தரும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் அரிய கருத்தினை வழங்கவேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. ஆவணப் பதிவுத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு* ஒன்று இப்பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறை இம்மாநிலத்தில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த துறைகளில் ஒன்று என்பதையும், மிக இன்றியமையாத பணியை நிறைவேற்றி வருகின்றது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கறிவர். 1970-71-ம் ஆண்டில் இத் துறை ஈட்டிய வருவாய் ரூ. 17.50 கோடி ஆகும். முத்திரைத்தாள் தீர்வையின்கீழ் ரூபாய் 14.25 கோடியும், ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் மற்றும் இதர கட்டணங்களின்கீழ் ரூ. 3.25 கோடியுமாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் இத் துறையின் செலவினம் ரூ. 1 கோடியாகும்.

2. பதிவுத் துறையில் தற்பொழுது நடைமுறையிலிருந்து வரும் கோப்பு முறை செயல்படும் வகையில் அபிவிருத்தி செய்வது குறித்தும் இந்திய பதிவுத் துறைச் சட்டத்தின் நிர்வாகம்

* 193–199-ம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

குறித்தும் உறுப்பினர்கள் தங்களின் மேலான கருத்துக்களைக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். உறுப்பினர்களின் கருத்துக் களுக்கும் யோசனைகளுக்கும் இந்த அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தி ஏற்க வேண்டியவற்றை ஏற்று எங்கெல்லாம் இயலுமோ அங்கு செயல்படுத்த முயலும் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

*திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியிலே தரப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை வலியுறுத்துகின்ற நேரத் திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னரே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தினுடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மிகச் சாதாரணக் குடும்பத்திலே பிறந்து, தொழிலாளியாக இருந்து, தொழிற்சங்கவாதியாக இருந்து தொழிலாளர்கள் மேம்பாடு அடையவேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தைக் கொண்டவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே இங்கே சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்து வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தொழிற்சாலைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் இருக்கின்றார்கள், ஆய்வுப் பணியை வெகுவாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரி வித்துக்கொள்வேன். இன்னும் பயனுள்ள வகையில் ஆய்வு நடை பெறவேண்டும். 6,000 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, அவற் றிலே பத்தாயிரம் ஆய்வுகள்தான் நடைபெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆய்வுகள் இன்னும் அதிகமாக நடைபெறவேண்டும்.

தொழிற்சாலை சட்டத்தை மீறுகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்குச் சில ரூபாய்கள் மட்டும் அபராதம் விதிக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர் களுக்குத் தண்டனையாக டெட்டரண்ட் பனிஷ்மெண்ட்டாக அவர்கள் மேலும் அப்படிப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்யாத அளவுக்கு அளிக்க வேண்டும். அதற்காக விதியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மரணத்திலே முடியாத விபத்துக்கள் 1969-70 ஆண்டிலே நான்கு ஆயிரம் விபத்துக்கள் அதாவது 15% அதிகமாகியிருக்கின்றன. இது மிகவும் அபாயமான நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் பாதுகாப்புபற்றி சேப்டி கவுன் சில்கள் அமைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பரிசுகள் வழங்கு கிறார்கள். இருந்தபோதும் விபத்துக்கள் அதிகரித்து இருக்கின் றன. 6 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளிலே 300 ஆலைகளிலேதான் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மீதம் ஏன் அமைக்கப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. பாதுகாப்புத் திட்டங்களில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடக்கின்றன. இந்த பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் ஒவ்வொரு

ஆண்டும் நடத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். பாது காப்பு ஏற்பாடுகளைச் செயல்படுத்தாத நிர்வாகங்களுக்குக் கடுமை யான தண்டனை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் தன் கொள்கையாக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கும் கருத்தை அரசு பரிசிலித்து வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர்களும் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டுமென்று ஆதரித்துப் பேசி வருகிறார்கள். ஆனால் இதைச் சொல்வதோடு மட்டும் நின்றால் பயன் இல்லை. இதைச் செயல்படுத்திக் காட்டி யாக வேண்டும். இதற்கான கொள்கை கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தேசிய லேபர் கமிஷன் முன்னாலே சொல்லப்பட்டு அதுவும் ஏற்றுக்கொண்டிருக் கிறது. சிறந்த ஜனநாயக மரபுக்கு ஒத்தவகையில் தொழிலாளர் களிடையே வாக்கெடுப்பு நடத்தி அதன் மூலம் பெரும்பான்மை யான தொழிலாளர்கள் எந்தச் சங்கத்தை ஏற்கிறார்களோ அதை, பார்கெயினிங் ஏஜெண்ட் என்ற அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையை அமல்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்வேன். மு.ப. 11 00

அடுத்து, தொழில் தகராறுகளைப் பைசல் செய்யும் முறைகளி லேயும், மற்ற வகைகளிலேயும் பாரபட்சமின்றி நடக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன். போலீசார் இந்தத் தொழில் துறையிலே தலையிடும் நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தில் சில தொழிலாளர்களை சஸ்பெண்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். உடனே அவர்கள் வெளியே போகவேண் டும், இல்லையென்றால் போலீசார் கைது செய்வார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். சிலயிடங்களில் இப்படி நடைபெறுகிறது, ஆனால் சில யிடங்களில் சில சங்கமாக இருக்கும்பொழுது தலையிடுவதில்லை. சங்கத்தைப் பார்த்து, வண்ணத்தைப்பார்த்து தலையிடும் நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வாறு போலிசார் தலையிடுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

தொழில் தகராறுகள் எழுகின்றன. ஏராளமான தொழில் தகராறுகள் எழுகின்றன. இதற்கென இலாக்கா இருக்கிறது. ஆனால் தொழில் தகராறுகள் தீர்வதில் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படு கிறது. இது பலமுறை சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இருந் தாலும்கூட தாமதம் வருகிறது. தகராறுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே, சம்பளப் பிரச்னையாயிருந்தால் இத்தனை நாட்களிலே முடிய வேண்டும், அல்லது வேலை நீக்கப் பிரச்னை என்றால் இத்தனை நாட்களிலே முடிய வேண்டும் என்று வரையறை செய்ய வேண் டும். வேலை நீக்கத் தகராறுகள்கூட ஆண்டுக்கணக்கிலே இழுத் துக்கொண்டுவருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. சில தகராறுகளை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு சென்றிருக்கிறேன். இப்படியிருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் துறையிலே நம்

பிக்கையற்றுப் போகும். வேலைநிறுத்தங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன, வேலையிழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் முதலாளிகள் சட்டங்களை மதிப்பதில்லை, தொழிலாளிகளை மதிப்பதில்லை என்று ஒரு புறமிருந்தாலும், தொழிலாளர் இலாக்காவினால் பிரச்னைகள் உடனடியாகத் தீரும், நியாயமாகத் தீரும் என்பதில் தொழிலாளர்களிடையே உள்ள நம்பிக்கைக் குறைவும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, தொழில் தகராறுகள் உடனுக்குடன் தீர வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இதிலே இன்னொன்று, லேபர் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். லேபர் ஆபீசர்கள் இதில் எந்த அளவிற்குத் திறமை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தொழில் தகராறைத் தீர்ப்பது என்றால் அதிலே டேக்ட் அவசியம், மிகுந்த ஈடுபாடு அவசியம். இவைகளெல்லாம் இருப்பவர்களாகப் பார்த்து லேபர் ஆபீசர்களைப் போடும் முறையை அமைத்திட வேண்டும். இதனைச் சொல்லும்பொழுது என்னுடைய கோவையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பிரச்னை. லேபர் ஆபீசர் 1 இருக்கிறார். அவர் தான் பஞ்சாலைப் பிரச்னையைக் கவனிக்கிறார். ஆனால் லேபர் ஆபீசர் 1 என்பது ஸ்பிரிங் போர்டாக, ஏ.சி.எல்.-க்கு ஸ்பிரிங் போர்டாக இருக்கிறது. அதாவது வழிநடைப்பாதையாக லேபர் ஆபீசராக வருகிறார்கள், 6 மாதம், 1 வருஷம் என்று இருப்பார்கள். உடனே போய்விடுவார்கள். ஸ்பின்னிங் ரோலிங் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்குள்ளே மேலே வந்து விடுகிறார்கள். இப்படிப் போவதால் ஆண்டுக்கணக்கிலே தொழில் தகராறுகள் நீடிக்கின்றன. எனவே இதற்காக அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் ஆப் லேபர் என்று கோவையிலே போட்டு அவரே இவ்வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

கோவையைப் பொறுத்தவரையில் பலயிடங்களில் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. லேபர் ஆபீசர் ஆபீஸ் வெகு தூரத்திற்கு அப்பாலே இருக்கிறது, டி.சி.எல். ஆபீஸ் ஒருபுறத்திலே இருக்கிறது, ஃபேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீஸ் இன்னொரு புறத்திலே இருக்கிறது. இவைகளை ஒரு மையமான இடத்திலே அரசாங்கம் தனியாகக் கட்டிடத்தைக் கட்டியும், அலுவலர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டியும் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன. வேலைநிறுத்தம் நடந்த பிறகு கம்ப்ளெயின்ட் போய் லேபர் ஆபீசர் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்தால், முக்கியமான இடங்களில் ஜீப் கொடுத்துவிட்டால் வேலைநிறுத்தம் செய்தவுடனே நேரடியாகச் சென்று, முதலாளிகளுடைய காரைக் கடன் கேட்கத் தேவையில்லாமல் நேரடியாகச் சென்று தீர்க்க வழியேற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேபர் கமிஷனர் ஆபீஸ்களுக்கு நாங்களெல்லாம் போகிறோம். அங்கே உட்காரக்கூட நல்லமுறையில் இடமில்லை. தரையில்தான் உட்கார வேண்டும். நாற்காலிகூடப் போடவில்லை, பலயிடங்களில் அப்படியிருக்கிறது. என்ன கருதி அப்படி வைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் 'சிண்டரெல்லா'வாக, மூத்தாள் பிள்ளையாக இருக்கிறது. கமிஷனர் ஆபீஸ் இப்பொழுது கீழேயிருந்து மேல்மாடிக்குப் போய் இருக்கிறது, ஆனால் அங்கே முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. லேபர் ஆபீஸ்களில் உட்கார நாற்காலிகள் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேமெண்ட் ஆஃப் வேஜஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. கோவையிலே பல ஆலைகளிலே சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மாதக் கணக்கில் அப்படியிருக்கிறது. டி.சி.எல். இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஆயிரம் வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களே பார்ப்பது என்றால் மாதக் கணக்காகும், குறைந்தபட்சம் ஒட்டுமொத்தமாக சம்பளம் தாமதப்படும் வழக்குகளையாவது சம்மரி டிஸ்போசல் செய்யும் நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். குஜராத்தில் ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள், 69-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் என்று நினைக்கிறேன், சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் அல்லது ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றாத காரணத்தினால் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றால் அதை சட்டபூர்வமாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் இங்கேயும் செய்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த பிராவிடெண்ட் பண்ட் பாக்கி. அமைச்சரவர்களும் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கோடிக்கு மேலே நிலுவையிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பதால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தான் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து வைத்து இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கும் அந்தப் பணத்தை முதலாளிகள் உடனடியாகக் கட்டவில்லையென்றால் இதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, கொஞ்சமும் தாட்சண்யம் காட்டாமல் வசூலிக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் வழக்குத் தொடர்வதற்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

பிராவிடெண்ட் ஃபண்ட் காண்ட்ரிபியூஷன் 8 பர்சென்ட் என்பதை 10 பர்சென்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். அதற்கு வட்டி விகிதம் 5.70 என்று இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 5.50 ஆகயிருந்ததை 5.70 ஆக மாற்றியதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது குறைவு, வட்டி விகிதம் பொதுவாக அதிகமாக இருக்கும் காலத்தில் இது குறைவானதாகும். தொழிலாளர்கள் சேமித்து வைப்பதற்கு 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்குள்ளே பணத்தினுடைய ரியல்

[திரு. எ. சுப்பிரமணியம்] [1971 ஜூலை 22

வேல்யூ குறைந்து போகிறது. ஆகவே வட்டிவிகிதத்தை நிச்சயமாக அதிகமாக ஆக்கி, 9 பர்செண்டாகவாவது உயர்த்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ. அரியர்ஸ் பல முதலாளிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதையும் உடனடியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியைப் பற்றி சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஆராய்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே 13.2 புள்ளி குறைந்திருப்பதாக ஆராயப்பட்டு, 70 பிப்ரவரியிலேயிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் பழைய பாக்கிகள் என்ன ஆவது? ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் 500, 600 ரூபாய் வரை இருக்கும். அதை முதலாளிகள் வழங்கவேண்டும். அதை வழங்கச் செய்வதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் அவசரம் அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். அதிலே, கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டத்திலே வேலை நீக்கத்தை எதிர்த்து, கமிஷனருக்கு அப்பீல் செய்வதிலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விதிவிலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிவிலக்கை அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, இன்னொன்று, இந்தச் சட்டத்தின்படி டி.சி.எல்., டாகுமெண்ட்ஸ், தஸ்தாவேஜுகளை, சாட்சிகளைக் கட்டாயமாகக் கோரிப் பெற உரிமை வழங்கப்படவில்லை. இதனால் அந்த வழக்குகளுக்கு இடைஞ்சல்கள் வருகின்றன. எனவே அதற்கான உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, அந்தத் தீர்ப்புகளை முதலாளிகள் அமல்படுத்தவில்லையென்றால் அமல் படுத்தச் செய்ய அதிலே வழி கிடையாது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாநில அரசுக்கு லேபர் அட்வைசர் ஒருவரை, தொழிலாளர் வழக்குகளில் நல்ல அனுபவம் பெற்ற ஒருவரை பார்ட் டைமாகவாவது போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். அது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஏனென்றால் ஏராளமான சட்டங்கள் வருகின்றன, அவைகளைப்பற்றி அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்லவும், செய்ய வேண்டிய சட்டங்களைப் பற்றி ஆலோசனை கூறவும் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின்கீழ் உள்ள மினிமம் வேஜஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஸ்டார்வேஷன் வேஜசாக போடப்படுகிறது. மினிமம் என்றால் அதற்குக் கீழே போகக் கூடாது என்பதற்காகப் போடப்பட்டது. மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டிகளின் வேலை டி.சி.எல்-லிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு ஆயிரம்

1971 ஜூலை 22] [திரு. வ. சுப்பிரமணியம்]

வேலைகள், பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட், ஓர்க்மென்ஸ் காம்பன் சேஷன் ஆக்ட் இப்படிப் பட்டவைகளுக்கு அவர்தான் அதாரிட்டியாகவிருப்பதால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. தனியாக டி.சி.எல். போடுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

வேலை இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. வேலை இல்லாதோர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று வெகு நாட்களுக்கு முன்பே சொல்லப்பட்டது. அதை இந்த அரசு உடனடியாகக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வேலையில்லாமல் பலர் இருக்கிறார்கள்; வேலையில் இருப்பவர்கள் வேலையற்றுப் போகிறார்கள். கோவையில் பல மில்களை மூடிய காரணத்தால் பல தொழிலாளர்கள் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டும்.

கிராசுவிடி என்று இருக்கிறது. பஞ்சாலைகளில் வேலை செய்வோருக்குத் தருகிறார்கள். பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஓய்வு பெறும்போது அடிப்படைச் சம்பளத்தை வைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மொத்தச் சம்பளத்தையும் வைத்து ஒரு வருட சர்வீசுக்கு ஒரு மாதச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கான முறையில் அரசு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அது எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின்படி சிங்காநல்லூரில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி 500 படுக்கைகள் கொண்டதாக ஆரம்பிக்க முடிவு செய்து இப்போது 300 தான் இருக்கிறது. அதை 500 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையில் 625 படுக்கைகளாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இந்தச் செலவை மத்திய அரசு மாநில அரசு எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற மக்களுக்குக் கொடுக்கிற மருத்துவ வசதியை இவர்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவர்களும் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். சோமனூரிலும், பல்லடத்திலும் டிஸ்பென்சரிகளும் தொடங்க வேண்டும்.

வீட்டு வசதி செய்து தருவது எவ்வளவு முக்கியமானது என்று சொல்லத் தேவையில்லை. போன ஆண்டில் 12 வீடுகள் மட்டுமே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் முயற்சியால் இந்த ஆண்டு 112 வீடுகள் கட்டவும், கூட்டுறவுத் துறையில் 65 வீடுகள் கட்டவும் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கும் என்று புரியவில்லை. நேரம் இல்லாததால் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. 1970-ம் ஆண்டில் 28,000 ரூபாய் தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். 1.23 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதில் அவ்வளவுதான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்படுகின்ற பணத்தைச் செலவழிக்க முன்வர வேண்டும். வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 9 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதிப் பிரச்சினை முக்கியமானது என்ற வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டாவது

தொகையை அதிகப்படுத்தி கூட்டுறவு முறையில் வீடுகளைக் கட்டுவதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்தில் பேசுகின்றபோது எங்களைப் போன்ற சிலர் பல்லாண்டு காலமாகத் தொழிலாளர்கள் பகுதியிலேயே பல முறையில் பணி யாற்றி வந்துள்ளதைப் போன்று இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய என் வி. என். அவர்களும் தொழிலாளியாக இருந்து, பல தொழிற் சங்கங்களில் எல்லாம் ஈடுபட்டு தொழிற் சங்கத் தலைவர் சிங்காரவேலர் போன்றவர்களோடு எல்லாம் செயல் பட்டவர்கள் ; மே தினத்தை அந்தக் காலத்திலேயே கொண்டாடிய வர்கள் என்ற அடிப்படையான விஷயங்களை உங்கள் சார்பாக அனைவருக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசமுடியாமல் போனாலும் கூட, அதைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

நாங்கள் பிரதானமாக வலியுறுத்த விரும்பும் வெட்டுப் பிரேரணை போலீசுடைய தலையீட்டைப் பற்றியதாகும். அதைப் பற்றி நான் பின்னால் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தமிழகம் இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது பெரிய தொழில் கேந்திரமாக மதிக்கப்பட்டு இப்போது தொழிற்சாலைகள், குறிப்பாக பஞ்சாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், சிமெண்ட் தொழிற் சாலைகள், கெமிக்கல்ஸ் போன்ற பெரிய தொழில்களில் இருந்து, தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் இலட்சத்திற்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள், பீடி, கைத்தறி டானரி, முனிசிபல் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன், சர்விசிங் போன்ற தொழில் செய்யக்கூடியவர் களும் ஏராளமாக இருக்க இவர்கள் எல்லோரையும் பாதுகாக்கக் கூடிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது இந்தத் தொழிலாளர்களை எல்லாம் இரண்டு மூன்று பிரிவிலே பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அப்படிப் பார்க்கும்போது ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ் இருக்கிறது. அதிலே இன்றைக்குத் தொழிற்சங்கங்கள் ஓரளவு அமைக்கப்பட்டு அதிகமான பல சச்சரவுகள், தகராறுகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆர்கனைஸ்டு இண்டஸ்ட்ரிசைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்த பட்ச தேவைக்கு அடிப்படையான சம்பளங்கள் பல இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லும்போது பாங்கு சிப்பந்திகள், எல்.ஐ.சி. சிப்பந்திகள், சர்க்காரில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும் தொழிலாளர்கள் என்ற வகையில் தான் பார்க்க வேண்டும். ஒரு காலத்தில் தொழில் செய்யக் கூடியவர்களுடைய காத்திலும், கருத்திலும் பணியாற்றி வந்த இந்த இலாக்கா அருள்கூர்ந்து இவர்களுடைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் இன்று கவனித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நாட்டில் பாங்கு சிப்பந்திகளில் நான்காம்தர சிப்பந்திகள் ரூ. 247-490 வரையில் ஊதியம் பெறுகிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கில் 265-523 ரூபாய் கொடுக்கப் படுகிறது. ஸ்டீல் தொழிலில் 247 கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு அரசாங்கம் குறைந்த பட்ச தேவைக்கேற்ற அந்த அளவு சம்பளத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இருந்தால்தான் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எந்தவிதமான அதிருப்தியும் ஏற்படாமல் செயல்பட முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் தலையீட்டைப் பொறுத்தவரை தொழிற் தகராறுகளில் போலீஸ் தலையிடக்கூடாது என்று எல்லா மத்திய தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்களும் சொல்லுகின்றன. பலாத்காரமான நடவடிக்கை வருகிறது, ஆகவே, போலீஸ் தலையிடுகிறது என்று அரசு சொல்லலாம். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலைப் பற்றிப் பல பேர் பேசினார்கள். இன்றைக்குப் போய் விசாரித்தாலும் 2 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் 4 கான்ஸ்டபிள்கள் மானேஜ்மென்ட் சவுத்ரி சொல்லுவது போல் தொழிலாளர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். போலீசாருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து விட்டால் தங்களுடைய நிலையைப் பாதுகாக்கும் முறையில் எல்லாம் அங்கிருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறது. யார் பேரிலும் குறை இல்லை; அந்த மாதிரி நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது.

இங்கே ஒரு ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வந்தது. தமிழக அரசு கூட 1967-68-ம் ஆண்டு அந்தத் தீர்ப்பைக் கண்டித்தார்கள். ரொம்ப விநோதமான தீர்ப்பு செல்பார்க் தீர்ப்பு. ஜட்ஜ் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசைக் கலந்து கொள்ளாமல் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்களை வெளியேற்ற போலீசை ஏவலாம். அந்த முறையில் இன்றைக்கு ஊட்டியில் இருக்கக் கூடிய போட்டோ பிலிம் கம்பெனியில் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்த 105 தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக் கிறார்கள். இப்போது அடுத்த செக்ஷனில் இருப்பவர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். சும்மா இருக்கிற சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி என்ற மாதிரி அமைதியாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திரம் ஊட்டக்கூடிய முறையில் தீர்ப்பு இருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பு அமலாக்கப்படாத முறைக்கு தடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

போலீஸ் எப்படி எப்படி எல்லாம் தலையிடுகிறது என்பதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் 23 தடவை எழுப்பி இருக்கிறோம். போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது போலீசார் ஆயிரக்கணக்காகப் போய் வளைத்துக் கொள்வது அந்த முதலாளிகளைப் பாதுகாப்பதாக இருக்குமே தவிர,

தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதாக இருக்காது. பலாத்காரம் ஏற்படுகிறது என்ற முறையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாகவும் வரலாம். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக எக்காரணத்தைக் கொண்டும் போலீசைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதில்லை. 1946-ம் ஆண்டில் இந்தியா பூராவும் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது.

Ten million man days ' lost. What was the effect of 1946 strike?

1947-ல் சுதந்திரம் கிடைக்க அதுவும் ஒரு காரணமாக இருந்தது. 1966-ம் ஆண்டில் இருந்து தொடர்ந்து ஒரு கோடி வேலை ஆள் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 1967-ல் அரசியல் மாறுதலால் அப்படி ஏற்பட்டது. 1967-ல் தொடருகிறது, 1968-ல் தொடருகிறது, 1969-ல் தொடருகிறது, 1970-ல் தொடருகிறது, 1971-ல் அரசியல் மாறுதல் காரணமாக இப்போதும் தொடருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக, அவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தை நிலைநாட்டும் முறையில் அரசு ஆதரவாக நிற்பார்கள் என்று அறிவோம்.

ஆகவே, இந்த வேலைநிறுத்தத்தைக் கண்டு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. 1970-ம் ஆண்டில் பத்து லட்சம் வேலை நாட்கள் நஷ்டமாகியிருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டில் 20 லட்சம் வேலை நாட்கள் நஷ்டமாகியிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் இதைவிடக் கூடலாம். ஆகவே, அதைக் கண்டு நாம் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. அரசு செய்யவேண்டிய வேலைகள் பற்றி ஒன்றிரண்டு கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

க்ராசுவிட்டி பற்றி (gratuity) எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றிய சட்டம் ஏற்கனவே கேரளாவில் வந்து விட்டது. அரை மாத சம்பளமாவது கிராசுவிட்டியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அது ஒரு மாதமாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்து கன்கரன்ட் சப்ஜெக்ட் என்றிருப்பதால் அதை மத்திய அரசுக்கு அதன் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டுமென்றால் அப்படி அவர்களின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைத்தால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அதைப் பாராட்டுவார்கள்.

கேரளாவில் இன்னொரு சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. சம்பள போர்டு தீர்ப்புக்களை அமலாக்க வேண்டும். இங்கு, மோட்டார் தொழிலாளர்கள் சம்பள போர்டு தீர்ப்பு வந்து அதை அமுல்படுத்தவேண்டுமென்று எவ்வளவோ பேச்சுக்கள் நடத்தியும் கூட, அது செய்யப்படவில்லை. ஆகஸ்ட் 31-ம் தேதிக்குள்ளாக அதை எல்லா முதலாளிகளும் அமல்படுத்தவேண்டும். அப்படி

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அமல்படுத்தவில்லையென்றால் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்களும் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம்.

Fair wages to Transport Workers' Act என்று ஏற்கனவே கேரள சர்க்கார் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் போட்டு சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் ஊழியர்கள், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள், ரெயில்வே ஊழியர்கள் இவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டால் அந்தக் காலத்திற்கு அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி எந்தத் தொழிற்சாலையிலும் இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டால் ஊதியம் கொடுப்பதேயில்லை. இரண்டு ஆண்டுகள் கூட சஸ்பென்ஷனில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட காலங்களில் அவர்களுக்கு அரைச் சம்பளமாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று Regulation of Discharged Workers Bill என்றதொரு மசோதாவைக் கேரள அரசு தயாரித்து அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி கீழ்த்தட்டில் உள்ள பலவிதத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவ்விதமான வாய்ப்பு வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக வொர்க்கேர்ஸ் வெல்பேர் பண்ட் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தைத் தயாரித்து அதையும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு சட்டம் மஹாராஷ்ட்ராவிலும் இருக்கிறது. அதே மாதிரியானதொரு சட்டத்தை நாமும் கொண்டு வருகிறோம் அல்லது அப்படிப்பட்டதொரு மசோதாவை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களேயானால் பெரும் உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, First annual report of Relief undertakings of Special Provisions Act, 1959. நமக்கு வந்திருக்கிற அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் அதன்படி நான்கு மில்கள் லாபத்தில் தான் நடந்திருக்கின்றன. மதுரை ராஜா மில்ஸ், ராஜபாளையம் ஷண்முகர் மில்ஸ், பாலராமவர்மா மில்ஸ் போன்ற மில்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் தகராறு ஏற்பட்டால் அதன் பேரில் ஒரு செட்டில்மென்ட் ஆனவுடன் உடனடியாக கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் போர்ட் ட்ரஸ்டில் ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அதில் செட்டில்மென்ட் ஆகிவிட்டது. கேஸ் இன்றைய தினம் வரை இருந்து வருகிறது.

அடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பிற்காகத் தமிழ் நாடு ஒரு சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறது. அது 1966-ல் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த ஒரிஜினல் மசோதாவை என்னைப் போன்றவர்கள் தயாரித்துக் கொடுத்தார்கள். பின்னால்

சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டு இன்று அதைத் தடை செய்துவிட்டார்கள் ஹைகோர்ட்டில். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியாகச் சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லி தடுத்து நிறுத்தக் கூடியதொரு நிலை ஏற்பட்டதென்றால் அதைக் கூடிய விரைவில் ஒரு ஆண்டு அல்லது ஆறு மாத காலத்திற்குள் திருத்தியமைக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படவேண்டுமென்று. அப்படி சட்டத்தை தடுத்து நிறுத்திவிட்டதால் வட ஆர்க்காடு, திருச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள பீடித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக ராஜன் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அக்கமிட்டி என்னவாயிற்று, அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்களா, அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் பல கல்லூரி ஹாஸ்டல்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், Catering Establishments Act, 1958 எங்களுக்கும் அமல் ஆகவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

அடுத்து, பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்தது. இன்று முனிசிபல் தொழிலாளர்கள், வொர்க்சார்ஜ்ட் பி. டபிள்யூ. டி. வொர்க்கர்ஸ் இவர்களின் நிலை என்ன? முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் பற்றி ஒரு வார்த்தை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் 50,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 10, பஞ்சப்படி ரூ. 100. இது தலைகீழாக இருக்கிறது அடிப்படைச் சம்பளம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். பஞ்சப்படி குறைவாக இருக்கவேண்டும். அப்படி மாற்றியமைக்கவேண்டும். அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கும், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின் கீழ் அவர்களும் சேர்ந்திருப்பதால் உடனடியாக ஒரு கமிட்டி நிறுவி மூன்று நான்கு மாத காலத்திற்குள் அது குறித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்ல வேண்டும்.

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்று ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவோ போராட்டங்கள் உண்ணாவிரதம் போன்றவைகளை நடத்தியதற்குப் பிறகும் அவர்களுக்குப் போதிய சம்பள உயர்வு கொடுக்கவில்லை. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அடுத்த தொடருக்கு முன்னால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

There must be an ordinance at least next month against closures, retrenchment and lay off இதை அடிப்படையாக வைத்துதான் பல தகராறுகள் வருகின்றன. இன்றைன்று, மதராஸ் லேபர் கெஜட் வெளியிடுகிறோம். அது ஒருவருக்கும் வருவதில்லை.

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்நேரத்தில் லேபர் இலாகா பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் அவர்களை அனுதாபத்தோடு பார்க்கக் கூடியவன். முக்கியமான காரியங்களைக் கவனிக்கும் அந்த இலாகாவிற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கூட எட்டியது கிடையாது. அவர்களுக்காகக் கொடுப்பதை இன்னும் ஒரு 50 சதவிகிதம் உயர்த்தினால் கூட தவறு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். சில இலாகாக்களுக்கு வொர்க் கம்மி. இந்த இலாகாவிற்கு வேலை ஜாஸ்தி. அப்படி வேலை கூடுதலாக இருப்பதினால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும். டீ.ஸி.எல்.-க்கு வேலை ஜாஸ்தி. மதுரையில் ஒரு டீ.ஸி.எல். இருக்கிறார், கோயம்புத்தூரில் ஒரு டீ.ஸி.எல். இருக்கிறார், சென்னையில் ஒரு டீ.ஸி.எல். இருக்கிறார். சென்னையில் உள்ள டீ. ஸி. எல்.-க்கு பக்கத்திலுள்ள மாவட்டங்களையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சென்னைக்கு இன்னொரு டி.சி.எல்.லைப் போடலாம். மதுரையிலுள்ள டீ.ஸி. எல்-க்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கூடுதலாக இருப்பதால் திருச்சியில் ஒரு டீ.ஸி.எல்.-ஐப் போடலாம். ஆக, இவர்களுக்கு வேலை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இன்று லேபர் கோர்ட்டை வேண்டுமானால் குறைக்கலாம். மூன்றிருக்கின்றன. அவை இருக்கட்டும், படிப்படியாக குறைக்கலாம். ட்ரிப்யூனல் ஒன்றிருக்கிறது. அது வேண்டுமானால் இல்லாது போகட்டும். இன்று நேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி தகராறுகளைத் தீர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. எட்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள் மதுரையில், அது கட்டுப்பாடாகவும், அமைதியாகவும் நடந்தது. ஆறு தினங்களில் அது முடிந்தது. இரண்டு தினங்கள் உட்கார்ந்து எப்படியாவது ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கமிஷனர் அவர்களின் முயற்சியாலும், அமைச்சர் அவர்கள் விடாப்பிடியாக நின்று அதை முடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய காரணத்தினாலும் ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மெஷினரி நன்கு அதிகமாகச் செயல்படவேண்டும்.

அடுத்து, இந்தியன் லேபர் கெஜட் தொடர்ந்து வர வேண்டும். நான் லைப்ரரியில் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். ஜனவரி, பெப்ரவரிக்கு மேல் காணோம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள நிலைமை பற்றி இந்திய அரசுக்கு அடிக்கடி எழுதவேண்டும். 240 நாட்கள் என்ற காட்டிகரி (Category) இருக்கிறது.

Industrial Disputes Act, Factories Act, Employees Provident Fund Act. They do not include festival holidays or negotiable instrument holidays. அதையும் சேர்க்க வேண்டும். பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் நகரத்தில் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யும் போது 200, 250 பாக்டரிகள் என்று உள்ளன. நகரத்தில் அவர்களுக்கு டீ. ஏ. கொடுத்தால் அது ஒரு இன்ஸென்டீவாக இருக்கும். காஷுவல் வொர்க்கேர்ஸ் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். காண்ட்ராக்ட் ஸிஸ்டத்தை ஒழிப்பதற்காக மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அது இங்கு அமலாகிறது என்பது தெரியவில்லை.

மு.ப.
11-30 அடுத்து, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருபது இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் சட்டம் கொண்டு வர முடியுமா என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இன்று

Shops and Establishments Act, Catering Establishments Act.

என்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலுள்ள முறைகளைக் கொண்டு சட்டங்கள் கொண்டு வந்தால் அது ஒரு எடுத்துக் காட்டாகவிருக்கும். சட்டங்கள் எப்படி மாறுகின்றன என்பது வேறு விஷயம். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லேபர் அட்வைஸரிக் கமிட்டிகள் அதிமாகக் கூடுவதில்லை. வொர்க்மென் காம்பன்சேஷன் ஆக்ட்படி ஒரு ஆளுக்கு கை ஒடிந்து விட்டால் காம்பன்சேஷன் கிடைக்கும், ஆனால் வைத்திய வசதிக்கு வழியில்லை.

இன்று சர்க்கார் ஊழியர்கள் நான்காண்டு காலம் லீவ் எடுக்காமலிருந்தால் அது அக்யூமுலேட் ஆகும். அதேபோல் இந்த பாக்டரி ஆக்டின் கீழும் லீவ் அக்யூமுலேட் ஆவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். போனஸ் சட்டப்படி குறைந்தபட்சம் 4 சதவிகித போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதைக் கூட நான்காண்டுகளாகக் கொடுக்காத சிலர் இருக்கிறார்கள், மகாலக்ஷ்மி மில்ஸ், மதுரை. ஒரு மாதச் சம்பளமாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு பட்டுமல்ல, போனஸ் ஆக்டில் மாறுதல் செய்ய முடியும்.

இ.எஸ்.ஐ. கான்டிரிபியூஷனை முதலாளிகள் சரிவர அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பது கிடையாது. கொடுக்காதவர்கள் பட்டியலை அரசாங்கம் வெளியிட வேண்டும். இதில் கொடுமை என்னவென்றால் தொழிலாளர்களிடத்தில் பணத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு அதை அரசுக்குக் கட்டாமல், ஊருக்குள் தடிமாடு மாதிரித் திரிகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 1 கோடி ரூபாய் வரையில் தொழிலாளியின் பணத்தை ஏமாற்றி விட்டு இன்று பல முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பிடித்து சிறையில் போடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பொறுப்பு இல்லாமல் இருக்கும் ஆட்களைப்பிடித்து, நீ இருக்கவேண்டிய இடம் இதுதான் என்று சொல்லி, 10 வருஷம் ஜெயிலில் இருங்கள், இது நல்ல இடம் நீங்கள் செய்த தவறுக்கு என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

அதோடு, இந்த இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனைகள் தொழிலாளர்களுக்கு வசதியாக இருக்கவேண்டும். மதுரையில் இருக்கும் ஹாஸ்பிடலில் 200 பேர் இருக்க வசதியோடு இருக்கிறது. ஆனால் 50 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஓர்கர்ஸ் எடுகேஷன் அண்டு டிரெயினிங் ஸ்கீமை மத்திய அரசாங்கம் நடத்தினாலும், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அந்த ஸ்கிம் நல்ல முறையில் நடத்தப்படுகிறது. தொழிலாளர்களும் நல்ல முறையில் பங்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

லாரி-லோடிங் அன்லோடிங் என்று இரண்டு தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் மிகவும் சிரமமான வேலைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி சலுகை சிலவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, சங்கங்கள் என்று வரும்போது, எல்லாச் சங்கங்களையும் அங்கீகரிக்கச் சட்டம் வரவேண்டும். ஒன்று 'போல்' மூலமாகவோ வேறு முறையாகவோ சங்கத்தை அங்கீகரிக்கலாம். தொழிலாளிகள் சங்கத்தில் சேர்ந்தால்தான் முதலாளிகள் பயப்படுகிறார்கள்.

Right to organise is first condition.

Right to recognition is second condition.

Right to organise and right to recognise for collective bargaining.

என்று போட்டுச் செய்தால் தான் நேரடியாகக் காரியம் செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை என்று செய்யும்போது, சமீபத்தில் எம்.ஆர்.எப். தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டு 1,500 தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நலனைத்தான் அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கருதவேண்டும். அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். இல்லையென்றால் உள் இருப்பு வேலை நிறுத்தம் நடத்தலாம் என்று தொழிலாளர்கள் எண்ணக்கூடும். ஆகவே, தொழிலாளர்களின் நலனைப் பெரிதாக வைத்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்டாண்டார்ட் மோட்டார்ஸ் முதலாளிகள் செய்தது தவறு என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்தத் தொழிலாளர் தகராறுகள் தீர்ப்பதில் உள்ள டிலே சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

In 1960, Ayath Pasha, a Checking Inspector in Ashok Transport, was dismissed for joining one Union. He won his case in the Labour Court. Writ was filed—Writ concluded in favour of worker in 1967. For pay and reinstatement it was transferred to Judge Venkatadri. In 1968 a writ appeal was filed by the management and writ appeal is yet to be heard. The money that is due to poor worker is Rs. 20,000.

இது ஒரு உதாரணம். இப்படி எண்ணற்ற உதாரணங்களைக் கையில் வைத்து இருக்கிறேன். Justice delayed is justice denied

எனக்கு ஒரு அனுபவம் உண்டு. ஒரு தொழிலாளி 1953-ல் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டான். அந்தத் தொழிலாளியை திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அப்பீலில் உத்தரவாகியது. அவனைச் சென்று பார்த்த நேரத்தில் அவன் இறந்து ஒரு மாதம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். இதனால் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நியாயம் கிடைக்காமல் போனதும் அல்லாமல், அவனுக்கு வாழ்வும் போய் இருக்கிறது.

இப்படி டிலேயாக ஏதாவது ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அதற்குத் திரும்பவும் புனராலோசனை செய்யவேண்டும்போது முதலாளி அக்கறை காட்டமாட்டேன் என்கிறார். தொழிலாளி வந்தால் முதலாளி பேச மாட்டேன் என்கிறார். ஆகவே, அரசாங்கமே முன் கை எடுத்து இதைச் சரி செய்யவேண்டும். உதாரணமாக இ.ஐ.டி. பாரியில் 99 நாள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஜூன் மாதத்தில் பேசுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பம் ஆகவில்லை. இப்படி ஆறப்போடாமல் பிரச்னைகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழகத்திற்குத் தேவையான அளவு சர்க்கரை உற்பத்தி ஆகிறது. இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தமிழகத்தில் இருக்கும் சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான பணம் கொடுத்து வந்தது, இப்போது தான் கம்மியாகிவிட்டது. இன்றைக்கு 3 சதவிகிதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவற்றை கோவாப்பரேடிவ் ஆலைகளாக மாற்றி, அரசு ஏற்று நடத்துமா? சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட வில்லை என்பதால், மிகவும் ஆத்திரத்தோடு கோபத்தோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மான்யத்திலே விவாதம் முடிந்த பிறகு அமைச்சரவர்கள் சில முக்கியமான அறிவிப்புகள் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் செல்வது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது, செயலில் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறோம், செய்ய இருக்கிறோம் என்று உறுதியாகக் கூறவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதோடு, இன்னொரு மான்யமும் இருக்கிறது. அதன் மீது ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது, பத்திரப்பதிவுத்துறை மீதான மான்யம். இந்த மான்யத்தின் மீது இரு வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்த வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்ததன் நோக்கம், இந்தப் பத்திரம் பதிவதிலே 'அட்வலோரம்' அடிப்படையில் செய்வதால் அரசுக்கு

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வரவேண்டிய வருமானம் குறைந்து விடுகிறது. சிங்கப்பூரிலே எந்தப் பத்திரம் பதிய வேண்டுமானாலும், லட்ச ரூபாய்க்குப் பத்திரம் பதிய வேண்டுமானாலும், 5 டாலர் தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த அட்வலோரம் அடிப்படையில் பத்திரங்களைப் பதியாமல், வேறு முறையில் பத்திரங்களைப் பதிய அரசு முயற்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான், இதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானம் குறையாமல் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த பத்திரங்கள் விற்பனையில் பிளாக் மார்க்கெட்டிங் இருக்கிறது. சாதாரண ஆட்கள் தான் இந்தப் பத்திரங்களை விற்கிறார்கள். அவசரமாகப் பத்திரம் தேவையானால் அதிகமாகப் பணம் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, தேவையான பத்திரங்கள் கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு ஏராளமான விவரங்கள், பல விஷயங்கள் நேரடியாக இந்த இலாகாவோடு அடிக்கடி தொடர்பு கொள்கிறவன் என்ற முறையில், சொல்ல முடியும். இருந்தாலும், சுட்டிக்காட்டிய சில விஷயங்களில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்து நல்ல முறையில் செய்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு "credit of government in the matter of settling industrial disputes" என்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே கொண்டு வந்து இருக்கிற மான்யக்கோரிக்கையைத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற லட்சோப லட்சம் தொழிலாளர்களின் சார்பில் பூரிப்போடு வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே இந்த அவையிலே கருத்துரையாற்றிய பி.எஸ்.பி. கட்சியைச் சார்ந்த சுப்பிரமணியம் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் வெகுவாகத் தொழிலாளர் நலத் துறை ஈடுபட்டு இருக்கிற பணிகளைப் பாராட்டி இங்கே பேசியிருக் கிறார்கள். ஆக, அந்தத் தரப்பிலிருந்து எல்லாம் பாராட்டுதல் பெறுவதிலிருந்து நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக இந்தத் துறையை கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் வேறு வார்த்தைகளால் பாராட்டவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. கழக அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் மூன்று முக்கியமான பணிகளைச் செய்து, அத்துறையிலே மிகப் பெரிய பெருமையைத் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறது.

முதலாவதாக, இதற்கு முன்பெல்லாம் இருக்கிற அமைச்சர்களில் ஒருவரிடத்திலே இந்தத் துறையைக் கொடுத்து இருந்தார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறைக்கு என்று தனி அமைச்சர் இல்லை. ஆனால் கழக அரசு ஏற்பட்ட பின்னாலே தான் தொழிலாளர் நலத்துறை என்று ஏற்படுத்தி, தனி அமைச்சரை நியமித்து, அவர் அதிலே மிக மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும், பத்தோடு பதினொன்றாக இருக்கக்கூடாது அந்தத் துறை என்கிற அளவுக்கு தனி அமைச்சரை நியமித்து உரிய பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்ய வாய்ப்பளித்து இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, நீண்ட பல நாட்களாக தொழிலாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருந்த 'மே நாள்' விடுமுறையை சட்டமாகக் கொண்டு வந்தது மட்டுமல்லாமல், இப்போது சில முதலாளிகள் அதிலே இருக்கிற சில சாதகங்களைப் பயன்படுத்தி சட்டத்திற்குள் புகுந்து வெளியே வந்து விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அதைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நல்ல ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் 'மே நாளை' விடுமுறையாக, கட்டாய விடுமுறையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

மூன்றாவதாக, எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டை ஓரளவு நீக்குவதற்கு, விரைவாக கன்சிலியேஷன் ப்ரோசிடிங்ஸ், பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த அரசாங்கம் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், கன்சிலியேஷன் அதிகாரிகளை லேபர் ஆபீசர்களை நியமித்து இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே இரண்டு மாவட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு லேபர் ஆபீசர் இருந்தார். ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள தொழிலாளி ஒரு கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமானால் அங்கே இருந்து 80 மைல் 100 மைல் போகும் நிலைமை இருந்தது. அரசாங்கம் அந்த நிலைமையைப் பார்த்து, இன்றைய தினம் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளை நியமித்து சிறந்த முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது.

இவ்வாறெல்லாம் செய்வதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு தங்கமணி குறிப்பிட்டது போல், இந்தத் துறையை ஏற்று இருப்பவர் தொழிலாளர்களோடு நன்கு பழகியவர், முன்பு டாக்சி, ஆட்டோ ரிக்ஷா சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தவர், நீண்ட நாளாகப் பேரறிஞர் அண்ணா காலந் தொட்டு, பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு பழகி, தொழிலாளர்களுடைய 'சைகாலஜி', உளவியலை நன்கு புரிந்துக் கொண்டிருப்பதால், காரியங்களைச் செம்மையாகச் செய்கிறார்கள்.

தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை நிறைவேற்றி, இந்த அரசு மிகுந்த பாடுபடும் போது, அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தை மனம் புண்பட்டுச் சொன்னார்கள் யாரோ சிலர் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சிலர் வெளியே இருந்து கொண்டு எவ்வளவு ரண களங்களை,

1971 ஜூலை 22] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

ளரிகளை உண்டுபண்ண முடியுமோ அவ்வளவும் செய்ய முற்படு கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜனநாயக முறையில் நம்பிக்கை உள்ள வர்களாகிய நாம் இடம் கொடுக்கலாமா என்று அமைச்சர் மிக்க உருக்கமாகக் கேட்டார்கள்.

தொழிற்சாலை என்பது நாவல் மரம் போன்றது. பழம் வேண்டுமானால், பழங்களை மூன்று விதங்களில் நாம் அடையலாம் ஒன்று, நாவல் மரத்தின் கீழே தவம் இருக்கலாம், பழம் பழுத்து விழும் வரை; இரண்டாவதாக, பழங்கள் விழும் வகையில் கிளைகளை உலுக்கிப பழங்களைப் பெறலாம். மூன்றாவதாக ஓரேயடியாக மரத்தை வெட்டி வீழ்த்தி இருக்கிற பழத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நாவல் மரத்தின் கீழே தவம் இருந்து பழம் விழுகிற வரையில் காத்துக் கொண்டிருக் காமல், உலுக்கி. வேண்டிய அளவில் கிளைகளை உலுக்கி, பெற வேண்டிய கனிகளைப் பெறுவது என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் தீவிர வாதிகள் மரத்தை ஓரேயடி யாக வெட்டி வீழ்த்தி விடவேண்டும் என்கிறார்கள். இதனால் கனிகள் நிறைய இப்பொழுது கிடைக்கலாம். ஆனால் மறுபடியும் மரமே இருக்காது. அறிஞர் அண்ணா தோற்றுவித்த, கலைஞரால் போற்றி வளர்க்கப்படுகிற தொழிலாளர் நலக்கொள்கை இந்த வகையில்தான் வளர்ந்து இயங்கி வருகிறது.

கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் சமரச முயற்சிகள் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானே தொழிலாளர் நல அமைச்ச ராக இருந்தபோது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் அதிகமாக வெடிகாத வகையில், ஆணையரையும் வைத்துக்கொண்டு, இன்னும் அதிகாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டு முக்கூட்டுப் பேச்சு வார்த்தை களை உரிய பிரதிநிதிகளோடு நடத்தி வந்திருப்பதை எல்லோரும் அறிவர்.

இ.எஸ்.ஐ. பொறுத்தவரையில், அந்தத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் 50 ரூபாய் என்று உச்ச வரம்பை வரையறை வகுத்தார்கள். இங்கே உள்ள தொழி லாளர்கள் பிரதிநிதிகளுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு தமிழக அரசு மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, அன்று மத்திய அமைச்சராக இருந்த சஞ்சீவய்யா அவர்களிடம் பேசி, 50 ரூபாய் என்பது 63, 64 வரையில் செல்லிடலாம் என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்கிற செய்தியையும் அறிவித்தார்கள். அந்த முறையில் அக்கறையோடு பணிபுரியும் இந்த அரசு முக்கியமாகச் செய்தது பீடித் தொழிலாளர்கள் பற்றியது. இது பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஹைகோர்ட்டில் வழக்குகள் இருப்பது, சீக்கிரமாக முடியவேண்டும் என்று 'எக்ஸ்பிடைட் பெடிஷன்' என்று விரைந்து செய்யும் மனு தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இடையிலே முதலாளிகள் சிலர் தடையாக இருந்து. சட்டம் நிறைவேறாத வகையில் செய்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாடுபடுவோம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பக்கத்து மாநிலமாகிய ஆந்திரத்தில் என்ன காரணத்தினாலோ பீடித்தொழிலாளருக்குக் குறைந்த பட்ச கூலியை குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள்; ஏதாவது போராட்டங்கள் ஏற்பட்டால் நம் முதலாளிகள் தங்களுடைய நிறுவனத்தைச் சித்தூருக்கு மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். இங்கே தொழிலாளர்கள் பட்டினியால் வாடு கிறார்கள். நான் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில், ஆந்திராவின் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு விரிவாகக் கடிதம் எழுதி, குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை உயர்த்துங்கள் என்று கேட்டிருந்தேன். இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று தொழிலாளர் அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும்.

இங்கே ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொல்லப் பட்டது. குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க, அச்சுத் தொழிலாளர் களுக்கு, ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு, இன்னும் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், முடித்திருத்துவோர் இவர்களுடைய ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க சீரிய முறையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுபற்றிய திட்டத்தை அமைச்சர் தந்தார்கள். அதை விரை வாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில ஓட்டல்களில் வெறும் 25 ரூ., 18 ரூ. என்று சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். 118 இல்லை. 218 இல்லை. வெறும் 18 வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் பற்றி எடுக்கப் பட்ட முயற்சியில், சென்னையில் ஒன்று இருக்கிறது. உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் வெற்றிகரமாக எட்டு நாட்கள் வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக ஏற்கனவே ரூ. 30 என்று இருந்த ஊதியத்தை மேற்கொண்டு 45 ரூ. வாங்கி, ரூ. 75 என்ற அளவில் பெறும் அளவுக்குப் போராட்டத்தில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக, தொழிலாளர் நல அமைச்சரையும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், இன்னும் ஆணையர் போன்ற அதிகாரி களையும் நான் உண்மையிலேயே நன்றியோடு குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

போராட்டத்தையெல்லாம் ஒடுக்குவது நோக்கம் இல்லை. போலீஸ் தலையீடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய கருத்து, போலீசார் தொழில் சங்கங்களுக்கு வரைமுறை வேண்டும் என்கிறார்கள். தொழிலாளர் போராட்டத்தை துப்பாக்கிச் சூடு வரை போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கண்ணீர்ப் புகை, தடியடி வேண்டுமானால் செய்யலாம். ஆனால் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பதை நான் தாழ்மை யோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெய்வேலியில் ஏற்பட்ட நிலைகள்பற்றி அன்றைக்கு முதல்வர் அவர்கள், மருத்துவ மனையில் இருந்தபோது. எப்படியெல்லாம் வருத்தப் பட்டார்கள் என்ற காட்சியைப் பார்த்திருக்கிறேன். அரசாங்கமோ, போலீசோ, தொழில் சங்கங்களை ஒடுக்க

வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் செயல்படவில்லை. ஆனாலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் காரியங்கள் நடைபெற்றுவிடுகின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே சென்ற ஆண்டு கேர் நிறுவனத்தின் சத்துணவுத் திட்டம் புகுத்தப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை பின்னி அண்டு கம்பனியிலே கொண்டு வந்து சொன்னார்கள். அமெரிக்க மண்ணிலே விளைகிற பொருள்களைக் கொண்டுவந்து நம் நாட்டிலே சத்துணவாகக் கொடுக்கும் திட்டம் வருகிறது. அமெரிக்காவிலே இருந்து விண் மேகம் புறப்படும் நேரத்தில், அது தமிழ் நாட்டில் வந்து மழையாக பெய்தால் அதை நாம் வரவேற்கிறோம் என்றார்கள். அது 78 தொழிற்சாலைகளிலே தான் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து இதிலே என்ன வென்றால், இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் மற்ற தொழிற்சாலை களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஒருவேளை அந்த கேர் நிறுவனத்தினர் உற்சாகம் குறைவாக இதிலே இருந்தாலும், இந்த அரசு அவர்களைத் தூண்டி மற்ற தொழிற்சாலை களுக்கும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் புகுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரி, சென்ற ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி என்று 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் மராட்டிய மாநிலத்திற்குச் செல்லவிருப்பதாக அறிகிறேன். இதன் விஷயமாக அங்கே போய் கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிந்து வரவிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தங்களுடைய பங்கைக் கொடுப்பதற்காக, இன்று பிராவிடன்ட் பண்டிலே இருப்பதைப் போல் அல்லாமல்—அவர்கள் பங்கை ஒழுங்காக கொடுக்கும் நிலைமையிலே விதி முறைகளை அமைக்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமில்லாமல், தொழிலாளர்கள் சாதகமான தீர்ப்புகளை கோர்ட்டிலே பெற்றுவிட்டால், முதலாளிகள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போய், அதன் மீது ஸ்டே ஆர்டர், ரிட் மனுக்களின் மூலமாக பெறுகிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் 1,000 ரூபாய், 2,000 ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால், தொழிலாளர்களால் அப்படி சென்று செலவு செய்ய முடிவதில்லை. எனவே, இதற்கு என்று ஒரு வழக்கறிஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஊதியம் வரையறுக்கப்பட்டு, தொழிலாளர் சார்பிலே அந்த வழக்கறிஞர்கள் தங்களுடைய வழக்குகளை நடத்த உரிய முறையிலே வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இலவச மாக அதை நடத்த வழக்கறிஞர்களை கொடுக்க முடியுமா என்று யோசித்தோம்; ஆனால் அது முடியாத காரியம். எனவே, தொழி லாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையிலாவது உதவியை செய்ய முடியுமா என்று கருதிப் பார்க்க வேண்டும்.

இதற்குப் பிறகு தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு முக்கூட்டு மாநாட்டை கூட்டி, ஒவ்வொரு எஸ்டேட்டிலேயும் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம்

விவாதித்தோம். அதற்குப் பிறகும் இப்பொழுது மதிப்பீட்டுக் குழுத் தலைவர் என்ற வகையில் பல்வேறு தோட்டத் தொழிலாளர்களை நான் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர்களுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாத நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள்—காரணம் பல முடிவுகள் இன்றைக்கும் வேகமாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன, ஏனென்றால், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குளிர் பகுதியிலே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளிலே இன்னமும் மின் விளக்குகள் அளிக்கப்படவில்லை. இப்போதைய இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நடைமுறைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வேஜ் போர்டின் முடிவுகளை விரைவாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு அடிக்கடி கூட்டங்களைப் போட்டு, எப்படி எப்படி அந்த முடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதோ, அப்படி அப்படி நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. இந்தத் தமிழக அரசை பொறுத்த வரையில், இதிலே அது செய்திருக்கும் முயற்சியை மத்திய அரசு கூட பாராட்டியிருக்கிறது. எனவே, நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிற தொழிலாளர் நல அமைச்சரை நல்லவர்கள் எல்லாம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் திறக்கும் நேரத்திலே நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது நாட்டிலே இலட்சக்கணக்கான வாலிபர்கள் வேலை இல்லாமல் தங்களுடைய பெயர்களை அங்கே பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற வாலிபர்களுக்கேற்ப கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே ஒரு சின்ன சிக்கல் இருக்கிறது. அவர்கள் பதிவு செய்யும் நேரத்திலே தங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை கொடுத்து பதிவு செய்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. சர்ட்டிபிகேட், அல்லது டைப்ரைட்டிங் படித்திருந்தால் டைப்ரைட்டிங் சர்ட்டிபிகேட்டை கொடுத்து பதிவு செய்கிறார்கள். ஆனால், இனிமேல் அவர்கள் கொஞ்சம் தயவுசெய்து "நேடிவிட்டி சர்ட்டிபிகேட்டை" கொடுத்து பதிவு செய்து கொண்டு போகும்படி சொன்னால், அது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன், ஏனென்றால். இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற மக்களுக்குத் தான் அதிகமாக வேலை கிடைக்க வேண்டும்; அதேமாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அப்படி பதிவு செய்து, வேலை கிடைப்பதிலே அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பத்திர பதிவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த புதிய முறை நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே சில இடங்களிலே ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவை எல்லாம் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே 40, 50 மைல்கள் நடந்து வந்து பொன்னேரியிலே பத்திரங்களைப் பதிவு செய்கிறார்கள். மாண்புமிக்க அமைச்சர் அவர்களை கும்முடிப்பூண்டியிலே ஒரு துணைப் பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், பொதுப்படையாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, பல காரியங்களை செய்வதற்கு, என்று சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால், அதிலே பணத்தை வெட்ட வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இங்கே வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மற்றும், இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையிலே பணிபுரியும் அதிகாரிகளுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, "துணை கமிஷனர்களை" நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் "லேபர் ஆபீசர்" என்று எப்படி அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதே போல் "துணை கமிஷனர்களையும்" அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அன் ஆர்கனைசுடு லேபர்" என்று சொல்லுகின்ற நிலையிலே இருக்கிற ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள், அச்சகத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுடைய சிதறிய வாழ்விலே ஒளி விளக்கை நாம் ஏற்ற குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை உடனே நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றி கூறி, தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

நமது அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர் கொள்கையை குறிப்பாக "வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்" என்ற அளவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இது பாராட்டப்படக் கூடிய ஒன்று தான். ஆனால், அந்தக் கொள்கை விளக்கத்தோடு

அடுத்தபடியாக கூறுகின்றவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த நாட்டிலே தொழில்கள் வளருகின்றனவா, தொழில்கள் வளர்ந்தால் தான் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு நல் வாழ்க்கை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலே இருக்கின்ற இந்த அரசாங்கம், இந்த தொழில் வளம் பெருக ஏதாவது செய்து வருகிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அப்படியேதான் இந்த தொழிலாளர்களுக்கும் வாழ்வு இல்லாத நிலைமை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்

உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்குக் கோவையிலே பல்வேறு ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 21 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 2½ ஆண்டுகளாக இவை மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆலைகளைத் திறந்து நடத்த இந்த அரசு கடந்த 2½ ஆண்டுகளிலே ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் தெரிய வருகிறது.

அண்மையில் நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் சேர்மன் அவர்கள் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டை "இந்து" பத்திரிகையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த 2½ ஆண்டுகளாக மூடிய மில்களை திறக்க எந்த முயற்சியும் இந்த தமிழக அரசு எடுக்கவில்லை என்று. அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது கூறிய குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இந்நிலையில் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் மறுமலர்ச்சியிலே எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையிலே இது இருக்கிறது என்பதை வேதனையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இன்று இந்த இலாகாவானது பல்வேறு திட்டங்களை அமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் திட்டங்கள் சிறந்த முறையில் அமல் நடத்தப்படுகின்றனவா, அந்த திட்டங்களினால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் வருகின்றனவா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுது, எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், பல திட்டங்களிலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் செயல்படுத்துகின்ற முறையிலேயும் கூட தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியான நன்மைகள் வரக் கூடாத நிலைமை இருக்கிறது.

உதாரணமாக இன்று இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஸ்வாதீனமாக செயல்படுகின்ற வழி வகைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், இப்போது அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், இந்த சட்டங்களை அமல்படுத்துகின்ற பொறுப்பு இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் தனியார் துறையிலே இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு முறையிலேயும்,

1971 ஜூலை 22] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இன்னொரு முறையிலேயும் செயல் ஆற்றுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அரசாங்க நிறுவனங்களிலே இந்த சட்டங்கள் ஒழுங்காக செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாக இங்கே சொல்ல முடியும்.

என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு ஒரு அரசாங்க ரப்பர் தோட்டம் இருக்கிறது. அந்த ரப்பர் தோட்டத்தைப் போல் பல மடங்கு விஸ்தீரணமுள்ள தனியார் தோட்டங்களும் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத் தோட்டத்திலே பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு தனியார் தோட்டங்களிலே இருக்கும் சலுகைகளும், சம்பள விகிதங்களும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் சொல்லும்பொழுது, இந்தச் சட்டங்களை அமல் படுத்தும் அதிகாரிகள் என்ன தான் செய்ய முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகள் வேண்டுமானால் யோக்கியமாக இருக்கலாம். நாங்கள் தனியார் துறையானாலும், அரசாங்க துறையானாலும், சட்டங்களை ஒரே முறையில் தான் அமல்படுத்துவோம் என்று நினைக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயக அடிப்படையிலே இந்த அரசு காரியங்களை மேற்கொண்டிருக்கும்பொழுது அதிகாரிகள் உள்ள துணிச்சலோடு செயலாற்றக் கூடிய நிலைமை இல்லாது இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கின்ற ஊதியம் எங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்று, நிர்வாகத்தினிடம் கோரிக்கைகளை வைத்து, போராட்டங்கள் நடத்தினார்கள். கடைசியாக, ஒரு பேச்சு வார்த்தை அடிப்படையில் கமிஷனரால் இது தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டுமென்று விடப்பட்டது. ஆனால், அது கமிஷனர் கைக்கு சென்று ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகியும், இன்னமும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும் ஊதியத்தையும், சலுகைகளையும் அரசாங்கத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏன் இந்த அரசு கொடுக்கத் தயங்குகிறது என்று கேட்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் உண்மையிலேயே தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலத்திலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுப்பது போன்றவைகளிலே 'முன் மாதிரியாக செயல்பட வேண்டும்.' அப்படி அது செயல்பட்டால் தான், தனியார் துறையிலே இருக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று அரசாங்கம் கணக்கு கொடுக்கிறது. கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகப்படியான வேலை நிறுத்தங்களும், வேலை இழப்பு நாட்களும் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லு

கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், இவ்வளவு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டாலும், இவ்வளவு வேலை இழப்பு நாட்கள் அதிகரித்திருந்தாலும் கூட, இந்த அரசாங்கம் அதை எல்லாம் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வேலை இழப்பு நாட்கள் அதிகரித்தால், அதனால் இந்த நாட்டிற்கு எவ்வளவு நஷ்டம் வருகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் இந்த அரசாங்கம். அதன் பிறகு நல்ல முறையிலே செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல இந்த நாடே பாதிக்கப்படுகிறது. நாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற நேரத்தில் உழைப்பு தான் மிக முக்கியமானது. இந்த நாட்டில் உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் நாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க இயலும். ஆகவே எவ்வளவு தூரம் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடுக்க முடியுமோ, அதனால் ஏற்படுகின்ற உழைப்பு விரயத்தைத் தவிர்க்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ந. ப. 12–00 அடுத்ததாக இன்னொரு சூழ்நிலை தொழிலாளர்கள் மத்தியிலிருந்து வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இது வரையில் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிகமாக ஈடுபடாமல் இருந்தது. அதற்குக் காரணம் தொழிலாளர்களிடம் அதற்கு அதிகப் பிடிப்பு இல்லாதிருந்தது தான். அடிக்கடி அந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசு, தொழிலாளர் நல அரசு என்று பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் தொழிலாளர்களிடையே நாமும் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் கொண்டு இன்று எந்தெந்த நிறுவனங்களில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்காகச் சங்கங்கள் வைத்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் தலையிட்டு அங்கே தொழிலாளர்களுடைய ஐக்கியத்தைக் குலைத்து, தொழிலாளர்கள் நன்மை பெற முடியாத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அதனால் தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிதும் பாதகமேற்படுகிறது. அவர்கள் ஐக்கியம் குலைவது மட்டுமல்ல, அவர்கள் நன்மை பெறுவதற்குப் பதிலாக பாதகங்கள் விளைகின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில்கூட இந்த அடிப்படையில்தான் சச்சரவு ஏற்பட்டது. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறுவதற்கு இந்தக் கொள்கையானது இடையூறாகவிருக்கிறது. இதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்ததாக இன்று மெட்ராஸ் ரப்பர் பேக்டரி கடந்த 82 நாட்களாக வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து இன்று தான் ஒரு நல்ல செய்தி கிடைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த

அரசாங்கம் சற்று அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இந்த வேலை நிறுத்தம் சற்று முன்னதாகவே முடிவுற்று தொழிலாளர்கள் இந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஸ்டேன்டார்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையில் அமைச்சர் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மீறும் நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் துணிச்சலோடு அந்த முதலாளி மீது நடவடிக்கை எடுக்க முன் வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், பெரும் பிரச்சினையாகவுள்ளது. இந்த வீட்டு வசதி. அரசாங்க நிறுவனங்களானாலும் சரி, தனியார் துறை நிறுவனங்களானாலும் சரி. தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி விஷயத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. தனியார் துறை நிறுவனங்களில் சில அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற கடன் வசதியைப் பெற்றுக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்காமல், அந்த நிதியைத் தங்களுடைய சொந்தத் தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இன்னும் செய்து தரப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்ததாக இப்போதிருக்கின்ற மினிமம் வேஜ் சட்டமானது பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கிருக்கின்ற விலைவாசி ஏற்றத்தின் அடிப்படையிலும், மற்ற சூழ்நிலையின் அடிப்படையிலும், அந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுள்ள சிபார்சுகள் இருக்கின்றன. அதையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அந்தச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்று, வேலை தேடித்தரும் நிறுவனங்கள் நமது மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 25 இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் இருக்கும் எம்பிளாய் மெண்ட் ஆபீஸ் ஒன்றில் மட்டும் ஏறத்தாழ 40,000 படித்த இளைஞர்கள் பதிவு செய்துகொண்டு பல ஆண்டுகளாகக் காத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று பலவிடங்களில் பதிவு செய்து கொண்டு இன்னும் வேலை கிடைக்காமல் இருப்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அந்த இளைஞர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் அவர்களுக்கு வயது அதிகமாகி விடுவதால். பிறகு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த நிலைமை தளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆகையினால் அவர்கள் என்றைக்கு வேலை தேடித் தரும்

நிறுவனங்களில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டார்களோ அன்று முதல் அவர்களுக்கு வயது வரம்பு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது பதிவு செய்து கொண்ட தேதியிலிருந்து வேலை தேடித்தரும் நாள் வரையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கின்ற கணக்கின்படி இன்று ஏறத்தாழ 4 இலட்சம் இளைஞர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு கணக்கின்படி 28,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பெருகிவரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க அரசாங்கம் முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்னும் பிசிகலி ஹேண்டிகேப்ட என்பவர்களுக்குக் கூட எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. கணக்கு பார்க்கின்றபோது பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிற எண்ணிக்கையில் முப்பது சதவீதத்தினருக்குத்தான் ஓராண்டு காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நாம் தீர்க்க வேண்டுமானால், தனியார் துறைக்கு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க லைசென்ஸ் வழங்கும்போது நிபந்தனையாக இத்தனை அங்கஹீனமான நபர்களுக்கு வேலை வழங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு, லைசென்ஸ் வழங்கினால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு இருக்கிற குறையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசால் முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதாவது அந்த மாநிலத்தின் தலைநகரமான திருவனந்தபுரத்தில் தும்பா ராக்கெட் என்று ஒரு அமைப்பு மத்திய அரசால் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயிருக்கின்ற தொழிலாளர்களில் 80 சதவீதத்தினர் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மீதியிருக்கின்ற 20 சதவிதத்தினர் மற்ற மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைக்குக் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்று அந்த மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். முழுமையுமாக அந்த மாநில மக்களுக்கே அளிப்பதாக அந்த ப்ராஜக்டின் மேனேஜிங் டைரக்டர் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் மத்திய அரசின் நிறுவனங்களில் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாகா சம்பந்தமாக ஒரு வேண்டுகோள். எனது தொகுதியில் ஒரு துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்தை நிறுவ, அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கோரிக்கை ஏற்கனவே அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

1971 ஜூலை 22] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மேலும், எனது தொகுதியில் ஏறத்தாழ 1,000 தொழிலாளிகள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஆம்பாடி தனியார் ரப்பர் தோட்டம் கதவு அடைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தோட்டத்தைத் திறந்து வேலை தொடர அரசாங்கம் நிர்வாகிகளை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக தன்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி இன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்து வருகிற மாண்புமிகு திரு. என். வி. என். அவர்கள் கோரியுள்ள தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, அதன் அடிப்படையில் எனது கருத்துக்களை அமைத்திட விரும்புகிறேன்.

வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர் என்ற கொள்கை அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இயங்குகிறது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நேர்மையான உணர்வோடு முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் உறவு இருக்க வேண்டும். நியாய அடிப்படையில் இரண்டு சார்பிலும் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. அந்த அடிப்படையில் செயல்படுகிற இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சில நேரத்தில் கடைசி ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய வேலைநிறுத்தம், முதல் ஆயுதமாக பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையும், அதன் காரணமாக பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், பல நேரங்களில் நியாய உணர்வோடு முதலாளிகள் நடந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் நியாய உணர்வு தவறுவது மட்டுமல்ல—மனித அபிமான உணர்வோடு நடந்து கொள்ளக் கூடத்தவறுகிறார்கள். நெஞ்சில் ஈரப்பசை கொண்டிருப் பவர்கள் முதலாளிகளாக செயல்பட முடியாது என்கிற எண்ணத்தில் செயல்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக சிவகாசித் தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கிற தீப்பெட்டி, பட்டாசு, அச்சகத் தொழிலகங்களில் நடைபெறுகிற அவலநிலையைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் தொழிற்சாலைகள் என்ற வட்டத்திற்குள்ளேயே கொண்டுவராது குடிசைத் தொழில் என்ற அடிப்படையில் அமைக்கிறார்கள். அந்தக் குடிசைத் தொழில்களை நடத்துகின்றவர்கள் பெரிய பெரிய பங்களாக்களை வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உடம்பில் உயிர் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் வயதில் இருக்கிறவர்களுக்குக் கூட குறைந்த

ஊதியத்தையே கொடுத்து உழைப்பைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதோடு இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிவகாசியில்தான் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் விருதுநகரில் இருந்து வருகிறது. அதை என்னுடைய தொகுதிக்கே மாற்றவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதோடு சிவகாசியில் தொழிலாளர் குடியிருப்பு அரசினர் காலனியைப் பொறுத்தவரை இன்றையதினம் அரசினரே நேரிடையாக வாடகை வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த விடுதிகளை முதலாளிகளிடம் ஒப்படைத்து விடும்படியாகவும், வாடகையை அவர்களே வசூல் செய்ய விடும்படியாகவும், மத்திய அரசு பரிந்துரை செய்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதனைக் கவனித்து நம்முடைய அரசே அந்தப் பொறுப்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய வகையில் மத்திய அரசுக்கு இப்போதுள்ள நிலையே நீடிக்கலாம் என்பதாக கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் சிவகாசியில் உள்ள தீப்பெட்டி, பட்டாசு, அச்சகங்களில் இரண்டு வகையான ஊழியர் பட்டியல்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று நிலையாக வேலை செய்பவர்கள் பற்றியது. இன்னொன்று தற்காலிக வேலையில் இருப்பவர்கள் பட்டியல். இப்படி தற்காலிக வேலையில் இருப்பவர்கள் என்று பட்டியல் வைத்துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய போனசு, கிராஜுவிட்டி தராமல் ஏமாற்று வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதை அரசு கண்டுபிடித்துக் கவனிக்க வேண்டும். எட்டு மணி நேரம் வேலை என்று சொல்கிறோம். எட்டு மணி நேர வேலை, என்பதற்காக மே தின விடுமுறை தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க சிகாகோவில் பெரிய புரட்சி நடந்திருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைய தினம் என்னுடைய சிவகாசி தொகுதியில் எட்டு மணி நேர வேலை என்பதே இல்லை. அதிகாலை 3 மணிக்கு பஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டு கிராமப்புறங்கள் தோறும் சென்று சிறுவர்களையும், சிறுமிகளையும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு அழைத்து வந்து விடுகிறார்கள். இரவு நெடுநேரத்திற்குப் பிறகு கிராமங்களில் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இந்த எட்டு மணி நேர வேலைத் திட்டத்தை எங்கள் தொகுதியில் கொண்டு வருவதற்காக, இங்கே ஒரு சிகாகோ புரட்சியையே நடத்த வேண்டிய நிலைமை உருவாகிவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அச்சகங்களில் பணிபுரிகிற முழுநேர ஊழியர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய், 1½ ரூபாய் தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அச்சகத்தில் நீண்ட நாள் பணி புரிந்து வயது முடிகின்ற

1971 [ஜூலை 22]

தருணத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்குக் கூட அதிகபட்சம் சம்பளம் 85 ரூபாய், 90 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த விஷயத்தையும் அரசு கவனித்துப் பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர் என்ற லட்சியத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கின்ற சட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கும், தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக பல காரியங்களைச் செய்வதற்கும் தயங்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த மானியத்தை மனதாரப் பாராட்டி, வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. க. சுப்பு:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நாங்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பேரவையிலே தொழிலாளர்களின் நிலைமைபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் காளிமுத்து அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கமும் தம்முடைய அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறது—"வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்" என்பதாக. இந்த முழக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனினும், தொழிலாளர் நல அரசு என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதாக நாங்கள் நினைக்கிறோமோ அவற்றைத் தான் இங்கே குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். கொடுத்திருக்கக் கூடிய முழக்கம் இது தொழிலாளர் நல அரசு என்பதை பிரகடனப் படுத்துவதாகும்.

ஆயினும், இந்த அரசு வந்து தொழிலாளர்களுக்குப் புதிதாக என்ன செய்திருக்கிறது? ஏற்கெனவே, 1948-ல், 61-ல், 66-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களைத் தான் இந்த அரசு அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இது தொழிலாளர் நல அரசு என்பதற்கு அடையாளமாகவாவது அந்தச் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு மாறுபட்ட நிலையில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் தகராறு என்றால் அதில் போலீஸ் தலையிடக் கூடாது என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். முன்பு இருந்த அரசு அதை மதிக்கவில்லை. எந்த இடத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தே இந்த அரசு தலையிடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் ஆகிய இரண்டு சாரார்களிடமும் நல்லுறவு நியாய அடிப்படையில், நேர்மையான அடிப்படையில் நிலவியாக வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதற்காக "பாலுக்கும் காவல், பூனைக்கும் தோழன்" என்ற முறையில் ஒரு அரசு செயல்பட

முடியாது. யார் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறதோ அதற்கு ஊக்கம் அளிக்கிறேன் என்பதை வரவேற்கத் தயார். ஆனால் நியாயம் என்பதை யார் எடுத்துச் சொல்வது ?

இன்றைய தினம் திருச்சியில் போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்ததைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடும்போது போலீஸ் துறையினர் கொடுத்த அறிக்கையை அப்படியே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள டாக்சிக்காரர்கள் இலவசமாக போலீசார் தங்களை பல இடங்களுக்கு வண்டியை ஓட்டச் சொன்னதன் காரணமாக இந்தத் தகராறு எழுந்தது என்கிறார்கள். அந்தத் தரப்பு வாதத்தில் எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கூட ஆராயத் தயாராய் இல்லை. அது பற்றி பல விவரங்கள் இருக்கின்றன, பெண்களை நையாண்டி செய்ததற்காக கைது செய்தோம் என்று போலீஸ் துறையினர் சொல்கிறார்கள் என்றால், இதில் உள்ள உண்மை என்ன என்பதைக் கூட விசாரிக்க நாம் முன்வருவதில்லை. தொழிலாளர்கள் மீது பெட்டி கேஸ்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும், இரவு 12 மணிக்கு அவர்கள் கைது செய்து காவலில் வைக்கப்படுகிறார்கள். இது எந்தச் சட்டத்திலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இது தொழிலாளர் நல அரசு என்றால், எப்படி தொழிலாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஆகவே தொழிலாளர் நல அரசு என்றால் அதற்குப் பொருத்தமாக சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் முன்பு இருந்த ஆட்சிக்கு மாறாக இவர்கள் செயல்பட்டாக வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் கொடுக்கிற விவரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒருதலைப்பட்சமாக நடக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகிற போது பேச்சு வார்த்தை (கன்சிலியேஷன்) நடக்கக் கூடாது என்கிறார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டில் கூட ஒரே நேரத்தில் இரண்டும் நடைபெறலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. சொல்லப் போனால் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறபோது பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தால் தான் சீக்கிரமாக பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். ஆகவே வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறபோது பேச்சுவார்த்தை நடக்கக் கூடாது என்பதை இந்த அரசு நீக்கியாக வேண்டும்.

எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஆய்வுரையில் எத்தனை விபத்துக்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை பேர்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற விவரத்தைக் கொடுக்கவில்லை. கைபோயிற்று—கால்போயிற்று—உயிர்போயிற்று என்கிறபோது உடனடியாக அரசு நஷ்ட ஈடு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யாமல்—அவர்கள் மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலையை இந்த அரசு மாற்றியாக வேண்டும். தொழிலாளர் நல அரசு செயல்படுகிறது என்பதற்கு

அடையாளம் தொழிலாளர்கள் மனுச் செய்து கொள்ளாமலே, கோர்ட்டுக்குப் போகாமலே, விபத்திற்குள்ளானால் நஷ்டஈடு உடனடியாக அரசாங்கமே தலையிட்டு வழங்கத்தக்க ஏற்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு தொழில் கோர்ட் என்றாலும், ஐந்து மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நீதி எவ்வாறு உடனடியாக கிடைக்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் பல காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்ய முடிவதில்லை. 'ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட்' இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு வந்தது அல்ல. 1948-ல் இருந்து இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே ஒரே இடத்தில் மூன்று ஊராட்சிகளை தனித்தனியாக மைனர் பஞ்சாயத்துக்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாற்றுவதே நல்லது. அந்தப் பகுதியிலே பல சாயப்பட்டறைகளும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் நிரம்பியிருக்கிற அந்தப் பகுதியில் தொழிற் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கு என்ன வழியோ அதைக் கவனிக்க வேண்டும். சரியான முறையில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதிகாரிகள் பல சோதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே 1969-ல் ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டின் கீழ் வருகின்ற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 2,16,538 ஆகும். அதில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,84,710 ஆகும். 1971-ல் இச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 2,11,190 ஆகும். இதில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2,15,155 ஆகும்.

1969-ம் ஆண்டில் 894 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, இவ்வாண்டில் 1103 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இதில் 986 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 13 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. பல இடங்களில், பல கடைகளில் இந்த சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வழி இல்லை. அவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடித்து தக்க முறையில் அமல்படுத்த வேண்டும். அவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதிலே தீவிரம் காட்ட வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நல் வாழ்வு கிடைப்பதற்கு என்ன வழி இருக்கிறதோ அதைச் செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. இந்த அளவில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது, பேசுகிறபோது முதற்கண் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு 'தொழிலாளர் நல அரசு' என்பதனை முதலிலே நான் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மொத்தத்திலே உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினரை பாட்டாளி மக்களை வாழ்விக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற லட்சியத்தின் அடிப்படையில்தான் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை உருவாக்கினார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு நிச்சயமாக தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளித்திட வேண்டுமென்பதிலே அதிக நாட்டத்தோடு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்ற உண்மையை இந்த நாடு மிக நன்றாக அறியும். தொழிலாளர் உலகமும் மிக நன்றாக அறிந்து வரவேற்கிறார்கள். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்று வரக்கூடிய இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு, தொழிலாளர் நல அரசாக நல்ல லட்சியத்தோடு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் முற்போக்கு உள்ளம் படைத்த மகத்தான தலைவர் என்பதை தொழிலாளர் உலகம் மிக நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. அவருடைய எண்ணமெல்லாம், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள ஏழை, பாட்டாளி மக்கள் வாழ்வு பெற வேண்டும், அவர்கள் நல்ல நிலையை அடைய வேண்டுமென்கிற நல்ல லட்சியக் குறிக்கோள்கள்தான். நாங்கள் எல்லாம் ஒரு சில தொழிற்சங்கங்களுக்குதான் தலைவராக இருக்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களோ தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருக்கின்றார்கள். தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் தலைவராக இருக்கிறார். தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பது தான் அவருடைய நோக்கம்.

நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தன்னை தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் நேரடியாக ஈடுபாடு கொண்டது மட்டுமல்லாமல், தொழிற்சங்க பாரம்பரியத்தை மிக மிக நன்றாக அறிந்தவர் ஆவார். 1947-க்குப் பிறகு தொழில் தகராறு ஏதாவது வந்து விட்டால், தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. முன்னால் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்ட சக்திகளின் அடிப்படையில்தான் பல்வேறு நன்மைகளைப் பெறவேண்டியிருந்தது. தொழிலாளர் பிரச்சினை, மற்ற எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் தொழில் தகராறுகளைச் சீக்கிரம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்கிற எண்ணத்திலே அமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டு நல்ல முறையில் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கிறார். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பது அமைச்சர் மட்டத்தில் வந்ததே இல்லை. லேபர் ஆபீசர் மட்டத்தில்தான் இருந்தது. ஒரு சில தகராறுகள் லேபர் கமிஷனர் வரையில் போகலாம். ஆனால்

இன்றைய தினம், தொழிலாளர் கமிஷனர் மட்டுமல்ல, தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, முதலாளிகளையும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி, உடன்பாடு காணப் பாடுபட்டு வருகிறார். அப்படிப்பட்ட உள்ளம் உடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய உளங்கனிந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மெட்ராஸ் ரப்பர் பேக்டரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு விட்டு, நம்முடைய அரசு இதில் தலையிடவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், இந்த அரசு அந்த விவகாரத்தில் அதிகமான அளவிலே தலையிட்டு இருக்கிறது என்பதுதான். காலதாமதம் ஆனதற்குத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்தான் காரணம். போராட்டம் ஆரம்பித்து நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அரசுக்குப் பிரச்சினை கொண்டு வரப்பட்டது. அங்கே போலீஸ் தலையீடு என்பதாக எல்லாம் முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர் முதலாளிகளுக்கிடையே நடைபெறும் போராட்டங்களில் எங்கே வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றனவோ, அங்கேதான் போலீஸ் தலையீடு இருக்கும். அங்கே எதுவும் வன்முறைச் சம்பவம் நடந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக போலீஸை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் தகராறுகளில் போலீஸை நிறுத்தி வைக்கிறார்கள் என்றால் வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். முதலாளிகளிடத்திலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்திலும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நல்ல உடன்பாடு கண்டு நல்ல பாராட்டுதல்களைப் பெற்று வருகிறது இந்த அரசு. இன்றைக்கு நல்ல சூழ்நிலையைத் தொழிலாளர் மத்தியிலே உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong.)

THIRU M. V. NARAYANASWAMY : Sir, I want some more minutes. I am going to speak on some vital points.......

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has already taken six minutes and there are other hon. Members to speak and they may not even get six minutes.

THIRU M. V. NARAYANASWAMY : Sir, I want to speak on some vital points.

MR. DEPUTY SPEAKER : I am sorry. The hon. Member, Thiru K. M. Subramaniam will now speak.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, in the Note on ' Labour in Tamil Nadu ' given to us, there is the expression ' May Industry Flourish and Labour Prosper ' and I am very happy about this copy—book maximum. But I really find in

the recent years that neither industry flourishes nor labour prospers, To-day I am not going to deal with small matters but I will deal with only basic things.

The present-day set-up is different and many of the capitalists are sleeping share-holders and it is only a question of managerial skill versus labour. The labour unions have to play an important part in the present-day productivity and it is not like the one in the past when labour unions were fighting for additional wages only. Now whenever there is anything wrong in the industry, it is the labour that has to bring it to the notice of the managerial staff but the departmental committees which are organised by the labour unions do not do their service. Nowadays we find that the departmental committees are more cocerned with leave or absenteeism or recommendation for jobs. That is not what is wanted in the present set-up. The labour is concerned, particularly in cities like Madras, with housing facilities. Now the labourers live in katcha slums where there are no living facilities, public convenience, water-supply and other amenities.

Even those living in houses live in houses, consisting of 9 families or 10 families. They have to go to the general workshop at 7 o clock in the morning and before coming to the workshop they have to discharge their elementary functions like going to latrine, etc., Government should embark on good housing programme for labour. In the present houses wherein they live, there is no proper sanitary arrangement. Productivity will not improve unless proper conditions of living are created for labour. Wherever possible the workers should not be made to walk more than half a mile or one mile to the working place; then only the time taken for transport will be minimised. I find from the hand-out given to us that government is going to spend Rs. 150 lakhs on housing the labour and are going to build about 110 houses here and there and for private industries also government are giving. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has already taken five minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I shall finish quickly. Let us not waste time on this.

Within the limited time available, I will confine my attention to housing. Government should impress on the industries to build houses for the labour and corporation and other municipalities should provide water-supply, etc., to these houses for industrial workers. In this matter there should be co-operation between the Centre, State, Corporation or Municipalities and the Industry. I would like to say one thing more. The houses built should be let on subsidised rent to workers. They should also be allowed some form of transport for better convenience. Then it would be easy for them to come to workshop. If we provide these facilities to the labour, there could be increase in productivity.

If we say that in other countries there is increased productivity it is because of this, it is because the labour had been provided with basic needs. Here we do not have those facilities. We do not understand their problem.

Let me say one thing. I know there are mills closed, mills closing and mills likely to close. Tomorrow morning there may be news in the papers that five mills or so are closed. Who is there to check this? The reason advanced for closing of mills is lack of finance. It is not lack of finance alone. Who is there to check the mismanagement in various mills, the profiteering in various mills and legal swindling in various mills? When it is complained that mills are closed, it is said if loan comes, the mill might be started. That is not the point. There should be an organisation —profit and loss question is different—in Government to run these mills in national interest. Unfortunately my time is limited. Government must see that workers' committees are given representation in management and they should see that the industry is given the raw materials required.

One more point and I am finished. This hand out does not say one thing. The workers are now getting less than what they were getting 2 years back as wages. What is the reason? Those getting Rs. 300 or 400 two years back are now getting only Rs. 200 to Rs. 300. It is because of lack of materials and facilities. That is the reason. Thank you.

திரு. கு. காமாட்சி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளம் பல்கிப் பெருகவும் தொழிலாளர்கள் நல்ல மேம்பாடு அடையவும் இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் மானியத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே வறட்சிப் பகுதிகள் என்று பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட பகுதிகளில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதன் மூலம் வறட்சியைப் போக்குவதற்கு நாம் முனைய வேண்டுமென்று இந்த நோத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே மூன்று பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக ஒரு கொதிகலன் தொழிற்சாலை, இரண்டாவதாக படைக்கலன் தொழிற்சாலை, மூன்றாவதாக ஒரு இரயில்வே தொழிற்சாலை. இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளும் நாட்டுமக்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்க அளவுக்கு இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் ஆகும்.

கொதிகலன் தொழிற்சாலை இன்றைக்கு நல்ல லாபத்தோடு இயங்கி ஏற்கனவே மலேஷியா அரசாங்கத்தோடு 10 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே திறமையான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச்

சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்தல் காலங்களிலே அவர்களை வேட்பாளர்கள் அணுகவே முடியாது, அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களுக்குச் செல்லவே முடியாது. அப்படிச் செல்ல வேண்டுமானால் அனுமதி பெறவேண்டும். வேட்பாளர்களுடைய நிலையைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலே இதைப் பற்றி மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு குறிப்பு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நிலைதான் படைக்கலன் தொழிற்சாலையிலும். அங்கே 3,500 பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,500 தான். இன்னும் இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு, கருவிகள் இருந்தும்கூட இது வரையிலும் வேலை செய்வதற்காக அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்மலை ரயில்வே தொழிற்சாலை பல ஆண்டுகளாக நடை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. 1960-ம் ஆண்டிலே துவக்கப்பட்ட அந்த வேகன் செய்யும் தொழில் பிரிவை இப்பொழுது மூடி விட்டு அந்த தொழில் பிரிவை அமிர்தசரஸில் இருக்கிற ஒரு தனி நிறுவனத்திற்கு ஒப்படைக்க மத்திய அரசு தீர்மானித்து இருக்கிறது. அதன் காரணமாக 1,500 தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை, ஊதிய உயர்வை, பதவி உயர்வை அத்தனையையும் இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரிவை மூடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு குறிப்பு அனுப்ப வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரிவு ஏறத்தாழ 11 ஆயிரம் யூனிட்டுகளை நல்ல திறமையோடு செய்திருக்கிறது. பொதுத் துறையிலே இருப்பதை தனியார் துறைக்கு மாற்றக் கூடாது என்ற குறிப்பை நம்முடைய அரசு அனுப்ப வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழுகின்ற பகுதிகள் நெருக்கடியான பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு என்று தனித் தொழிற்சாலை ஒன்று கிடையாது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரு இடுக்கான குடிசையிலேயிருந்து காசநோய் பற்றும் அளவில் அவர்களுடைய நிலைமை இன்றைய தினம் இருக்கிறது. ஆகவே நமது அரசு அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் அந்தப் பீடி தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாக நல்ல காற்றோட்டமான வசதியுள்ள நல்ல பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்துத் தர ஆணையிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பகுதியாகிய திருவெறும்பூர் பகுதியில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் நிறைய வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல மருத்துவ வசதியில்லாமல்

1971 ஜூலை 22] [திரு கு. காமாட்சி]

அல்லற்படுகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு மருத்துவ விடுதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே இன்னொன்று, எரி சாராயத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதன் வாயிலாக ஆயிரக்கணக்கான விவசாயப் பெருமக்கள், கால்நடைகள், மீன்வளம் அத்தனையும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அந்த நாற்றத்தின் காரணமாகத் திருச்சியிலும், சுற்று வட்டாரத்திலும் இருப்பவர்கள் மற்ற நல்ல நாற்றத்தை நுகர முடியாத அளவில், வாசனையை நுகர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நாற்றமுள்ள அந்தத் தொழிற்சாலையில் 150 தொழிலாளர்கள் அளவில்தான் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயப் பெருமக்களும், கால்நடைகளும் பாதிக்கப்படும் அளவில் இருப்பதால் அந்தத் தொழிற்சாலையை வேறொரு இடத்திலே மாற்றுவதன் மூலம் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நமது அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நலனிலே அக்கறை கொண்டு எல்லாக் கட்சிகளும் அதிலே அக்கறையோடு பேசுவதைப்போல் நான் சார்ந்திருக்கின்ற முஸ்லிம் லீக்கின் சார்பாக எல்லா நலன்களும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தொழிலாளர் மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற அதே நேரத்தில் தொழிலாளர் நலனிலே இந்த அரசுக்கு உள்ள அக்கறை மட்டுமல்ல, இதற்கு முன்பிருந்த புரட்சிக் கவிஞர் சொன்ன கருத்துக்களை இந்த இடத்திலே கூறுவது பொருத்தமாகயிருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

" சித்திரச் சோலைகளே உமை நன்கு
திருத்த இப்பாரினிலே! முன்னர்
எத்தனை தோழர்கள், ரத்தம் சொரிந்தனரோ!
உங்கள் வேரினிலே ".

" ஆர்த்திடும் யந்திரக் கூட்டங்களே உங்கள்
ஆதி அந்தம் சொல்லவோ ! நீங்கள்
ஊர்த்தொழிலாளர் உழைத்த உழைப்பில்
உதித்தது மெய்யலவோ ? "

என்று கூறியிருக்கிற அடிப்படையிலே நமக்கு அமைந்திருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அமைதியின் சின்னமாகவும்,

பொறுமையின் பொக்கிஷமாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று கூறுமளவிற்கு, முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே சமன் செய்து சீர்தூக்கிச் செயல்படும் தன்மையுடையவராகவும் இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இராணிப்பேட்டைத் தொகுதி மக்களின் சார்பிலே, எங்கள் பகுதியிலே உள்ள தொழிலாள மக்களின் சார்பிலே தனிப்பட்ட முறையிலே பாராட்டுதல்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், அங்கேயிருக்கின்ற பாரி தொழிலாளர்கள் முதலிலே மே தினத்தை சம்பளத்தோடு விடுமுறையாக விட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலே கூறினார்கள். அதை அமைச்சரவர்கள் மிகுந்த கவனத்துடனும், அக்கறையுடனும், சிரமத்துடனும் ஆராய்ந்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கலந்து சட்டமாக்கப்பட்டு இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நன்மை அடையுமாறு செய்தார்களே அதற்காகத் தனியாகப் பாராட்ட வேண்டுமென்று இருந்தாலும் இந்த நேரத்திலேயும் எங்களுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இராணிப்பேட்டையிலுள்ள தொழிலாளிகள், முதலாளிகள் உறவுகள் ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்குகிறது. தோல் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு பாரி அண்ட் கம்பெனியில் வேலை செய்பவர்களாகயிருந்தாலும் சரி சச்சரவு இல்லாமல் ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகளாக ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அப்படித் தகராறுகள் வந்தால் உடனே தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் கலந்து உறவாடி தங்களுக்குள்ளேயே அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நாட்டிலேயிருக்கும் மற்றத் தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மறுபடியும், இந்த மே தினத்திற்கு அவர்கள் அளித்துள்ள விடுமுறையை சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறையாக ஆக்கியிருப்பதற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படித் தொழிலாளர்களிடத்திலே அக்கறை உள்ளவர்களால்தான் இதைச் செய்ய முடியுமென்று கூறி அதற்காக மறுபடியும் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வடார்க்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கு பலரும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள அவல நிலையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த நாட்டில் எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் விட பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் வருந்தத்தக்க விதத்தில் வறுமை நிறைந்ததாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையிலே உள்ளவர்கள், தொழிலாளர்கள் என்ற நிலையிலே எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் விடப் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

உடனடியாக இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காசநோயிலும், வறுமையிலும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டும். முதலாளி மார்கள் நல்லவர்கள்தான், பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை நன்கொடையாக அளிக்கின்ற நல்ல மனப் பக்குவமுடையவர்கள். அவர்களையும் தொழிலாளிகளையும் ஒன்றுபடுத்தி அல்லது பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்ய முடியவில்லை என்றாலும்கூட அவர்களுக்கு ஊதியத்தையாவது உயர்த்தித் தருவதற்கு மாண்பு மிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வறுமையில் வாடும் ஏழைப் பீடித் தொழிலாளர் களின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, எனக்கு முன்னால் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. சுப்பிரமணி யம் அவர்கள் தொழிலாளர்களின் பிரச்னையைப்பற்றியும், அதிலே இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளைப்பற்றியும், அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டிய முறைகளைப்பற்றியும் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள்.

நான் பத்திரப் பதிவுத்துறையைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பத்திரப்பதிவுத் துறையிலே இன்றைக்கு ஸ்டாம்ப் அதிகமாகக் கிடைக்காத கார ணத்தினாலே அரசாங்கம் 500 ரூபாய் வரைக்கும் ரொக்கமாகப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பதிவு அலுவலகங்களிலே ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ள அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதை விடப் பதிவுக் கட்டணத்திற்கு எவ்வளவு பணம் அந்த ஸ்டாம்ப் பீசிற்காக வருகிறதோ அந்த அளவிலே அந்தக் கட்ட ணத்தை ரொக்கமாகப் பெற்றுக்கொண்டு ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள் வதற்கான வாய்ப்பை இந்தத் துறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3 ரூபாய், 2½ ரூபாய் பேப்பர்கள் ரிஜிஸ்தர் ஆபிஸ்களிலே கிடைக்காத காரணத்தினாலே 2½ ரூபாய் பேப்பர் வாங்குவதற்குப் பதிலாக 3 ரூபாய் பேப்பரை வாங்கி, கட்டணங்கள், பிரிபாரிட்டி சர்டிபிகேட் போன்றவைகளை வாங்கக்கூடிய நிலையிலிருக்கிறது. ஆகவே எந்தெந்த அளவிற்கு வேண்டுமோ, அதற்குப் போதுமான அளவில் பத்திரத்தைத் தயார் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முன்பெல்லாம் பாகப்பிரிவினை, பாகசாசனம் செய்ய அவர்கள் 7½ ரூபாய் ஸ்டாம்ப் கட்டணம் உள்ள பேப்பரை வாங்கி பாகசாசனம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அப்படிப் பாகசாசனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கிருக் கும் நிலவரத்தின் பிரகாரம் ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குச் சொத் திருந்தால் அதற்குக் கிட்டத்தட்ட 750 ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப்

பேப்பர் வாங்கி பாகசாசனம் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. இதனால் தமிழ் நாடு முழுவதும் பாகசாசனம் செய்துகொள்ள முடியாத ஒரு தொல்லையான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, பலபேர்கள் அந்த முறையிலே பாகசாசனம் செய்துகொள்ள முடியாமல் பணம் அதிகமாக இருப்பதால் பல சிக்கல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குச் சுலபமான வழியிலே, அரசாங்கம் முன்பு 7½ ரூபாய் ஸ்டாம்ப் வாங்கினார்கள். இப்பொழுது கூடுதலாக அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்காக மினிமம் ரேட் வைத்து, அதிகமாக வைப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை, ஆனால் சுலபமாகப் பாகப்பிரிவினை செய்துகொள்ள ஸ்டாம்ப் பீசை மினிமம் ரேட்டாக பிக்ஸ் பண்ண ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, சீட்டுப்பதிவுக் கம்பெனி என்று தமிழ்நாட்டில் நடக்கின்றன. அவர்களுக்கு எந்தப் பொறுப்பிலே அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்குச் சொத்து மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறது என்று சொத்து மதிப்பை எடுத்து யாராவது ஒருவர் எழுதிக் கொடுப்பதோ ஒன்றுமில்லை. ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் சீட்டு நடத்துபவர்கள் என்றால் அதற்குண்டான அவர்களுடைய ஒரிஜினல் சொத்தை அடமானம் செய்துகொண்டு அதன் மீது அனுமதி வழங்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் யாரோ ஒருவர் செக்யூரிடி கொடுத்துவிட்டால் எந்த மாநிலத்திலேயிருந்து வந்தாலும் அவர்களைப் பதிவு செய்கிறோம். ஆனால் இடையிலே பல இலட்சக்கணக்கான பொதுமக்களின் பணத்தை வெளி மாநிலத்திலேயிருப்பவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே பொதுமக்களுக்குப் பெரிய தொல்லைகள் ஏற்பட்டது என்பதையும், பல காலமாக சீட்டுக் கம்பெனிகள் மறைந்திருக்கிறது என்பதையும் பத்திரிக்கைகளில் படித்திருக்கிறோம். எனவே அதற்குச் சரியான செக்யூரிட்டியை, அவர்களுடைய ஒரிஜினல் சொத்தைப் பேங்கிலே அடைமானம் செய்து அந்தச் சூழ்நிலையிலே அரசாங்கம் பதிவு செய்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சொத்து கிரயம் செய்வதற்கு முன்பெல்லாம் நூற்றுக்கு 7½ ரூபாய் ஸ்டாம்ப் வாங்கி வந்தார்கள். இன்றைக்கு சொத்து மதிப்பு உயர்ந்து விட்டது என்ற காரணத்தால் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்து இன்றைக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்று கணக்குப்பிள்ளை அடங்கலில் எழுதி வைத்திருக்கும் அடிப்படையில் ரிஜிஸ்டரார் ஆபிசில் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கியதை எப்படி இன்றைக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று எழுதி வைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏதோ விவசாயிகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவதாகக் கருதிக் கொண்டு இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. ஆனால் அது

1971 ஜூலை 22] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

சரியல்ல, நியாயமல்ல. பழைய கிரயப் பத்திரத்தில் என்ன மதிப்பீடு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கே மறுபடியும் கிரயம் பண்ணும் போது ஸ்டாம்ப் கட்டணம் வாங்கினல் போதும் என்ற அளவுக்கு அரசாங்கம் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிங்காநல்லூர் பெரிய முனிசிபாலிடியாக மாற்றப்பட்டு அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் உதவிப் பத்திரப் பதிவாளர் அலுவலகம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தித் தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவையில் உள்ள ஹெட் ஆபீசுக்குப் போய் வரவேண்டுமென்றால் காலதாமதமாகிறது. இந்தத் துறையில் சிட்டுக் கம்பெனி பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் மற்ற அம்சங்களையும் பார்த்து நம்பிக்கையானவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. க. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் தொழிலாளர் நலன் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினர்கள். குறிப்பாக எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், சிறப்பாக குடியாத்தம் பகுதியில் ஏராளமான பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு உறுதியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தும் தமிழகத்தில் உள்ள பீடி முதலாளிகள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் பலனைத் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான பீடித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு உணர்ந்து அவர்களுக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கை விரைவுபடுத்தி நல்ல முடிவைக் காண வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு நூற்பாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஐந்தாண்டுக் காலம், ஏழாண்டுக் காலம், பத்தாண்டுக் காலம் என்று பணியாற்றியும்கூட நிரந்தரமாக்கப்படாமல் ஆறு மாத காலத்திற்கு ஒரு முறை நடுவில் நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு டெம்பரரி என்ற முறையிலேயே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு இன்றைக்குள்ள விலைவாசியில் 2½ ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும் சரி, கலைஞர் காலத்திலும் சரி தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டு சீராகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் தொழிலாளர்கள், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட அக்கறையையும் அவர்களுக்காக நான்கு கோடி ரூபாய் வழங்கியதையும் நாடு அறியும்.

இப்படிப்பட்ட முறையில் தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கும் அரசு நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலும், தீப்பெட்டித் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் பலவித ஸ்தானங்களை ஒதுக்கி வந்திருப்பது போல் பீடித் தொழில், நெசவுத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில் ஆகியவற்றைப் பொருத்த வரை அரசாங்க இயக்கத்தில் சலுகைகளை அளித்து முன்னுரிமை வழங்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும்.

கேர் ஸ்தாபனத்தின் மூலம் நம்முடைய அரசு வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்குத் தொழிலாளர்கள் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவை அளித்து வருகிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்வது மாதிரி முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்க ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டபடி 14 அங்கத்தினர்கள் போதாது என்று கருதி மேலும் ஐந்து பேரை நியமிக்க வழி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் தொழிலாளர்-முதலாளி பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த அரசு மேற்கொண்ட முயற்சியை வெகுவாகப் பாராட்டி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இ. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு என்பதை நாட்டுமக்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனாலும் இங்கே ஒருசிலர் தொழிலாளர் அரசு தி.மு.க. அரசு என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளுகிறார்களே என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு என்பதை நிரூபித்துக் காட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான சான்றுகளை இங்கே

1971 ஜூலை 22]

எடுத்துக் காட்ட முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் உணர்ந்து அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைக் காலாகாலத்தில் செய்து கொடுத்து வருவதற்காக இந்த நேரத்தில் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், கடல் மட்டத்தில் இருந்து ஐயாயிரம், ஆறாயிரம், ஏழாயிரம் அடி உயரத்தில் வேலை செய்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையை கழக ஆட்சிக்கு முன்னால் இந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய காரியங்களைக் கொண்ட அறிக்கையைப் பார்த்திருக்க முடியாது என்ற வகையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகுதான் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் நல்ல கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

என்றாலும் இன்றைக்குப் பண்டங்கள் விற்கும் விலைக்கு ஏற்றபடி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி போதுமானதாக இல்லை. அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வு வேண்டுமென்ற பிரச்சினையை வைத்து கடந்த ஆண்டு அவர்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அவர்களும் தலையிட்டு அந்தப் பிரச்சினையைச் சுமுகமாக முடித்துக் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் அந்தக் கூலி போதாது. எனவே குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் கமிட்டி அமைக்க இந்த அறிக்கையிலேயே ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசிலனை செய்து வருகிறது என்று இருக்கிறது. அத்தகைய குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் கமிட்டியை விரைவில் அமைத்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு கொடுப்பதற்கான ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாகர்கோயிலில் யாழ்சோலை, உதகமண்டலம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அமைச்சரும், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு தோட்ட முதலாளிகளையும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கூட்டி வைத்துப் பேசிய நேரத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எடுத்துக் கூறிய பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், ஆணையாளர் அவர்களும் மிக்க அனுதாபத்தோடு அணுகி தோட்ட முதலாளிகளிடத்தில் மிகப் பரிவோடு சொன்னார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, நடைபாதை வசதி, மலஜலம் கழிக்கக்கூடிய அறைகள் கட்டுவது போன்ற பல்வேறு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னபோது அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தோட்ட முதலாளிகளிடத்தில் பரிவோடு எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. முடியாது

என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதனைச் சட்டத்தால் செய்ய முடியும் என்றும் அப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தாங்களாக அதனைச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமாகச் செய்து அவற்றை நிறைவேற்ற வழி செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. துரைமுருகன்** : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலன் குறித்து வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையை நாம் படித்துப் பார்த்த நேரத்தில் என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் புரட்சிக் கவிஞர் அவர்களின் மீதும்; தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்து, தொழிலாளர்களுக்காக தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்ட ஜீவா அவர்கள் மீதும் சென்றது.

"காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான், அவன் காணத் தகுந்தது வறுமையாம்" என்று புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன் பாடினார்.

"காலிற்கு செருப்பில்லை கால் வயிற்றுக் கூழுமில்லை என் தோழா" என்று ஜீவா அவர்கள் ஒரு காலத்தில் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தொழிலாளர்கள் என்பவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்காகவும் வாழக் கூடியவர்கள், அவர்கள் வாழ வழியற்றிருக்கிறார்கள், அந்நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிற கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரியணை ஏறிய பிறகு தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பற்றி நன்கு அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து நியாயம் என்று பட்டால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றுமே பின்தங்கியதில்லை.

எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, அது நெய்வேலிப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி அவற்றில் எல்லாம் முன்னின்று வாதாடி இரண்டு பக்கமும் சமரசம் செய்து வைத்து நியாயம் என்று பட்டதை நிறைவேற்றித் தருகிற வகையில் நமது முதல்வர் அவர்கள் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றி தேடித் தந்திருக்கிறார்கள்.

1971 ஜூலை 22] [திரு துரைமுருகன்]

தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் விதத்தில் மே தினத்திற்கு விடுமுறை விட்டிருக்கிறது இந்த அரசு.

கோவைப் பஞ்சாலைகள் மூடிக்கிடக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் அவைகளுக்கு எல்லாம் கடன் தந்து அதற்கு உத்தரவாதம் தந்து மூடிய மில்களைத் திறந்து வாடி நின்ற தொழிலாளர்களை யெல்லாம் உள்ளே வரவழைத்து அவர்களுக்கு வேலையும் ஊதியமும் தர ஏற்பாடு செய்தது கழக அரசுதான் என்பதை நான் பெருமையுடன் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூடியவைகளை, திறந்தவை போக மீதியுள்ள மில்களை யெல்லாம் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இப்படி பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

இந்த நாட்டில் அமைதி இருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தத் தயாராக இருக்கிறது இந்த அரசு. சமுதாயத்தின் நன்மை பெரிதா அல்லது தொழிலாளர்களின் நன்மை பெரிதா என்று எண்ணுகிற நேரத்தில் சமுதாயத்தின் நன்மையே பெரிது, தொழிலாளர்கள் அதற்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

வன்முறைகளைக் கண்டித்து நன்முறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதில் கழக அரசு இன்று முன்னணியில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. நேரமில்லாத காரணத்தினால் சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.

குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயக் குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு பன்னெடுங் காலமாகியும் அதன் பலன் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதன் பலன்கள் தொழிலாளர்களுக்கு விரைவில் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்று இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதை மற்ற தொழிற்சங்க வாதிகளும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இன்றையதினம் உள்ள மிகப் பெரிய பிரச்னை பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையாகும். பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை பற்றி பலமுறை இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள்; என்றாலும் நான் அதிகமாக அதில் புகாமல் ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக் காட்ட விழைகின்றேன். அவர்களுக்காகப் போடப்பட்டுள்ள சட்டம் இன்றையதினம் நீதிமன்றத்தில் படிக்கட்டுகளில் தொடங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. முதலாளிகள் அதை

நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டத்தை அவர்கள் அங்கு நிறுத்தி வைத்திருந்தாலும் அதில் இருக்கிற ரெகுலேஷன்களையாவது அரசாங்கம் அமல் நடத்தலாம். அதைச் செய்வதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும்.

இன்று பீடித் தொழிலாளர்களை எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றால், பீடி முதலாளிகள் ஏஜெண்ட்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏஜெண்ட்கள் மற்றவர்களிடம் இலை, புகையிலை எல்லாம் தருகிறார்கள். முதலாளியிடம் ஏதாவது கேட்டால் ஏஜெண்டைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஏஜெண்ட்டுகளை அவர்கள் கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களாகப் பாவித்து அரசாங்கப் பாதுகாப்பு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பீடித் தொழிலில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் இல்லை, ஊதிய உத்தரவாதமும் இல்லை. அவர்களுக்கு எந்தவித மான பாதுகாப்பும் இல்லை.

இங்குள்ள உறுப்பினர்களில் யாராவது பீடி பாக்டிரியில் சென்றிருந்து பார்த்தால்தான் அங்குள்ள கஷ்டமான நிலை தெரிய வரும். அப்படி ஒரு நெடி வீசும். அத்தொழில்களில் டி.பி. யில் அகப்படாத தொழிலாளியே கிடையாது. குழந்தைகள் நூல் சுற்ற வேண்டும், பெண்டாட்டி இலை மடிக்க வேண்டும். கணவன் முறத்தில் புகையிலையை வைத்துக்கொண்டு பீடி சுற்றவேண்டும். இப்படியாக அவர்கள் படும் துயரத்தை நான் நேரில் கண்டு வருந்தியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களின் விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து அவர்கள் குறை களை அறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திராக் கட்சி சார்பாக கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதன்முதலாக இந்த அறிக்கையில் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவான ஒரு பகுதியைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள்.

"...The aim is to promote industrial peace and thereby create a congenial climate for industrial development in the State and at the same time ensure that the labour gets its legitimate share of the wealth produced."

என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு கருத்தைத்தான் பல்லாண்டுகளாக சுதந்திரக் கட்சி சார்பாக வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எங்களது அடிப்படைக் கொள்கையே, எங்கள் 18 அம்சத் திட்டத்தில், இக்கட்சி வயலில், ஆலைகளில், கடைகளில், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் சிப்பந்திகளுக்கு நியாயமான ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையது. தொழிலாளர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து சங்கம்

அமைத்துத் தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்டுப் பெற உரிமை உண்டு என்று இக்கட்சி கருதுகிறது. "முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்குமிடையே தகராறுகள் ஏற்பட்டால் இருபாலாரிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்த இந்தக் கட்சி உறுதி கொள்கிறது என்றிருக்கிறது. இப்படிப் பல ஆண்டுகளாக நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருவதை மிகத் தெளிவாக இந்த நூலில் போட்டதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாங்கள் பல்லாண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறோம். தொழிற்சங்கங்கள் நியாயமான அளவிற்கு தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெற வேண்டுமென்றால் தொழிற்சங்கங்கள் கேட்கக் கூடிய உரிமைகளை முதலாளிகள் தரவேண்டிய தொரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் பயங்கரமான வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழித்தால்தான் அது முடியுமே தவிர இல்லாவிட்டால் முடியாது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கும் தொழிற்சங்கங்கள் கேட்கக் கூடிய உரிமைகளுக்கும் நல்லதொரு தொடர்பு உண்டு. இன்டர்டிப்பென்டென்ட், ஒன்றை ஒன்று ஒட்டியிருக்கிறது.

உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒரு போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அப்படி நடைபெற்று வருகிற நேரத்தில் முதலாளிகள் மறைமுகமாக அங்கு வேலைவாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மற்றவர்கள் பாதி ஊதியத்திற்கும் வரலாம் என்று சொல்கிறார்கள். வெளியே இருக்கின்றவர்கள் லட்சக் கணக்கில் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் காரணமாக நாங்கள் வருவதற்குத் தயாராகயிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆகவே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நல்ல முறையில் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தால் வெளியே இருக்கிறவர்கள் பரவாயில்லை நம் சகோதரத் தொழிலாளிதானே, அவன் போராட்டம் நடக்கட்டும், நாங்கள் பாதி ஊதியத்திற்கு வரமாட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழித்தால் தவிர தொழிற்சங்களில் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற முடியாது. இதை பலமுறை நாங்கள் சொல்லி வந்திருக்கிறோம்.

ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் க்ளைமெட் ஏற்படுத்த வேண்டும். நம் நாட்டிற்குப் பல இன்டஸ்ட்ரீஸ் தேவை. நல்லதொரு இன்டஸ்ட்ரியல் கிளைமேட் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது முதலாளிகளுக்காக இவர்கள் வாதாடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு நாங்கள் பலியாவது உங்களுக்குத் தெரியும். நேற்றுகூட ஒரு சகோதர உறுப்பினர் சொன்னார்கள். தனியார் துறையை, இந்தத் தனியார் பஸ் போக்குவரத்தை இன்னும் ஆதரிக்கக் கூடிய கட்சி இருக்கிறதே என்று. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் தேசியமயமாகக்கூடிய அளவில் இன்று

யாரும் இல்லை. ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த அளவுக்கு இங்கே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பரவிக் கொண்டு வருகிறது என்பதற்காக சில முக்கியமான கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1963-64-ல் 2,30,443 இருந்தது, 1968-69-ல் 2,64,007 ஆக இருக்கிறது என்றால் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

	During April 1970 to November 1970.	During April 1669 to November 1969.
(1)	(2)	(3)
1 Number of candidates registered.	2,79,457	2,71,539
2 Number of candidates placed in employment.	28,552	28,508
3 Number of vacancies notified ..	38,762	42,074
4 Average number of employers who used the employment offices—		
(*a*) Government (public sector)	1,167	1,106
(*b*) other (private sector) ..	227	354
5 Number of applicants on live register at the end of the period.	4,13,470	3,23,710

இந்த அளவுக்குப் பயங்கரமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதை விட்டு விட்டு வேறு திசைக்குப் போய் விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் டெக்ஸ்டைல் மில்லை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டது. அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட உடனே டி.ஏ. வை குறைத்துக்கொண்டால்தான் உத்தியோகம் என்று டி. ஏவை குறைத்துக்கொண்டால்தான் உத்யோகம் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கிடைத்துக் கொண்டிருந்த டி. ஏ. வும் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று, சதர்ன் ஸ்ட்ராக்சுரல்ஸ் நிறுவனம் சரிவர நடக்கவில்லை. ஏற்கனவே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி 1,200 workers will be taken back on the rolls for employment and the unit will be working at the end of March. என்று 7–1–71 அன்று ஒப்பந்தம் அங்கே கையொப்பம் ஆகி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் அந்த

1971 ஜூலை 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒப்பந்தத்திற்கும் இப்போது நடப்பதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசங்கள் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸ்-ஐப் பார்த்தால் அங்கேயும் ஒப்பந்தத்தைச் சரிவர நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகும் நிலைமை ஒன்றும் மாறவில்லை. எம்.ஆர்.எப்.-லே போராட்டம் நடைபெற்றது. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே மிகவும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அதை திறக்கச் செய்து இருக்கிறார்கள். இன்று பத்திரிகையில் கூட அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பினர் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, அரசாங்கம் தலையிட்டு தனியார் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பதற்காக செய்து இருக்கும் ஏற்பாடுகளைச் சரியாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதாகக் குறைபட்டு எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யும் காரியங்களை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நிறைவேற்ற ஒத்துழைக்கவில்லை என்கிற நேரத்தில், அரசாங்கம் என்ன செய்தால் நல்லது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவார்களா ?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எந்த பாக்டரி பற்றி?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஸ்டான்டார்ட் மோட்டார்ஸ் பற்றி.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அங்கே இருக்கும் சூழ்நிலையைப் பார்த்தேன். அங்கே இருக்கும் முதலாளியை நிச்சயமாக அரசாங்கம் கண்டிக்க வேண்டும். அப்படிக் கண்டிக்கிற நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்குப் பக்கபலமாக நாங்கள் இருப்போம். ஆனால் அங்கே இருக்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை பற்றி அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

All the 300 workers who had been re-employed had been hand-picked by the management over-looking the seniority. என்று அவர்களே, அங்கே இருக்கக்கூடியவர்களே, திரு. எஸ்.ஜி. சுப்பிரமணியம் அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எந்த வகையில் அங்கே இருக்கும் தொழிற்சங்கத்திற்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அவர்களோடு பேசினார்கள் நம்முடைய அமைச்சர், முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் சிறப்பாக பேசினார்கள். நிலைமை அப்படி இருக்கிறபோது, அந்த நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக, சுட்டிக் காட்டுவதற்காகச் சொன்னேன்.

எம். ஆர். எப். பற்றிச் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஓரளவுக்குச் சரிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தை மீண்டும் தூண்டி, மீண்டும் ஸ்ட்ரைக் ஏற்படுத்தும் நிலைக்கு நாங்கள் ஆளாக மாட்டோம் அங்கே கூட தொழிலாளர்கள் சில பேர்களை அழைத்து, தகராறு இல்லாத வகையில் நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொள்ளாச்சியில் ஏ. பி. டி. டிரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது. நேற்று மன்றத்தில் கூட பேசப்பட்டது. எந்த அளவுக்கும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வகுக்கப்படவில்லை. வேலை வாய்ப்பு மீண்டும் கிடைக்குமா இல்லையா என்ற கவலை இருக்கிறது. வாட்டர் போர்டில் தகராறு இருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு கவனித்து ஒரு முடிவை எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஹார்பார் ஸ்ட்ரைக் எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே திருப்தி கரமாக இல்லை. எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் மனதிலே ஒரு பயங்கரமான அதிருப்தி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

some demands have not been settled. These demands included 21 days minimum guarantee.

என்றெல்லாம் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் எந்த இடத்தில் போனாலும் அப்படிப்பட்ட அதிருப்தியைப் பார்க்கிறோம். இதை நிச்சயமாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடலைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே சரியான வகையில் மருந்துகள் இல்லை. நான் மிகவும் வேதனையோடு சொல்கிறேன். முன்பு ஒரு மான்யத்தில் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைகளை லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் நம்முடைய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் சேர்ந்து நடத்தி வருகிறது. ஏழை எளிய தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் வகையில் மருந்துகள் வினியோகம் செய்யப்படுவதில்லை என்று பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்காக நல்ல முறையில் டாக்டர்களைப் போட்டு, வரக்கூடிய நோயாளிகளுக்கு நல்ல முறையில் மருந்து கொடுத்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிம்சன் குரூப் விவகாரத்தைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். தொழிற்சங்கம் இரண்டு கோஷ்டியாக மாறி, அதிலே சில தகராறுகள் ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டு, ப்ராக்சர் கூட சில பேருக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கென்று ஒரு விசாரணைக் குழு அமைத்து நல்ல முறையில் அதைத் தீர்த்து வையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் ஒரு குழு அமைத்து தீர்த்து வையுங்கள் என்று சொல்கிறேன் என்றால், நான்

கேட்டால் உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தாக்கப்பட்டனர் என்று ஆனால் எனக்கு வந்த தகவல், குருமூர்த்தி ஆட்கள்தான் தாக்கப்பட்டனர் என்று. அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது அப்படி இல்லை என்றுகூடச் சொல்லலாம். எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். யார் அடிபட்டவர்கள் என்று, நான் அவர்களோடு பேசி இருக்கிறேன். பலாத்காரம், வன்முறை செயலில் சிக்கிக் கொண்டு, மிரட்டல் காரணமாக அவர்கள் தங்களுடைய இடத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள வேண்டிய அளவுக்குப் பல சிப்பந்திகள் உள்ளானார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, தயவு செய்து நான் கூறிய கருத்தை அமைச்சர் கவனத்தில் கொண்டு, அதற்கென குழு அமைத்து என்ன நடந்து இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்காகத்தான் அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் "நான்-பார்டிசான் அடிட்யூட்" அரசு எடுக்க வேண்டுமென்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். இங்கே அரசியல் வாதிகளின் கையில் பல தொழிற்சங்கங்கள் சிக்கிக் கொண்டு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் மேனேஜ்மெண்டை, தனியார் துறை மேனேஜ்மெண்ட்தான். பல இடத்தில் ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ. இருந்தால் அங்கே வேறு யாராவது இருந்தால் அவர்கள் விலகிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. என்னால் சில தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், எனக்குப் பதவியே வேண்டாம், நீங்கள் ஆளும் கட்சித் தொழிற்சங்கத்திற்கே சென்று விடுங்கள் என்று சொல்லி, வருத்தத்தோடு விலகிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

அதே வகையில் இங்கே தனியார் துறையில் பார்க்கிறபோது, அது கூட அந்த மேனேஜ்மெண்ட் அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் எம்.எல்.ஏ. வந்தால்தான் உடனடியாக நாற்காலியைப் போட்டு, உட்காரச் சொல்லிப் பேசுகிறார்கள்.

அதே மாதிரி தனியார் மேனேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் ஒரு எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. வந்தால்தான் உட்காரச் சொல்லி பேசுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களே, அந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருந்தால் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பது இல்லை. இந்தவிதமான துர்ப்பாக்கியமான போக்கின் காரணமாகத்தான் நான் முதலாளிகளுக்கு எச்சரிக்கையாகச் சொல்கிறேன். பஸ்மாசுரன் தன் தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டது போல், அரசியல் வாதிகளுடைய கையில் சிக்கிக் கொண்டு, தொழிலாளிகளுடைய வெறுப்புக்கு ஆளாக வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கிறேன். தொழிலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகள் வந்தால் அவர்களையும் வாருங்கள், உட்காருங்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கும் மரியாதை காட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

இறுதியாக, ஐ.என்.டி.யு.சி. சிம்சனில் இருக்கிறது. தகாராறு வந்து போலீஸ் கமிஷனருக்கு மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜூலை 16, 1971-ல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. நேரம் இல்லாததால் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்தான நிலைமை, பயங்கரமான நிலைமை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அதை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தின் முக்கிய நோக்கம்.

'To discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries'.

அதே நேரத்தில் நியாயமான வகையில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய முற்படுகிறார்களோ, சுமுகமாகத் தொழில் சங்கக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோ அதில் எங்கள் கட்சி தாராளமாக அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை அமைச்சர் ஒரு கோஷத்தோடு ஆரம்பித்தார்கள், 'வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்' என்று. அது கோஷ அளவில் இருக்கிறதே அல்லாமல், தொழில் வளர்கிறதா, தொழிலாளர் வாழ்கிறார்களா என்று அலசிப் பார்க்கும்போது, கோஷத்திற்கு நேர்மாறாக நிலைமைகள் இருப்பதை புள்ளி விவரத்தோடு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில்கள் வளருவது கிடையாது; இருக்கும் தொழில்களும் மூடப்படுகின்றன; மூடப்பட்டவை திறக்கப்படவில்லை; திறக்கப்பட்டாலும், எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் திரும்ப எடுக்கும் சக்தியில்லாத அளவில் இருக்கிறது. எங்கே தொழில் வளருகிறது? அதை இந்த அரசாங்கம் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. தொழில்கள் வளருவதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கும் இந்த நிலையில், தொழில்கள் தளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எவ்வளவு வேகத்தில் தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எவ்வளவு வேகமாக வளர்ச்சி யடைந்ததோ, அதே வேகத்தில் தொழில்கள் இப்பொழுது தளர்ச்சி அடைந்து கொண்டே போகிறது என்பதை புள்ளிவிவரத்தோடு எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோவையில் மூடப்பட்ட மில்கள் திறக்கப்பட்டனவா? சமீபத்திலேகூட வாஸவதா சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திலே திறக்கலாமே என்று சொல்கிறார். ஆனால் இங்கே எவ்வளவு ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் மூலமும், இன்னும் வேறு வகைகளில் கேட்டாலும், மூடப்பட்ட மில்கள் மூடப்பட்டதுதான் என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. தொழில் எங்கே வளரும்?

1971 ஜூலை 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்து, ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும், 1,500 தொழிலாளர்கள் இருந்தார்கள். எவ்வளவு அக்கறை காட்டினாலும், என்ன செய்தாலும் இன்னமும் 500, 600 பேர்கள் வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் கடன் தரவேண்டும் என்கிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுது கடன் தருவது, தொழிலாளர்கள் எப்பொழுது எடுக்கப்படுவது ? ஆகையினால், இப்படி யெல்லாம் சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அப்படி வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை தீர்க்க முடியாமல் திணறும் நேரத்தில், இருக்கும் வாய்ப்பையும் இழக்கிறோமே என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரி மாத்திரமல்ல, கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் 'engineering industries and other miscellaneous industries' என்று அத்தனை தொழிற்சாலைகளையும் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறது.

இப்படி எத்தனை வேலை செய்யும் நாட்களை நாம் இழந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், 15-வது பக்கத்தில், அதை சொல்ல முடியும். அதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, கதவடைப் புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை, 1969-ல் 174, 1970-ல் 277. விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 6,83,059 என்றும், 10,33,377 என்றும் இருக்கிறது, பாருங்கள். இதில் பஞ்சாலைகளில் 1,87,510 நாட்களும், பொறியியல் தொழிற்சாலைகளில் 2,40,422 நாட்களும் ஏனைய தொழிற்சாலைகளில் 2,03,629 என்றும் உழைப்பு நாட்கள் இழக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும் போது என்ன தெரிகிறது? மொத்தத்தில் 6,83,059 உழைப்பு நாட்களை இழந்திருக்கிறோம். இப்படி அதிகரித்து இந்தியாவிலேயே நம் மாநிலம் மூன்றாவது மாநிலமாக இருப்பது அவல நிலை இல்லையா ? அதைப் போக்க எடுக்கப்பட்ட அவசர நடவடிக்கை என்ன? மூடப்பட்ட மில்கள் திறக்கப்படவில்லை. திறக்கப்பட்ட மில்களில் தொழிலாளர்கள் பூராவாக எடுக்கப்படவில்லை. இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தினால் ஆனாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் அனுசரணையினால் ஆனாலும் சரி, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் கிட்டவில்லை

ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். எலெக்ட்ரிசிடி போர்டை எடுத்துக் கொண்டால், எண்ணூர் தர்மல் ஸ்டேஷனில் ஒர்க் சார்ஜ்ட் தொழிலாளர்களை, ஸ்கில்ட் தொழிலாளர்களை, அன்ஸ்கில்ட் லேபராக அந்த அதிகாரி செய்து, முதலாளிகளையும் விட மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார். அந்த அதிகாரிகளை அரசு என்ன செய்திருக்கிறது?

அடுத்தது, பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட், என்னதான் அமைச்சர் ஐந்து ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்களை ப்ரொவின்ஷலைஸ் செய்கிறோம் என்று சொன்னாலும், பல இலாக்காக்களிலும் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலும், பல ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள் இன்னமும் நிரந்தரமாக்கப் படாமலேயேதான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் முனிசிபல் தொழிலாளிகள் நிரந்தரமாக்கப் படாமலேயே இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. தங்கமணி கூட முனிசிபல் எம்ப்ளாயிகளுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் சொல்வதற்கே வெட்கமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

அதே போலத்தான் பால் பண்ணையில் 15 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே வழிகாட்டவில்லை என்றால், தனியார் தொழிலாளிகளை நல்லவகையில் நடத்த வேண்டும் என்று வாதாட என்ன வழி இருக்கிறது? உங்களிடமே நிரந்தரம் ஆக்கபடவில்லையே. குறைந்த கூலியில், வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்களே?

நேற்று மோட்டார் போக்குவரத்துப் பற்றிப் பேசும் போது, பஸ் தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு பைசாக் கூடச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் முதலில் அரசாங்கம் கண்டிக்கத்தக்க முதலாளி போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

சட்டம் அமுல் படுத்தப்படும்போது, ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கப் போனால், பேஜ் 2-ல் பாருங்கள், 1969-ல் நான்-ஃபேடல் ஆக்ஸிடெண்டுகள்' 25,896. பேடல் ஆக்ஸிடெண்டுகள் 68; 1970-ல் பார்த்தால் அதுவே 29,721 என்றும், 32 என்றும் இருக்கிறது. ஒரு முறையில் பேடல் ஆக்ஸிடெண்ட் தேவலைபோல் இருக்கிறது. அவனைது செத்துப் போய்விடுவான்; ஆனால் Non-fatal accidents are more serious இந்த நான்-பேடல் கேசுகள், கால் போய், கை போய் காயம் பட்டு உலகத்திலே வாழ லாயக்கற்ற நிலையில் பெருங் கொடுமைக்குள்ளாகிறான். ஆகவே இந்த கேசுகளைப் பற்றி அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த ஆக்ஸிடெண்டுகள் 69-ஐக்காட்டிலும், 70-ல் ஏன் அதிகமாக இருக்கிறது? உங்கள் தொழிலாளிகளுக்கே காபந்து இல்லையே? எலெக்ட்ரிசிடி தொழிலாளர்கள் ரிபேர் செய்யப் போனால், கீழே விழுந்தால் நாமே பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லையே மற்றவர்களை எப்படிச் செய்யச் சொல்ல முடியும்?

இன்றைக்கு 'நான்-பேடல் ஆக்ஸிடென்ட்ஸ்' இவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது. இவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது என்றால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதைப் பார்த்தால் கடலிலே கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரி 15 இலட்சமும் 13 இலட்சமும் என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் உடல் உறுப்புகளை இழந்து உலகத்திலே அவஸ்தை படுவதைவிட, அவனுக்கு வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை வாங்குவது அதை

விட அவஸ்தையாக இருக்கிறது. வழக்குப் போட்டு, வாதாடி, முதலாளியின் வீட்டுக்குப் போய் இப்படி இவ்வளவு கஷ்டங்களை பட்டு அவன் வாங்கும் பணமோ மிகக் குறைவு. 'நான்பேடல் ஆக்சி டெண்பிட்ஸ்'-ஐ ஏன் தடுப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்கவில்லை? நம்முடைய அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? முதலாளிகள் அதிகாரிகளை ஏமாற்றுகிறார்களா அல்லது அதிகாரிகளே முதலாளி களின் பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு இப்படிச் செயல்படுகிறார்களா என்பதை அறிய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போய் இதை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அம்மையார் அவர்கள் இந்த ஆக்சிடெண்டலை எப்படிக் குறைப்பது என்பதற்கான வழி முறைகளைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நம் தொழிலாளர்களைக் காப்ப தற்கு வேலி போட வேண்டும். வேலியாக இருப்பவர்கள் அந்த அதிகாரிகளே. யாருமே வேலி போடுவதில்லை. அப்படியேயானா லும், வேலியே இன்றைக்குப் பயிரை மேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த நிலை வந்ததற்குக் காரணம், உங்களுடைய கவனக் குறைவுதான். "வாட் ஆர் யுவர் இன்ஸ் பெக்டர்ஸ் டுயிங்?" இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. வெல்டிங் வேலை செய்பவர்களுக்குக் கண்ணா டியே கொடுப்பதில்லை. இப்படிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான சாதனங்கள் கூடக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே போனால், கட்டாயம் "நான்பேடல் ஆக்சிடென்ட்ஸ்" அதிகரிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்படி (டமில்நாடு ஷாப்ஸ் அன்ட் எஸ்டாபிலிஷ் மெனட்ஸ் ஆக்ட், 1947) 1971லே 2,15,155 பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த நிறுவனங்களின் எண்ணிக் கையோ 2,11,190 ஆக இருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரி கிறது என்றால், ஒன்று இலாகா சரியாக வேலை செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். அல்லது ஷாப்ஸ் எஸ்டாபிலிஸ்மென்ட்ஸ் ஆக்ட் ரொம்ப பிரமாதமாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்படி என்றால், அதிகாரிகளைக் குறைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பெயரளவில் தான் இந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார் கள். எனவே, இந்த இலாகாவே தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களுக்கு ஒதுக்கி இருந்த நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இது தொழிலாளர் பிரச்சினை. இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் அனுமதிக்கப் படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதே போன்று தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தகராறு வரும்பொழுது அதை நாம் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகத் தீர்த்து வைக்கிறோம் என்பது தான் மிக முக்கியம்.

"Climate of the industrial atmosphere and the problems of labourers"

ஆகிய இரண்டையும் நாம் பார்த்துச் செயல்படவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும், தொழில் அதிபர்களுக்குமிடையே ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்பதை முதலிலே யோசித்துப் பார்த்து, பிறகு பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்க்கவேண்டும் இந்த அரசு. இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? நியாயமான கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலே தொழிலாளர்கள் போராடச் செல்லும்பொழுதே, போலீஸ் அங்கே போகிறது. சாதாரணமாக முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே தொழிற் தகராரின் காரணமாக வன்முறை செயல் வந்தால் தான் போலீசை இந்த அரசு அனுப்ப வேண்டும். ஆனால், முன்னாலேயே போலீசைக் கொண்டு போய் வைத்து விட்டால், எப்படித் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தங்களுடைய தகராறுகளை சுமூகமாக தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்? இதற்கு எடுத்துக்காட்டு, சங்கிரிதுர்க்கிலே நடந்த சம்பவம் ஆகும். தொழிலாளர்களைப் பேசவிடுகிறீர்களே, அவர்களுடைய குறையைச் சொல்ல விடுகிறீர்களே? எதற்காக அங்கே 'போலீஸ் இன்டர்வென்ஷன்'? ஆனால், அதே நேரத்திலே சிம்சன் கம்பெனி உள்ளே சிம்சன் ஒர்க்கர்ஸ் யூனியனைச் சேர்ந்தவர்களை மற்ற யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் உதைக்கிறார்கள். எனவே, போலீசைப் பாதுகாப்புக்கு அனுப்புங்கள் என்று அங்கிருக்கும் மேனேஜ்மென்ட் கேட்கும் பொழுது, எவ்வளவு பேர் அடிபட்டான் என்று கேட்பது மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே பாதுகாப்பிற்கு போலீஸ் வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறதோ அங்கே போலீசை அனுப்புவது இல்லை. எங்கே பாதுகாப்பிற்கு அவசியம் இல்லையோ, அங்கே போலீஸ் அனுப்பப்படுகிறது.

அடுத்து, இப்படித் தொழிற் தகராறுகள் ஏற்படும்பொழுது, இந்த லா அன்ட்டு ஆர்டர் போலீசை அனுப்பக்கூடாது. இதற்குத் தனியாக "இன்டஸ்டிரியல் செக்கூயூரிட்டி போலீஸ்" என்று போட்டு விடவேண்டும். சாதாரண லா அன்ட்டு ஆர்டர் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டரை அனுப்பிவிட்டால், போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஆள் இருக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே, இந்தத் தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்க்கும்பொழுது அங்கே வன்முறைச் செயல் இருந்தால்தான், அங்கே போலீஸ் போக வேண்டும்.

இந்தத் தொழிலாளர்கள் சாதாரணமாக நியாயமான கோரிக்கைகளை உண்ணாவிரதத்தின் மூலமாகவோ, கோஷம் போட்டோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அங்கே போலீஸ்காரர்கள் இருப்பதற்கு அவசியம் இல்லை. எனவே, இந்தப் போலீஸ் தலையீட்டினால் நியாயமான கோரிக்கைகளைக்கூட முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்தப் போலீஸ் தொழிலாளர்களைத் தங்களுடைய லாரியிலே ஏற்றிக்கொண்டு போய் 40 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் விட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப் பல தகராறுகளை போலீஸ் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் எப்படி பாதுகாக்கப்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் எப்படியாவது தொழிலாளர்கள் பக்கம் தான் இருப்பதாக காட்டிகொள்ள, 40 மைல் தூரத்திலே தொழிலாளர்களை போலீஸ் லாரியிலே கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சம்பவம் நடந்து, அதன் மீது ஏதாவது புகாரை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அது எந்த இடத்திலே நடந்தது என்பதையும் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தொழிலாளர்கள் எப்படியாவது எங்கள் பக்கம் வரவேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. எங்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் மீது அதிகப்படியான அக்கறை முன்னமே இருக்கிறது. மெட்ராஸ் ரப்பர் பாக்டரியிலே தான் தொழிலாளர்களை 30 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள தூரத்திலே கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்பொழுது அதுவே 30 மைல் என்று ஆகிவிட்டாதா? எங்கே இருந்து எங்கே கொண்டு போய் அந்தத் தொழிலாளர்களை விட்டார்கள் போன்ற விவரங்களை அம்மையார் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மீண்டும், மீண்டும் விவரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே !

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நீங்கள் பேசியதை ஒட்டித் தான் விவரங்களைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் அப்படிப் பேசியது தவறு என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் பேசியது தவறு இல்லை. என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மெட்ராஸ் ரப்பர் பாக்டரியிலே இருந்து அப்படிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். சங்கரி துர்க் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே, 40 மைலுக்கு அப்பால் கொண்டு போய் அந்தத் தொழிலாளர்களை போலீஸ் விட்டது. இப்படி 40 மைலுக்கு அப்பாலே கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்று எங்களுக்குப் புகார்கள் வந்தது. அதைச் சொன்னேன். ஏன் அப்படி

போலீஸ் செய்தது என்று கேட்டு, அவைகளைத் தீர்ப்பதிலே இந்த அரசாங்கம் ஆர்வம் காட்ட வேண்டுமே தவிர, எங்களைப் போய் விவரம் கொடுங்கள் என்று சொல்லக் கூடாது. உங்களுக்கு என்று போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது, விஜிலென்ஸ், சி.ஐ.டி. போன்றவை இருக்கிறது நீங்கள் விவரங்களைக் கொண்டு வந்து சொல்லுங்கள். எங்களை விட அதிகமாக, நன்றாக நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நாங்கள் என்ன பதில் இதிலே சொல்லியாக வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதையெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம்.

மற்றும், "டமில்நாடு ஷாப்ஸ் அன்ட் எஸ்டாபிலிஷ்மென்ட்ஸ்" சட்டத்தை சரியாக அமுல் படுத்துவது இல்லை. "It must be extended to other areas". என்ற கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. "கேடரிங் எஸ்டாபிலிஷ்மென்ட்ஸ் ஆக்ட்டை" வந்து காலேஜியிலே இருக்கின்ற கேன்டீன்களுக்குக்கூடத் தேவை என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நியாயமான கோரிக்கைகள் எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல், ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கமிஷன் போட்டார்கள். அதன் ரிபோர்ட்டு என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அது சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு வரவே இல்லை. அறிக்கையிலே சொல்லுகிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய 'உணவு அலவன்சை' அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று. இந்த Recommendation of Special Officer with regard to hotel industry to the Government" அதை அமைச்சர் அவர்கள் மாத்திரம் தெரிந்து, அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அதைப் பற்றி சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே,, இப்படி தெரிந்துகொள்ளும் உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அறிக்கையை இந்த சபையின் முன்னாலே கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல், பின்னாலே பல வாரியங்களிலே பல ஆட்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஆட்களையும் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவும், எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேன்ஞ் மூலமாகவும் எடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் அங்கே வேலை வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்ற நிலைமை வந்துவிடும். எனவே, இதைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேமாதிரி, இந்த அறிக்கையின் 15-ஆவது பக்கத்தைப் பார்க்கும் பொழுது "Number of disputes investigated, number of disputes settled by negotiation and number of disputes referred to adjudication"

1971 ஜூலை 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்ற ரீதியிலே விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமக்குத் தெரியும், எந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினையும் "அட்ஜுடிகேஷனுக்குப்" போனால் அந்தப் பிரச்சினை தீரவே தீராது. அது பல ஆண்டுகளுக்கு இழுக்கப்பட்டு அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்குமா என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை கூடியமட்டில் 'கன்சிலியேஷனிலே' முடிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்படி "அட்ஜுடிகேஷனுக்கு" அனுப்பப்பட்ட தகராறுகள் 373-லே இருந்து 670 ஆக 1970-லே அதிகரித்திருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், இந்தப் பிரச்சினைகளை பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் தீர்க்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதன் மீது இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதைத் தான் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை வைத்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவசர அவசரமாக இந்த அரசாங்கம் தலையிட்டு அதை "இல்லீகல் லாக் அவுட்ஸ்" என்று பிரகடனப்படுத்துவது நல்லதல்ல. பிரச்சினைகளை வைத்து தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் பேசட்டுமே, அவர்கள் பிரச்சினை முற்றிப் போனால்தான் அப்படிப்பட்ட நிலையினைச் செய்யவேண்டும் இந்த அரசாங்கம். அதற்குள்ளே அரசாங்கம் தலையிட்டு பல கஷ்டங்களைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

Number of strikes including lockouts 1969—174; 1970—277 என்ற ரீதியிலே ஏறிக் கொண்டே போகிறது. "லாக் அவுட்ஸ் அன்ட்டு ஸ்ட்ரைக்ஸ்" இப்படி அதிகரித்து பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும் சூழ்நிலை நீங்கி இவைகள் குறைக்கப்பட்டிருந்தால், "வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்" என்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லுவது பொறுத்தமாக இருக்கும். ஆனால், 1969-லே 174 ஆக இருந்தது. இன்றைக்கு அதாவது 1971-லே 275 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. ஏன் இப்படி இது அதிகரித்தது, எதற்காக அதிகரித்தது என்பதைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக அதிக நேரத்தைச் செலவழித்து அறிந்து, அவைகளைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதன் மூலம் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாழ்வைத் தர முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கத்தினுடைய இன்டஸ்ட்டிரியல் கார்ப்பரேஷனின் உதவியுடன் வால்டாக்ஸ் ரோடிலே இயங்கி வந்த "டான்சி" யூனிட் என்ற தொழிற்சாலையே மூடிவிட்டார்கள். அது இன்னமும் திறக்கப்படவில்லை. இப்படி இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழந்து அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதைப்பற்றி ஏதாவது கேட்டால், மத்திய அரசாங்கத்தின் "லைசென்ஸ் கொள்கை" தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாயிக்குள்ளே நீங்களே

லைசன்ஸ் கொடுத்து, தொழில்களைத் துவக்கி, அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தலாமே என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், அதிலேயும் சிக்கல்கள் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அத்தோடு, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளிலே போலீஸ் தலையீடு வேறு இருக்கிறது. இத்தனைக்கும் மத்தியிலே அவர்கள் இருப்பது மிக கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, எந்த அரசியல் வாதியும் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கக் கூடாது. " The very worker must become leader of the union " என்று இருக்க வேண்டும். வெளியே இருக்கும் அரசியல வாதிகளைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக ஆக்கி, தொழிற்சங்கங்களை அரசியல்வாதிகள் கையிலே போகிற மாதிரி இந்தச் சர்க்கார் உதவி செய்கிறது. சிம்சன்ஸ் குரூப்பிலே இவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருப்பதற்குக் காரணமே இதுதான். அங்கிருந்த தலைவரை அரசியல் ஆதிக்கத்தினால் மாற்றி விட்டார்கள். இப்படி எத்தனை தொழிற்சங்கங்களைப் பிடிக்க முடியுமோ, அதற்காக எல்லாவற்றையும் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சிம்சன்ஸ் குரூப் தொழிற்சாலையிலே இதற்கு முன்பு இருந்தவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்கள். இப்பொழுது அங்கே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக ' கட்சிக் கண்ணோட்டம் ' கூடாது என்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் ஆளும் கட்சியிலே இருந்த பொழுதும் அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த அமைச்சர் அவைக்கும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அரசியல்வாதிகள் தொழிற் சங்கங்களைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்வது, நம்மை நாமே தாக்கிக் கொள்வது போல் இருக்கிறது. நீங்கள் உங்களைத் தாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் எல்லோரையும் தாக்கக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படி "பொலிடிகல் பயாசோடு" ஆட்கள் போனால், தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன. எனவே, இது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களிலே இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் வரை சொல்லுகிறேன். இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினை என்று பார்க்க வேண்டும். எனவே, இதிலே அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கும், அரசியல் காட்புணர்ச்சிக்கும் இடம் கொடுக்காமல் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, அரசியல் ரீதியிலே தொழிற்சங்கங்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கலாமா ? அதன் மூலம் ஒரு கட்சியின் செல்வாக்கை பெருக்கிக் கொண்டிருக்கலாமா ? இப்படி ஒரு அரசியல் கட்சி நினைத்தால், அது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பின்னர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு வருவோம், இன்றைக்கு இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலை இல்லாமல் எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சிலே பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வேலை என்பதோ கிடைப்பதில்லை. கடைசியிலே, சலித்துப் போகிறார்கள். எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சிலே பெயர் பதிவு பண்ணினாலும், வேலை என்பது எங்களை நாடி வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, பேக்வார்டு கிளாசஸ் அன்ட் ஹரிஜனகளுக்கு ஸ்பெஷல் எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ் இருக்க வேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட மாவட்டமாகக் கருதும் இடங்களிலே இவைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்படி, அவர்கள் நலன்களிலே ஒரு தனி அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படி படித்தவர்களுக்கே வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கும்பொழுது, கை கால் இல்லாதவர்களுக்கும், ஊனம் அடைந்தவர்களுக்கும் எங்கே வேலை கிடைக்கும். இப்படி அங்கஹீனர்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி பெரும் பிரச்சினைகள் உங்களை நோக்கி இருக்கும்பொழுது, அந்தப் பிரச்சினைகளை எவ்வளவு துரிதமாகத் தீர்க்கக் கூடும் என்று பார்த்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, அதைவிட்டு அரசியல் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடம் கொடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தால், உண்மையிலேயே தொழில் வளரும், தொழிலாளர்கள் வாழ்வு நலம் பெறும் என்று சொல்ல முடியாது. இதை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி, எல்லா வெட்டு பிரேரணைகளையும் ஆதரித்து, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது மாண்புமிக்க உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களில் நல்லவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் எப்பொழுதும் தயங்காது என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், நமது அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள் வழக்கம் போலவே ஆளும் கட்சியை ஏதாவது சொல்லாவிட்டால் தூக்கம் வராதே என்ற கவலையில், அவர்கள் உண்மைக்கு மாறாகப் பலவற்றைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, 'சிம்ப்சன் கம்பனியைப்" பற்றி. இந்தப் பிரச்சினையை நான் இங்கே விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், நம்முடைய அருமை நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்று அவருடைய உடையிலேயும் மாறுதல், உள்ளத்திலேயும் மாறுதல், அவர்களுடைய கருத்திலேயும் மாறுதல் கொண்டவராக இன்றைக்குக் காட்சியளிக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப அவரது பேச்சின் தன்மையும் இருந்தது. சிம்ப்சன் கம்பனியின் விவரங்களை அரசாங்கம் மேலும் புரிந்து கொண்டு ஆவன செய்வதற்குத் துணையாக ஏதாவது அவர்கள் சொல்லியிருந்தால், அதை வணக்கத்துடன் வரவேற்கிறேன். தோழர் குருமூர்த்தி அவர்கள் ஆறு மாத காலமாக அந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவர் பதவியை விட்டு விலகிவிடுவதாக என்னிடத்திலேயும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

அவர்களிடத்திலேயும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நான் "நீங்கள் அதை விடக் கூடாது, நீங்களே தொடர்ந்து தலைவராக இருந்து நடத்த வேண்டும்" என்று சொல்லி வந்தேன். அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதிக்கமே கிடையாது; குருமூர்த்தியின் ஆதிக்கம்தான் இருந்தது. இன்னும் சொல்லப் போனால், கடைசி நேரத்திலே அவர் என்னிடத்திலே வந்து, 'உங்கள் தோழர் ஒருவரை அந்தப் பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்ட பொழுதும் கூட, "கழக தோழர் யாரும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். அது யார் விட்டுச் சொத்துமல்ல, தேர்தல் மூலம் வரட்டும்" என்று சொன்னவர்கள் நாங்கள். அதை உணராமல் அவரைக் கட்சி வெறி கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டதாகக் கூறுவது நியாயமாகாது. குருமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே வரமுடியாவிட்டாலும், அவர் இருக்கின்ற இடத்திற்கு நீங்கள் சென்று கேட்டால், அவரே இதை ஒப்புக் கொள்வார்கள், எதையோ சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி "அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிப்பதைப் போல", இங்கே அம்மையார் பேசுகிறார்கள்.

எம். ஆர். எப். ஐ எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே ஏன் இந்த அரசாங்கம் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று அம்மையார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் கேட்டார்கள். நான் நான்கைந்து முறை தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசியபொழுது, 'இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் 2,3 மாதம் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கட்டும்' என்றார்கள். இன்னும் 2 மாதம் இருந்தால் அந்தத் தொழிலதிபர்கள் வழிக்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதோடு நீங்கள் இப்பொழுது செய்துள்ள இந்த செட்டில்மெண்ட் இருக்கிறதே அதுவே போதும் என்று புரிகிறது எனக்கு. ஆனால் தொழிலாளர்களில் ஒரு சிலர் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், கஷ்டப்படாமல் உரிமைகளைப் பெற்றால் "வணக்கம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். கொஞ்சம் கஷ்டம் அனுபவித்தால் தான் எங்கள் நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். விரைவில் வேலைநிறுத்தம் முடியக் கூடாது என்று கருதும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு தலைவர் சொன்னார், "தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். ஏதாவது தகராறு தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்" என்றார் அவர். இது எப்படி இருக்கிற தென்றால், "ஒரு ஊருக்குப் பெரிய தனக்காரர் என்று ஒருவர் இருந்தால், ராசி செய்வதற்கு இரண்டு கலகம் இருக்க வேண்டும்" என்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட மனப்பான்மை கொண்ட தொழிற் சங்கவாதிகளை நம்பிக் கொண்டு கழக அரசைத் தாக்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் நூற்றுக்கு நூறு செய்து விட்டோம் என்று சொல்லமாட்டோம்; செய்யப்பட்டவைகளிலே தவறு இருக்கலாம். அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டிய முறையிலே சொன்னால், ஏற்றுக்கொள்ளக் கழக அரசு தயங்குவதில்லை. மற்றொன்றை

இங்கே சொல்லிக் கொள்வேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இலட்சியத்தைச் சொல்லுகிறேன், அதன் தாய்க் கழகமான திராவிடக் கழகத்தின் இலட்சியத்தை சொல்லுகிறேன், தொழிலாளர்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், அப்படித் தொழிலாளர்களுக்கு செய்வதினால் எங்களுக்கு என்ன நன்மை என்ற இலாபக் கணக்கைப் பார்த்தது இல்லை. எங்களுடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், "அரசியல்வாதிகளிடம் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டுமே தவிர, பாட்டாளி மக்களையெல்லாம் கூட்டி வைத்து அவர்கள் மூலம் இலாபம் பெறுவது அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஏற்றதில்லை" என்ற அந்தப் பொன்மொழியை பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கும் கூட சொல்லுகிறேன், நாங்கள் அரசியல் ஆதிக்கத்தைச் சொல்லித் தொழிற் சங்கங்களைக் கைபற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் எதிர் வரிசையிலே இருப்பவர்கள். தமிழ் நாட்டிலே எத்தனை தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 5 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எத்தனைத் தொழிற் சங்கங்களை நாங்கள் அப்படி அரசியல் ஆக்கத்தைக் காட்டிக் கைப்பற்றினோம் என்று ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலே எங்கள் கட்சி தனது ஆதிக்கத்தை வைத்துக் கைப்பற்றியது என்று சொல்லட்டும் பார்ப்போம். என்ன வேண்டுமென்றாலும் பேசிவிடுவது என்றால், பேசிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் அதற்கு மதிப்பில்லாமல் போய்விடும். அப்படி நாங்கள் தொழிற் சங்கங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பஞ்ச நிலையிலே இருந்தது கிடையாது. அரசியலிலேயும் எங்களுக்குப் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை. தொழிற் சங்கத் துறையிலேயும் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை. பொதுவாகவே எங்களுக்குப் பொதுவாழ்வில் பாடுபட எதிலும் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட அஸ்திவாரத்தை எங்கள் தானைத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அரசுக்கு அமைத்துக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

"அட்ஜூடிகேஷன் எவ்வளவு அதிகமாக வளர்ந்து விட்டது பார்த்தீர்களா?" என்று திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள். அம்மையார் வழக்கறிஞர். அவர் நமக்கு வேண்டியவர் நீண்ட காலமாக. அட்ஜூடிகேஷன் என்பது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு. கோர்ட்டுக்கு அனுப்பாவிட்டால்தான் அவர்களுக்கு பாதகம் என்று தொழிலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அட்ஜூடிகேஷன் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுவார்களேயானால் அவரின் மனப்போக்கை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I said that the number of conciliations should be more than the number referred to adjudications. It is always in the interest of labour to have more conciliations. Adjudication is always a slow process. Let us sit across the table and have more conciliations. I welcome it.

மாண்புமிகு திரு. என் வி. நடராசன்: அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் கூட, அது தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கோவையிலே ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே நடைபெற்ற உண்மைகள் என்ன என்பது குறித்து உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். எல்லா மில்களையும் நாங்களா மூடினோம்? நீங்கள் ஆட்சியிலே இருந்த பொழுதும்தான் மூடினீர்கள். "ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி" என்பதைப் போல், நன்மைகள் செய்தால் நீங்கள், கெடுதல் ஏற்பட்டால் தாங்கள்தான் பொறுப்பு என்ற ரீதியிலே அம்மையார் அவர்கள் பேசக் கூடாது. தவறு ஒருவர் செய்ய, தண்டனை இன்னொருவருக்கு என்றால் அது நியாயமில்லையே. காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆலைகளை மூடிற்று. பிறகு நாங்கள் ஆட்சிபொறுப்பை ஏற்றவுடன் அவைகளைத் திறக்குமாறு வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. மூடியுள்ள ஆலைகள் திறக்கப்பட வேண்டுமானால் ஒரு சில மாதங்களுக்கு தற்காலிகமாக டி.ஏ.வைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்; லாபம் கிடைக்க ஆரம்பித்தவுடன் இதையும் சேர்த்துத் தருகிறோம் என்று சொன்னோமேயொழிய வேறு இல்லை. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே இந்த அடிப்படையில் 5 ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடந்து இப்பொழுது முழு டி. ஏ. தரப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும், இன்னொரு பக்கம் டி.ஏ. வைக் குறைப்பதா என்றால் எதைத்தான் செய்வது? எங்களுக்குத் தெரியவில்லை?

கனம் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அரசியல் கட்சிகளை நடத்துவது சிரமம்தான். ஆனால் அதைவிட, தொழிற்சங்கத்தை நடத்துவதில் சற்றுத் தவறினால்கூட, அதைத் தலைமை வகித்து நடத்துபவர்களையே தூக்கி எறிந்துவிடும்.

இந்தியா பிஸ்டன் தொழிற்சாலையில் பலாத்காரம் இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். யார் அடித்தார்கள்? யார் அடிபட்டார்கள்? அடிபட்டுக் கை உடைந்தவர்கள் எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்கள் என்னிடம் வந்து காட்டினார்கள். நம்முடைய ஆட்சி நடக்கிறபோதும் இப்படி நாங்கள் அடிபடவேண்டுமா? என்றார்கள். அவர்கள் சொன்னதை நம்புவதா. டாக்டர் ஹாண்டே சொன்னதை நம்புவதா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல நாங்களும் சொல்ல முடியும். ஆகவேதான் ஒரு குழுவைப் போட்டு பொதுவாக இதில் உள்ள நியாயம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: ஒரு இடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக யூனியன்தான் இருக்கட்டும், வேறு எந்தக் கட்சி யூனியன்தான் இருக்கட்டும். போட்டி சங்கங்களிடையே

1971 ஜூலை 22] [திரு. என். வி. நடராசன்]

தொழிற்சங்கப் பிரச்சினைகளில் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு அதைத் தடுப்பதற்குப் பலாத்காரத்தைப் பயன்படுத்தினால், கழக மாக இருந்தாலும், வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த அரசு அதைக் கண்டிக்கும் என்பதாக முதல்வர் சார்பாக உறுதி அளிக்கிறேன்.

நமது அம்மையார் அவர்கள் பால் பண்ணையில் பதினைந்து ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்களைத் தாக்குவதற் காகத் தொழிலாளர்கள் அந்த அளவுக்குக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கவேண்டும் என்று இவர்கள் விரும்புகிறார்கள் போல் இருக் கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் டி.ஏ.வையும் சேர்த்து ரூ 125 கொடுக்கப்படுகிறது. நடு இரண்டை அம்மையார் சாப்பிட்டு விட்டார்கள். பாவம் பசி நேரம் (சிரிப்பு).

அங்குமிங்குமாக ஒன்றிரண்டு குறைகள் இருக்கலாம். எங்கள் நிர்வாகத்தில் குறைகளே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருக்கும் குறைகளை சுட்டிக்காட்டுவது எதிர்க்கட்சியினரின் முக்கிய கடமை. ஆனால் திட்டவட்டமாக ஆதாரத்தோடு குறையிருப் பதை எடுத்துக் காட்டினால் நாங்கள் என்றைக்கும் திருத்திக் கொள்ளத் தயார். அதைத்தான் உங்கள் பக்கத்தில் இருந்து நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோமே தவிர வெறும் க்ரிடிசிசம் மட்டும் அல்ல.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் பற்றிச் சொன்னார் கள். நான்கு மாதத்தில் எல்லோரையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம், நிதி உதவி 95 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தவுடன் என்பதுதான் நிபந்தனை. இதுவரை 800 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏறத்தாழ 500 பேர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரவேண்டும். ஆனால் நிதி உதவி இன்ன மும் கிடைக்கவில்லை. அதுபற்றி அரசிடம் சொன்னார்கள். அரசும் அதற்கு எல்லா முயற்சியும் எடுத்து வருகிறது.

தொழிலாளர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது சீனியாரிடியை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது தான் நிபந்தனை. நான்கு பேர்கள் விஷயத்தில்தான் சீனியாரிட்டி மீறப்பட் டிருந்தது. ஆனால் அதை உடனே திருத்திக் கொள்ளுமாறும், சீனியாரிடியைக் கண்டிப்பாக பின்பற்றவேண்டும் என்று மானேஜ் மெண்டாருக்குக் கூறப்பட்டு, அதுபோலவே செய்யப்பட்டிருக் கிறது.

எம். ஆர். எப்.-ஐத்தான் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே தகராறு ஏற்பட்டவுடன் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அதன் முதலாளிகளுடன் பேசினார்கள். தொழிலாளர்களுடன் பேசினார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட முடிவைப் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்தான் இன்னும் கொஞ்சம் அதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க அவகாசம் இருக்கட்டுமே, என்று கூறிவிட்டார். அங்கே

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1971 ஜூலை 22

90 நாள் வேலைநிறுத்தம் நடந்தது என்றால் நமக்கு மட்டும் நஷ்டம் என்று கருதவேண்டாம். நம் சமுதாயத்திற்கே 90 லட்சம் நஷ்டம். யார் யார் இந்த வேலைநிறுத்தம் ஒரு முடிவுக்கு வராது நடந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்பதைக் கூட நான் காலம் வரும்போது சொல்வேன். பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாகவே தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன.

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. அவர்கள், நகராட்சி சிப்பந்திகளின் அடிப்படைச் சம்பளம் குறைவாக இருப்பதாகவும், இந்தக் கூட்டத்திலேயே அமைச்சர் பதில் கூற வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். நான் முதல்வருடன் கலந்து பேசினேன். ஊதியத்தைப்பற்றி மற்ற துறையினரையும் கலந்து கொண்டு எவ்வாறு நிறைவேற்றலாம் என்பதாகப் பரிசீலனை செய்வோம் என்றார்கள். அந்த உறுதியினை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் கிராஜுவிட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். பதில் வரவில்லை, பதில் வரவில்லை என்றால், நாமே அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.எஸ்.பி. தலைவர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, தொழில்தகராறை தீர்க்கையில் பாரபட்சம் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். எங்கேயும் அப்படிக் காட்டப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளவும் முயற்சிப்போம்.

தொழில்தகராறைத் தீர்ப்பதில் காலதாமதமாகிறது என்றார் கள். இப்போது அதிகமான லேபர் ஆபிசர்களை நியமித்திருக் கிறோம். காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க எல்லா நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சோமனூர், பல்லடம் ஆகிய இடங்களில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். கடந்த ஆறு திங்களில் 7 இ.எஸ்.ஐ. மருந்தகங்களை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இன்னும் அதிக மாக மருந்தகங்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் ஆசை. போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் செய்ய முடியவில்லை. எதிர்காலத்தில் இன்னும் எந்த அளவுக்கு இதை விஸ்தரிக்கலாமோ அந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இ.எஸ்.ஐ. பணியாளர்கள் ஒழுங் காக தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னார்கள். எந்த இடத்தில், எந்தப் பணியாளர் தம் கடமையை நிறைவேற்றத் தவறினார் என்கிற விவரத்தைக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப் படும்.

1971 ஜூலை 22] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் காளிமுத்து அவர்கள் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகத்தை விருதுநகரிலிருந்து சிவகாசிக்கு மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதி பற்றி திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. துரைமுருகன், திரு. ம. வே. நாராயணசாமி ஆகியோர் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி மேற்கொண்டு எந்த அளவு விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு தொழில் நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் என்ற கொள்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதுதான் தமிழக அரசினுடைய லட்சியமாகும். தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையிலும், தொழிற் சங்கத்தினுடைய பெருமை குன்றாமலும் குறையாமலும் இருக்க வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள் நன்மை அடைந்து, நாட்டுக்கும் நல்ல வாழ்வு கிடைக்க, ஒரு தொழிற் நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற்சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று சங்கங்கள் இருப்பதாலே தொழிலாளர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. சமுதாயத்திற்கும் லாபம் இல்லை. தொழிற்சங்கத் துறைக்கும் லாபம் இல்லை. ஒரு தொழில் நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற கொள்கையை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதை தொழிலாளர் தலைவர்கள் பலமுறை கலந்து பேசினால்தான் நல்ல முடிவுக்கு வர முடியும். அதுதான் அரசினுடைய எண்ணம், லட்சியம்.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. பீடித் தொழிலாளர்கள் மிகமிகக் கீழான நிலையில் இருப்பவர்கள் என்பதை நான் உணராமல் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தங்கள் பற்றி திரு. சுப்பு அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். போலீஸ் என் தலையிடுகிறது என்றால், கலவரம் ஏற்படும்போது, அங்குள்ள சாமான்களுக்குச் சேதம் ஏற்படுகிறபோது, முதலாளிகள் போலீசை அழைக்கும்போதுதான் போலீசார் உள்ளே செல்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கம் அனுப்புவதில்லை. போராட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, வழியிலே ஏதாவது ரகளை நடந்தால், சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்கிற கடமை போலீசுக்கு இருக்கிறதே தவிர, தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்த வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தில் அவர்கள் இருப்பதில்லை. தொழிற்சாலையின் உள்ளே கலவரம் நடக்கும்போது பெரிய பெரிய என்ஜின்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று முதலாளிகள் சொல்கின்ற நிலைமையில் போலீசை அனுப்பாமல் என்ன செய்ய முடியும்?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல ஆலை முதலாளிகள் எந்தக் கலவரமும் நிகழாமல் இருக்கும்போது தொழிலாளர்களை சஸ்பென்ட் செய்தவுடனே அவர்கள் வெளியே

போகாமல் இருந்தால் உடனே போலீஸை வரவழைத்து கைது செய்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஆலையில் மட்டும் போலீஸ் நுழைவதில்லை. அங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் ஸ்தலத்திலே இருக்கின்றவர்களுடைய தூண்டுதலால் இப்படி நடைபெறுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி நடைபெறுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அந்தத் தவறுகள் ஏற்படாமல் செய்யலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஹைகோர்ட்டிலே 'ஸெல்பார்க் கேஸிலே' ஒரு தீர்ப்பு வந்தது. உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் சட்டபூர்வமாகச் செய்தால் முதலாளிகள் விரும்பினால் போலீஸ் அனுப்பலாம் என்று. இந்தக் கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சட்டபூர்வமாக வேலைநிறுத்தம் செய்யும்போது, அங்கே பலாத்காரம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை பரிசீலனை செய்து, அறிந்துதான் அரசு தலையீடு இருக்க வேண்டும். ஊட்டியில் இருக்கக்கூடிய போட்டோ பிலிம் பேக்டரியில் உள்ளிருந்து வேலைநிறுத்தம் செய்தபோது, போலீஸார் தலையிட்டு, அவர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இது இன்றைய காலை பத்திரிகைகளில்கூட வந்திருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடக்கூடாது. ஏதாவது கேட்கலாம் என்றால், இறுதியில் கேட்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. இப்படி உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடுவதால் நேரம் அதிகமாகிறது. பசி வேளையும் வந்துவிடுகிறது. உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடாமல் இருக்க வழிசெய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: This is not a point of order அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதித்தால் குறுக்கிடலாம். If the Minister does not yield the Member cannot interrupt.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் சொன்ன சம்பவத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கேட்டேன். அவர் தெரிவித்த கருத்து, கனம் உறுப்பினர் தெரிவித்த கருத்துக்கு மாறுபாடாக இருக்கிறது. அங்கே அமைதியை நிலைநாட்டுமாறு சொல்லியிருக்கிறேன். முதலாளிகளின் அழைப்பு இல்லாமல் போலீஸ் தலையீடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று, எதிர்காலத்தில் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, விபத்துக்கள் அதிகமாகி, காயம் பட்டவர்கள் அதிகம்; உயிர் இழந்தவர்கள் குறைவு என்பதாக வருத்தப்பட்டார்கள். (சிரிப்பு.)

1971 ஜூலை 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : This is a clever twisting of my argument செத்தவர்களைப்பற்றிக் கட்டாயம் வருத்தப்படுகிறோம். சாகாமல் தினந்தினம் செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்காகத்தான் வருத்தப்பட்டோம். அமைச்சர் அவர்கள் திரித்துச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இப்போது கூட 'ஸேப்டி ஸ்கீமில்' தமிழ்நாடு முதன்மையான இடத்தைப் பெற்று பரிசு பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது ஒரு வாரத்திற்கு முன் நடந்த நிகழ்ச்சி. தமிழ்நாடு முதல் நிலையில் இருக்கிறது.

இன்னும் பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நான் பரிசீலனை செய்து, எந்தெந்த அளவிற்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்ற உறுதியை அரசின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அரசாங்கத்தை மிகவும் கண்டிக்க முடியாத நிலையிலே தொழிலாளர்கள் நலனிலே இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்டி வருகிறதே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கே உள்ளூர மகிழ்ச்சி தான். நீங்கள் தெரிவித்த எல்லாக் குறிப்புகளையும் கவனித்து ஆவன செய்கிறேன் என்று கூறி, எல்லோரும் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவடைந்தது. வெட்டுத் தீர்மானங்களும் கோரிக்கையும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் உருக்கமாகக் கேட்டுக்கொண்ட பின்னர் கோரிக்கை எண் 24-க்கு நான் கொடுத்திருந்த என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : In view of the assurance given by the Hon. Minister I am not pressing my cut motion.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE : I am not pressing my cut motion.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRU A. SUBRAMANIAM : I am not pressing my cut motion.

வெட்டுத்தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 99,66,500 under Demand No. 24—Labour including Factories."

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சோ. அழகர்சாமி, டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியோர் கோரிக்கை எண் 5-க்கு கொடுத்திருந்த தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமையினால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. என். குமாரசாமி ஆகியோர் தங்களுடைய இருக்கைகளில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாக கருதப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,90,300 under Demand No. 5—Registration Department".

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

'Nil'

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

150. Erratum issued with notification Roc. No. 208560/69–P1, dated the 16th June 1970, relating to bifurcation of Palur Panchayat published at page 193 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 15th April 1970.

151. Erratum issued with notification Roc. No. 51889/70–P1, dated the 30th March 1970, relating to inclusion of Central Government properties within the limits of the concerned panchayats in Madurai district.

@ 152. The performance Budget of the Transport Department for the year 1971–72.

@ 153. Report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Khadi and Village Industries.

@ 154. Speech by Hon. Thiru S. Ramachandran, Minister for Transport on the Demand on Motor Vehicles Acts—Administration (English and Tamil).

£ 155. A Review on Road Transport in Tamil Nadu 1970–71 (English and Tamil)

£ 156. Policy note on Demand No. 5—Registration Department (English and Tamil).

£ 157. The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 24 of 1971).

158. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan on Demand No 5—Registration Department (English and Tamil).

& 159. Review on the progress made by the Forest Department (Tamil).

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

@ Laid on the table of the House on 21st July 1971.

£ Despatched to Members on 20th July 1971.

& Despatched to Members on 21st July 1971.

இணைப்பு 1.

[50-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உரை.

கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகளும், தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் துறையில் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகள் குறித்தும் இப்போது சுருங்க உரைக்க விரும்புகிறேன்.

'வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்' என்ற குறிக்கோள் தான், தமிழ் நாடு அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். அதாவது, தொழிலாளரிடையே அமைதியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் இம்மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி மேம்படுத்துவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும் அதே சமயத்தில் உற்பத்தியாகும் செல்வத்தின் உரிய பங்கைத் தொழிலாளர்கள் துய்க்கச் செய்வதும் அரசின் சீரிய நோக்கமாகும். சமரச அதிகாரிகள் தங்கள் செவ்விய முயற்சிகளின் வாயிலாக இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்றனர். தகராறு எழுகையில் மட்டுமின்றி தகராறு எழக்கூடிய காரணங்களையும் ஆய்ந்தறிந்து தகராறு ஏற்படக்கூடிய பகுதிகளை எதிர்பார்த்து தங்கள் நன்முயற்சிகளைக் கொண்டு தக்க முறையில் அத்தகராறுகளுக்கு அவர்கள் இணக்கமாகத் தீர்வு காணவேண்டும். தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், நலன் ஆகியவற்றைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு தொழிலாளர் சட்டங்கள், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அனைத்தையும் திறம்படச் செயல்படுத்துவதும் பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி தொழிலாளர் நலன் குறித்த சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதும் இந்த அரசின் குறிக்கோள்களாக கும்.

தொழிலாளர் தலைவர்களும், தொழில் துறையில் முன்னணியில் நிற்பவர்களும் மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் மூலமாகத் தமிழக அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றனர். மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் இவ் வாரியம் இம்மாநிலத்தின் முக்கியமான முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும்.

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள், உழைப்பு நாட்கள் விரயம்.

1969-ஆம் ஆண்டில் 174 வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 6,83,059 ஆகும். 1970-ம் ஆண்டில் 277 வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 10,33,377 ஆகும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம், நெல்லிக் குப்பத்தில் உள்ள பாரி நிறுவனம் போன்ற பெரிய நிறுவனங்களிலும் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும், சென்னை மாநகரிலும் உள்ள பீடித் தொழிற்சாலைகள் சிலவற்றிலும்

ஊதிய உயர்வு குறித்தும் பூரிப்பு ஊதியம் குறித்தும் ஏற்பட்ட தகராறுகளே நடப்பாண்டில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் விரயமான உழைப்பு நாட்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததற்குக் காரணமாகும். ஆயினும் இப்பெரும் தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தகராறுகள் திறம்பட கையாளப்பட்டு அவற்றிற்கு வெற்றிகரமான தீர்வுகள் காணப்பட்டன. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கழகம் அல்லது தமிழ் நாடு மின்வாரியம் போன்ற பெரும் நிறுவனங்களில் பெரிய அளவில் தகராறுகள் எழுந்தபோது நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தமது அரிய நேரத்தை இத்தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் செலவிட்டு தனது அரும்பெரும் ஆலோசனையையும் உதவியையும் நல்கி உதவியதை நான் ஈண்டு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

கோயம்புத்தூரில் உள்ள டெக்ஸ்டூல் லிமிடெட், பட்டாபிராமில் உள்ள சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் போன்ற பொறியியல் நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் செயலற்று நின்றன. இந் நிறுவனத்தின் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்தனர். அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள புதிய இயக்குநர் வாரியங்களினுல் இந்நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவை மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. வேலையிழந்து தவித்து வந்த தொழிலாளர் அனைவரும் இதனுல் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றதுமின்றி உற்பத்தி வளமும் பெருக வழியேற்பட்டுள்ளது.

சமரச அதிகாரிகள் அமைப்பை வலுப்படுத்துதல்.

தொழில் தகராறுகளுக்கு, விரைவில் தீர்வு கண்டு, அத் தகராறுகளினுல் துன்புற்றுத் தவிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு விரைவில் துயர் தணிப்பு வழங்கும் நோக்கத்துடன் அரசு ஐந்து தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் பதவிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் மூலம் இம்மாநிலத்தில் உள்ள சமரச அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை 14-லிருந்து 19-ஆக அதிகரித்துள்ளது. தருமபுரி மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஓர் அதிகாரி இப்போது உள்ளார். 1969-ஆம் ஆண்டில் 1,272 தகராறுகள் சமரசமாகத் தீர்க்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறுக, 1970-ஆம் ஆண்டில் 1,343 தகராறுகள் சமரசமாக தீர்க்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தீர்வுகாணப்பட்ட முக்கியமான தகராறுகள்.

1970-ஆம் ஆண்டில் தீர்வு காணப்பட்ட தகராறுகளுக்குள் கீழ்க்காணும் முக்கியமான சில தகராறுகள் பற்றிக் குறிப்பிட விழைகிறேன்—

(i) நெய்வேலி நிலக்கரிக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தினருக்கும் அதில் பணிபுரியும் 16,600 தொழிலாளர்களுக்குமிடையே தொழில் தகராறு ஒன்று மூண்டது. ஊதியம், படிகள், கூடுதலாக கிடைக்கக்

கூடிய நன்மைகள் போன்றவை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும் என்று தொழிலாளர் கோரியதே இத்தகாராறுக்குக் காரணமாகும். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரது சமரச முயற்சியினாலும் தமிழ் நாடு முதல்வரின் அரும் பெரும் முயற்சியினாலும் 1970-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 20-ம் தேதி அன்று ஒரு சமரச ஏற்பாடு ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் இந்த நிறுவனத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் 1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ந் தேதி முதல் 1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் தேதி வரையில் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் அடிப்படையிலும் தமிழக முதல்வர் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்கவும் தொழிலாளர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ம் தேதி அன்று வேலை நிறுத்தத்தை விட்டனர்.

(ii) தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் பணியாளர்களுக்கும் (70,000 பணியாளர்கள்) தமிழ்நாடு மின் வாரியத்திற்கும் சம்பளங்கள், படிகள் இவற்றை மாற்றியமைப்பது குறித்துத் தகராறு எழுந்தது. தமிழக முதல்வரின் தலையீட்டின் மேல் இத்தகராறுக்கு நல்லதொரு தீர்வுகாண வழியேற்பட்டது. தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் பிரதிநிதிகளும் மின்வாரியத் தொழிலாளர்களும் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 27-ஆம் தேதியன்று 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு ஒன்றில் கையெழுத்திட்டனர். இதன் பலனாக பணியாளர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 4 கோடி ஊதிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(iii) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஊதிய அதிகரிப்பு வேண்டுமெனக் கேட்டுத் தகராறு ஒன்றினை எழுப்பினர். முன்னரே உடன்பாடு ஒன்று செயலில் இருந்தபொழுதிலும் சூழ்நிலைகள் மாறிவிட்டன என்று காரணம் காட்டி அவர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்டனர். 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் கோயம்புத்தூரில் உள்ள தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் முன்பு இத் தகராறு இணக்கமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டது.

(iv) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் பீடித் தொழிலாளர்கள் பூரிப்பு ஊதியம், முழு வேலை வாய்ப்பு முதலியன கேட்டு 1970-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி முதற்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற சமரச பேச்சு வார்த்தையின் பலனாக 1970-ம் ஆண்டு ஜூலை மதம் 7-ம் தேதி அன்று அவருக்கு முன்பாக ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டு வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது.

(v) சென்னையில் உள்ள ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலையினர் ஆதாயம் இல்லை என்ற காரணம் பற்றி, 1970- ஆண்டு மே மாதம் 22-ம் தேதி முதற்கொண்டு தங்கள் தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டனர். இதனால் ஏறத்தாழ 1,500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். நெடுநாள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திய

1971 ஜூலை 22]

பிறகு 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15-ம் தேதி அன்று என் முன்னிலையில் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன் பலனாக 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 22-ம் நாள் அன்று தொழிற்சாலை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், தொழிலாளர் நலன் இவற்றிற்குரிய வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்.

தொழிற்சாலைகளில் ஒப்புரவான சூழ்நிலைகள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தொழிலாளர் நலன், உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றை மேம் படுத்த வேண்டும் என்பதே அரசின் கொள்கையாகும். இக் கொள்கைக் கிணங்க 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத் தின் விதித் துறைகளையும், தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், நலன் குறித்த ஏனைய சட்டங்களின் விதித் துறைகளையும் கண்டிப் பாகச் செயல்படுத்துவது குறித்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் மூலமாக அரசு எடுத்து வருகிறது. மேலும் தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்களைக் குறைக் கும் நோக்குடன் பயிற்சி வகுப்புகள், திரைப்படக் காட்சிகள் மூலமாக மும்முரமான பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்களிடையே பாதுகாப்பு உணர்வை ஏற்படுத்துவதற் காக பாதுகாப்பு பற்றிய வகுப்புகள் தொழிலாளர், நிர்வாகப் பணியாளர் பயனுக்காக தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத் தினால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. பரிசுகள், விருதுகள் வழங் கும் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டத்தின்கீழ் விபத்துக்களை அதிக அளவில் குறைத்துள்ள நிர்வாகங்களுக்குக் கேடயங்களும், ரொக்கப் பரிசுகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. பாது காப்பு குறித்தும், பாதுகாப்பு விளம்பரம் குறித்தும் சிறந்த ஆலோசனைகள் வழங்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது குறித்து தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வந்துள்ளது. 1969-ம் ஆண்டு 68 மரண விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்க 1970-ஆம் ஆண்டு இந்த விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை 32 ஆகக் குறைந்து இருப்பதே இந்த ஆய்வாளர் அலுவலகம் திறம்படச் செயல்பட் டிருப்பதற்குப் போதியதொரு சான்றாகும்.

ஆசிய உற்பத்தித் திறன் நிறுவனம்

ஆசிய உற்பத்தித் திறன் நிறுவனத்தின் உறுப்பினர் நாடுகள் 1970-ஆம் ஆண்டை " ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டாகத் " தெரிந் தெடுத்துள்ளது. அதன் குறிக்கோள் ' தர உயர்வு, நம்பகம் ' என்பதாகும். நமது மாநிலத்தில் ஆசிய உற்பத்தி ஆண்டு விழாக் குழு ஒன்று எனது தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழி லாளர் நல ஆணையாளர், இக் குழுவின் செயலாளர் ஆவார். ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கான நட வடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் இந்த விழாவின் முக்கியத் துவம் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவும் இக் குழு அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கென அரசு ரூ. 25,000 நிதி உதவி வழங்கி யுள்ளது.

[1971 ஜூலை 22

தொழிலாளர்களுக்கான சத்துணவுத் திட்டம்

தொழிலாளரின் சிறுர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் புதிய வலுவையும் வலிமையையும் அளிப்பதற்காக, 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடனும் தொழில் நிர்வாகங்களின் உதவியுடனும் தொழிலாளருக்கான சத்துணவுத் திட்டம் ஒன்று இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய முயற்சி இந்தியாவில் இப்பொழுது தான் முதல் முறையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

1969-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் சென்னை பக்கிங்ஹாம் கர்னுடிக் ஆலையில் நமது முதலமைச்சரால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் இத் திட்டம் நமது மாநிலத்தில் ஏராளமான தொழில் நிறுவனங்களில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தற்போது இத் திட்டம் 78 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 29,398 பேர் நன்மை பெறுகின்றனர்.

மே தினம் தொழிலாளர்க்கு ஊதியத்துடன்கூடிய விடுமுறை

மே தினம், தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் புனிதமானதொரு நாளாகும். இதனை ஊதியத்துடன் கூடிய விடுமுறையாகச் செய்யும் பொருட்டு தமிழக அரசு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசீய விடுமுறைகள், பண்டிகை நாட்கள்) சட்டத்தைத் திருத்தி, அச் சட்டத்தின் கீழுள்ள விடுமுறை நாட்களை 8-லிருந்து 9-ஆக உயர்த்தியுள்ளது. 9 நாட்களுக்கு மேலாக விடுமுறை கொடுத்து வரும் தொழிற்சாலைகளில்கூட மே தின விடுமுறைக்காக மற்றொரு விடுமுறை நாளை ஈடு செய்யக் கூடாது என்று சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிர்ணயம் செய்தல்

எத்தகைய தொழிற் சங்கத்தின் கீழும் வராத (Unorganised labour) தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிச்சயிப்பதற்காக/மாற்றியமைப்பதற்காக அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க கீழ்க்காணும் தொழில்களில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) சிறு துறைமுகங்களில் படகு கட்டும் தொழில் வேலை.

(2) பொன் நகைகள் தயாரிப்பு வேலை.

(3) வெட்டு மரத் தொழிலில் வேலை.

(4) பூத்தையல் வேலை.

(5) விசைத் தறித் தொழில்.

மாற்றியமைக்கப்பட்ட குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனை வாரியம் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 21-ம் தேதி அன்று கூடியது. குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவரங்கள் விவர அட்டவணையில் (i) அச்சகங்கள், (ii) சினிமாக்கள், iii) உணவகங்கள் சிற்றுண்டி விடுதிகள் (iv) கடைகள், வணிக நிறுவனங்கள்

(v) முடி திருத்தகங்கள், (vi) கைத்தறி நெசவு ஆகியவை சேர்க்கப் பட வேண்டுமென்றும் இத் தொழில்களில் வேலைக்கமர்த்திக் கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய விகிதங்கள் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அது முடிவு செய்தது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை விவர அட்டவணையில் சேர்த்திருப் பதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பொது மக்களிடமிருந்து மறுப்புரைகளையும் கருத்துரைகளையும் கேட்டு அறிவிப்பு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. முடி திருத்தகங்களில் பணி புரிவோரை விவர அட்டவணையில் சேர்ப்பது குறித்த செயற் குறிப்பு ஒத்தி போடப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய நான்கு தொழில் களையும் விவர அட்டவணையில் சேர்ப்பது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

நியாய ஊதியங்களை நிச்சயிப்பதைப் பொறுத்தவரை, பொறி யியல், மின்சக்தி, சாலைப் போக்குவரத்து, தோல், சர்க்கரை, உரம் முதலிய பல்வேறு தொழில்கள் குறித்து மத்திய ஊதிய வாரியங் கள் அளித்த பரிவுரைகள் ஏற்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

பஞ்சாலை தொழில் நெருக்கடியும் ஆலைகளை மீண்டும் திறப்பதும்

பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி காரணமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் தொழில் துறையில் அமைதியின் மையும் ஏற்பட்டது. அரசு இந் நிலைமையை கவலையுடன் கவனித்து வருகிறது. தகராறுகள் காரணமாக ஆலைகள் மூடப் பட்டிருப்பின் அத்தகராறுகளுக்கு இணக்கமான முறையில் தீர்வு காண ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமும் சிரமைப்பு குறித்த பிரச்சினை களைத் தீர்ப்பதன் மூலமும் ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க அரசு உதவி யுள்ளதுடன், பொருளாதார மந்த நிலை காரணமாக மூடப்பட் டுள்ள ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க உதவி செய்வதற்காக அவ்வாலை கள் குறித்து நன்கு ஆய்ந்த பின்னர் வங்கிகளிடமிருந்து அவை கடன் பெறத் தேவையான உத்திரவாதத்தை அளிப்பதன் மூலமும் அரசு பஞ்சாலைகளுக்கு உதவி வருகிறது. 1951-ஆம் ஆண்டு தொழில் வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல் சட்டத்தின்கீழ் தகுதியானவை என்று கண்டறியப்பட்ட ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை நடத்துவதற்காகத் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தை யும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1966 முதல் 1968 வரை மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) கம்போடியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(2) கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.

(3) ரங்கவிலாஸ் பருத்தி விதை எடுத்தல், நூற்பு-நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(4) தமிழ்நாடு நூற்பு ஆலை, திருப்பூர்.

(5) கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

[1971 ஜூலை 22

வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி

இவ்வாண்டில், சென்னை மாநகரில் தொழிலாளர் வகுப்பினருக்கான 1960-ஆம் ஆண்டு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் 13.2 புள்ளிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அதன் மூலம் 1960-ஆம் ஆண்டுக்கான சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியை 476 புள்ளிகளாகக் கொண்டு வந்து சரி செய்த பின்னர் இந்த வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 1936-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொடர்களிலிருந் 1960-ஆம் ஆண்டை அடிப்படையாக வைத்து சிம்லா தொழிலாளர் நலக் கழக இயக்குநர் தொகுத்துள்ள 1960 அனைத்து இந்திய தொடர்களுக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் மாற்றப்படவேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மாநில தொழிலாளர் நல நிதி.

கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத் தொடரின் போது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்த அவையில் அளித்த விவர அறிக்கையையொட்டி அரசு நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தொடக்க மானியத்துடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்தி இதை நிர்வகிப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் அரசு அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்த வாரியத்தின் தலைவராவார். இவ் வாரியம் 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26-ம் தேதியன்று நடந்த தனது கூட்டத்தில் பெரிய தொழில் பகுதிகளாகிய சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் மூன்றினை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புக்கு இசைவளித்தது.

இந்நிதிக்கு வேலையளிப்பவர்களும், தொழிலாளர்களும் தொகை அளிக்கும் வகையில் சிறப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது குறித்து தமிழ் நாடு அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை அமைத்தல்

மற்ற பணிகளுடன் தொழிற் சங்கப் பணியில் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் நோக்கத்துடன், பம்பாயிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தைப் போன்று சென்னையிலும் ஒரு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தை அமைக்கவும் தமிழ் நாடு அரசு கருதியுள்ளது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்

நீலகிரி, தருமபுரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் தற்போது பொருந்துகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 3,90,500 குடும்பங்கள் (ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர் குடும்பங்கள்) அடங்கிய 1,562,000 பேர் பயனடைந்தனர். சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் இடத்திற்கு ஒன்றாக எல்லா

1971 ஜூலை 22]

வசதிகளும் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைகள் மூன்று செயல்படுகின்றன. இம் மூன்று மருத்துவ மனைகளிலுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை முறையே 625, 300, 202 ஆகும். இத்துடன் 97 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் (நிலையானவையும், சுற்றி இயங்குபவையும்) இத்திட்டத்தின் கீழ்ச் செயல்படுகின்றன. இவற்றுடன் கூட, தொழில் உரிமையாளர் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும் பகுதி நேர சிறு மருத்துவ மனைகள் இரண்டும் செயல்படுகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், முதல் தடவையாக தென் ஆர்க்காட்டில் வடலூரிலும், நெல்லிக்குப்பத்திலும் 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி முதற்கொண்டு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் செயல் படுத்தப்பட்டது. இது தொடர்பாக இரண்டு புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள்—வடலூரில் ஒன்றும் நெல்லிக்குப்பத்தில் மற்றொன்றுமாகத் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. சென்னை அருகே மீஞ்சூரில் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 13-ம் தேதி அன்று ஒரு புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மதுரையில் 202 படுக்கை வசதிகளுடன் ஒரு புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13-ம் தேதி முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. மற்றொரு புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகம் சேலம் மாவட்டம், கோனூரில் (ராமன் நகர்) 1971-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் தேதி முதல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் பழனியிலும், நெய்க்காரப்பட்டியிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உசிலம்பட்டியிலும் (மணப்பாறை) 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 26-ம் தேதி முதல் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

புதுடில்லியிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் தனது நிதி நிலையை ஆய்வு செய்ய 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் குழு ஒன்றை அமைத்தது. இக் குழு செய்த பரிவுரைகளின் விளைவாக, மருத்துவ வசதியின் பகிர்ந்து கொள்ளத்தக்க செலவிற்கான மொத்த மேல்வரம்பை, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஓராண்டில் ஒரு தொழிலாளருக்கு ரூ. 50 வீதம் என்று வரையறுத்தது. இந்த உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்கவேண்டும் என்று அது தெரிவித்தது. இந்த உச்ச வரம்பை விட்டுவிடுமாறு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி தமிழ்நாடு அரசு முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து முகமையில் அனுப்பப்பட்ட குழு கொடுத்த மனுவின் விளைவாக தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் இந்த உச்ச வரம்பை தற்போது மாற்றியமைத்து ஒரு தொழிலாளர் குடும்பத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 50 வீதத்திலும் விரிவு படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 54 என்ற வீதத்திலும், மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 64 என்ற வீதத்திலும் வரையறுத்துள்ளது. இதன்படி, இது காரணமாக மாநில அரசு நடப்புச் செலவுப்போக்கைக் கருதிப் பார்க்குமிடத்து ஆண்டொன்

றுக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 124 லட்சம் கூடுதல் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டி வரும். இது குறித்து அரசு மேற்கொண்டும் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

எடைகளும் அளவைகளும்

எடைகள், அளவைகள் சட்டம் இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப் பட்டது. வாடகை கார் மீட்டர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்கள் குழந்தைகளை எடை போடும் இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இச் சட்டத்தை நீட்டிப்பது குறித்து முனைப்புடன் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் நலன்குறித்த தேசியக் கழகம்

தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி, நாட்டில் பல்வேறு வகையான வேலை வாய்ப்பு தேடுபவர்களும் அடங்கும்படியாக தனது நட வடிக்கைகளை நிலையாக விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. வழக்கமாக உள்ள வேலை வாய்ப்பகங்களைத் தவிர, சென்னை, அண்ணாமலை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டி நிறுவனங்கள் மூன்று உள்ளன. வேலை தேடு வோருக்கு இதனால் வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படுவ துடன், தொழில்பற்றிய ஆலோசனை, வேலைவாய்ப்பு பற்றிய ஆலோசனை, தொழில் பற்றிய தகவல் ஆகியவையும் உடல் ஊன முற்றவர்களுக்கான தனிப்பட்ட வாய்ப்பகம் ஒன்றும் உயர்தகுதி பெற்றோருக்கான தனிப்பட்ட வேலைவாய்ப்பகம் ஒன்றும் செயல் பட்டு வருகின்றன. பர்மா, இலங்கை நாடுகளிலிருந்து திரும்பி வரும் அகதிகளின் மறுவாழ்வு குறித்தும் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலர் இந்த அகதிகள் ஒழுங்காகவும், விரைவாகவும் மறுவாழ்வு பெற வகை செய்வதற்காக தனியார் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் உள்ள தொழிலதிபர்களுடனும் இதில் அக்கறை கொண்டுள்ள பிற நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளார். அரிசனங்கள்/பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு நல்ல வகையில் ஆலோசனை நல்குவதற் காக இந்திய அரசு சென்னையில் பயிற்சி-ஆலோசனை நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளது. உடல் ஊனமுற்றோரின் சிக்கல்களை கவனிப்பதெற்கென்றே மாநில வாரியம் ஒன்றை சென்னையில் அமைப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. உடல் ஊன முற்றோர்களை அதிக அளவில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ள தொழிலதிபர்களுக்கும் உடல் ஊனமுற்றவர்களில் மிகவும் திறமையுடைய பணியாளர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றையும் அரசு கொண்டுவந்துள்ளது.

தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் நிர்வாகங்களின் பிரதிநிதிகளும் எனது பணியில் எனக்கு ஒத்துழைப்பை நல்கித் தங்களது நல் லெண்ணத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டமைக்காக அவர்களுக்கு

1971 ஜூலை 22]

எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன். இம் மாநிலத்தில் தொழில்துறையில் அமைதி நிலவி வருவதற்கு இவர்களின் ஒத்துழைப்பும் நல்லெண்ணமுமே காரணமாகும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தொழில் வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன் ஆகிய இரண்டுமே அரசு குறிக்கோள்களாகும் என்பதை நான் ஈண்டு மீண்டும் வலியுறுத்த விழைகிறேன்.

"வளர்க தொழில்--வாழ்க தொழிலாளர்"

என்று கூறுவதன் வாயிலாக உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இக்கோரிக்கையை ஏற்குமாறு இப்பேரவையை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1971 ஜூலை 22

இணைப்பு 2.

[50-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள், 1970-71 ஆய்வு.

இந்த அறிக்கையில் ஆய்வு செய்யப்படும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வருமாறு :—

I. பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.

II. ஊதியங்கள் பற்றிய சட்டம்.

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

IV. சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

V. தொழிலாளர் நலச் சட்டம்.

இவைகளுடன் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல் படுத்துவது பற்றியும் வேலைவாய்ப்புப் பணி குறித்தும் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.

1. **தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948.**—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் பட்டியலில் 6,218 தொழிற்சாலைகள் இருந்ததற்கு மாறாக, 415 தொழிற்சாலைகள் சேர்க்கப்பட்டன; 268 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆக, ஆண்டு முடிவில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 6,365. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

	பதிவேட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	
	1969.	1970.
பிரிவு 2 (m) (i)	5,811	5,968
பிரிவு 2 (m) (ii)	407	397
மொத்தம் ..	6,218	6,365
வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர் எண்ணிக்கை.	3,92,558	4,22,640

1969ஆம் ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 16,83,261.04 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1970ஆம் ஆண்டில் ரூ. 17,42,254.70 உரிமக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்துப் பணியாளர்கள் 1969ஆம் ஆண்டில் 10,527 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1970ஆம் ஆண்டில் 10,443 முறையான ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர். இவை தவிர, பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களில் இவ்வாண்டில்

1971 ஜூலை 22]

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் 668 தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 368 முறை திடீர் ஆய்வுகளும், 1,758 முறை சிறப்பு ஆய்வுகளும், 262 முறை இரவு நேர ஆய்வுகளும் செய்யப்பட்டன. 565 முறை பார்வையிடப்பட்டன. தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்கள் செய்த சோதனை ஆய்வுகள் 1,843 ஆகும்.

தொழிற்சாலை சட்டம், தொடர்பான சட்டங்கள், இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக தொழிற்சாலைகள் நிர்வாகங்கள் மீது 1969-ஆம் ஆண்டில் 1,832 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் 909 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

1969, 1970ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்துள்ள விபத்துக்கள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	மரணத்தில் முடியாத விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1969	25,896	68
1970	29,721	32

விபத்துக்கள் நிகழ்வதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 21 நாட்களுக்கு மேல் தொழிலாளர் பணி செய்ய இயலாமல் போன கடும் விபத்துக்கள் பற்றி ஆய்வாளர்கள் புலன் விசாரணை செய்துள்ளனர். இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அவசியமான மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. 300 தொழில் நிறுவனங்கள் நிர்வாகப் பிரதிநிதிகளையும், தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டு, அந்த அந்தத் தொழிற்சாலை பாதுகாப்புக் குழுக்களை அமைத்துள்ளன. தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இக் குழுக்கள் செவ்வையாகச் செயல்பட்டுள்ளன.

இயந்திரங்களுக்கு வேலிபோட்டு, காத்து வருவது குறித்து ஆய்வாளர்கள் தொடர்ந்து ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றனர். வேலிகள் போட்டுப் பேணிவருவதற்கும், காவல் வைப்பதற்கும் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் போதிய ஆலோசனைகளும், அறிவுரைகளும் கொடுத்துள்ளனர். சட்டப்படிக்கான விதித்துறைகளுக்கு இணங்கி நடக்குமாறு நிர்வாகங்களுக்கு அவசியமான அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, விபத்துத் தடுப்பு உத்திகளைத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளச் செய்யவேண்டியதன் தேவையையொட்டி. எல்லா மாவட்டங்களிலும் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நிதி ஆண்டில், ஆய்வாளர் அலுவலகம், சேலம், உதகமண்டலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் மூன்று பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தியது.

[1971 ஜூலை 22

ரசாயனத் தொழிற்சாலையில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று இந்த ஆண்டில் மேட்டூரில் நடத்தப்பட்டது. இது தமிழ்நாடு தொழிலாளர்த் துறை அமைச்சரால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு அறிவுரைகள் புகட்டி, தொழிற்சாலையில் விபத்துகள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, பாதுகாப்புச் சுவரொட்டிகள், தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டி வைப்பதற்காக அச்சிடப்பெற்று தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1960-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர்த்துறை அமைச்சர்களது மாநாட்டுப் பரிந்துரைகளையொட்டி, மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம், "உழைப்பு வீரர்" பரிசுத் திட்டம் என்கிற இரு திட்டங்களுக்குத் தமிழ் நாடு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியது.

2. **மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.**—தொழிற்சாலையில் விபத்துத் தடுப்பு வேலையில் நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் போதிய அக்கறை ஏற்படுத்தி அதைத் தொடர்ந்திருக்கச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன்படி, துணிகள், உலோகங்கள், சிமிட்டி, காகிதம், ரசாயனங்கள், பொறியியல், போக்குவரத்து போன்ற 10 பெரிய தொழில் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் (a) விபத்துக்கள் அடிக்கடி நேர்வது மிகப் பெரிய அளவில் குறைந்துள்ளது. (b) விபத்துக்கள் மிகக் குறைவாக ஏற்படுவது, (c) விபத்துக்கள் இல்லாத மிக அதிகக் கால அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தொழிற்சாலைகள் எய்தியுள்ள சிறந்த பாதுகாப்புச் சாதனைகளை அறிந்து பாராட்டிப் பரிசளிப்பது இத் திட்டத்தின் பணியாகும். ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 5 லட்சம் உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு மேல் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள் இத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இத் திட்டம் இரு பகுதிகளில் செயல்படுகிறது. (1) ஓராண்டில் 5 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் 10 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் இடையே வேலை செய்துள்ள தொழிற்சாலைகள், (2) 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கும் மேற்பட்ட உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள், தொடர்கோப்பைகள், சான்றிதழ்கள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

3. **"உழைப்பு வீரர்" பரிசுகள் திட்டம்.**—பொதுவாகத் தொழில் திறமையை வளர்ப்பதற்குத் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆற்றிய பணிக்குச் சிறப்பு ஊக்கம் அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். "மேம்பாட்டுக் கருத்து கூறும் திட்டம்" செயலில் உள்ளதும், ஏற்கெனவே தொழிற்சாலை அளவில் பரிசு பெறத் தகுதியுள்ளதுமான தொழிற்சாலைகளில், சிறந்த பாதுகாப்பு, உயர் உற்பத்தித் திறன், தரமேம்பாடு, குறைந்த உற்பத்திச் செலவு, இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை குறித்துத் தொழிலாளரிடமிருந்து வரக்கூடிய சிறந்த கருத்துக்கள், ஆலோசனைகளுக்கு அரசு நிலையில் பரிசு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971 ஜூலை 22]

"A", "B", "C" ஆகிய மூன்று வகைகளுக்கு முறையே ரூ. 500, ரூ. 250, ரூ. 100 ரொக்கப் பரிசுகள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படு கின்றன.

மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின்கீழ், 1966, 1967, 1968 ஆண்டு களில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு தொடர் கோப்பைகள், ரொக்கப் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் இந்த நிதி ஆண்டில் வழங்கப்பட்டன.

மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசு கள் குறித்துச் செலவிட்ட தொகை.
			ரூ.
1966	79	42	13,000
1967	68	41	13,000
1968	130	60	19,500

"ஷ்ரம் வீர்" மாநிலப் பரிசுத்திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசு கள் குறித்துச் செலவிட்ட தொகை.
			ரூ.
1966	18	17	3,050
1967	8	8	1,500
1968	24	14	3,050

4. உற்பத்தித் திறம்.—இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த திரைப்படக் காப்பகம், உற்பத்தித்திறம் பற்றிய திரைப் படங்களைக் கொண்ட தாகும். திரைப்படங்களைப் போட்டுக் காட்டுவதற்கு, வேண்டு கோள் விடுப்பதன்பேரில், உற்பத்தி குறித்த உள்ளூர் மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்குத் திரைப்படங்கள் கட்டண மின்றிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய திரைப்படங்கள் கல்வி அறிவூட்டவல்லவை என்று எல்லோராலும் நன்கு பாராட்டப் படுகின்றன. இத்தகைய திரைப்படங்கள் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. உற்பத்தித் திறம் பற்றி முன்னாள் மாவட்ட விளம்பர அதிகாரிகள் திரையிட்டு வந்த, திரைப்படங்களைக் கொடுத்தனுப்புமாறு செய்தி-விளம்பரத்துறை இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். உற்பத்திப் பொருட்கள் பற்றி போதிய புத்தகங்கள் நூலகங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. நிதிகள் கிடைக்கும்போதெல்லாம் புதிய புத்தகங்கள் வாங்கிச் சேர்க்கப்படு கின்றன.

உள்ளூர் உற்பத்தி மன்றங்களுக்கு அரசு பொது மானியங்கள் கொடுப்பது இவ்வாண்டில் (1970-71) முடிந்துவிடும். பல்வேறு மன்றங்கள் செய்துகொண்ட முறையீடுகளின்பேரிலும், உற்பத்தி இயக்கம், முழு மூச்சுடன் தொடங்கவில்லை என்பதைக் கருத்தில்

கொண்டும், மன்றங்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகள் நிறைவேற்றும் வகையில் மேலும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒவ்வொரு மன்றத் திற்கும் ரூ. 5,000 விதம் ஒருபடித்தான மானியம் வழங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு, ஆசிய உற்பத்தி அமைப்பைச் சேர்ந்த பல நாடுகள் 1970-ஆம் ஆண்டை ஆசிய உற்பத்தி ஆண்டாகக் கொண்டாடின. 1970-ஆம் ஆண்டு உற்பத்தி விழாவைக் கொண்டாடும் நடவடிக்கைகளை ஒரு முகப்படுத்தி நடத்துவதற்காக, மாநில அரசு, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களைத் தலைவராகவும், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் திரு. எம். எம். ராசேந்திரன் அவர் களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு மாநில ஆசிய உற்பத்தி ஆண்டுக் குழு ஒன்றை மாநில அரசு அமைத்தது. நிதி சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்களைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒரு குழுவும், திட்ட நிகழ்ச்சி களைத் தயாரிக்க மற்றொரு குழுவும் ஆக இரு துணைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இயலூர்திப் பொருட்காட்சிகள் (Mobile Exhibition) கருத்தரங்குகள், கட்டுரை, பேச்சு போட்டிகள் நடத்தப்படும். "தர நம்பிக்கை" என்னும் பொருளை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படம் ஒன்றைத் தயாரிக்கவும் திட்டமிடப்பட் டுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்புடைய தொழிற்சாலை கள் (உற்பத்தி) மேற்பார்வைப் பொறியாளரும் தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்களின் அமைப்பு வரைபடத்தை, யந்திரங்கள் அமைப்பு, பொருள்களைக் கையாளுதல் முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பு கவனஞ் செலுத்தி ஆய்ந்து பார்ப்பதற்குத் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய் வாளருக்கு உதவிபுரிகிறார்.

5. தமிழ் நாடு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947.—இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் இவ்வாண்டில் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன. இவை வேறு எந்தப் புதிய பகுதிக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

1969-லிருந்து 1971 வரை மூன்று ஆண்டுக் காலத் தொடக்கத் தில் இச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கடைகள்-நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை, அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப் பட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை.
1969	2,16,538	1,84,710
1970	2,09,260	1,97,695
1971	2,11,190	2,15,155

1971 ஜூலை 22]

இச்சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், 1969-ல், 336,663 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1970-ல் 416,241 ஆய்வு கள் நடத்தியுள்ளனர்.

1969-ம் ஆண்டில் 894 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, இவ் வாண்டில் 1,103 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இதில் 986 வழக்கு கள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 13 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந் தன. (1969-ல் ரூ. 14,467 வசூலிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக) 1970-ல் அபராதத் தொகையாக ரூ. 20,552 வசூலிக்கப்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டில் வரப்பெற்று, மேற்படி சட்டத்தின் 4-வது பிரிவின்படி தொழிலாளர் நலத் துறைத் துணை ஆணையாளர்களால் முடிவு எடுக்கப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1970ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1ஆம் நாள் வரை முடிவாகாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகள்.	214
இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகள்.	359
மொத்தம் ..	573
முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள்	403
இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவு செய்யப்படாமலுள்ள மேல் முறையீடுகள்.	170

இவ் வாண்டுத் தொடக்கத்தில் மேற்படி சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின்படி பதினொரு விண்ணப்பங்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன, இவ்வாண்டில் ஒரு விண்ணப்பம் வரப்பெற்றது. இவ்வாண்டில் பத்து விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ் வாண்டில் முடிவில் இரு விண்ணப்பங்கள் முடிவு பெறா நிலையில் இருந்தன.

1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து, டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரையுள்ள காலத்தில், நிலையான விலக்கு எதையும் அரசு அளிக்கவில்லை. சந்தைகள், திருவிழாக்கள் போன் றவை நீங்கலாக 9 நேர்வுகளில் அரசு தற்காலிக விதி விலக்கு அளித்துள்ளது.

(பொருட்காட்சி. சர்க்கஸ் உட்பட) சந்தைகள், திருவிழாக்கள் குறித்துப் பத்து நேர்வுகளில் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுவதைச் சிறிது காலத்திற்குத் தள்ளிவைத்து தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆணையிட்டார். 209 நேர்வுகளில் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் தற்காலிக விலக்கு கள் அளித்துள்ளனர்.

பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கங்களிலிருந்து கிடைத்த முறை யீட்டின் பேரில், தொழிலதிபர் நீங்கலாக மூன்று அல்லது மூன்றுக்கும் குறைந்த தொழிலாளர் வேலைக்கமர்ந்துள்ள கடை

களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும், தமிழ் நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் பெரும்பாலான முக்கிய விதித்துறைகளினின்றும் விலக்களிப்பது பற்றிய பிரச்சினையை அரசு மீண்டும் பரிசீலித்தது. கவனமாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு அரசு, விதி விலக்கு மீண்டும் அளிக்கப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று முடிவு செய்தது. மேலும், எல்லா நிறுவனங்களிலும் இச் சட்டத்தை முழுவதும் செயல்படுத்துமாறு ஆய்வாளர் அலுவலகத்திற்கு அறிவுரை கூறப்பட்டது. ஆயினும் சொந்தக்காரர்களாலும் அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலும் நடத்தப்படுகின்ற கடைகளையும், நிறுவனங்களையும் மட்டும், 43, 47-வது பிரிவுகளைத் தவிர தமிழ் நாடு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகளினின்றும் அரசு விலக்களித்தது.

6. தமிழ் நாடு "விருந்தோம்பல் கலை" (catering) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1958.—1970-ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டம், விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் புதிய பகுதி எதற்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

நகர்ப் பகுதிகளில் உணவுப் படியை நாளொன்றுக்கு ரூ. 1.50 லிருந்து ரூ. 2.75 வரையிலும், கிராமப் பகுதிகளில் ரூ. 1.25-லிருந்து ரூ. 2.50 வரையிலும் உயர்த்தித் தமிழ் நாடு "விருந்தோம்பல் கலை" தொழில் நிறுவனங்கள் விதிகளைச் சேர்ந்த 21-வது விதிக்கு வரைவுத் திருத்தம் ஒன்றை அரசு பிறப்பித்தது. பொதுமக்களிடமிருந்து மறுப்புரைகள், கருத்துரைகள் பெற்று கருதிப் பார்த்த பிறகு, இந்தத் திருத்தம் உறுதி செய்யப்பட்டது. ஓட்டல் தொழில் சிறப்பு அதிகாரியின் பரிந்துரைகளின் பேரில் உணவுப் படி உயர்த்தப்பட்டது.

1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1ஆம் நாள் வரை இச்சட்டத்தின்கீழ் 19,776 நிறுவனங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதில் 9,585 நிறுவனங்களில் வெளித் தொழிலாளர்களே கிடையாது. (1970-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை 19,720 நிறுவனங்கள் 68,608 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ளதற்கு மாறாக) இந் நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 7,069 ஆக இருந்தது. 1969-ஆம் ஆண்டில் 3,102 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கையில் இவ்வாண்டில் 9,399 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. (1969-ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,22,592.50 வசூலிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக) 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் முடியும் கால அளவில் பதிவு கட்டணமாக ரூ. 1,39,452 வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாளர்கள் ஆய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான விதி மீறல்களுக்காக, (1969ஆம் ஆண்டில் 1,004 வழக்குகள் தொடரப்பட்டதுடன் ஒப்பிடுகையில்) 1970-ல் 928 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 883 தண்டனையில் முடிவடைந்தன.

1971 ஜூலை 22]

1969-ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 16,802.00 வசூலிக் கப்பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 19,867 வசூலிக்கப் பட்டது.

வேலை நீக்கம் அல்லது வேலையினின்று தள்ளிவைப்பு செய்த தற்கு எதிராக மேற்படி சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின் படிச் செய்து கொண்ட 58 மேல் முறையீடுகள், 1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக் கத்தில் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முன்பு முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 182 மேல்முறையீடுகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டன. கடந்த ஆண்டில் 255 மேல் முறையீடுகள் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இவ்வாண்டில் 167 மேல் முறையீடுகள் மீது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முடிவு எடுத்துள்ளார்கள். குன் னூரில் உள்ள "ப்ரூக்லாண்ட்ஸ் மிஷனரி ஹோம்", கோத்தகிரியில் உள்ள "கிவீன்ஸ் ஹில் மிஷனரி ஹோம்" ஆகிய நிறுவனங்களுக்கு இவ்வாண்டில் இவ்வரசு ஆண்டுகளுக்கு இச் சட்டத்தின் 19, 20, 23 முதல் 25, 27 முதல் 30 வரையிலான பிரிவுகள் நீங்கலாக ஏனைய பிரிவுகளின் விதித்துறைகளினின்றும் விதிவிலக்கு அளித்துள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின் விதித்துறைகளினின்றும் மேற்படி விதிகளைச் சேர்ந்த 18-வது, 19-வது விதிகளினின்றும் சங்கரா நயினர் கோயில் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கம் நடத்து கின்ற காப்பிக் கடைகளுக்கும் குளிர்பானக் கடைகளுக்கும் இவ் வரசு விதிவிலக்கு அளித்தது.

இவ்வறிக்கை ஆண்டில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முடிவு எடுக்க வேண்டி, தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு விருந்தோம்பல் கலைத் தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 27-வது பிரிவின்படி ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் வரப் பெற்றது. இவ் விண்ணப்பம் இன்னும் முடிவு பெறா நிலையில் உள்ளது.

7. **மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951.**—இவ்வாண்டு தொடக்கத்தில், 85,267 தொழிலாளர்களை வேலையிலமர்த்திக் கொண்டு, இச் சட்டத்தின்கீழ் 309 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 12 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டன. 14 மலைத் தோட்டங்கள் பதிவிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு முடிவில் 307 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன.

இவ்வண்டில் மலைத் தோட்ட ஆய்வாளர்கள், 167 சிறப்பு, ஞாயிறு, திடீர் வருகைகள் தவிர, 596 முறை, முறையான பார்வை யிட்டனர். இவ்வாண்டில் இவர்கள் பதிவு செய்யப்படாத 24 மலைத் தோட்டங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டனர்.

சென்னை, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் சம்மதம் பெற்று இவ்வாண்டில் தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளர்கள் மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கம்பளிகளும், படுக்கை ஜமுக்காளங்களும் வழங்கப்பட்டன.

தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின் படி மலைத் தோட்ட அதிபர்கள் இலவச மருத்துவ வசதிகள்

செய்து கொடுக்க வேண்டியது கடமையாகும். மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதை முன்னிட்டு, மலைத் தோட்டங்கள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகைத் தோட்டங்களும் ஏற்பாடு செய்து வைக்க வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளின் தரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் I-வது வகையின்கீழ் வரும். அவர்கள் சொந்தமாக மலைத் தோட்டப் பகுதியிலேயே மருத்துவ மனை வைத்து வருவதற்கான ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். 200 தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பட்டு, ஆனால் 1,000-க்கு மேற்படாத தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் II-வது வகையைச் சாரும். ஆனால் இவை இணைந்த மருத்துவ மனைக்கும் தனி மருந்தகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 200 தொழிலாளர்களையும் அதற்கும் குறைந்த தொழிலாளர்களையும் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் III வது வகையின்கீழ் வரும். அவை, தனித்தனியாகவோ, தொகுதிகளாகவோ, அவசியமான சாதனங்களுடனும் மருத்துவர்கள் வருகைக்கான ஏற்பாட்டுடனும் மருந்தகங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 26-வது விதி, 1955-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகள் ஆகியவற்றுடன் 10-வது பிரிவைச் சேர்த்து வாசித்தபடி மருத்துவ வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான திட்டங்களை அரசுக்குத் தொழிலதிபர்கள் அனுப்பவேண்டும். இதுவரை 257 மலைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்த மருத்துவ திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதில், மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்கெனவே ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 4 மலைத் தோட்டங்கள் இவ்வாண்டில் மலைத் தோட்டப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன.

தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 22-வது விதி தொகுதி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்கிறது. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி, தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 1970 ஜூன் 30-ம் நாள் வரை கால நீட்டிப்பு அனுமதித்துள்ளது. தொகுதி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு பெருவாரியான செலவு உண்டாகும் என்று மலைத் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் கருத்து தெரிவித்து தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 1970 ஜூன் திங்கள் 30-ம் நாளிலிருந்து மேற்கொண்டும் கால நீட்டிப்பு அனுமதிக்குமாறு அரசினை வேண்டியுள்ளனர். 1971 ஜூன் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை மேலும் ஓராண்டுக்கால அளவுக்கு அரசு கால வரம்பை நீட்டித்துள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு முடிவுறாமல் இருந்தது. இவ்வாண்டில் 35 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 27 வழக்குகள் குறித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இதில் 25 தண்டனையிலும், 2 விடுதலையிலும் முடிந்தன. 1970-ஆம் ஆண்டு முடிவில் நீதி மன்றத்தில் 9 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன.

1971 ஜூலை 22]

1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில், கீழ் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக இரண்டு மேல் முறையீடுகள் முடிவுறுமல் இருந்தன. சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில் விடுதலை செய்யப்பட்டதற்கு எதிராக இவ்வாண்டில் மேல் முறையீடு எதுவும் அரசுத் தரப்பு வழக்குரைஞர் கருத்தை முன்னிட்டு செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

1967 செப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் பேறு கால உதவி 1961-ஆம் ஆண்டு பேறு கால உதவிச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. 1961-ம் ஆண்டு பேறு கால உதவிச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு விதிகள் தயாரித்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளும், விதிகளும் இப்போது நடை முறையில் உள்ளன.

1970-ஆம் ஆண்டில் மூன்று மலைத்தோட்டத் தொழிலதிபர்களிடமிருந்து வரப்பெற்ற விடுகட்டும் திட்டங்களுக்கு மலைத்தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் ஏற்பளித்தார்.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழு, அரசுத் தொழிலாளர் துறைச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு 1970 ஏப்ரல் திங்கள் 27-ம் நாள் அன்று திருநெல்வேலி மாஞ்சோலையில் கூடியது. இங்கு பின்வருவன குறித்து விவாதம் நடைபெற்றது. வீட்டு வசதி கொடுக்கப்படாத உறைவிடத் தொழிலாளர்களுக்கு வாடகைப்படி கொடுத்தல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கும் அக்கம்பக்கத்திலும் மின் வசதி அளித்தல், குடி நீர் வசதிகள், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளைப் பழுது பார்த்தல், சுண்ணும்பு அடித்தல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தெளித்தல், கழிப்பிடங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல், குடியிருப்புகளுக்கு காற்றேட்ட வசதி, தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்குத் துப்புரவு வசதி, பொழுது போக்கு அறைகள் கட்டுதல், மலைத் தோட்டங்களில் குளியல் அறைகள் கட்டுதல், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதிக்குரிய தரங்களைக் குறிப்பிடுதல் எஸ்டேட்டுகளில் வேலை செய்யும் வலவர்கள், தச்சர்கள், "வார்டு" சிறுவர்கள் முதலிய கைவினைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூடுதல் இடவசதி அளித்தல், குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் வேலையை விட்டுச் சென்ற நேர்வுகளிலும் இடவசதி அளித்தல்.

பீடி, சுருட்டு தொழில்ாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், 1966 (தமிழ் நாடு பீடித் தொழில் வளவுகள் வேலை நிபந்தனைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம், 1958.—1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தில் 3-வது பிரிவைத் தவிர அச்சட்டத்தின் ஏனைய விதித்துறைகள் யாவும் 1968 ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் இம்மாநிலத்தில் செயலுக்கு வந்தன. அச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவு மட்டும் 1968 செப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்தது.

இச்சட்டம் செயல் முறைக்கு வந்ததன் பிறகு, மாநிலச் சட்டம் அதாவது தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் செயற்படுத்தப்படுவதில்லை.

இச்சட்டத்தின் கீழ் 1969-70-லிருந்து 1970-71 வரையுள்ள காலத்தில் உரிமத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	1969–70.	1970–71.
உரிமங்களுக்காக விண்ணப்பித்துக் கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகள்.	1,139	909
வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள உரிமம் கேட்டுள்ள தொழிலாளர்கள்.	5,542	1,183

அதிக அளவில் தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பெரிய நிறுவனங்கள், சட்டம் செயல் படுத்துவதை நிறுத்தி வைப்பதற்கான அனுமதி பெற்று, 1970-71-ல் உரிமத்திற்கு விண்ணபித்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது காரணமாக, உரிமம் பெற்ற தொழில் வளவுகளில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் எண்ணிக்கை சரிந்துள்ளது.

எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மேற்படி சட்டத்தின்படி, பொருத்தமான அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்றித் தொழிலாளர் உதவி ஆய்வாளர்கள் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்படி மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகளாக தொழிலாளர் துறைத்துணை ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர்த்துறை ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்படி அவரவர்க்குரிய அதிகார வரம்புக்குள் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர் துறைத் (ஆய்வுகள்) துணை ஆணையாளர், மேற்படி சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் படித் தலைமை ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் கொடுத்தல் சட்டத்தின் விதித்துறைகளும் (மத்திய சட்டம் IV /1936) வற்றின் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் வளவுகளுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1968-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின்கீழ் பணிந்தனுப்பப்படுகிற தொழில் வளவு, கட்டிட வரை படங்களை ஆய்ந்து பார்க்கையில், பொருத்தமான அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின்படி தொழில் வளவுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அந்த வளவும், கட்டிடமும், தகுந்தனவையாக உள்ளனவா என்றும், மேற்படி சட்டத்

1971 ஆகஸ் 22]

தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளத்தக்கவையா என்றும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது.

பீடித் தொழில் வளவுகளிலிருந்து உரிமைக் கட்டண வகையில் 1969-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 14,591 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1970-ல் ரூ. 12,517 வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 6 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 25 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 31 வழக்குகள் யாவும் தண்டனையில் முடிந்தன. அபராதத் தொகையாக ரூ. 108 வசூலிக்கப்பட்டது.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை எதிர்த்து இம்மாநிலத்தின் பீடித் தொழில் அதிபர்களில் சிலர் உயர் நீதி மன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியன்று "ரிட் மனுக்கள்" தாக்கல் செய்தனர். அந்த நிறுவனங்கள் குறித்து, மேற்படி சட்டமும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும் செயல்படுவதை நிறுத்தி வைத்து சென்னை உயர் நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், மூக்கூடல் சொக்கலால் ராம்சேட் பீடிக் கம்பெனி தாக்கல் செய்த "ரிட் மனுக்கள்" பேரிலேதான், மேற்படி சட்டம் செயல்படுவதைப் பொதுவாக உயர்நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் பின்னர், இச் சட்டமும், விதிகளும், 1968-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 19-ம் தேதி முதல் இம்மாநிலத்தி லுள்ள எந்த பீடி நிறுவனம் குறித்தும் செயல்படுத்த முடியவில்லை. நிறுத்தி வைப்பு ஆணையை அந்த நிறுவனத்துக்கு மட்டிலும் கட்டுப்படுத்துமாறு கோரி உயர்நீதி மன்றம் முன்பு அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த 'ரிட் மனுக்கள்" மீது மாநில அரசும் மத்திய அரசும், எதிர்வாக்குமூலங்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளன. இவ் வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இன்னும் முடிவுறா நிலையிலுள்ளன.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்திற்கு முரணாயிராத தமிழ்நாடு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்படி, உரிமங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தொழிலாளர்துறை ஆணையாளரை அரசு கேட்டுக்கொண்டது. தமிழ்நாடு சட்டத்தின் 2 (g) (i) பிரிவு அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று 1960-ல் அதாவது 1960-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21-ஆம் தேதியன்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்ததால், இந்தப் பிரிவைச் செயல்படுத்த முடியாது என்று அரசு மேலும் சுட்டிக் காட்டியது.

வேலூர்-6, விருதம்பட்டு, யு.கே. அப்துல்ஜப்பார் சாகிப் சன்ஸ், எடையம்பட்டி, ஜோலார்பேட்டை சு. ரத்தினவேல் கவுண்டர் சன்ஸ், காதர்கொடி பீடி கம்பெனி ஆகியோர் உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு ஆணையை எதிர்த்து வழக்கிட்டனர். மேற்சொன்ன அரசு ஆணைகள் செயல்படுவதை நிறுத்திவைத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது.

9. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1961.—அறிக்கை ஆண்டில், சென்— தொழிலாளர் நலத்துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆணையாளர் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளும் அவற்றின்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், 156 தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள். 18 துணை ஆய்வாளர்கள், 10 ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரால் செயல்படுத்தப்பட்டன. அறிக்கை ஆண்டில் 129 விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 2,353.75 வசூலிக்கப்பட்டது. 996 நேர்வுகளில், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் பதிவுச் சான்றுகள் புதுப்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டு ரூ. 41,277.50 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. பதிவுச் சான்றுகளில் இரண்டாம்படி வழங்கியது குறித்து கட்டணமாக ரூ. 85 வசூலிக்கப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் பதிவுச் சான்றுகளில் 17 இரட்டைப் படிகள் வழங்கியுள்ளனர். 1970-ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், பதிவுசெய்யப்பட்ட 1,061 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 133 நிறுவனங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. பதிவேடுகளிலிருந்து 56 நிறுவனங்களின் பெயர்கள் நீக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு முடிவில், பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,138 ஆக இருந்தது. இந் நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 34,334 ஆக இருந்தது.

மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளினின்றும் மலைத் தோட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட போக்குவரத்துத் தொழிலாளருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள விலக்கினை 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21-ந் தேதி வரை மேலும் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு அரசு நீட்டித்துள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து 1973-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21-ஆம் தேதி வரை மேலும் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேற்படி விலக்கை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 18 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 116 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. ஆக மொத்தம் 134 வழக்குகள் உள்ளன.

1971 ஜூலை 22]

விதிகளுக்கு இணங்கிப் பின்னர் நடந்து கொண்டமை காரணமாக ஆணையிடப்பட்ட வழக்குகள் 4 நேர்வுகளில் ரத்து செய்யப்பட்டன.

எஞ்சிய 130 நேர்வுகளுள், 114 வழக்குகள் மீது கீழே விவரித்துள்ளவாறு முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தண்டனையில் முடிந்த வழக்குகள்	111
விடுதலையில் முடிந்த வழக்குகள்	3
	114

தண்டனையில் முடிந்த 111 வழக்குகளில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 4,417.00 வசூலிக்கப்பட்டது.

பதினாறு வழக்குகளில் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. மேல் முறையீட்டுக்கு மூன்று வழக்குகள் பொருத்தமானவையல்லவென்று அரசுத் தரப்பு வழக்குரைஞர் கருதுவதால் அவை குறித்து மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

விடுதலையான எஞ்சிய ஒரே ஒரு வழக்கில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளுமாறு அரசுக்கு கேட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

முத்தரப்பு நிலைக் குழுவின் மூன்றாவது கூட்டம் சென்னையில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7-ஆம் தேதியன்று நடைபெற்றது. தமிழ் நாடு 1965-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 32-வது விதியின்படி வழங்கப்படும் தேசிய விடுமுறை நாட்களுடன் மே 1-ஆம் நாளையும் சேர்த்து வரைவுத் திருத்தம் ஒன்றை அவ்விதிகளுக்கு இவ்வாண்டில் அரசு பிறப்பித்தது.

10. உழைக்கும் பத்திரிக்கையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும், பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்டம், 1965.—பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்கள் என்னும் தகுதியில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் அறிக்கை ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இச்சட்டத்தின்கீழ் 11,970 பணியாளர்களைக் கொண்டு 1,298 நிறுவனங்கள் உள்ளன. அறிக்கை ஆண்டில் ஆய்வாளர்கள் 27 ஆய்வுகள் நடத்தினர்.

11. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.—இவ்வாண்டில் 37 தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த நிலை ஆணைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால், சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் எண்ணிக்கை 4,451 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாண்டில் 16 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களுக்கும் சான்று அளிக்கப்பட்டது.

[1971 ஜூலை 22

12. தமிழ் நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, திருவிழா விடு முறைகள்) சட்டம், 1958.—1970-ஆம் ஆண்டில் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்கீழ் 562,002 தொழிலாளர்களைக் கொண்டு தொழிற் சாலைகள் உள்ளிட்ட 96,066 கடைகளும், நிறுவனங்களும் இருந் தன. பீடி அல்லது சுருட்டு அல்லது இவ்விரண்டும் சம்பந்தப் பட்ட தயாரிப்பு வேலை முறை மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தி அல்லது பயன்படுத்தாமல் நடைபெறுகின்றவையும் அறிவிப்பு நாளன்று வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள அல்லது அதற்கு முந்திய 12 திங்களில் எந்த ஒரு நாளிலாவது வேலை செய்து வந்த பத்து அல்லது பத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ளனவையுமான எல்லா நிறுவனங்களையும், மேற்சொன்ன 1958-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தை முன்னிட்டு, தொழில் நிறுவனங்கள் என்று அரசு அறிவித் துள்ளது.

"மே திங்கள் முதல் நாளை" தேசிய விடுமுறையாக விடுவதற்கு வகை செய்ய தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண் டிகை விடுமுறைகள்) சட்டத்தை, நடப்பாண்டில், அரசு திருத்தி யுள்ளது. இதன் மூலம், இச்சட்டத்தின் கீழ் சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறை நாட்கள் 8-லிருந்து 9-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லை வரை விசாரணை வரம்புடைய இன்ஸ் பெக்டர் வேண்டும்பொழுது, VI ஆம் எண் படிவத்தைக் கொண்டு வந்து காண்பிக்குமாறு கேட்க அவருக்கு அதிகாரமளித்து தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய. பண்டிகை விடுமுறைகள்) விதிகளின் 7-வது விதியில் திருத்தம் ஒன்றையும் அரசு பிறப்பித்துள்ளது.

II. ஊதியங்கள் சட்டம்

1. கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து, குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறை செய்யவும்/திருத்தியமைப்பதற்கும் அரசு க்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட் டுள்ளன :—

1. சிறு துறைமுகங்களில் படகுப் பணியில் வேலை.
2. தங்க ஆபரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் வேலை.
3. மரத் தொழிற்சாலையில் வேலை.
4. உள்ளாடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங் களை வரையறுக்க குழுக்கள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

1. அரிசி ஆலை, மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலை எதிலேனும் வேலை.
2. பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.
3. தானியங்கி (மோட்டார்) பணிக்களரியில் வேலை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — வாய்மையே வெல்லும் — TRUTH ALONE TRIUMPHS

4. தாம்பூல வாசனைப் புகையிலைத் தொழிற்சாலையில் வேலை.

5. விசைத்தறி ஆலையில் வேலை.

6. மலைத் தோட்ட வேலை.

7. வேளாண்மை, துணை வேளாண்மைப் பணிகளில் வேலை.

8. உள்ளாட்சி மன்றத்தின்கீழ் வேலை.

9. சாலை போடுதல் அல்லது கட்டடங்கள் கட்டுதல், கல் உடைத்தல் அல்லது கல் நொறுக்குதல், சாலைகளைப் பேணுதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

10. கல் வெட்டி எடுக்கும் இடங்களில் கல் உடைத்தல், கல் நொறுக்குதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

முந்திரிப்பருப்பு தொழிற்சாலையில் வேலை பார்ப்பதற்குரிய குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுத்து, வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. அதை உறுதிப் படுத்துவது ஆலோசனையின்கீழ் உள்ளது.

விவர அட்டவணையில் மேலும் சேர்க்கப்பட்டவை.

1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்ட விவர அட்டவணையில் 27-வது பிரிவின்கீழ், "கைத்தறிப் பட்டு நெசவு ஆலை" யில் புரியும் வேலையையும் சேர்த்து அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

திருத்தங்கள்

இச் சட்டத்தின்கீழ், வேலை அளிப்பவரால் பேணிவரப்படுவதற்குரிய பல்வேறு பதிவுகள், ஆவணங்கள், அறிவிப்புகள் ஆகியவற்றை எக்கால அளவிற்குப் பாதுகாத்து வரவேண்டுமென்று வகை செய்வதற்காக, 1953-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதிய (தமிழ் நாடு) விதிகளின் கீழ் 28(A) என்ற புதிய விதி ஒன்றை அரசுகொண்டு வந்துள்ளது.

விலக்குகள்

மலைத் தோட்டங்களில், மருத்துவமனை, மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள், செடிப்பண்ணை ஆட்கள் முதலியோருக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாள் வரையும், அன்றைய தினம் உட்படவும் உள்ள ஒரு கால அளவிற்கு, 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் விதித்துறைகளிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

2. குறைந்த அளவு ஊதிய (மாநில) ஆலோசனைக் குழு

நடப்பாண்டில், குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனைக் குழுவை அரசு மாற்றியமைத்துள்ளது. 1970 டிசம்பர் திங்கள் 21-ஆம் நாள் அக் குழு கூடிற்று. அக் குழு கீழ்க்காணும் பரிந்துரைகளைச் செய்தது :—

1. ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை திருத்தி அமைத்தல் என்னும் தற்பொழுதுள்ள நடை

[1971 ஜூலை 22

முறைக்கு எதிராக, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை திருத்தியமைப்பதற்கு வகை செய்ய இச்சட்டத்தின் 5-வது பிரிவைத் திருத்துதல்.

2. குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் கீழ்க்காணும் நிறுவனங்களில் புரியும் வேலையைச் சேர்த்தல் : (i) அச்சகங்கள், (ii) திரைப்பட அரங்கங்கள், (iii) ஓட்டல்களும், சிற்றுண்டி விடுதிகளும், (iv) கடைகளும் வணிக நிறுவனங்களும், (v) முடிதிருத்தும் நிலையங்கள், (vi) கைத்தறி நெசவு ஆலைகள்.

3. சின்கோனு தோட்டங்கள், பீடி, புகையிலை தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் புரியும் வேலைகளுக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல்.

இச்சட்டத்தில் அடங்கிய 8,748 நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) இருந்தன; அவற்றில் 155,562 பேர் வேலை பார்த்தனர். நடப்பாண்டில், 199 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 192 வழக்குகள் ரூ. 6,508 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன. முந்தைய ஆண்டு தொடரப்பட்ட 120 வழக்குகளில் 86 வழக்குகள் ரூ. 3,590 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன.

கடந்த ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட 13,917 ஆய்வுகளுக்கெதிராக, நடப்பாண்டில் 14,087 ஆய்வுகள், தொழிலாளர் நல இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிலாளர் நல துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள், உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டன.

3. 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங்கள் நீங்கலாக, பிற தொழில் நிறுவனங்கள் அனைத்தின் தொடர்பாக, இச்சட்டத்தை, தொழிலாளர் நலப் பிரிவு நிர்வகிக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 27,197 நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 538,299 (முந்தைய ஆண்டில் இந்த எண்ணிக்கை 508,636) ஆகும்.

தொழிற்சாலைகள் உட்பட 294 நேர்வுகளில் தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில், ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறு நிலையிலிருந்த வழக்குகள் உட்பட 289 வழக்குகள் குற்றத் தீர்ப்புத் தண்டணையில் முடிவுற்றன. எட்டு வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. அபராதமாக ரூ. 5,012 பெறப்பட்டது.

ஊதியம் வழங்குதல் தொடர்பாக இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 350 உரிமைக் கோரிக்கைகள் முடிவுறு நிலையிலிருந்தன. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளர் முன்பாக (1969-ஆம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 545 உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கு

எதிராக), நடப்பாண்டில் 407 உரிமைக் கோரிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில், நடப்பாண்டில் 504 உரிமைக் கோரிக்கைகள் குறித்து முடிவெடுக்கப்பட்டது.

ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இரயில்வே, விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவை தொடர்பாக வேலை அளிப்போரால், சிற்றுண்டி விடுதிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்ட வசதிகள் குறித்து, குறைப்புகளைச் செய்ய அதிகாரமளிக்கும் அதிகாரியாக, தலைமைத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க, கீழ்க்காணும் மத்திய அரசு அதிகாரிகளை "இன்ஸ்பெக்டர்களாக" மேற்படி சட்டத்தின் காரியங்களுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது. அச்சட்டத்தின் (2) பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகைகளைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்களுக்காக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து மேற்கூறிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவார்கள்.

அதிகாரிகள்.	தொழில் நிறுவனங்களின் வகுப்புகள்.
(1)	(2)
1. சென்னை, வட்டாரத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.
2. சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.
3. சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழில் விதிகள் செயல் படுத்துதல் (மத்திய) அதிகாரிகள்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.

III

தொழில் தகராறுகள் சட்டம்

1. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—சமரச அதிகாரிகள், கீழ்க்கண்ட அளவிற்கு தொழில் தகராறுகள் குறித்து இணக்கமான முடிவை ஏற்படுத்த முடிந்தது.

	1969	1970
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	7,504	8,579
(இ) சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளால் தீர்க்கப் பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,272	1,343
(உ) நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறு களின் எண்ணிக்கை.	373	670
(எ) சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	40	21

மேலே கூறப்பட்ட (இ), (உ), (எ) இவற்றின் கீழ் வராத வழக்குகள், சட்டப்படி அமையாத நடுவிணக்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டன அல்லது அதன்மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தல் அல்லது நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுதல் அவசியமென்று கருதப்படவில்லை.

1969-ஆம் ஆண்டில் வந்த 7,640 குறையீடுகளுக்கெதிராக இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் நல அதிகாரிக்கு வந்த குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை 8,523 ஆகும்.

2. வேலை நிறுத்தங்கள்.—கடந்த ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது இந்த ஆய்வு ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன :—

	1969	1970
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை.	174	277
(இ) விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை.	6,83,059	10,33,377

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவை குறித்த தொழிற்சாலை வாரியான பகுப்பாய்வு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1969

தொடர் எண்ணும் தொழிற்சாலையும்.	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை.	ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. பஞ்சாலைகள்	45	15,591	187,510
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை ..	56	9,148	240,422
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	2	62	346
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	2	1,200	9,600
5. மலைத்தோட்டம்	10	1,398	41,552
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள் ..	59	14,501	203,629
	174	41,900	683,059

1970

1. பஞ்சாலைகள்	86	41,824	335,454
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை ..	60	9,384	169,656
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	3	510	2,969
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	23	13,594	129,339
5. மலைத்தோட்டங்கள்	12	2,388	25,861
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள் ..	93	73,486	320,098
	277	141,186	1,033,377

1971 ஜூலை 22]

1970ஆம் ஆண்டில் மேலும் முடிவுற்ற வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன;—

(அ) நேரடிக் கலந்துரையாடல் மூலம் முடிவுற்றவை.	22
(இ) தாமே வேலையை மேற்கொண்டது	76
(உ) அரசு/தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளால் செய்யப்பட்ட நடுவிணக்கம்.	161
(எ) காலவரையறையின்றி	5
(ஐ) இவ்வாண்டின் இறுதியில் நடைபெற்றுவந்தவை.	12
	276 *

* சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீ லலிதா சிற்றுண்டி சாலை, கடந்த ஆண்டிலிருந்து வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. இச்சிற்றுண்டிச்சாலை 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் நாளோடு முடிவடையும் காலாண்டின்போது மூடப்பட்டது. எனவே, அது, இக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை (முடிவுற்றது).

இந்த ஆய்வு ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் கூடுதலுக்குக் காரணம், கீழ்க்கண்ட பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொடர்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும், வேலை நிறுத்தங்கள் அல்லது கதவடைப்புகளாகும். அத்தகைய நிறுவனங்களில் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:—

1. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம், நெய்வேலி.

2. இந்தியன் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.

3. ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட், சேலம்.

4. இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட், நெல்லிக்குப்பம்.

5. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், சென்னை மாநகர் ஆகியவற்றில் உள்ள பீடித்தொழில் நிறுவனங்கள்.

6. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர் லிமிடெட், சென்னை-32.

3. 1970-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான இணக்க உடன்பாடுகள்.

இனம் 1. பி. அண்டு சி. ஆலை, சென்னை.—தானே ஊசி இயக்குபவர்களை வேலைக்கு எடுத்தது குறித்து, பக்கிங்ஹாம், கர்நாடிக் பணியாளர் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த பி. அண்டு சி. ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 18-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல இணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக அந்த வேலை நிறுத்தம் 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 23-ஆம் நாள் நிறுத்தப்பட்டது.

சென்னை 11-ல் உள்ள பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக் மில்ஸ்சைச் சேர்ந்த சுமார் 13,500 தொழிலாளர்களும், பணியாளர்களும் ஊதியம் அகவிலைப்படி முதலியவற்றைத் திருத்தியமைக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்து, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னை, தொழிலாளர் நல சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்பு 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 28-ஆம் நாள் இவ்வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

இனம் 2. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் லிமிடெட், நெய்வேலி.—ஊதியங்கள், படிகள், மேல் நன்மைகள் ஏனைய பிரச்சினைகள் குறித்தும் இவற்றைத் திருத்தியமைப்பது குறித்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் (எண்ணிக்கையில் சுமார் 16,600 பேர்) நெய்வேலியிலுள்ள நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழக நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே தொழில் தகராறு ஒன்று எழுந்தது. சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் சமரசம் செய்யப்பட்டது. இந்தச் சமரசத்தின் விளைவாகவும், மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரிலும் 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 20-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இருப்பினும், 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 2-ஆம் நாளிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் வரை நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி இவ்வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ஆம் நாள் திரும்பவும் பணி தொடரப்பட்டது. ஆணையாளர் முன்பு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைகளுக்கு இணங்கவும். தீர்க்கப்படாமல் பிரச்சினைகள் ஏதேனுமிருப்பின், பணி திரும்பவும் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்குப் பிறகு அவைகளைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்த வேண்டுகோளை ஏற்கும் வகையிலும் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ஆம் நாள் முதல் முறை வேலையிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்து, வேலை திரும்பவும் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது

இனம் 3—தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம்.—சென்னையிலுள்ள தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பணியாளர்கள் (சுமார் 70,000 பேர் எண்ணிக்கையுள்ளோர்) சம்பளம், படிகள் இவற்றைத் திருத்தி அமைக்குமாறு தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்துடன், தொழில் தகராறு ஒன்றை மேற்கொண்டனர். மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில் இரு தரப்பினரும் தகராறைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. 18(1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாட்டு விவரம் ஒன்றில் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 27-ஆம் நாள், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பிரதிநிதிகளும்,

1971 ஜூலை 22]

அவ்வாரியப் பணியாளர்களும் கையெழுத்திட்டனர். அதன் மூலம் தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பணியாளர்கள் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 4 கோடி வரை பயனடைந்தனர்.

இனம் 4—ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் புராடக்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை.—ஆதாயமின்றி செயல்பட்டதன் காரணமாக, சென்னை ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் புராடக்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து மூடப்பட்டது. இதன் மூலம் ஏறத்தாழ 1,500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு நடத்திய நீண்ட காலந்துரையாடலுக்குப் பிறகு, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் (பொறுப்பிலுள்ளவர்) முன்பு 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் மூலம் அத்தொழிற்சாலை 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 22-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் திறக்கப் பட்டுள்ளது.

இனம் 5—உப்புத் தொழிற்சாலைகள், தூத்துக்குடி.—தூத்துக்குடியிலுள்ள உப்புத் தொழிற்சாலைகளைச் சேர்ந்த சுமார் 3,000 தொழிலாளர்கள், சம்பளம் முதலியவற்றைத் திருத்தியமைக்கக் கோரி 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருநெல்வேலி தொழிலாளர் நல அதிகாரியின் தலையீட்டின் பேரில், இதுகுறித்து நல்லிணக்க உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 20-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குச் சென்றனர்.

இனம் 6—மேட்டூர் இரசாயன—தொழிற்கழகம் லிமிடெட், மேட்டூர்.—இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, கனரக இரசாயன—உரத் தொழிற்சாலைகள் குறித்த மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தல் தொடர்பாக, மேட்டூரிலுள்ள மேட்டூர் இரசாயன தொழிற்கழகம் லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினருக்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே தகராறு ஒன்று எழுந்தது. தக்க திருத்தங்களுடன் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏனெனில், அதன் மூலம்தான் மேற்கூறிய பரிந்துரைகளுக்கு அதிகமாக சலுகைகள் கிடைக்கும் என்று தொழிலாளர்கள் கோரினர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் சமரசப் பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக, அவர் முன்பு, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

இனம் 7—ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ், லிமிடெட், சேலம்.—நூல் நூற்கும் பிரிவில் (Ring Frame Department) அதிக வேகத்தைப் புகுத்துதல் என்று கூறப்படும் புகாருக்கு எதிராக, சேலம் ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட்டைச் சேர்ந்த சுமார் 660 தொழிலாளர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 9-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன்

மாதம் 15-ஆம் நாளிலிருந்து நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 14-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கப்பட்டது.

இனம் 8—இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்.—1968–69-ஆம் ஆண்டிற்கான பூரிப்பு ஊதியம் குறித்து. இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட் தொகுதிக் கம்பெனிகளின் நிர்வாகத்தினருக்கும். அதன் தொழிலாளருக்கும் இடையே தொழில் தகராறு ஒன்று எழுந்தது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970 ஜூன் திங்கள் 12-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டிற்கு இணங்க தொழிலாளர்களின் 1968-69-ஆம் ஆண்டின் மொத்த ஆண்டு-ஊதியத்தில் (சம்பளம், அகவிலைப்படி உட்பட) 10½ சத வீதத்தை அக்கால அளவின் பூரிப்பு ஊதியமாக வழங்க நிர்வாகத்தினர் ஒப்புக்கொண்டனர்.

1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கு அதிக அளவு பூரிப்பு ஊதியம், சம்பளம். அகவிலைப்படி முதலியவற்றை திருத்தியமைத்தல் முதலியவற்றைக் கோரி, நெல்லிக்குப்பத்திலுள்ள இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்டின் (சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை) தொழிலாளர்களும், பணியாளர்களும் 1970 ஜூன் திங்கள் 17-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் ஆலோசனையின் பேரில் வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது. 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 16-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கப் பட்டது.

இனம் 9—அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட், எண்ணூர், சென்னை—1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கு அதிக அளவு பூரிப்பு ஊதியம் கோரி, சென்னை எண்ணூரிலுள்ள அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். 1971 மார்ச் திங்கள் 16-ஆம் நாளிலிருந்து அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் தலையீட்டின் விளைவாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 1971 மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1971 எப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். உடன் பாடு 1971 எப்ரல் திங்கள் 3-ஆம் நாளில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

இனம் 10—வட ஆர்க்காடு சென்னை ஆகிய இடங்களில் பீடித் தொழிற்சாலைகள்.—பூரிப்பு ஊதியம், முழு வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றைக் கோரி வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பீடி தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் (சுமார் 20,000 பேர்) 1970 ஜூன் திங்கள் 20-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970 ஜூலைத்

1971 ஜூலை 22,

திங்கள் 7-ஆம் நாள் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

போதுமான அளவு தரமான இலைகள், இலவசமாக நூல் முதலியவை வழங்கக் கோரி, சென்னையிலுள்ள சுமார் 10,000 பிடித் தொழிலாளர்கள் 1970 ஜூன் திங்கள் 25-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970 ஜூலைத் திங்கள் 4-ஆம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

இனம் 11—ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் லிமிடெட், கிண்டி.—கூடுதல் சம்பளம், அகவிலைப்படி, ஏனைய நன்மைகளைக் கோரி, கிண்டி, ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் லிமிடெட்டைச் சேர்ந்த சுமார் 1,800 தொழிலாளர்கள் 1970 ஜூலைத் திங்கள் 22-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதைத் தொடர்ந்து 1970 ஜூலை திங்கள் 25-ஆம் நாளிலிருந்து நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் இந்நகரத்தில் சமாசப் பேச்சினை மேற்கொண்டார். பேச்சு வார்த்தைகள் புது டில்லியிலும் நடைபெற்றன. 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 5-ஆம் நாள், சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டினையொட்டி, வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று, 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கியது.

இனம் 12—ஸதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் லிமிடெட், பட்டாபிராம்.—நிதி இடர்பாடுகள் காரணமாக, 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களிலிருந்து சுமார் 1,200 தொழிலாளர்களுக்கு, பட்டாபிராமிலுள்ள ஸதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினர் வேலையில்லை என்றனர். 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் 600 தொழிலாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1969 டிசம்பர் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலிருந்து எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் மீண்டும் வேலையில்லை என்றனர். பொருளாதார உதவி, அரசின் பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்து இயக்குநர் குழுவை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் இத் தொழிற்சாலை மீண்டும் செயல்பட அரசு உதவியுள்ளது. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் 1971 சனவரித் திங்கள் 8-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக, 1971 சனவரித் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்து இத் தொழிற்சாலை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

இனம் 13—ஏனைய சில வேலை நிறுத்தங்கள்.—கல்நார் சிமிட்டித் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த (அனைத்து இந்திய தொழிலாளர் சங்கக் காங்கிரஸ்) தொழிலாளர்களும், கோயம்புத்தூரிலுள்ள கோயம்புத்தூர் மாவட்ட திராவிட பொதுத் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், 1970 அக்டோபர் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலிருந்து சில

பிரச்சினைகள் மீது வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்படி 1970 டிசம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை திரும்பவும் தொடங்கப்பட்டது.

கோயம்புத்தூர், டெக்ஸ்டூல் கம்பெனி லிமிடெட் விவகாரங்களைக் கவனிக்க தமிழ் நாடு அரசால் அமைக்கப்பட்ட உயர் அதிகாரக் குழுவின் பரிந்துரைகளைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்ட புதிய இயக்குநர் குழுவின் மூலம் இக்கம்பெனியின் நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொண்டுள்ளதுடன் இக்கம்பெனியின் பணியைத் திருத்தி அமைக்கும் நோக்கத்தோடும், தொழிலாளருக்கும், ஏனையோருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளைக் கொடுப்பதன் மூலம், தற்போதுள்ள அதனுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் வேலையாள் பிரச்சினைகள், குறைந்த வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றைப் போக்கவும் தமிழ் நாடு 1969-ஆம் ஆண்டு துயர் தணிப்பு நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்டத்தின் கீழ் இக்கம்பெனியை துயர் தணிப்புக்கான நிறுவனம் என்றும் 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 14-ஆம் நாளிலிருந்து அரசு அறிவித்துள்ளது. இயல்பான பணி தற்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது.

4. பஞ்சாலைகளை மூடுதல்—பொருளாதார சிக்கல்கள் காரணமாக 1970-ஆம் ஆண்டு கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன :—

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
1. புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை லிமிடெட், நமனசமுத்திரம்.	1970 மார்ச திங்கள் 30-ஆம் நாள்.	400
2. ஸ்ரீ சண்முகர் ஆலை, இராசபாளையம்.	1970 ஜூலைத் திங்கள் 18-ஆம் நாள்.	400
3. தி பலராமவர்மா பஞ்சாலை, செங்கோட்டை	1970 அக்டோபர் திங்கள் 26-ஆம் நாள்.	600

1966-68-ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகள், அந்த ஆலைகளுக்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ள தேதிகளில் இப்பொழுது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	மீண்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்ட நாள்.
1. கம்போடியா ஆலை, லிமிடெட், கோயமுத்தூர்.	12–8–1966	1,800	4–2–1970
2. ஒருணவேணி பஞ்சாலை	2–11–1967	350	4–2–1970

(1)	(2)	(3)	(4)
3. ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல்-நூல் நூற்பு-நெசவாலை லிமிடெட், கோயமுத்தூர்.	14–3–1967	1,300	15–4–1970
4. தமிழ் நாடு நூற்பாலை லிமிடெட், திருப்பூர்.	10–3–1968 வேலை நிறுத்தப் பட்டது. 2–7–1968 லிருந்து மூடப்பட்டது.	83	8–6–1970
5. கோயமுத்தூர் முருகன் ஆலை, காயமுத்தூர்.	1–5–1968	967	30–10–1970

1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி--ஒழுங்கு படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற் கொள்வதற்காக 1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24-ஆம் நாள் அமைக்கப்பட்ட தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் லிமிடெட், இது வரையில் மேற்கண்ட சட்டத்தின் கீழ், கீழ்க்காணும் ஆலைகளை மேற்கொண்டுள்ளது :--

1. ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல், நூற்பு' நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.

3. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

4. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

5. பஞ்சாலைத் தொழிலில் சிக்கன சீரமைப்பு.—1970-ல் துறையின் உதவியோடு சிக்கனச் சீரமைப்புத் தொடர்பான 79 தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன. 39 தகராறுகள் நேரடிக் கலந்துரையாடல் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன.

6. சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவு.—தகராறுகளுக் குரிய கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பாக வேலையிலிருந்து விடுவித்தல். விலக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன தொடர்பாக, சட்டப் படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளுமாறு பொதுவாக ஆலோசனை கூறப்பட்டனர். 1970-ஆம் ஆண்டில் 21 வழக்குகள் சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு விடப்பட்டன. இவ்வழக்குகளின் கீழ், வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், விலக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன வருவதோடு, ஊதியங்கள், பூரிப்பு ஊதியங்கள் பணிச் சுமை முதலியன குறித்த பெருவாரியான நிதிப் பொறுப்புள்ளவை களும் கீழ் வருகின்றன. இதற்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10-எ பிரிவின் கீழ் 13 வழக்குகள் நடுவர் முடிவுக்கு விடப்பட்டன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1971 ஜூலை 22

7. நடுவர் தீர்ப்பளித்தல்.—தீர்ப்பளிப்பதற்காக 1969, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை, மதுரை கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை தொழிலாளர் கூடுதல் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றுக் வந்த வழக்களின் எண்ணிக்கைகளும், அந்த ஆண்டுகளில் அந்த நீதி மன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கைகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

	தீர்ப்பளிப்பதற்காக வந்த வழக்கு களின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1969	1970	1969	1970
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை	45	88	81	87
தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் ..	328	582	329	445
மொத்தம்	373	670	410	532

மேலே குறிப்பிட்ட தீர்ப்புகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களால் கடந்த ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 2,837 விண்ணப்பங்களுக்கெதிராக 2,783 விண்ணப்பங்கள் குறித்து தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

8. தொழில் தகராறுகள் சட்டம் முதலியவற்றின் கீழ், பொதுப் பயன் பணிகள் குறித்த தொழிற்சாலைகள் என அறிவித்தல்.—பொதுப் பயன் பணிகள் குறித்த தொழிற்சாலைகள் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் தொழிற்சாலைகள், நடப்பாண்டிலும், அதுபோன்று தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன—

(1) சிறு துறைமுகங்களில் உள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும்.

(2) இரும்பு, உருக்கு, மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றில் பணிகள், தீயணைக்கும் படைப் பணிகள், பருப்பு ஆலைகள், உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் மாவு உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள், அரிசி ஆலைகள் உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள், பாலும், பால் உற்பத்திப் பொருள்களும்.

(3) தோல், பிராணவாயு, அசிடிலேன்.

(4) பிஸ்கோத்துகள், ரொட்டி உற்பத்திப் பொருட்கள்.

(5) பெட்ரோலிய உற்பத்திப் பொருட்களைத் தயாரித்தல், விற்பனை செய்தல், பங்கிடுதல்.

(6) உரத் தொழிற்சாலை.

(7) சிமிட்டித் தொழிற்சாலை.

(8) பருத்தி நெசவுத் தொழிற்சாலை.

(9) மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிற்சாலை.

(10) சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை.

1971 ஜூலை 22]

இத் தொழிற்சாலைகள் தவிர, கீழ்க்காணும் தொழிற்சாலைகளும் பொதுப் பயன் பணி குறித்த தொழிற்சாலைகளாக நடப்பாண்டில் அறிவிக்கப்பட்டன :—

(1) ரயான், நைலான், ஏனைய செயற்கை நார் உற்பத்தித் தொழில்.

(2) கனரக இரசாயனத் தொழிற்சாலை.

9. வழக்குத் தொடர்தல்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை [இச் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் வழங்கப் பட்ட தீர்ப்பை] செயல்படுத்தாமல் மீறியதற்காக, தஞ்சாவூர் சுவாமி மோட்டார் போக்குவரத்து (தனியார்) லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவ்வழக்கு இன்னும் முடிவுறா நிலையில் நீதி மன்றத்திலுள்ளது.

10. வசூல்கள்.—இந்த ஆண்டில் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-C (1) பிரிவின் கீழ், தொழிலாளர் களுக்கு வழங்க வேண்டிய நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்காக, 145 வழக்குகளில் மொத்தத் தொகை ரூ. 2,79,243.39-ஐ வசூல் செய்வதற்கு அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

11. ஊதியக் குழு—(i) பஞ்சாலைகள்.—பஞ்சாலைத் தொழிற் சாலைகள் குறித்த இரண்டாவது ஊதியக் குழு செய்த பரிந்துரை களில் பெரும்பாலானவற்றை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. நேரடி உடன்பாட்டின் மூலமாகவும் சமரச அதிகாரிகளின் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாடுகள் மூலமாகவும் இந்தப் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்று வரை இப் பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டின் கீழ் வந்த ஆலைகளின் எண்ணிக்கையும், இதில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

நெசவு ஆலைகளின் எண்ணிக்கை	100
தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை	80,000

(ii) பொறியியல்.—பொறியியல் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரை கள் ஒருமுகமானதாக இல்லாததால், ஊதியக் குழுவின் தலைவர், சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் செய்த பரிந்துரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவது என்று இந்திய அரசு தீர்மானித்தது. பிரிவு வாரியாக, மேற்கூறிய பரிந்துரைகள் குறித்து கலந்துரை யாடி ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வருமாறு நிர்வாகிகளையும், சங்கங்களை யும் கேட்டுக்கொண்டு தமிழ்நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்க வேண் டாம் என்றும், தேவைப்படும் பொழுதெல்லாம் சமரச அதிகாரிகளை அணுகுமாறும் நிர்வாகிகள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவை கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல் படுத்துவதில் இது வரையில் 56 பொறியியல் நிறுவனங்களில் உடன் பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

[1971 சூலை 22

(iii) சர்க்கரை.—சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் குறித்து இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் நடப்பாண்டில் அறிவிக்கப்பட்டன. இக் குழுவின் பெரும்பாலான பரிந்துரைகளை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை தொடர்பாக, பரிந்துரைகளை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், அதுபோன்று செயல் படுத்தப்படும் பொழுது ஏற்படும் பொருள்கள் குறித்து பிரிவுமட்டத்தில் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறும், வேலை அளிப்போர், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு அறிவுரை கூறி தமிழ்நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை வெளியிடுவதற்கு முன்பு ஊதியத்தில் இடைக்கால உயர்வு அளிக்கப்பட்டப் போதிலும், ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது பிரிவு மட்டத்தில் உடன்பாடு ஒன்றுக்கு வருவதற்கு அவர்களால் இயலவில்லை. இப்பிரச்சினை குறித்து விரைவில் உடன்பாடு ஏற்பட வேண்டும் என்று கோரி சில தொழிலாளர்கள் சங்கங்களிடமிருந்து வேலைநிறுத்த அறிவிப்புகள் வந்ததால், இப் பொருள், 1971 பிப்ரவரி திங்கள் 12-ம் நாள் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் மீண்டும் விவாதிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரை அமைப்பாளராகவும், ஒவ்வொரு தரப்பிலும் 6 பிரதிநிதிகளைக் கொண்டும் குழு ஒன்று அமைப்பது குறித்து அக்கூட்டத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுப்பது அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

(iv) சாலைப் போக்குவரத்து.—சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிந்துரைகள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பரிந்துரைகள் அனைத்தும் ஒருமனதாகச் செய்யப்பட்டவை. இதுவரையில். ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை 105 பிரிவுகள் செயல்படுத்தியுள்ளன. இந்தப் பரிந்துரைகளை விரைவில் செயல்படுத்தும்படி எஞ்சியுள்ள நிர்வாகங்களை வற்புறுத்துமாறு துறை அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்து ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதற்கு 1971 ஜூன் திங்கள் 21-ம் நாள் நடந்த கூட்டத்தில், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரும், மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சரும், 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் தேதி வரையில் காலம் கொடுத்தார்கள்.

(v) மின்சாரம்.—மின்சாரம் குறித்து ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிந்துரைகளை இந்திய அரசும், தமிழ்நாடு அரசும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரை, மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், கட்சிகளுக்கிடையே உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டு, இச் சட்டத்தின் 13 (1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாட்டுக்குறிப்பு ஒன்று 1970 மே திங்கள் 27-ம் நாள் கையெழுத்திடப்பட்டது. தனியார் மின்சார நிறுவனங்களில் இப்பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1971 ஜூலை 22]

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் உடன்பாடு காணப்பட்ட அதே முறைகளில், மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் குறித்து மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கோரி மதுரை (தற்போது மாநகராட்சியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது), கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் (பொறுப்பிலுள்ளவர்) பரிந்துரைகளின் பேரில், தொழிலாளர்கள் குறைகளை ஆராய்வதற்கும், பரிந்துரைகள் செய்வதற்கும் அதிகாரிகள் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

(vi) தோல், தோல் பொருள்கள் குறித்த ஊதியக் குழு தனது பரிந்துரைகளை வெளியிட்டது. அவற்றை மாநில வரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இருப்பதைத் தவிர இம் மாநிலத்திலுள்ள தோல் பதனிடுதல் தொழிற்சாலைகள் குறித்து 1970 மார்ச் திங்கள் 11-ம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் வழங்கப்பட்ட நடுவர் தீர்ப்பின்கீழ் ஊதியத்தைத் திருத்தி அமைக்கும் பிரச்சினையும் வருகிறது. 293 நிறுவனங்களில், 9,893 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 224 நிறுவனங்கள் இதுவரையில் இப் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தியுள்ளன. எஞ்சியுள்ள பிரிவுகளில் செயல் படுத்தப்படுவது குறித்து கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(vii) கனரக இரசாயனம்.—இம் மாநிலத்திலுள்ள கனரக இரசாயனத் தொழிலைச் சேர்ந்த 8 பிரிவுகளில், 3,255 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 6 பிரிவுகள் கனரக இரசாயனம், உரத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை இதுவரையில் செயல்படுத்தியுள்ளன.

12. தொழிற் சங்கங்கள்.—1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று இருந்த பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,758 ஆகும். நடப்பாண்டில், 301 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 196 சங்கங்களின் பதிவுகள் நீக்கப்பட்டன. 7 சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. அதன் மூலம் நடப்பாண்டின் இறுதியில் இயங்கும் தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,856 ஆக ஆனது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

13. தொழிற்சாலையில் ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவை.—ஒழுங்கு முறை விதிக்கோவை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில மதிப்பீடு-செயல்படுத்துக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறைகள் அச்சிடப்பட்டு, வேலை அளிப்போருக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பல்வேறு தொழில் உரிமையாளர்கள்,

[1971 ஜூலை 22

பணியாளர் சங்கங்கள், மத்திய நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப் படாத உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவைக்கு ஏற்பளிக்கும்படி, அவர் களுக்கு ஆலோசனை கூறுமாறு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் கட்டளையிடப்பட்டுள் ளார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளின் நன் முயற்சி களினால் 2,176 தொழிற் சங்கங்கள், 260 நிர்வாகத்தினர், 24 உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவை ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக 1970 டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை எழுத்து மூலம் தெரிவித்துள்ளன.

ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையை மீறுதல், தீர்ப்புகளைச் செயற் படுத்தாமை, சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிக்காமை முதலியவற்றிற்காக தொடரப்பட்ட 77 வழக்குகளில் (1970 ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் அன்று முடிவுறாத நிலையில் உள்ள வழக்குகள் 37; 1970-ல் அறிவிக்கப்பட்ட வழக்குகள் 40), 1970-ல் 36 வழக்குகள் முடிக்கப் பட்டன. ஆண்டு முடிவில் 41 வழக்குகள் பற்றி புலனாய்வு செய்யப் பட்டு வந்தன.

மாநில மதிப்பிடுதல்—செயற்படுத்துதல் குழு 1970 ஜனவரி திங்கள் 24-ஆம் நாள், 1970 செப்டம்பர் திங்கள் 3-ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் கூடி, ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையினை மீறுதல், சங்கங்களுக்கு ஏற்பளித்தல், மதிப்பிடுதல், செயற்படுத்துதல் தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி விவாதித்தது. இக் குழு 1970 ஜனவரியில் மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இதன் தலைவர் ஆவார். தொழிலாளர் தனித் துணை ஆணையாளர் இக் குழுவின் செயலாளராவார்.

14. 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்—இச் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின் கீழ் பூரிப்பூதியம் வழங்குவதற்கா கால அளவை நீட்டிக்க, தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அரசு அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வாண்டில் 77 தொழில் நிறுவனங் களுக்குக் (4 கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் உட்பட) கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் விதிகளின் 3 (b) விதியை 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 2(1) பிரிவுடன், சேர்த்துப் படிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக்கொள்வதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை அனுமதித்து 1970-ல் தொழிலாளர் நல ஆணை யாளர் ஆணை பிறப்பித்தார்.

IV.

சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றுதல்.

1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—1969-ஆம் ஆண்டில் 694 விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கையில், இவ்வாண்டில், 1,024 விண்ணப்பங்கள் பதிவாகியுள்ளன. 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள், 1-ஆம் நாளின்படி 428 விண்ணப்பங்கள்

1971 ஜூலை 22]

முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. மொத்தம் 1,452 விண்ணப்பங்களில் 1970-ல் 1,092 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன. (1969-ல் 682 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன).

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீடு கோருகின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு அரசுச் செலவில் வழக்குரைஞர் பணியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக 1975-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையிலான ஐந்து ஆண்டுக்கால அளவிற்கு இவ்வரசு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூடுதல் ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினர் மேல் முறையீடு செய்யும் பொழுது, தொழிலாளர் உயர் நீதிமன்றத்தில் அதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்காக, காயமடைந்த பணியாளருக்கோ அல்லது இறந்துவிட்ட பணியாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கோ வழக்குரைஞரை நியமிப்பதற்கான உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. (ஆனால், இத்தகைய நேர்வுகளில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூடுதல் ஆணையாளரின் முன்பு வழக்கு நடப்பதற்காக ஏற்கனவே இத்தகைய உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்). 1970-ல் இரண்டு வழக்குகளில் சட்ட உதவிக்காக ரூ. 80 வழங்கப்பட்டது.

2. **1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால நலச் சட்டம்.**—1961-ஆம் ஆண்டு பேறு கால நலச் சட்டம் (மத்திய சட்டம்) அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளின்கீழ் பெண் தொழிலாளர்களுக்கான பேறுகால நலன் வழங்குதல் 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து முறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

3. **1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம்.**—தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு கனிசமான அளவில் நிதிப் பாதுகாப்பு வழங்குதல், உற்றுழிப் பொருளுதவி அளித்தல் ஆகியவற்றில் 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. 1970-ல் இச் சட்டம் மேலும் ஒரு தொழிலுக்கு அதாவது "பொது ஈட்டுறுதிப் பணிகளில் மட்டும் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளரமைப்பிற்கு" இச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, 1969-ல் 123 தொழிற் சாலைகள்/பணியாளரமைப்பின் வகைகள் இச் சட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்திருக்க, 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை 124 தொழிற்சாலைகள்/பணியாளரமைப்பின் வகைகள் இச் சட்டத்தின் செயல் வரம்புக்குள் வந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில், 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் 6,000 பணியாளர் அமைப்புக்கள்/தொழிற்சாலைகள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பணியாளரமைப்புகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள்/சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 5,96,562, 5,27,226 ஆகும்.

4. உதவித் தொகைகள்/நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் பற்றிய கேட்பு/வசூல்/நிலுவை குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.—

நிலுவையின் தன்மை.	கேட்பு 1970 செப்டம்பர் 30-ம் நாள் வரை.	வசூல், 1970 செப்டம்பர் 30-ம் நாள் வரை.	1970 அக்டோபர் 1-ஆம்நாளின் படி நிலுவை.
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
நடப்பு உதவித் தொகை.	8,94,78,475·62	7,79,91,329·90	1,14,87,145·72
நிர்வாகச் செலவு	21,60,786·27	19,39,325·95	2,21,460·32
ஆய்வுச் செலவு ..	2,92,870·79	2,92,565·09	305·70
முந்தைய ஆண்டில் சேர்ந்து வந்த தொகை.	25,90,418·94	25,72,064·41	18,354·53

பொருளாதாரச் சீர்கேடு, குறிப்பாகப் பஞ்சாலை, பொறியியல் தொழில்களில் ஏற்பட்ட மந்தம் காரணமாக இந்த நிலுவைத் தொகை பெருகியுள்ளது. சென்ற ஆண்டில், பொருளாதாரச் சீர் கேட்டினால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட இத் தொழிற்சாலைகள் சிறிது சிறிதாக அதிலிருந்து விடுபட்டு வருகின்றன. அவற்றிடமிருந்து வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை இயன்ற வரையில் வசூலிப்பதற்கு மாநில அரசின் உதவியுடன் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வலுக்கட்டாய முறைகள் மூலம் அதாவது, நிலுவைகளை நிலவரி போல் வசூல் செய்தல், இழப்பீட்டுத் தண்டத் தொகைகள் விதித்தல், தொகை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்கள்மீது வழக்கு தொடருதல், முதலிய வலுக்கட்டாய நடவடிக்கைகள், தொகை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்கள் மீது எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இவ்வாறு தொகை முழுவதையும் வசூலிப்பது அத் தொழில் சீரடைவதைப் பொறுத்ததாகும்.

5. வட்டி விதம்.—1970-71-ஆம் நிதி ஆண்டிற்கு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதியில் ஒவ்வொருவரின் கணக்கிலும் உள்ள தொகைக்காக 5·70 சத வீதம் வட்டி வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது, முந்தைய ஆண்டில் 5·50 சதவீத வட்டியே அனுமதிக்கப்பட்டது என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

6. முன்பணங்கள்.—இந்த ஆய்வு ஆண்டில் திரும்ப வசூலிக்காத முன்பணமாக ரூ. 109 லட்சம் வரையில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

7. வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளைத் தீர்த்து இறுதியாகத் தொகை கொடுத்தல்.—1969-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள்வரை உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து கணக்குத் தீர்த்து பணம் கொடுக்கும் வகையில் ரூ. 3,42,61,323.95 வழங்கப்பட்டிருக்கையில், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் செப்டம்பர்

1971 ஜூலை 22]

திங்கள் 30-ஆம் நாள் வரையுள்ள கால அளவில் இவ்வகையில் ரூ. 2,34,55,311.13 வழங்கப்பட்டது. தவிர, இறந்துவிட்ட 328 உறுப்பினர்களின் வாரிசுகளுக்கு/நியமனதாரர்களுக்கு மரண நிவாரண நிதியிலிருந்து கூடுதல் பயனாக ரூ. 1.17 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

8. ஆண்டுக் கணக்கு விவரம் அளித்தல்.—உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய 1969-70-க்கான 466,825 ஆண்டுக் கணக்கு விவரத்தில் 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை 126,524 பேர்களுக்குக் கணக்கு விவரம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

9. வட்டாரக் குழு-தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதி—தமிழ் நாடு வட்டாரம்—தமிழ் நாடு வட்டாரத் தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதி, வட்டாரக் குழு ஆய்வு ஆண்டில் 1970ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 10ஆம் நாளிலும், ஜூன் திங்கள் 27ஆம் நாளிலும் கூடியது. இக்கூட்டம், 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம் செயல்படுவது தொடர்பான பல்வேறு பொருள்கள் பற்றி விரிவாக விவாதித்தது.

10. ஆய்வு ஆண்டில், 1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்திற்கு முக்கியமான திருத்தங்கள்.—(1) கீழ்க் கண்ட தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்கள், 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பணிபுரிகின்ற தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உதவித்தொகையை அவர்களது சம்பளத்தில் 8 சத விதமாக உயர்த்துவதற்குத் தேவையான அறிவிப்புகள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன:—

(i) பயனை முகவரமைப்புகள்; (ii) அனுப்பும் முகவரமைப்புகள்; (iii) மாக்னைட் சுரங்கங்கள்; (iv) கல் வெட்டி எடுக்குமிடங்கள்; (v) இரும்புக் கலப்பற்ற உலோகங்களும் உலோகக் கலவைகளும்; (vi) அகர் ஊதுவத்தி.

(2) சுடு செங்கலுக்குரிய களிமண் கிடைக்கும் சுரங்கம், ஜிப்சம் சுரங்கம் ஆகியவை, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 2-வது பாரா (KKK) வில் கூறியுள்ளபடி குறிப்பிட்ட காலங்களில் செய்யப்படும் தொழில்கள் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) விலக்களிக்கப்பட்ட / விலக்களிக்கப்படாத பணியாளரமைப்பில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள், வருங்கால வைப்புநிதிச் சேர்ப்புத் தொகைகளை முதலீடு செய்வதற்கு இந்திய அரசு 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து கீழ்க்கண்ட முதலீட்டு முறையை வகுத்துள்ளது:—

(i) மத்திய அரசு ஈட்டு ஆவணங்களில் (Central Government Securities)	50 சத வீதத்திற்குக் குறையாமல்.
(ii) மாநில அரசால் வெளியிடப்பட்ட ஈட்டு ஆவணங்களில், சிறு சேமிப்புகளில், மத்திய/மாநில அரசால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட பிற ஈட்டு ஆவணங்களில்.	எஞ்சியவை.

11. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம்.—1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள் அன்று நிலவரப்படி இம் மாநிலத்தில் 35 இடங்களில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம் செயலிலுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 3,84,600 குடும்பப் பிரிவுகள் அடங்கிய நிலையில் தோராயமாக 15,38,400 பேர் பயனடைகிறார்கள். மேற்சொன்ன இடங்களில், இத் திட்டத்தின்கீழ் 90 முழுநேர தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்களும், 9 இயல் மருந்தகங்களும், (Mobile Dispensaries) தொழிலதிபர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க 3 மருந்தகங்களும், 2 பகுதிநேர மருந்தகங்களும் செயல்படுகின்றன.

1970-71-ல் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ், திருநெல்வேலி மாவட்டம், தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் ஆகிய இடங்களில் காப்புறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 1970ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 13ஆம் நாளிலிருந்து மருத்துவ வசதியை அரசு நீட்டித்துள்ளது.

இவ்வாண்டில், கீழ்க்கண்ட இடங்களில் அவற்றிற்கு எதிராகக் குறிப்பிட்டுள்ள நாளிலிருந்து இத் திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டுள்ளது:—

(1)	இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை நகர் நகராட்சி எல்லைக்கு வெளியே அடுத்துள்ள தொழிற்சாலைப் பகுதி.	1970ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் திங்கள் 27ஆம் நாள்.
(2)	தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தின் நெல்லிக்குப்பம், வடலூர் ஆகிய இடங்களில்.	1970ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாள்.

சென்னைக்கு அருகில் உள்ள மீஞ்சூரில் 1971ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 13ஆம் நாள் அன்று, புதிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகம் ஒன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு மருந்தகம் 1971 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 29ஆம் நாளில் சேலம் மாவட்டம், கோனூரில் (இராமன் நகர்) திறக்கப்பட்டுள்ளது. பழனி, நெய்க்காரப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்), திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், உசிலம்பட்டி (மணப்பாறை), ஆகிய இடங்களில், காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 26ஆம் நாள் முதல் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் நீட்டிக்கப் படுகிறது.

12. மருத்துவமனை.—சென்னை, அய்யனாவரத்தில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிப் பிணியாளர்களுக்கென்றே எல்லா மருத்துவ வசதிகளும் நிறைந்த மருத்துவமனையொன்று 1962ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களது குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்துள்ளதையொட்டி அம் மருத்துவமனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 300 படுக்கைகள்

1971 ஜூலை 22]

கொண்ட புதிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்ட மருத்துவ மனை ஒன்று 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்ற மருத்துவமனை ஒன்று 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 13-ஆம் நாளிலிருந்து மதுரையில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வார்டுகளும், இணைப்புகளும்.—தாம்பரம் அரசினர் எலும்பு உருக்கி நோய் நலம்பேண் மருத்துவமனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதி வார்டுகள் நிலையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி, அரசினர் மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசினர் மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதி நோயாளிகளுக் கென்றே 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளது. கோவில்பட்டி அரசினர் மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோவில் அரசினர் மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு ஒன்றும், பெண்ணாத்தூர் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) அரசினர் எலும்புருக்கி நோய் நலம்பேண் நிலையத்தில் 16 படுக்கைகள் கொண்ட எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு ஒன்றும் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நாகர்கோவிலில் உள்ள எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு செயல் படத் தொடங்கியுள்ளது. காவேரி நகர், உசிலம் பட்டி (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டுகள் அமைப்பிற்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

13. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள்.—இவ் வாண்டில், குனை, திருவல்லிக்கேணி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இரண்டு தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10-ம் நாள் அன்று செயல்படத் தொடங்கின. இத்துடன், கீழ்க்கண்ட இடங்களில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் செயல்படுகின்றன:—

1.	தண்டையார்பேட்டை.	10.	இராஜபாளையம்.
2.	பெரம்பூர்-I.	11.	தூத்துக்குடி.
3.	செம்பியம்.	12.	வி. கே. புரம்.
4.	சிங்காநல்லூர்.	13.	காவேரி நகர்.
5.	ஒண்டிப்புதூர்.	14.	இராம்ஜி நகர்.
6.	சௌரிப்பாளையம்.	15.	மேட்டூர் அணை (மேல் நிலை)
7.	உப்பிலிப்பாளையம்.	16.	மேட்டூர் அணை (கீழ் நிலை).
8.	வெள்ளலூர்.	17.	கொண்டித்தோப்பு.
9.	சிவகாசி.	18.	கீழ்ப்பாக்கம்.

19. திருவொற்றியூர்.
20. செங்குன்றம் (Red Hills).
21. அம்பத்தூர்.
22. ஆவடி.
23. திருநகர்.
24. பொன்னகரம்.
25. பழங்காநத்தம்.
26. பரவை.
27. உடுமலைப்பேட்டை.
28. பல்லாவரம்.
29. முனிச்சாலை ரோடு.
30. திருப்பூர்.
31. கும்பகோணம்.
32 கோவில்பட்டி.

பணியாளர்கள் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய மேற்சொன்ன மருந்தகங்கள் ரூ. 206 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

14. செலவு.—தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவு முதலில் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் இச் செலவை 7:1 என்ற வீதத்திலும் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் 3:1 என்ற விதத்திலும் மாநில அரசும், தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. கட்டிட செலவு முழுவதையும் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 1970 ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட ரொக்கப் பண உதவி புள்ளி விவரம் வருமாறு:—

	ரூ.
(அ) தற்காலிக ஊனமை நல உதவி	11,52,967·47
(ஆ) நிலையாக ஊனமையுற்றோர் நல உதவி	10,90,077·11
(இ) ஊனமையுற்றோர் நல உதவி	1,32,546·91
(ஈ) நோய்க்கால உதவி	91,68,597·33
(உ) நாள் பட்ட நோய்க்கால உதவி	5,96,099·40
(ஊ) பேறுகால நல உதவி	4,71,678·53
(எ) இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை ..	60,100·00
மொத்தம் ..	1,21,11,116·22

இத் திட்ட உதவியை நீட்டிக்கவும் சமூக நல நடவடிக்கையின் கீழ் அதிகப்படியான பகுதியைக் கொண்டுவரவும் அதிகமான தொழிலாளர்களையும் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் பயனடையச் செய்யவும் அரசு விரும்புகிறது. எனினும், தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் விதித்த மருத்துவ வசதிச் செலவுக்கான மேல் வரம்பு காரணமாக இக் குறிக்கோள் அளவை அடைய முடியவில்லை. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம், இத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு தொழிலாளருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வரையில்தான் மருத்துவ வசதி வழங்கவேண்டும் என்று தொடக்கத்தில் மேல் வரம்பு விதித்தது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின்

1971 ஜூலை 22]

தலைமையில் அனுப்பப்பட்ட மாநிலக் குழு இந்திய அரசிடம் குறிப்பு ஒன்றைக்கொடுத்து மேல்வரம்பை நீக்கும்படி கோரியதன் பயனாக, வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்காக தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றிற்கு 50 ஆகவும், விரிவு படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 54 ஆகவும், மருத்துவமனை தங்க வசதி உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 64 ஆகவும் மேல்வரம்பைத் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் திருத்தியமைத்தது. எனினும், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இந்த மேல் வரம்பை விட மருத்துவச் செலவு அதிகப்படுமேயானால் அச் செலவை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் அச் செலவில் ஒரு பகுதியைக் கூட ஏற்காது. திருத்தி அமைக்கப் பட்ட மேல் வரம்பின் விளைவாக மாநில அரசு கூடுதலாக ரூ. 125 லட்சம் செலவு ஏற்க வேண்டியிருக்கும்.

15. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப நலத் திட்டம்—சென்னை அய்யனாவரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனை, முன்னப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவை மருத்துவம் செய்வதற்கான ஏற்பளிக்கப்பட்ட அறுவை மருத்துவ நிலையமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ், காப்புறுதி செய்துகொண்ட தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தின ருக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா மருத்துவச் சாலைகளிலும் குடும்ப நலத்திட்ட மருந்தகங்கள் அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது.

16. அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் வரம் பெல்லைக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும், நிலக்கரி மைக்கா சுரங்கங்களைத் தவிர ஏனைய சுரங்கங்களில் பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைக்கும் வகையில், தொழி லாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அமைக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மாநில அரசு. சட்டப்படிக்கான வீட்டு வசதி வாரியம், தொழிலதிபர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகிய வற்றிற்கு கடனாகவும், உதவித் தொகையாகவும் இந்திய அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

17. பொதுத் துறை—பொது, தனியார், கூட்டுறவுத் துறை களுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் வீட்டு வசதிக் கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் சுமார் 50 சதவீதத்தைக் குறைக்குமாறு திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பின்னர் பரிந்துரை

செய்துள்ளார். குறைத்துப் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு :—

திட்டத்தின் பெயர்	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.
	ரூ.
அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (பொதுத் துறை).	45 லட்சம்.
அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (தனியார் துறை).	20 லட்சம்.
மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.	5 லட்சம்.

1969-70-ல் பீளமேட்டில் 12 வீடுகளுக்கான கட்டிட பணிகளுக்காக ரூ. 2.91 லட்சம் செலவிடப்பட்டு, பணியும் முடிக்கப் பட்டுவிட்டது.

நடப்பாண்டில் (1970-71), பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9 லட்சமும், திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 1.23 லட்சமும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. 1970-ல் ரூ. 0.28 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் பீளமேட்டில் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) 12 குடியிருப்புகளைக் கட்டி முடித்துள்ளது.

18. **தனிப்பட்ட தொழில் உரிமையாளர் திட்டம்.**—1970-71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1.25 லட்சமும், திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 0.50 லட்சமும் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. முண்டியம்பாக்கம், திருவாளர்கள் தென் இந்தியா உருக்கு-சர்க்கரை (தனியார்) நிறுவனம், தனது தொழிலாளர் களுக்கு 10 வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக அதற்கு நிதி உதவி செய்யும் செயற்குறிப்பிற்கு அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. விலாங்குடி ஸ்ரீ விசாலாட்சி ஆலை (பிரைவேட்) லிமிடெட்-ன் நிர்வாகத்தினர் 1970-ல் செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாளில் 8 வீடுகளைக் கட்டி முடித்துள்ளனர்.

1970 ஜூலைத் திங்கள் 8-ம் நாளன்று நடத்தப்பட்ட, அரசுத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் 19-வது கூட்டத்தில், தொழில் நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தங்களது தொழிலாளர்களில் 4 சத வீதத்தினருக்கு வீட்டு வசதி வழங்க வேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டுமென முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி, தொழில் நிறுவன உரிமையாளர்களுக்கு அரசு வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தது.

19. **மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.**— 1958-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளையொட்டி மலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள்

1971 ஜூலை 22]

தங்களது தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்கு உதவி செய்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1966-லிருந்து ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து அரசு உதவிபெறும் தொழிலார்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் போன்று மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டமும் உதவித் தொகை அளிக்க வகை செய்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 10 லட்சத்தை மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு திட்ட மொத்தத்தில் ரூ. 5 லட்சமாகக் குறைக்கும்படி திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பரிந்துரைத்துள்ளார். 1970-71-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 1.00 லட்சமாகும். ஐந்து எஸ்டேட்களிலிருந்து (அதாவது வேவர்லி எஸ்டேட், கோப்பில் எஸ்டேட், அப்பாவு காப்பி எஸ்டேட், லட்சுமி எஸ்டேட், சேர்வராயன் எஸ்டேட்) 40 வீடுகள் கட்டுவதற்காக விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான திருத்தப்பட்ட மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. மேற்சொன்ன எஸ்டேட்களிலிருந்து வந்த விண்ணப்பங்கள், ஏர்க்காடு மலைத் தோட்ட ஆய்வாளரிடம் நேரிடச் சோதனைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அவரிடமிருந்து அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் தலைமையில் இக்குழு 1970 பிப்ரவரித் திங்கள் 23-ஆம் நாளன்று நாகர்கோயிலில் கூடியது. 1970 மே திங்கள் 22-ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் உதகமண்டலத்தில் கூடி, 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1955-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகள் ஆகியவற்றை செவ்வையாகச் செயற்படுத்துவது பற்றிய வழிவகைகளை ஆலோசித்தது.

20. தொழிலாளர் கல்வி.—தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம், இந்திய அரசால் நாடு முழுமையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, 1969-70-ல் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக செயற்படுத்தப்பட்டது. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு கீழ்க் கண்டவாறு பயிற்சி அளிக்கின்றன :—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்புத்தூர்.
நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்—ஆசியர்கள் பயிற்சி வகுப்பின் எண்ணிக்கை.	4	27	4
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர்கள்.	96	98	80
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	4,820	5,920	2,746

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் மூன்று வட்டார குழுக்களின் தலைவராக தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார்.

(i) சென்னை—இந்நிலையத்தில் நடத்தப்படுகின்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளைத் தவிர, தொழிலாளர் கல்வித் திட்டத்தின் மூன்றும் நிலை தொடர்பான பாடங்களிலும், கற்பிக்கும் நவீன உத்திகளிலும் ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர்களிடையே தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தை நன்கு பரப்புவதற்காக, ஒரு நாள் பள்ளித் திட்டங்கள், மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள், கல்வி மன்றங்கள் முதலான குறுகியகாலப் பயிற்சித் திட்டங்களை இந்நிலையம் நடத்துகிறது. மேற்சொன்ன திட்டத்தினால் இதுவரை 2,439 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள்.

தொழிற்சங்கத்தினருக்காக, புதுச்சேரியில், 1970 ஜூன் திங்கள் 29-ஆம் நாள் முதல் 1970 ஜூலைத் திங்கள் 4-ஆம் நாள் வரையில் ஒருவாரம் கோடைகால பயிற்சி நடத்தப்பட்டது. இத் திட்டத்தில் 14 தொழிற் சங்கத்தினர் கலந்துகொண்டனர். இதைப்போன்ற குளிர்கால பயிற்சி ஒன்று 1971 சனவரியில் நெய்வேலியில் நடத்தப்பட்டது.

ஸ்ரீ வேதவிரத பருவா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட தொழிலாளர்கள் கல்வி பற்றிய நாடாளுமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழு (தொகுதி I) 1970 அக்டோபர் திங்கள் 25-ஆம் நாளன்று வட்டார நிலையத்தைப் பார்வையிட்டு இவ்வட்டாரத்தில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது பற்றி வட்டார இயக்குநர், கல்வி அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் விவாதித்தது.

(ii) மதுரை.—1970-ஆம் ஆண்டு அனைத்து நாடுகள் கல்வி ஆண்டாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அனைத்து நாடுகள் கல்வி ஆண்டுக் கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக 1970 நவம்பர் திங்கள் 25-ஆம் நாளன்று மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது பற்றி சிறப்புக் கருத்தரங்கு ஒன்று 1970 அக்டோபர் திங்கள் 14-ஆம் நாளன்று மதுரையில் நடத்தப்பட்டது. மதுரை, நேரிடை பிரச்சார அதிகாரியின் ஒத்துழைப்புடன் இவ்வட்டார நிலையம் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 22-ஆம் நாளன்று "குடும்பநலத் திட்டம்" பற்றிய சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்தியது.

(iii) கோயம்புத்தூர்.—கூடலூரில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள்—ஆசிரியர்கள் பயிற்சி வகுப்பின் 20-வது பிரிவு, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென்றே சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இதுவே இதன் சிறப்பு.

1971 ஜூலை 22]

கோயம்புத்தூர், பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரியில் 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16-ம் நாளன்று அனைத்துநாடுகள் கல்வி ஆண்டு, 1970—தொழிலாளர்கள் கல்விக் கருத்தரங்கு ஒன்றை இந்த நிலையம் நடத்தியது. மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் உட்பட சுமார் 90 பேர் இக்கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டனர்.

21. **நுகர்வோர் கூட்டுறவு பண்டசாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.**—250 தொழிலாளர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் பணி புரிகின்ற தொழில் நிறுவனங்களும், மலைத் தோட்டப் பண்ணைகளும் அங்கு பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென நுகர்வோர் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள்/நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படிக் கேட்கப்படுகின்றன. இதுவரை இத்தகைய பண்டசாலைகள்/கடைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை :—

பண்டசாலைகள் 185; கடைகள் 94.

22. **தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசிதழ்.**—தொழிற் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தப்பட்டமை (work stoppages)தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான உடன்படிக்கைகள், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள். சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், கலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் பொருள் விலைக் குறிப்புகள் முதலியவை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்கள். புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவற்றைத் தரும் நோக்கத்துடன், தமிழ்நாடு தொழிலாளர்கள் அரசிதழ் மாதம் ஒரு முறை வெளியிடப்படுகிறது. தொழிலாளர் பிரச்சினைகள், தொழில் நிர்வாகம் பற்றிய கட்டுரைகளையும், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவன அறிக்கைகள், இந்திய தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்கள், பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றையும் இது வெளியிடுகிறது. இவ்விதழின் முக்கிய பகுதியாகிய புள்ளிவிவரப் பகுதி இப்பொழுது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

23. **வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி.**— இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் அகவிலைப்படி மொத்தத்தில் சென்னை மாநகரத்தில் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் இணைந்துள்ளது. இவ்வாண்டில், சென்னை மாநகரில் உள்ள தொழிலாளர்களின் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கான வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி வல்லுநர்கள் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கிணங்க 13.2 புள்ளிகளைக் கூட்டுவதன் மூலம் திருத்தப்பட வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்தது. இதனால் 1960-க்கான சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 476-ஆக உயர்ந்துள்ளது. இத்தகைய திருத்தத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி 1936 சென்னை வரிசையிலிருந்து சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநரால் தொகுக்கப்பட்ட 1960 அனைத்திந்திய புள்ளிக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து மாற்றப்படவேண்டுமென்றும்

அரசு முடிவு செய்தது. அனைத்திந்தியக் குறியீட்டு எண் ஒன்றைத் தொகுக்கும் பொருட்டு, 1936-ஆம் ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட புள்ளிவிவரத்தை அண்மையில் உள்ள ஓர் ஆண்டிற்கு மாற்றவேண்டும் என இந்திய அரசு உணர்ந்தது. 1960-ம் ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநர் தொகுத்த குறியீட்டு எண்ணைப் பின்பற்றும்படி இவ்வரசை இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டது. 1936 வரிசையில் பொருத்தமான திருத்தங்களைச் செய்தபிறகு இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர், மதுரை, நாகர்கோவில், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற வெளியூர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியைத் தக்கவாறு மாற்றுவதுபற்றி மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்துடன் அரசு கலந்தாலோசித்தது. இந்த ஊர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியையும் 1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து சென்னையைப் போலவே திருத்தங்கள் செய்த பிறகு 1960 அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றும்படி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

24. **மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.**—தொழிலாளர் நல அமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம், மாநில அளவில் பெரும் முக்கியம் வாய்ந்த முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும். தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் யாவும் இம்மன்றத்திற்கு ஆலோசனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாரியத்தின் 19-வது கூட்டம், 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 23-ஆம் நாளில் உதகமண்டலத்திலும், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 8-ஆம் நாளில் சென்னையிலுமாக இரண்டு கூட்டத் தொடர்களில் நடத்தப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது, வாசக்டமி அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொள்ளும் தொழிலாளர்களுக்குத் தொகை கொடுத்து ஊக்கமளித்தல், பூரிப்பு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் திருத்தம், தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி, தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம், மருத்துவ வசதி, தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளுவது, அனுப்புவது இவற்றை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்வதற்கான ஏற்பாட்டுடன் சட்டமியற்றுதல் ஆகியவை இக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன.

மாநில ஆலோசனை வாரியத்தின் 20-வது கூட்டம் சென்னையில் 1970ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 26ஆம் நாள் அன்று நடத்தப் பட்டது. இக்கூட்டத்தில், சென்னைமாநகர் தவிர ஏனைய இடங்களுக்கான வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியை 1936 அடிப்படை ஆண்டிலிருந்து 1960 புதிய அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றுதல், 50 பேருக்குக் குறைவாகப் பணி புரியும் தொழிற்சாலைகளில் தற்காலிகமாக வேலையை நிறுத்தி வைத்தமைக்காக அத் தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குதல், வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு நடைபெறும்போது காவலர்களின் கடமைகள் ஆகியவை விவாதிக் கப்பட்டன.

1971 ஜூலை 22]

25. **தொழிலாளர் நல நிதி.**—இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட, தொழிலாளர் நல நிதிக் குழு, சட்ட அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தொழிலாளர் சேம நல நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்துள்ளது. தொழிற்சாலைகள், சட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், ஆகியவற்றின் செயல் வரம்புக்கு மேற்பட்டும் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற தொழிலாளர்களின் நெடுநாளைய கனவை நனவாக்க இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும். தேசியத் தொழிலாளர்கள் ஆணைக் குழுவும் சட்டப்படிக்கான தொழிலாளர் நல நிதி அமைப்பை ஆதரித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்று அமைக்க முடிவு செய்து, அதை நிர்வாகிப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் முதற் கூட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 26ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் சென்னையில் நடைபெற்றது. முக்கியத் தொழிற்சாலை நகரங்களில் அதாவது சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் மூன்றினை நிறுவுவதுபற்றியும், இந்நிலையங்களுக்கு நிர்வாகப் பணியாளர்கள் நியமிப்பதற்காக செயற்குறிப்பு பற்றியும் இவ்வாரியம் ஆலோசித்தது. இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல நிதி அமைப்பதற்கு மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தொடக்க மானியம் தருவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

படிப்பகம்—நூல் நிலையம், மனையக விளையாட்டுகள், திடலில் விளையாடும் விளையாட்டுகள் போன்ற வசதிகள் வானொலிப் பெட்டி வசதி, திரைப்படம் காட்டும் கருவிகள், பெண்களுக்குத் தையல் வகுப்புகள் போன்ற நல வசதிகளை இந்த நல நிலையங்கள் செய்து கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தொழில் உரிமையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை இந் நிதிக்குத் தொகை வழங்குமாறு கோருவதற்கான சிறப்புச் சட்டம் இயற்றுவது பற்றியும் அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

26. **தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டம்.**—தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், கைக்குழந்தைகளுடன் கூடிய தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு சமச்சீர்நிலை உணவு வழங்குவதே தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இத் திட்டத்தின் கீழ், "கேர்" நிறுவனத்தினர் வழங்கும் அதிகச் சத்துக்கள் அடங்கிய உணவுப் பொருள்கள் சமைக்கப் பட்டு, தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், கைக்குழந்தையுடன் கூடிய தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு அவர்களது அன்றாட உணவுக்குக் கூடுதலாக வழங்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர் நலத்

[1971 ஜூலை 22

துறையின் ஆதரவின்கீழ் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு " கேர் " உணவு வழங்கப்படுவது இந்நாட்டில் இதுவே முதல் முயற்சியாகும்.

கேர் நிறுவனத்தினர் முற்போக்கு நிர்வாகத்தினர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் இத் திட்டம் தற்போது 78 தொழிற்சாலைகளிலும், மலைத் தோட்டங்களிலும் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதனுல் 29,398 பேர் பயனடைகிருர்கள்.

எடைகளும், அளவைகளும்.—தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு எடைகள், அளவைகள் (செயற்படுத்துதல்) சட்டம் எடைகள்—அளவைகளின் தரத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டம் மாநில முழுமைக்கும் பொருந்துகிறது.

தொழிலாளர் ஆய்வாளர் அலுவலகம், தொழில் நுட்பத் தொழிலாளர் அல்லாத தொழிலாளர் சட்டங்களைத் தவிர எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் மெட்ரிக் முறை படிப்படியான திட்டத்தின்கீழ் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் முதல் நாளிலிருந்து எல்லா வகைச் சரக்குகள் பற்றிய வணிக நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் மெட்ரிக் அளவுகளைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டியது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா நகராட்சிகள், நகரியங்கள். பேரூராட்சிகளில் உணவுத் தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், பயறு வகைகள், கூலங்கள் போன்ற பொருட்களை நிறுத்து விற்க வேண்டியது 1968 அக்டோபர் முதல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

உரிமங்கள்.—1970-ல் 101 தயாரிப்பாளர்கள், 518 விற்பனையாளர்கள், 193 எடைகள்—அளவைகள் பழுதுபார்ப்போர் ஆகியோருக்கு எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி உரிமங்கள் வழங்கியுள்ளார் ; புதிதாக வழங்கப்பட்ட உரிமங்களும், புதுப்பிக்கப்பட்ட உரிமங்களும் இதில் அடங்கும். முன்னிரு ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் நிகரான எண்ணிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1968	1969
தயாரிப்பாளர்கள்	123	108
விற்பனையாளர்கள்	598	522
பழுதுபார்ப்பவர்கள்	201	191

தொழிலாளர் நலத் துறையின் எடைகள்—அளவைகள், பிரிவிற்குச் சென்ற ஆண்டில் தொழிலாளர் நலத்துறையின் எடைகள்—அளவைகள் பிரிவுக்கு உரிமக் கட்டணங்கள், முத்திரைக்

1971 ஜூலை 22]

கட்டணங்கள் ஆகியவை மூலமாக ரூ 12,88,648.63 வருவாய் கிடைத்திருக்க, இந்த ஆண்டில் 1970 டிசம்பர் வரை ரூ. 13,35,856 வருவாய் கிடைத்துள்ளது. முந்திய ஆண்டில் இப்பிரிவு ரூ. 19,34,766 செலவு செய்திருக்க, அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 20,32,372 செலவு செய்தது.

விளம்பரம்.—மாநிலம் முழுவதும் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 28-ஆம் நாளிலிருந்து 1971 சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை மெட்ரிக் முறையில் விளம்பர வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரம் தொடர்பாக, தமிழ் நாடு எடைகள் அளவுகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி "மெட்ரிக் முறையில் எடைகளும் அளவைகளும்" என்பது பற்றி அனைத்திந்திய வானொலியில் 1971 சனவரித் திங்கள் 3-ஆம் நாளன்று ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினர்.

வழக்கு தொடர்தல்.—1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 1969-70-ல் 608 பேர்களின் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இந்த 608 வழக்குகளில், 402 வழக்குகள் குற்றத்தீர்ப்பு கண்டு தண்டனையில் முடிந்தன. மூன்று வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எஞ்சியுள்ள வழக்குகளில் அந்த ஆண்டு முடிவு வரை நீதி மன்றத்தில் விசாரணை முடியவில்லை.

மாநாடு.—மாநில எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் 15-வது மாநாடு 1970 நவம்பர் திங்கள் 9-ஆம் நாள் முதல் 1970 நவம்பர் திங்கள் 12-ஆம் நாள் வரை புதுடில்லியில் நடந்தது. அம்மாநாட்டில் தமிழ் நாடு எடைகள் அளவை கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியும் கலந்து கொண்டார்.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி.

1. வேலை வாய்ப்புகள்.—சென்னை-35, தொழில், நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை-35-லுள்ள சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், அண்ணாமலை நகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள 3 பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் வழி காட்டிக் கழகம் ஆகிய சிறப்பு அலுவலகங்களும், திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சீபுரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள 4 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உட்பட தமிழ் நாட்டில் 25 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின் கீழ் உள்ளன.

இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சிபுரத்தில் ஒன்றும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டையில் ஒன்றுமாக அறிக்கைக் கால அளவில் பணி புரியத் தொடங்கின.

1969-70-ல் நிகரான கால அளவை ஒப்புநோக்கும்போது அறிக்கைக் கால அளவில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, செயல் பதிவு

ஏட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட அரசு, தனியார் துறை வேலை கொடுப்பவர்கள் ஆகியோரின் விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்ணும், விவரங்களும்.	அறிக்கை ஆண்டில், 1970 எப்ரலி லிருந்து நவம்பர் வரை.	1969-70, வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டில் 1969 எப்ரலி லிருந்து நவம்பர் முடிய உள்ள கால அளவுக்கு.
1. பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	2,79,457	2,71,539
2. வேலையிலமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	28,552	28,508
3. அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	38,762	42,074
4. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தைப் பயன்படுத்தும் வேலை கொடுப்போரின் சராசரி எண்ணிக்கை—		
(அ) அரசு (பொதுத்துறை).	1,167	1,106
(இ) ஏனையோர்கள் (தனியார் துறை),	227	354
5 கால முடிவில் செயல் பதிவேட்டிலுள்ளவர்களின்எண்ணிக்கை.	4,13,479 (30-11-1970 நிலவரப்படி.)	3,23,710 (30-11-1969 நிலவரப்படி.)

II. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள்.

இவ்வலுவலகம் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் உள்ள உடல் ஊனமுற்றோர்களை (குருடர், செவிடர், முடவர்) பதிவு செய்து அவர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு உதவிகளை வழங்கு கிறது. பல்வேறு வகையான உடல் ஊனமுற்ற பதிவாளர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் இவ்வலுவலகம் தனி முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது. அரசு இதன் பொருட்டு அரசு தனியார் வேலை கொடுப்பவர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவும் அதைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் செய்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களை இத்தகைய சிறப்பு முயற்சிகள் மூலமாகவும் வேலை கொடுப்பவர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் மட்டுமே அவர் களுக்குப் பொருத்தமான பணிகளில் அமர்த்த முடிந்துள்ளது.

இவ்வலுவலகம் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1970 நவம்பர் வரையுள்ள கால அளவில் 416 உடல் ஊனமுற்றோர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களில் 130 பேரை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

1971 ஜூலை 22]

III தொழில்—நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம்.

இந்த அலுவலகம் தமிழ் நாட்டில் தொழில், அறிவியல், பொறி இயல், நிர்வாகம், மேற்பார்வையியல் போன்ற பல வகைகளில் உயர் கல்வியும் தேர்ச்சியும் பெற்றிருப்பவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதுடன், அவர்களுக்கு ஏற்ற வேலைகளைக் கண்டறிந்து நல்ல பொருத்தமான பணிகளில் அவர்களை அமர்த்துவதற்காக, இந்த அலுவலகம் அரசு. தனியார் துறையிலுள்ள வேலை கொடுப்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிறது. இவ்வலுவலகம் அறிக்கை காலத்தில் உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்று இருக்கும் 2,975 பேரைப் பதிவு செய்து, 239 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது.

வேலை காலி இருப்பது பற்றி அறிந்து கொள்ளவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அனுப்புவதற்கும் இவ்வலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைந்த அலுவலகமாகவும் செயல்படுகிறது.

IV அண்ணாமலை, சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிக்காட்டிக் கழகம்.

இக்கழகங்கள் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகள் மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டி நடவடிக்கைகளை தொடர்வதுடன் இது போன்ற வேலை வாய்ப்பு உதவியை நாடுபவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்கிறது.

1970 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை, அண்ணாமலைநகர்ப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 487 பேரைப் பதிவு செய்து 18 பேரை வேலையிலமர்த்தியது. சென்னைப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 322 பேரைப் பதிவு செய்து 24 பேரை வேலையிலமர்த்தியது. மதுரைப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 444 பேரைப் பதிவு செய்து 36 பேரை வேலையிலமர்த்தியது.

வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுவதும், வேலை வாய்ப்புப் பற்றி ஆலோசனே கூறுவதும்.

நீலகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள்செயல்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் விண்ணப்பதாரர்களின் நன்மைக்காக, தொழில்கள், வேலை வாய்ப்புகள், வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி வசதிகள், உதவியாளர் பதவிகள், பற்றிய பயனுள்ள தகவல் தருவதுடன், வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டி நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளிலுள்ள தொகுதியினருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு

ஆலோசனை நல்குகின்றன. அவை மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பள்ளிகள் கல்லூரிகளிலுள்ள இறுதி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தொழில்கள் குறித்து உரை ஆற்றுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் இந்தப் பிரிவுக்காக இளைஞர்களின் நன்மைக்காக தொழில், வேலை வாய்ப்புத் தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதுடன், "மாவட்டங்களில் தொழில் வேலை வாய்ப்புகள் பயிற்சி வாய்ப்புகள்" என்பது பற்றி காலாண்டுச் செய்தி ஏட்டினையும் வெளியிடுகின்றன.

இத்திட்டத்தின் பயனை திட்ட காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது —

	அலுவலகத்தின் பெயர்.	கூட்டாகப் பள்ளிகளுக்கு வழி காட்டுதல் திட்டத்திற்குச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பயனுள்ள ஆலோசனை.	தனிப்பட்டோர் ஆலோசனை.
	(1)	(2)	(3)	(4)
1	சென்னை 35	26,124	516	1
2	செங்கற்பட்டு	10,558	1,306	65
3	நெய்வேலி	4,339	56	2
4	தஞ்சாவூர்	4,186	369	..
5	திருச்சிராப்பள்ளி	6,550	128	..
6	கோயம்புத்தூர்	8,679	204	..
7	சேலம்	3,092	613	172
8	திருநெல்வேலி	6,435	278	..
9	நாகர்கோயில்	2,972	287	204
10	மதுரை	9,668	489	341
11	இராமநாதபுரம்	3,400	334	347
12	வேலூர்	6,642	856	193
13	கடலூர்	6,670	325	..
14	தருமபுரி	3,037	44	3
	மொத்தம்	1,02,352	5,805	1,328

இயக்குநகரத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, நடப்புக் காலத்தில் மாவட்டங்களில், தொழில், வழிகாட்டித் திட்டத்தின் நடவடிக்கைகளை இணைத்தல், கண்காணித்தல், மதிப்பிடுதல், ஆகிய பணிகள் குறித்துத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மாநில தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவின் கண்காணிப்பின் கீழ், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு,

1971 சூலை 22]

வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளால் ஆர்வத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. சென்னையிலுள்ள சென்னை உற்பத்திக் குழுவிற்கு வேலை பழகுவோர்களை வேலைக்கு எடுப்பதற்கு, மாநில தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு மூலம் அறிக்கை ஆண்டில் ஆர்வத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது.

1970-ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர், நவம்பர் திங்களில் சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும், துணைத் தொழில்கள் மேம்பாட்டிற்காக, திருச்சிராப்பள்ளி பாரத் கன ரக மின்சக்தி லிமிடெட்டாலும். இந்திய அரசின் கீழ் உள்ள பொதுத் துறை நிறுவனங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட இரண்டு பொருட்காட்சிகளிலும் மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டித் திட்டத்தின் பணியாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். நடுத்தர/சிறு துணைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து தாங்களே ஒரு தொழிலில் அமர்வதற்குள்ள பரந்து பட்ட வளங்களை, முக்கியமாக வேலைவாய்ப்பற்ற தொழில் முனைவர்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காக மாநில அரசின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் இந்தப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

வழிகாட்டித் திட்டத்தின் பயனுக்காக வேலைவாய்ப்பு குறித்த "வாழ்க்கை வழிகாட்டி" என்னும் துண்டு வெளியீடுகளும் தொடர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டன.

VI வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்.

1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு காலாண்டு விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. இவை, 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் ஆகியவற்றில் முடிவடையும் காலாண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகும். கீழ்க்காணும் அட்டவணை. மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு காலாண்டுகளில் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை, சதவீதம் ஆகியவற்றைக் காண்பிக்கிறது :—

கீழ்க்காணும் திங்களுடன் முடிவடைந்த காலாண்டு	கடிதம் அனுப்பப் பட்ட நிறுவனங் களின் எண் ணிக்கை.	பதில் அனுப்பிய வர்களின் எண் ணிக்கை.	சத வீதம்.
மார்ச்சு, 1970	16,594	15,198	91·6
ஜூன், 1970	16,744	15,306	91·4

1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30-ஆம் நாளோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொருமுறையான தனியார் பிரிவு வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலை வாய்ப்பு குறித்து சேகரித்த தகவல்கள், மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில் ஆய்வு

[1971 ஜூலை 22

செய்து, தொகுக்கப்பட்டு, இயந்திர முறையில் பட்டியல் படுத்து வதற்காக புதுடில்லியிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொரு முறையான தனியார் பிரிவுகள் குறித்து நடத்தப்படும் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்பு பணியும் அறிக்கை ஆண்டிலும் நடைபெற்று வந்தது.

கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் நடந்து வருகின்றன:—

(1) வேலை பற்றுக்குறை பற்றிய ஆழ்ந்த ஆய்வு.

(2) தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பளங்களில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(3) சிமிட்டி பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையில், கட்டுமானத் தொழிலில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

இதோடு, வேலைவாய்ப்பு, பயிற்சி தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகளுக்காக, மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் நேரிடப் பணிப் பிரிவுகளால் நேரிடப் பணி நடத்தப்பட்டது.

1. கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி பெற்ற அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த கைவினைஞருக்கு வேலை வாய்ப்பு நிலைமை குறித்து நிச்சயித்தறியும் ஆய்வு.

2. அரிசனங்கள்/பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காலியிடங்கள் குறித்து ஆய்வு.

3. போர்ப்படையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட முன்னாள் படைஞர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பளிதற்கான ஏற்பாடு செய்வதைச் சார்ந்த பிரச்சினைகள் குறித்த ஆய்வு.

நடப்பு அறிக்கை ஆண்டில் பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கிடையேயுள்ள வேலையில்லாமையைக் குறைப்பதற்கு, தமிழ் நாடு அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில் பழகுவோர் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் தொடர்பாக உள்ள அன்றாடப் பணியில் மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவும் ஈடுபட்டது.

VII மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை-5.

அறிக்கை ஆண்டில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வு பணி ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

நடப்பாண்டில் இப்பிரிவு கீழ்க்காணும் இனங்களில் பணிகளை முடித்துள்ளது:—

1. "குளிரூட்டுதல், வெப்ப சமச் சீர்நிலைப்படுத்துதல் இயந்திரக் கம்மியாரின்" தொழில் வாய்ப்பு குறித்து சிறு புத்தகம் வெளியிடுதல்.

1971 சூலை 22]

2. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குத் தக்க விதத்தில் பயிற்சி அளித்து, வேலைக்கமர்த்துதல் குறித்துப் புதிய தொழில்களைக் கண்டறிதல் குறித்த ஆய்வு முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. "விளம்பரப்படுத்துதல்--தொழில் நிலவர ஆராய்ச்சி குறித்த குறிப்பு நூல்" தயாரித்து முடிக்கப்பட்டு, வெளியிடுவதற்காக, வரைவு அறிக்கை, வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

அதோடு அறிக்கை ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட மீனளத் தொழில் குறித்து ஆய்வு நடைபெற்று வருகிறது.

தொழில்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்குத் தொழில் வாய்ப்புகள் குறித்து தகவல் தயாரிப்பது முதலியவைகளுக்கும் வல்லுநர்களோடு கலந்துரையாடல் நடத்தியதோடு, புதிய தொழில்களைக் கண்டறிவதற்கும், வேலைப் பகுப்பாய்வுகளை நடத்துவதற்கும் இம் மாநிலத்திலுள்ள 92 நிறுவனங்களுடன் தொழில் அதிபர்களுடன் மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

VIII சென்னை-5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.

ஆய்வு ஆண்டில், 1,115 பர்மா அகதிகளும், 700 இலங்கை அகதிகளும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் தங்களது பெயர்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். 220 பர்மா அகதிகளும், 99 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1970-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ஆம் நாள் நிலவரப்படி, 1,149 பர்மா அகதிகளும், 623 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகச் செயல் பதிவு ஏடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துள்ளனர்.

1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27-ஆம் நாளிலிருந்து நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் மண்வாரிக் கனரக இயந்திரம் இயக்குவதில் 17 அகதிகளுக்குத் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அங்கு பயிற்சி முடிந்ததும் மேலும் ஓராண்டு பயிற்சி பெறுவதற்குக் கோட்டாவிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்திற்கு அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். நெய்வேலியில் பயிற்சி பெறும் 3 மாத காலத்திற்கு ஒவ்வொரு அகதிக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 55 பயிற்சி உதவிப்பணமாக வழங்கப்பட்டது. கோட்டாவிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெறும் கால அளவிற்கு ஒவ்வோர் அகதிக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 பயிற்சி உதவிப்பணமாக வழங்கப்பட்டது.

இராம குண்டம், ஆந்தர்கான் ஆலை (ஆந்திரப் பிரதேசம்)-யில் வேலை பார்ப்பதற்கு, 60 அகதிகள் (நெசவுக்கு 30 பேரும், நூற்புக்கு 30 பேரும்) தேவைப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து 60 அகதிகள்

[1971 ஜூலை 22

தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். நெசவு, நூற்பு ஆகியவற்றில் அவர்களுக்கு 3 மாதம் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி முடிந்ததும், 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் ஆந்தர்கான் நூற்பு ஆலைக்கு அவர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். பண்ணை இயந்திரத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி பெறுவதற்காக, புட்னியிலுள்ள டிராக்டர் பயிற்சி—சோதனை நிலையத்திற்கு 3 அகதிகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ஆம் நாளிலிருந்து பயிற்சி வகுப்பு தொடங்கியது.

திருத்தணி, சரஸ்வதி ஆலையில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்காக 100 அகதிகளுக்குத் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுவதற்காக அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மேலூர், ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர், திருச்செந்தூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள மூன்று கூட்டுறவு ஆலைகளில் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்காக விருப்பம் உள்ள அகதிகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட 995 மனுக்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்காக 52 அகதிகள் (குடும்பங்களோடு) அஸ்திரு புரம், மதன் தொழிற்சாலைகள் லிமிடெட்டிற்கு 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ஆம் நாள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

மாஞ, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக ஊர்தி கம்மியர்—வலவர் பாடமுறைப் பயிற்சி பெற்ற 4 அகதிகள், எ. பா. ப. (எல்லைப் பாதுகாப்புப் படை) காவலர்களாக நியமிக்கப்படத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஷில்லாங்கிலுள்ள சிறப்புப் பிரிவில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 20-ஆம் நாள் பணியில் சேருமாறு அவர்கள் பணிக்கப்பட்டனர். சென்னையில் இருந்து அவர்கள் ஷில்லாங் செல்வதற்குப் பயண ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. மாஞவிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்ற 5 அகதிகள், அந்தமானிலுள்ள தலைமை வளர்ச்சி ஆணையாளரின் கீழ் டிராக்டர் கம்மியராக நியமிக்கப்படுவதற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும், மாஞவிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக ஊர்திகள் கம்மியர், வலவர்கள் பாட முறைப் பயிற்சி பெற்ற 13 அகதிகள் மத்திய சேமக் காவலர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு, மத்திய சேமக் காவற்படை அதிகாரிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

IX உழைப்பு ஆற்றலும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்—சாதனைகள்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் திட்டங்கள், 1970–71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

(அ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(இ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

1971 ஜூலை 22]

(உ) மதுரையில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு வழிகாட்டுங் கழகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(எ) இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு நிலையங்கள், ஒன்று ஈரோட்டிலும் மற்றது திண்டுக்கல்லிலும் நிறுவுதல்.

(ஒ) ஓர் உதவியாளரையும், ஒரு தொழில் நுட்ப உதவியாளரையும் சேர்த்து மாநிலத் தலைமையிடத்தில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் வழி காட்டும் பிரிவில் பணியாளரின் எண்ணிக்கையைக் கூடுதலாக்குதல்.

(ஒள) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து "வாழ்க்கை வழி காட்டி" என்னும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், குறிப்பிடத்தக்க திட்டக் குறிக்கோள் எதுவும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால், இதற்கான செலவுக்கு மட்டும் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் "வாழ்க்கை வழி காட்டி" என்னும் சிறு நூல்களை அச்சிடுவதற்கான தாள்களை வாங்குவதற்காக இதுவரை ரூ. 358 செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டில், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சீபுரத்தில் ஒரு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையமும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டையில் ஒரு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையமும் ஆக இரண்டு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கின. இதன் மூலம் துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை நான்காக உயர்ந்தது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 2-அ

1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-c பிரிவின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்டவை.

			ரூ.	பை.
1. ஸ்ரீசண்முகா ஆலை லிமிடெட், இராஜபாளையம்.	திருவாளர்கள் ஏ. சுப்பிரமணியமும் ஏனைய ஐவரும்.	1970 சனவரித் திங்கள் 27-ஆம் நாளிட்ட அரசு ஆணை எண். 405.	505	20
			384	70
			258	65
			384	70
			428	80
			384	70
			2,346	66
2. இந்திரா பருத்தி ஆலை (தனியார்) லிமிடெட், குரோம்பேட்டை சென்னை-44.	திரு பி. ஜே. டேவிட்	1970 மே திங்கள் 4-ஆம் நாளிட்ட தொழிலாளர் நலத் துறை அரசு ஆணை எண் 965.	1,000	00

இணைப்பு II

1970-ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
1. புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை லிமிடெட், நமன சமுத்திரம்	30-3-1970	400
2. ஸ்ரீ சண்முகர் ஆலை, இராஜபாளையம்	18-7-1970	400
3. பலராமவர்மா பஞ்சாலை, செங்கோட்டை	26-10-1970	600

இணைப்பு 2-ஆ

1966—1968 ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டு 1970-ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

	ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட நாள்.
1.	கம்போடியா ஆலைலிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	12-8-1966 ..	1,800	4-2-1970
2.	கிஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர் ..	2-11-1967 ..	350	4-2-1970
3.	ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல்—நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	14-3-1967	1,300	15-4-1970
4.	தமிழ்நாடு நூற்பு ஆலை லிமிடெட் திருப்பூர்	1968 மார்ச் திங்கள் 10ஆ:ஂ நாள் வேலை நிறுத்தப் பட்டது. 1968 ஜூலை திங்கள் 2ஆம் நாளி லிருந்து மூடப் பட்டது.	83	8-6-1970
5.	கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர் ..	1-5-1968 ..	967	30-10-1970

இணைப்பு 2-இ

1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் 1970ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகள்—

(1) ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல்-நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

(2) கிஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்

(3) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

இணைப்பு 2-ஈ

முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. 1948ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			
			ரூ.
1969	6,218	3,92,558	16,83,261
1970	6,365	4,22,640	17,42,254
2. தமிழ் நாடு 1947ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)			
1969	2,16,538	1,84,710	இதற்கு இடமில்லை,
1970	2,09,260	1,97,695	ஷை
1971	2,11,190	2,15,155	ஷை
3. தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவு உபசரிப்பு இயல் நிறுவனங்கள்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்-)			
1970	19,720	68,608	1,22,592·50
1971	19,776	70.069	1,39,452·00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 2-ஈ—தொடர்ச்சி.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
4. 1961-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்—			
1969	309	85,267	இதற்கு இடமில்லை
1970	307	85,528	ஷை
5. 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம்—			
1969–70	1,139	5,542	14.591·00
1970–71	909	1,183	12,517·30
6. 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்—			
1969	1,061	..	33,542·50
1970	1,138	..	43,716·25
7. 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம்—			
1968	31,111	7,75,818	இதற்கு இடமில்லை.
1969	18,555	5,08,636	ஷை
1970	27,197	5,38,299	ஷை
8. 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம்—			
1969	9,704	1,69,494	இதற்கு இடமில்லை.
1970	8,748	1,55,562	ஷை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

9. 1926-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தொழிற் சங்கச் சட்டம்—

	1969	1970	1971
(சனவரி முதல் நாள் அன்றிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.) ..	1,666	1,758	1,856

10. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்—
(வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும்.)

ஆண்டு.	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகிய வற்றின் எண்ணிக்கை.	விரயமான உழைப்பு நாட்கள்.
1968	231	13,81,559
1969	174	6,83,059
1970	277	10,33,377

11. பணியாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இதன் கீழ்வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	இதன் கீழ்வரும் தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை.	பெறப்பட்ட சந்தாத் தொகைகள்.	நிர்வாகச் செலவுகள்.	ஆய்வுகுறித்த செலவுகள்.
			ரூ. பை.	ரூ. பை.	ரூ. பை.
1968-69	5,389	4,97,471	883·47	21.02	2.80
1969-70	5,834	5,24,359	1,018·52	25·81	3.18
1970-71	6,271	5,41,126	1,017·02	26.37	3.03

12. பணியாளர் அரசு காப்புறுதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இதன் கீழ்வரும் இடங்களின் எண்ணிக்கை.	இதன் கீழ் வரும் பணியாளர்கள். காப்புறுதி செய்துகொண்ட நபர்கள்.	குடும்பப் பிரிவுகள்.	நாட்பட்ட நோய்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்ட பயன்கள் உட்பட நோய்க்காலப் பலன்கள். (ரூ. லட்சத்தில்)
1969	32	3,39,500	1,98 450	1,26.83
1970	32	3,52,000	3,29,350	1,28.31

ஆண்டு.	தொழில் காயம் குறித்த பயன்கள். தற்காலிக இயலாமை குறித்த பயன்கள். ரூ.	நிலையான இயலாமை குறித்த பயன்கள்.	சார்ந்துள்ளோர் குறித்த பயன்கள்.	மகப்பேறு குறித்த பயன்கள்.	மருத்துவ வசதிக்கு வகை செய்வதற்கான செலவு.
1969	13,40,620.11	6,75,303.77	1,25,719.60	6,06,283.19	2,48,69,721
1970	15,05,775.75	13,26,264.05	1,63,335.21	6,21,700.20	2,75,80,461

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1971 ஜூலை 22

இணைப்பு 3.

[51-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க

கோரிக்கை எண் 5-க்கான குறிப்பு

" ஆவணப் பதிவுத்துறை "

ஆவணப் பதிவுத் துறை மிகத்தொன்மை வாய்ந்த அரசுத் துறைகளில் ஒன்றாக தாவரச் சொத்துரிமைகளின் சான்றாக விளங்கும் ஆவணங்களின் காப்பு நிறுவனமாக பயன்பட்டு வருகிறது. இத்துறையின் முக்கிய பணி சொத்துக்களின் உரிமையைப் பொறுத்த ஆவணங்களைப் பதிவு செய்வதும், பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களின் நகல்களையும் அட்டவணைகளையும் பராமரிப்பதும் ஆகும். இதன் மூலம் மிகச் சிறிய அளவு சொத்தினை உடையவரது சொத்துரிமையையும் சிறிதும் சிரமமின்றி நிலைநிறுத்த ஏதுவாக உள்ளது. இத்துறை இந்தியக் கூட்டு வணிகச் சட்டம், சங்கப் பதிவுச் சட்டம், பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் திருமணங்கள் சட்டங்கள் அதாவது சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், இந்து திருமணச் சட்டம் ஆகியவற்றையும் நிர்வகிக்கின்றது. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் மாநில முழுவதிலும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ள தமிழ் நாடு சீட்டு நிதிச் சட்டத்தையும் நிர்வகிக்கின்றது.

2. 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் ஆவணங்களைக் கோத்துவைக்கும் முறை கொண்டுவரப்பட்டதை உறுப்பினர்கள் அறிவர். இதன் நடை முறையையும் கேரளாவில் தற்போதுள்ள முறையையும் பரிசீலித்து 1971-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் இந்த அரசு கீழ்க்கண்ட சில அபிவிருத்திகளைச் செய்துள்ளது :—

(அ) பதிவுத் துறை நகல் படிவத்தின் அளவு 43 × 31 சென்டி மீட்டராக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இது முன்பு பயன்படுத்தப் பட்டதைப்போல் இரண்டு மடங்கு அளவு உள்ளதாகும். இதன் விளைவாக படிவத்தாளின் விலை 5 பைசாவிற்குப் பதிலாக 10 பைசாவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் முன்பு கோப்பு புத்தகங்களில் ஒட்டப்பட்ட ஆவணங்களின் நகல்கள் இப்பொழுது பூட்டக்கூடிய கோப்பு அட்டைகளில் கோத்துவைக்கப்பட்டு, பின் பிரிவு ஏடுகளாக தைக்கப்படுகின்றன.

1971 ஜூலை 22]

(உ) நகல்கள், குறிப்பிட்ட பதிவு நகல் படிவத்தில் தயாரிக்கப் படவேண்டுமென்பது விதிவிலக்கின்றி எல்லா ஆவணங்களுக்கும் பொருந்தும். கூட்டுறவுச் சங்கம், நிலவள வங்கி, இணைக்கப்பட்ட கம்பெனி, மற்றைய நிறுவனங்கள் முதலியவற்றின் தற்காலிக ஆவணங்களின் நகல்கள் முன்பு விலக்களிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட பதிவு நகல் படிவத்தில்தான் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இருந்தபோதிலும் தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சியர், கூட்டுறவு தலைமைப் பதிவாளர் இவர்களின் வேண்டுகோளின்படி ஆரம்ப நிலவள வங்கிகள், இறைவை நீர்ப்பாசன கூட்டுறவுச் சங்கம் முதலியவைகள் அவர்களிடமிருக்கும் அச்சடிக்கப்பட்ட படிவங்களை அவை செலவாகும்வரை பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. பதிவு செய்வதற்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரங்களின் நகல்கள் சுத்தமாகவும், விளக்கமாகவும், சரியாகவும் இருப்பதற்காக அரசு 2—4—1971-லிருந்து நகல் எழுதுபவர்களுக்கான உரிமம் வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் உரிமம் பெற்ற நகல் எழுத்தர் மூன்றாவது படிவமாவது, எட்டாம் வகுப்பாவது அல்லது அதற்குச் சமமான தகுதியுடன் குறிப்பிட்ட ஒரு தேர்வில் வெற்றிபெற வேண்டும். இந்தத் தேர்வு ஒவ்வொரு பதிவு மாவட்டத்தின் தலைமையிடத்தில் தேவையானபோது நடைபெறும். இதற்கான மனுக்கள் பெற சுற்றறிக்கை ஒவ்வொரு துணைப்பதிவு அலுவலக அறிவிப்புப் பலகையின் வாயிலாக வெளியிடப்படும்.

உரிமம் பெற்ற நகல்படி எழுதுபவர்கள் உரிமத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள அலுவலகங்களில் மட்டுமே நகல் எழுதும் வேலையை மேற்கொள்ளலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிவு அலுவலகங்களில் நகல் எழுதும் பணியை மேற்கொள்ள விரும்பினால், கோளின்படி ஆரம்ப நிலவள வங்கிகள், இறைவை நீர்ப்பாசன செலுத்த வேண்டும். கையால் எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கு 75 காசுகள் விதமும், தட்டச்சு நகலுக்கு ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கு ஒரு ரூபாய் விதமும் அவருக்குக் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

4. இதே நேரத்தில், அரசு சோதனை முறையில் பத்து மாவட்டப் பதிவு அலுவலகங்களுக்குத் தமிழ்த்தட்டச்சுப் பொறிகளை வழங்க ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தப் பத்து மாவட்டப் பதிவு அலுவலகங்களும் பதிவுத் துறைத்

தலைவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். இத்தட்டச்சுப் பொறிகள் வழங்க ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தப் பத்து மாவட்டப் பதிவு அலுவலகங்களும் பதிவுத் துறைத் தலைவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். இத்தட்டச்சுப் பொறிகள் உரிமம் பெற்ற நகல்படி எடுப்பவர்களுக்கு, நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது மாதம் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய் என்ற வீதத்தில் வாடகைக்கு அளிக்கப்படும். பதிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும் நகல்கள் சுத்தமாகவும், தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

5. 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 22-ம் நாள் முதற்கொண்டு சொத்துரிமை மாற்ற ஆவணங்கள், சொத்துப் பரிமாற்ற ஆவணங்கள் அல்லது கொடை ஆவணங்கள் ஆகியவற்றிற்கான முத்திரைத்தாள் தீர்வை அவற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மதிப்பின் பேரில் இல்லாமல் சொத்துக்களின் நிலவர மதிப்பின் அடிப்படையில் விதிக்கப்படுகிறது. சொத்துக்களைச் சரிவர மதிப்பிட துணைப் பதிவாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு வருவாய்த் துறை, பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் சொத்து மதிப்பிடுவது பற்றிய வழிமுறை கோட்பாடுகளை வழங்கி யுள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ள சொத்துக்களின் மதிப்பீடுகளை நுண்ணிய முறையில் நிர்ணயிப்ப தற்காக வழிமுறைக் கோட்பாடுகளை மேம்பட்ட முறையில் திருத்தி யமைப்பதற்கு அரசு சிறப்புப் பணியாளர்களை பதிவுத் துறைத் தலைவரின்கீழ் பணியாற்ற நியமனம் செய்துள்ளது. இப் பணியாளர்கள் ஆரம்பத்தில் சென்னை நகரத்திற்கும், கோயம் புத்தூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களுக்கும் நியமிக்கப்பட்டனர். பின்னர் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் இத் திருத்தப்பணி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சென்னை நகரத்திற்கும், கோயம்புத்தூர், மாவட்டத்திற்குமான வழிமுறைக் கோட்பாடுகள் திருத்தி யமைக்கப் பட்டுவிட்டன. மற்றைய மாவட்டங்களில் இப் பணி விரைவாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது இத் திருத்தத்தினால் சொத்தின் மதிப்பை அறிய வருவாய்த் துறைக்கு அனுப்பு வதற்கான அவசியமும், அதனால் ஏற்படும் காலதாமதமும் குறைவுபடும்.

6. துணைப் பதிவு அலுவலகங்களின் கணக்குகளை முழு அளவில் தணிக்கை செய்யும் முறை 1969-ம் ஆண்டு பத்து பதிவு மாவட்டங்களிலும், சென்னை நகரிலும் தொடங்கி 1970-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் இத் திட்டம் ஏனைய பதிவு மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வருவாய் இழப்பையும், இத் துறையில் கணக்குகளைப் பராமரிக்கும் முறையில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளையும் நீக்கி நல்ல பயன் பெற முடியும் என்பதை மேற் கூறிய முறை நிரூபித்துள்ளது.

[1971 ஜூலை 22

7. முத்திரைத் தாள் பற்றாக்குறையினால் எழுந்த சிரமங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஒன்று உதவிப் பதிவாளர்களுக்கு ரூ. 500 வரையுள்ள முத்திரைக் கட்டணத்தை பணமாக வசூலிக்க அதிகாரமளித்துள்ளது. 1967-ல் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திட்டம் ஒவ்வொரு வருடமும் தற்காலிகமாக தொடரப்பட்டு வந்து, 1971-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் நிரந்தரமாக்கப்பட்டது.

8. பத்திரப் பதிவுக்காக வரும் பொதுமக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் புதிய பதிவுத் துறை அலுவலகங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. 1967-ல் எமது அரசு பதவிக்கு வந்த பிறகு 22 புதிய அலுவலகங்கள் (1968–69-ல் 10, 1969–70-ல் 6, 1970–71-ல் 6) திறக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ல் மேலும் 11 புதிய அலுவலகங்களை திறக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. 1970-71-ம் ஆண்டில் இந்தத் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் அரசு மேற் கொண்டுள்ளது :—

(i) இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு ஏற்ப உத்தரவிடப்பட்ட பொது ஊதிய உயர்வுக்கு முன்னதாகவே இத் துறையில் உள்ள கீழ்க்கண்ட அலுவலர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

	பழைய சம்பள விகிதம்.	இரண்டாம் ஊதியக் குழுவின் மறு ஆய்வுக்கு முன்பிருந்த புதிய சம்பள விகிதம்.
	ரூ.	ரூ.
மாவட்டப் பதிவாளர்கள்.	300—25—600 ..	350—25—600.
துணைப் பதிவாளர்கள்—		
தரம் 1	200—10—300 ..	250—10—350.
தரம் 2	150—5—175—10—225.	175—10—275.
தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்கள்.	70 நிலையானது ..	70—2—100(13 ஆண்டு காலத்திற்குத் தொடர்ந்து பணிசெய்து வருவோர்க்கு மட்டும்)

இச் சம்பள உயர்வினால் மாவட்டப் பதிவாளர்கள் பலரும் தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்கள் பலரும் மற்றும் 1-ம் தர துணைப் பதிவாளர்கள் 160 பேரும், 2-ம் தர துணைப் பதிவாளர்கள் 322 பேரும் பயனடைந்தனர்.

[1971 ஜூலை 22

(ii) 2-ம் தர துணைப் பதிவாளர் 1-ம் தரத் துணைப் பதிவாளர்களாக தற்காலிகப் பதிவு உயர்வு பெற அரசு அனுமதித்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் இத் தரத்தில் நிலையான பதவி உயர்வுக்கு மட்டுமே அனுமதியளிக்கப்பட்டிருந்தது.

(iii) முன்னர் 1-ம் தரத் துணைப் பதிவாளர்களும், 2-ம் தரத் துணைப் பதிவாளர்களும் 1 : 2 என்ற விகிதத்தில் இருந்தனர். 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அரசு அதை 1 : 1 என்ற விகிதத்தில் மாற்றியது. இதன் விளைவாக 79 இரண்டாம் தரத் துணைப் பதிவாளர் இடங்கள் 1-ம் தரத் துணைப் பதிவாளர் இடங்களாக உயர்த்தப்பட்டன.

(iv) ஆண்டொன்றுக்கு 4,200 ஆவணங்களுக்கு மேல் பதிவு செய்யும் பதிவு அலுவலகங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கும் வகையில் கூடுதல் துணைப் பதிவாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர்.

(v) 10 மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகங்களுக்கு நேரடித் தொலைபேசித் தொடர்பு அமைக்கப்பட்டது. 1970-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் இவ்வசதிகள் ஏனைய பதிவு மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(vi) இருவார காலத்தில் பதிவு செய்யப்படும் ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை 175-க்கு மேற்படுகின்ற பதிவு அலுவலகங்களுக்குக் கூடுதல் துணைப் பதிவாளர்கள் பதவிக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க ஆவணத் துறைத் தலைவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(vii) தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்கள், இளநிலை உதவியாளர்கள் பதவி உயர்வுக்காக மூன்றில் ஒரு இடம் என்ற விகிதமாக இருந்ததை, இரண்டில் ஒன்றாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(viii) 1967-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியில் கோப்பு முறை அமலுக்குக் கொண்டு வந்தபோது பட்டியலில் இல்லாத பிரிவு எழுத்தர்கள் நியமனத்திற்கு அரசு தடை விதித்திருந்தது. இத்தடை 1971-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் நீக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஒரே சமயத்தில் உயர்ந்தபட்சம் 313-லிருந்து 617 தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்கள் வரை வேலைக்கமர்த்த வகை செய்யப்பட்டது. இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5.69 இலட்சம் செலவாகிறது.

(ix) பயனற்ற மேசை, நாற்காலிகளுக்குப் பதிலாகவும், பணியாளர் பொதுமக்களது வசதிக்காகவும், மேசை நாற்காலி போன்ற அலுவலகத் துணைப் பொருள்கள் ரூ. 62,500-க்கு வாங்க ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 22]

(x) நடப்பு ஆண்டில் அரசு கீழ்க்கண்ட ஆவணங்களுக்கு பதிவுக் கட்டணம் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறது :—

பட்டா நிலங்களில் மண் வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் செய்வதனால் பயனடைபவர்கள் விவசாயத் துறைக்கு எழுதிக் கொடுக்கும் ஒப்பந்தங்கள்.

எந்திரக் கலப்பை தவணை முறையில் வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் அக்கலப்பைகளைப் பெறுவதற்குக் கடன் வாங்கும் பொருட்டு சில நபர்கள் அரசின் பேரில் எழுதிக் கொடுத்த அடமானப் பத்திரங்களையும், ஒப்பந்தங்களையும் தமிழ் நாடு விவசாய தொழில் கூட்டு நிறுவனத்திற்கு மாற்றுவதற்கான ஆவணங்களின் மேல் விதிக்கப்படும் பதிவுக் கட்டணம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில ஆற்று நீரேற்றுத் திட்டங்களின்கீழ் பயனடைபவர்கள் தண்ணீர் மேல் வரியும், நடைமுறைச் செலவுகளையும் செலுத்த எழுதிக் கொடுக்கும் ஒப்பந்தங்கள்.

சென்னை கஸ்தூரிரெங்க அய்யங்கார் சாலையில் உள்ள ரூ. 7,25,000 மதிப்புள்ள நிலக் கிரயம் சம்பந்தமாக திரு. ஜி. கஸ்தூரி அவர்களும், அவருடைய குடும்பத்தினரும் ஐக்கிய சோஷலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசு தூதருக்கு எழுதிக் கொடுத்த பத்திரம்

மறுவாழ்வுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் கடன் வாங்க அரசுக்கு இலங்கை அகதிகள் எழுதிக் கொடுக்கும் தாவர சொத்து அடமானப் பத்திரங்கள்.

விவசாயக் கருவிகள் வாங்க தமிழ் நாடு விவசாய தொழில் கூட்டு நிறுவனம் ரூ. 5,000-க்கு மேற்படாமல் கடன் வழங்குதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் மேற்பார்வையாளர்கள், வில்லங்க சான்றிதழ்களுக்காகச் செலுத்த வேண்டிய தேடு கூலியும், மனுக் கட்டணமும்.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கும், தூத்துக்குடி முந்திரி, தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கும் ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல் கடன் வழங்கும் பொருட்டு ஈடுகாட்டும் நிலங்களுக்கு வில்லங்க சான்றிதழ்கள் வாங்க செலுத்த வேண்டிய தேடு கூலியும், மனுக் கட்டணமும்.

அரசு தற்போதுள்ள சலுகைகளை மேலும் கீழே குறிப்பிட்டவற்றிற்கு கால அளவை நீடித்துள்ளது.

(i) மேலும் ஓராண்டிற்கு :—வணிக வங்கியிடமிருந்து ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்படாத தொகையைக் கடனாகப் பெறுவதற்காக அந்த வங்கிகளின் சார்பில் விவசாயிகள் எழுதிக் கொடுக்கப்படும் பத்திரத்திற்கான பதிவுக் கட்டணத்திலிருந்து 50 சத விகிதம் சலுகையும், அந்த விவசாயி தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தால் ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்படாத தொகையைக் கடனாகப் பெறுவதன் பொருட்டு வில்லங்கச் சான்றிதழ்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் விண்ணப்பத்தின் பேரில் விதிக்கப்படும் தேடு கட்டணத்திலிருந்து முழுச் சலுகையும்.

(ii) மேலும் இரண்டாண்டிற்கு :—ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்படாத தொகையைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்காக, நில அபிவிருத்தி வங்கிகளால் வில்லங்கச் சான்றிதழ் பெறுவதற்காக விண்ணப்பங்களின் மேல் விதிக்கப்படும் தேடு கட்டணத்திலிருந்து சலுகையும்.

11. வாடகைக் கட்டிடங்களிலிருக்கும் துணைப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கும், மாவட்டப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கும் தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான ஐந்தாண்டுத் திட்டமொன்று அரசின் கவனத்திலிருக்கிறது. இதற்கிடையில் சுமார் 3,25,000 ரூபாய் செலவில் இந்த ஆண்டில் பதிவு அலுவலகங்களுக்கான சில கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தஞ்சாவூரிலும், கன்னியாகுமரியிலும் அம்மாவட்டப் பதிவு ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, மத்திய தொல்லேட்டு அலுவலகங்கள் இரண்டை நடப்பு ஆண்டில் கட்டுவதற்கும் இவ்வரசு முடிவு செய்துள்ளது.

12. இதுநாள் வரை மின்சார வசதி இல்லாத 10 மாவட்டப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கும், 141 துணைப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கும் மின்சார வசதி அமைப்பதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஆகவே இனிமேல் மின்வசதி இல்லாத ஆவணப் பதிவுத் துறை அலுவலகங்களே இருக்காது.

13. சீட்டு நிதிச் சட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் 1964-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 8-ம் நாள் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இச் சட்டம் பின்னர் சென்னை நகரத்திற்கு 1965-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் நாளன்று விரிவுபடுத்தப்பட்டது. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து இச் சட்டம் இம் மாநிலம் முழுவதற்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டது. 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை 11,408 சீட்டுகள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. 1970-71-ம் ஆண்டில் இவைகளின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற வருவாய் ரூ. 4,61,839 ரூபாயாகும்.

1971 ஜூலை 22]

14. 1966–67-ம் ஆண்டிலிருந்து 1970–71-ம் ஆண்டு வரை இத் துறையின் வரவு-செலவு கீழ் வருமாறு;—

(1)	1966–67 (2)	1967–68 (3)	1968–69 (4)	1969–70 (5)	1970–71 (6)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).				
வரவு	202·72	229·67	259·70	270·62	319·99
செலவு	70·82	70·93	82·60	90·05	100·23

15. இத் துறையின் திறமையை மேம்படுத்தவும், இத் துறையுடன் தொடர்பு கொள்ளும் பொது மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைப் பெருக்கவும் எமது அரசு பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS